5. வரவு-செலவுத் திட்டம் 1981-82—வாக்கெடுப்பு

(அ) கோரிக்கை எண் 29— தொழிலாளர் நலனும், தொழிற்சாலைகளும்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். இராகவானந்தம் : தலைவர் அவர்களே, நான் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்:—

'' மானியக் கோரிக்கை எண் 29—தொழிலாளர் நலனும் தொழிற்சாலைகளும் என்கிற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 7,87,51,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப் பெற வேண்டும்.''

திரு. பெ. சு. திருவேங்கடம் : தலைவர் அவர்களே, '' தமிழ் நாட்டில் பீடித் தொழில் செய்யும் தொழிலாளர்களுக்கு குறைந்த பட்ச ஊதியத்தை அதிகப்படுத்தக் கோரி விவாதிக்க, நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்:—

'' மானியக் கோரிக்கை எண். 29—தொழிலாளர் நலனும், தொழிற்சாலைகளும் என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூ. 7,87,51,000-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்.''

திரு. கே. எம். தங்கமணி : தலைவர் அவர்களே, கொள்கை பற்றி விவாதிக்க நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர் மானத்தை மொழிகிறேன்.—

'' மானியக் கோரிக்கை எண் 29—தொழிலாளர் நலனும், தொழிற்சாலைகளும் என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூ. 7,87,51,000-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்.''.

திரு. டி. மணி : தலைவர் அவர்களே, குமரி மாவட்டத்தில் 150-க்கும் அதிகமாக உள்ள தொழிற்சாலையில் பணிபுரியும் முந்திரி ஆலை தொழிலாளர்களுக்கு குறைந்தபட்ச கூலிச் சட்டம் அமல்படுத்தாதது குறித்து விவாதிக்க நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்.

'' மானியக் கோரிக்கை எண் 29—தொழிலாளர் நலனும் தொழிற்சாலைகளும் என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூ. 7,87,51,000-இல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்.''

திரு. ஏ. டி. கருப்பையா : தலைவர் அவர்களே, '' நடந்து முடிந்த தமிழக பொதுத் தேர்தல் வால்பாறையில் நடந்த நாளன்று

தொழிலாளர்களுக்குச் சம்பளம் கொடுக்கப்படாமலிருப்பதுபற்றி விவாதிக்க நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்:

" மானியக் கோரிக்கை எண். 29—தொழிலாளர் நலனும் தொழிற்சாலைகளும் என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூ. 7,87,51,000-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்."

(ஆ) கோரிக்கை எண் 33—வீட்டு வசதி.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். இராகவானந்தம் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நான் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்—

" மானியக் கோரிக்கை எண். 33—வீட்டுவசதி என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 11,09,68,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பெறவேண்டும்."

திரு. சு. பாலன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நடுத்தர மக்களுக்கும், ஏழைகளுக்கும் அதிகமான வீடுகள் கட்டித்தர நடவடிக்கை எடுக்காதது குறித்து விவாதிக்க நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்:

" மானியக் கோரிக்கை எண் 33—வீட்டு வசதி என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூ. 11,09,68,000-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்."

திரு. கே. கல்லன் : தலைவர் அவர்களே, அரசுப் பணியாளர்களுக்கு வீட்டு வசதி வாரியம் மூலம் வீட்டு வசதி அமைத்துத் தருவதைப் பற்றி விவாதிக்க நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்:

" மானியக் கோரிக்கை எண். 33—வீட்டுவசதி என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூ. 11,09,68,000-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்."

திரு. கே. ஆர். சுந்தரம் : தலைவர் அவர்களே, கிராமப்புற வீடு கட்டும் திட்டத்திற்கு வழங்கும் கடன் ரூ. 6,000 வழங்கக் கோரி விவாதிக்க நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்:

"மானியக் கோரிக்கை எண் 33—வீட்டு வசதி என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூ. 11,09,68,000-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்."

திரு பொ. உத்திராபதி : தலைவர் அவர்களே, வீட்டு வசதி வாரியத்தின் மூலம் திருத்துரைப்பூண்டி நகரத்தில் வீடு கட்டிக் கொடுப்பதுபற்றி விவாதிக்க நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்:

''மானியக் கோரிக்கை எண் 33—வீட்டுவசதி என்ற தலைப் பின்கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூ. 11,09,68,000-ல் ரூ. 100 குறைக்கவேண்டும்.''

(இ) கோரிக்கை எண் 34—நகர்ப்பகுதி வளர்ச்சி

மாண்புமிகு திரு. எஸ். இராகவானந்தம் : தலைவர் அவர்களே, நான் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்:

''மானியக் கோரிக்கை எண் 34—நகர்ப்பகுதி வளர்ச்சி என்கிற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 12,47,31,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பெறவேண்டும்.''

திரு. சு. பாலன் : தலைவர் அவர்களே, கொள்கை பற்றி விவாதிக்க, நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்:

''மானியக் கோரிக்கை எண் 34—நகர்ப்பகுதி வளர்ச்சி என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூ. 12,47,31,000-ல் ரூ. 100 குறைக்கவேண்டும்.''

திரு. கே. ஆர். சுந்தரம் : தலைவர் அவர்களே, நிதிநிலையில் நலிவுற்று உள்ள குடியாத்தம் நகராட்சிக்கு ரோடு வசதி, பள்ளிக் கட்டிட வசதி, பேருந்து நிலைய விஸ்தரிப்பு, குடிதண்ணீர் வசதி ஆகியவைகளுக்கு அரசு மானியம் அளிக்கக்கோரி விவாதிக்க நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்:

''மானியக் கோரிக்கை எண் 34—நகர்ப்பகுதி வளர்ச்சி என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூ. 12,47,31,000-ல் ரூ. 100 குறைக்கவேண்டும்.''

திரு. தி. கா. நல்லப்பன் : தலைவர் அவர்களே, கோபிக்கு சமீபம் இருந்து ரூ 6 1/2 கோடி செலவில் கொண்டுவர இருக்கும் குடிநீர்த் திட்டத்தை தீவிரப்படுத்தி, திங்களூர், விஜயமங் கலம், வெள்ளாவளி, குன்னத்தூர், பல்லகவுண்டன் பாலையம், செங்கப்பள்ளி, ஊத்துக்குளி, ஊத்துக்குளி ஆர். எஸ். ஆகிய நகர்ப்பகுதி வளர்ச்சி பற்றி விவாதிக்க நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்:

''மானியக் கோரிக்கை எண் 34—நகர்ப்பகுதி வளர்ச்சி என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூ. 12,47,31,000-ல் ரூ. 100 குறைக்கவேண்டும்.''

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மானியக் கோரிக்கைகளும், வெட்டுத் தீர்மானங்களும் அவை முன் விவாதத்திற்கு வைக்கப்பெற்று இருக்கின்றன.

*மாண்புமிகு திரு. எஸ். இராகவானந்தம் : மாண்புமிகு தலைவரவர்களே, தமிழ்நாட்டில் தொழிலாளர்கள் நிலைமை பற்றிய கொள்கை விளக்கக் குறிப்பு பக்கம் 108-ல் 'தருமபுரியில் பெண்களுக்கென புதிய தொழிற் பயிற்சி நிலையம்' என்பதற்குப் பதிலாக 'கடலூரில் பெண்களுக்கென புதிய தொழிற் பயிற்சி நிலையம்' என்று திருத்திக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதைப்போல தமிழ்நாட்டில் நகர்ப்புற வளர்ச்சி பற்றிய குறிப்பில், பக்கம் 2-ல் 'எஞ்சிய 50 சதவீதம் உள்ளாட்சி' என்று இருப்பதற்குப் பதிலாக 'எஞ்சிய 20 சதவீதம் உள்ளாட்சி' என்று திருத்திக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மேலும் அவை முன் வைக்கப்பட்டிருக்கிற கொள்கை விளக்கக் குறிப்புகளை* நான் உரையாற்றியதாகக் கருதி, அவைக்குறிப்பில் ஏற்றிக் கொள்ளும்படி கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்தக் குறிப்புகள்மீது மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் தங்களுடைய கருத்துக்களைச் சொன்னபிறகு நான் இறுதியாக என்னுடைய பதிலைச் சொல்கிறேன்.

*திரு. சு. பாலன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரவர்களே, இன்றைய மானியக் கோரிக்கைகளான தொழிலாளர் நலன், வீட்டுவசதி, நகர்ப்பகுதி வளர்ச்சி ஆகியவைபற்றி என்னுடைய கருத்துக்களை திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பாக எடுத்து வைக்க விரும்புகிறேன்.

என்னுடைய பெரம்பூர் தொகுதி ஏழை எளிய மக்கள், தொழிலாளர்கள் பெரும்பாலாக வாழ்கின்ற தொகுதி என்பது மாண்புமிகு அமைச்சரவர்களுக்கு நன்றாகத் தெரியும். இங்கே நாங்கள் பல்வேறு குறைபாடுகளை எடுத்துக் கூறும்போது அமைச்சரவர்கள் அடுத்த ஆண்டில் உங்களுடைய குறைகள் தீர்க்கப்படும் என்று ஆண்டுதோறும் இந்த மன்றத்திலே சொல்லியிருக்கிறார்கள். இருந்தாலும் அந்தக் குறைபாடுகள் நீக்கப்பட்டனவா, சரி செய்யப்பட்டனவா என்றால் நிச்சயமாக இல்லை என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

* 394, 508, 527ஆம் பக்கங்களில் இணைப்புகள் I, II, III ஆக அச்சிடப்பெற்றுள்ளன.

என்னுடைய தொகுதியிலே சர்மா நகர் என்ற ஒரு பகுதி இருக்கிறது. அந்தப் பகுதியிலே பலதரப்பட்ட தொழிலாளர்கள் ஏறத்தாழ 25 ஆண்டுகளுக்கு முன்னாலிருந்தே இருக்கிறார்கள். அங்கே மாநில சர்க்கார் மற்றும் மத்திய சர்க்காருடைய கூட்டு முயற்சியில் 458 வீடுகள் கட்டப்பட்டுள்ளன. ஆனால், அந்த வீடுகள் இன்றையதினம் மிகவும் மோசமாக இருந்துகொண்டிருக்கின்றன. அங்கே இருக்கிற எல்லா அரசியல் கட்சிகளைச் சேர்ந்த தொழிலாளர்களும் நம்முடைய அமைச்சரிடம் மனு கொடுத்திருக்கிறார்கள். அந்த வீடுகள் எல்லாம் மிகவும் மோசமாக இருந்தும் யாரும் பழுது பார்க்கவில்லை. வீடுகள் எந்த நேரத்தில் இடிந்து விழுமோ என்ற அச்சத்தில் இருந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். நீண்ட நெடுங்காலமாக அவர்கள் குடியிருக்கிற அந்த வீடுகளை அவர்களுக்குச் சொந்தமாக்கித் தரவேண்டும் என்ற ஒரு கோரிக்கையை நீண்டகாலமாக வைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் நம்முடைய மாநில அரசு அதற்கு மத்திய சர்க்காரைக் கேட்கவேண்டுமென்று தட்டிக் கழித்துக் கொண்டிருக்கிறது. ஆனால், இன்றையதினம் மத்திய சர்க்காரிலே இருந்து அவர்கள் ஒரு கடிதத்தைப் பெற்றிருக்கிறார்கள். நாங்கள் அந்த இடத்தைக் கொடுப்பதற்கு எந்தவிதமான ஆட்சேபணையும் இல்லை; மாநில அரசு விரும்பினால் நிச்சயமாகக் கொடுக்கலாம் என்று அதிலே சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆகையால் அந்த வீடுகளை எல்லாம் அவர்களுக்குச் சொந்தமாக்கிக் கொடுத்துவிடவேண்டும்; இல்லை என்றால் அந்த வீடுகளை எல்லாம் இடித்துவிட்டு நல்ல வீடுகளாகக் கட்டித்தாருங்கள் என்று மாண்புமிகு அமைச்சரவர்களுக்கு இதை ஒரு கோரிக்கையாக வைத்துக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்ததாக, நம்முடைய சென்னை மாநகரிலே காவலர் இல்லங்கள் இருக்கின்றன. அவை ஆங்கிலேயர் காலத்தில் கட்டப்பட்ட வீடுகள். அந்த வீடுகள் இன்றையதினம் வரையில் அப்படியே இருக்கின்றன. சட்டம், அமைதியைக் காக்கின்ற அந்தக் காவலர்கள் வீட்டிலே சென்று நிம்மதியாக இருக்க வசதி இல்லாத வீடுகளாக அவை இருக்கின்றன. மிகவும் மோசமாக இருக்கின்றன. நம்முடைய அமைச்சரவர்கள் எங்கெங்கோ சென்று பார்வையிடுவதாகப் பத்திரிகைகளில் பார்க்கிறோம். அவர்கள் அந்தக் காவலர் இல்லங்களைப் பார்வையிட்டு, அந்த இல்லங்களை நல்லமுறையில் அமைத்துத் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

(மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்-தலைமை.)

சென்னை மாநகரில் நகர்ப்புற வளர்ச்சித் திட்டத்தின் அடிப்படையிலே நம்முடைய உலக வங்கி மூலம் கடன் பெற்று

பல வசதிகள் செய்யப்பட்டிருப்பதாக இங்கே சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஒரு குடும்பத்திற்கு 1,300 ரூபாய் என்ற அளவில் அடிப்படை வசதிகளைச் செய்து தந்து, அதன் மூலம் அவர்களிடத்திலே பணம் பெறுவதாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அப்படிப்பட்ட அடிப்படை வசதி என்னவென்றால் குடிநீர் வசதி, சாக்கடை வசதி, சாலை வசதி இவைகளைச் செய்து, அவர்களிடம் குடும்பத்திற்கு 1,300 ரூபாய் பெற வேண்டுமென்ற நியதி இருக்கிறது.

[முற்பகல் 11-00]

ஆனால் அதன் பேரால் இன்றையதினம் என்னுடைய தொகுதியிலே இருக்கின்ற பெரியார் நகர், காமராஜர் நகர், கக்கன்ஜீ நகர், சத்தியவாணிமுத்து நகர், கருணாநிதி நகர், சிவகாமி அம்மையார் காலனி போன்ற இடங்களில் இப்படிப்பட்ட வசதிகளைச் செய்து கொண்டு வருகிறார்கள். ஆனால் அங்கு செய்யப்படுகின்ற வேலைகளைப் பார்க்கின்றபோது அங்கே இருக்கின்ற குடும்பங்கள் ஒவ்வொன்றும் 1,300 ரூபாயைக் கொடுக்க இயலவில்லை. இருந்தாலும் அங்கே செய்யப்படுகின்ற வேலைகள் மிக மோசமாக இருந்து கொண்டிருக்கின்றன. பாதை வசதிகளை எப்படிச் செய்கிறார்கள் என்றால் கல்லைப்போட்டால் அதன் மீது கிராவலைப் போடுவதில்லை, கிராவலைப் போட்டால் அதனை சரியாக ஒழுங்குபடுத்துவதில்லை. இந்த நிலையிலே அங்கே ஒப்பந்தக்காரர்கள் அந்தப் பணிகளைச் செய்துவிட்டு போய்விடுகிறார்கள். இப்படிப்பட்ட நிலைமைகள் எல்லாம் இன்றையதினம் என்னுடைய தொகுதியிலே இருந்துகொண்டு இருக்கின்றன. இவைகளை எல்லாம் சரிபார்க்கவேண்டும் என்றால் நம்முடைய மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகளை அந்த இடத்திற்கு அனுப்பி அவற்றைப் பார்வையிடச் செய்யவேண்டும். பணிகள் சரியாக நடைபெறுகின்றனவா என்பதைக் கண்காணிக்கவேண்டும் என்று நான் வேண்டிக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து அந்தப் பகுதியிலே வாழ்கின்ற மக்களுக்கு பட்டா என்ற பெயரிலே மிக மோசமான மோசடிகள் செய்கின்ற காரியங்களை அவர்களுடைய கட்சிக்காரர்கள் செய்கிறார்கள். அந்தப் பகுதியிலே மாண்புமிகு அமைச்சர்கள் கூட்டங்களுக்குச் செல்கின்ற நேரங்களில் அங்குள்ள அதிகாரிகளைக் கூப்பிட்டு அடுத்த நாள் உடனடியாகப் பட்டா தரப்படும் என்று தெரிவித்துவிட்டு வந்துவிடுகிறார்கள். அதைப் பயன்படுத்திக் கொண்டு அங்கே இருக்கின்ற கட்சிக்காரர்கள் உடனடியாக ஒவ்வொரு குடும்பத்தினரிடமிருந்தும் 100, 200 என்று பணத்தை உடனடியாகக் கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டு பயமுறுத்தி பணத்தைப் பெற்றுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இவை பற்றி

யெல்லாம் சம்பந்தப்பட்ட அமைச்சர் அவர்களிடத்திலே பல மனுக்களை அங்குள்ள மக்கள் கொடுத்திருக்கிறார்கள். ஆனால் இன்றையதினம் அங்கு என்ன நடக்கின்றது என்றால் ஏறக்குறைய ஒவ்வொரு குடும்பத்தாரும் தாங்கள் வசிக்கின்ற இடத்தை மேம்படுத்திக்கொண்டு வருகிறார்கள், அவர்கள் பல ஆண்டுகளுக்கு முன்னாலே அந்த இடத்தை ஆக்கிரமித்த நேரத்திலே அவை எல்லாம் பள்ளமும், குழியுமாகத்தான் இருந்தன. அவர்கள் குடியேறிய பிறகு அந்தப் பகுதியினை மேம்படுத்துதற்கு இதுவரை கிட்டத்தட்ட ஒவ்வொரு குடும்பத்தினரும் 15,000 ரூபாய் 20,000 ரூபாய் என்ற அளவுக்கு மேல் செலவழித்திருக்கிறார்கள். ஆனால் இன்றையதினம் சர்க்கார் அவர்களுக்கு பட்டா கொடுக்கின்ற முறையிலே அந்த மக்கள் வாழ்கின்ற இடங்களுக்கு பட்டா வேண்டும் என்றால் ஒவ்வொருவரும் 15,000 ரூபாய் கொடுக்க வேண்டும் என்று நிர்ணயித்து அவர்களிடத்திலே வசூலிப்பதாகச் சொல்கிறார்கள். இது சம்பந்தமாக அங்கே இருக்கின்ற எல்லா அரசியல் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களும் இவ்வாறு 15,000 ரூபாய் என்று நிர்ணயித்திருப்பது சரியல்ல என்று ஏகமனதாகத் தீர்மானித்து நம்முடைய மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களுக்கும் சம்பந்தப்பட்ட அமைச்சர் அவர்களுக்கும் அனுப்பி இருக்கிறார்கள். நான் மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களிடம் கேட்டுக்கொள்கிறேன். இன்றையதினம் அந்த இடங்களுக்கு 15,000 ரூபாய் என்று நிர்ணயித்திருப்பது மிக அதிகமான விலையாக இருக்கின்றது. ஆகவே அங்குள்ள மக்கள் விரும்புகின்ற வகையிலே அந்த விலையைக் குறைக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அவர்கள் ஆக்கிரமித்த நேரத்தில் இருந்த விலையையே நிர்ணயிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

வியாசர்பாடியிலே ஏ. காலனிபுரம், பி. காலனிபுரம், சி. காலனி புரம் ஆகிய குடிசைப் பகுதிகள் நீண்டநாட்களாக இருந்து வருகின்றன.

அங்கெல்லாம் சாக்கடை வசதிகள் சரியாக இல்லை. அவர்களுக்கு குடிநீரும் சரியாகக் கிடைக்கவில்லை. அந்தப் பகுதிகள் எல்லாம் குடிசைப் பகுதிகளாகத்தான் இருந்துகொண்டிருக்கின்றன. அவற்றை எல்லாம் எப்போது மாற்றி அமைக்கப் போகிறீர்கள் என்பதுதான் இன்றையதினம் எங்கள் கேள்வி என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். குடிசை மாற்று வாரியத்தின் மூலமாக அங்கே சத்தியமூர்த்தி அவர்களுடைய பெயராலே ஒரு பெரிய குடியிருப்பு கட்டப்பட்டிருக்கின்றது. அங்கே ஏறக்குறைய ஆயிரம் குடும்பங்கள் வசித்துக்கொண்டிருக்கின்றன என்று நினைக்கிறேன்.

அந்தப் பகுதி மக்கள் எல்லாம் எந்தவித வசதியும் நல்ல முறையில் கிடைக்காமல் மிகுந்த கஷ்டப்படுகிறார்கள். சாக்கடை வசதி, குடிதண்ணீர் வசதி போன்றவைகள் எல்லாம் மிக மோசமான நிலையில் இருந்து கொண்டிருக்கின்றன. அந்த நிலை போக்கப்பட்டு, அவர்களுக்கு நல்ல முறையில் வசதிகள் செய்து தரப்படவேண்டும், அதை உடனடியாக கவனிக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதேபோல என்னுடைய தொகுதியிலே புதிய வயமான், பழைய வயமான் என்ற குடிசைப் பகுதிகள் இருந்து கொண்டிருக்கின்றன. அந்தப் பகுதிகள் மிக மோசமான நிலையில், யாராலும் கவனிக்கப்படாமல் இருந்து கொண்டிருக்கின்றன. அதைப்போலவே அம்பேத்கார் நகர், சாஸ்திரி நகர், எம். எஸ். மூத்து நகர் போன்ற பகுதிகளும் நீண்ட நெடுங்காலமாக, கிட்டத்தட்ட 1967 ஆம் ஆண்டு முதல் மிக மோசமான நிலையில் இருந்து கொண்டிருக்கின்றன. அந்தப் பகுதிகள் முதன்முதல் கட்டப்பட்டபோது மேற்கூரையாக ஓடுகள் மட்டும்தான் போடப் பட்டன. சுற்றுச் சுவர்கள் சரிவர கட்டப்படவில்லை. அந்தப் பகுதி மக்கள், துணிகளையும், கோணிகளையும் உபயோகித்து தங்களுக்கு மறைவிடம் செய்து கொள்கிறார்கள். அவைகள் எல்லாம் நல்லமுறையில் கட்டி முடிக்கப்பெறவேண்டும் என்று நான் சென்ற கூட்டத் தொடரிலேயே இந்த அவையில் எடுத்துச் சொன்னேன். ஆனால் ஏனோ மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் கண்கூட எடுத்துப்பாராமல் இருக்கிறார்கள். பார்வை கூட இந்தப் பக்கம் இல்லாமல், அந்தப் பக்கம் திரும்பிக் கொண்டிருக் கிறார்கள். என்னவோ தெரியவில்லை. எவ்வளவு கேட்டும் அந்தப் பகுதி மக்கள் பிரச்னை தீர்ந்தபாடில்லை.

நான் ஒன்றைச் சொல்லவிரும்புகிறேன். இப்படி நீங்கள் குடிசைப் பகுதிகளைப் புறக்கணிக்க புறக்கணிக்க, எந்த தேர்தல் வந்தாலும், அந்தப் பகுதிகளிலே நீங்கள் வெற்றி பெற முடியாது என்பதை நான் சொல்லிக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

இன்றையதினம் நகராட்சிகளின் தேர்தல் நடக்க இருப்பதாக மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் அறிவித்தார்கள். ஆகவே, அந்தத் தேர்தல்களில் உங்களுடைய வேட்பாளர்கள் வெற்றிபெற வேண்டுமானால், நான் குறிப்பிட்ட குடிசைப் பகுதிகள் மட்டு மல்லாது, இருக்கிற எல்லா குடிசைப் பகுதிகளுக்கும், அங்குள்ள மக்கள் பயன்பெறும் வகையில் குடிதண்ணீர் வசதி, சாக்கடை வசதிகளைச் செய்துகொடுத்தால், நிச்சயமாக, அது உங்கள் வேட்பாளரை வெற்றி பெறச் செய்ய ஒரு வாய்ப்பாக இருக்கும் என்பதை எடுத்துக் கூறி, எனக்குப் பேச வாய்ப்பளித்தமைக்காக துணைத் தலைவர் அவர்களுக்கு நன்றி கூறி விடைபெறுகிறேன், வணக்கம்.

1981 ஏப்ரல் 21]

திரு. கோவைத்தம்பி: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு தொழிலாளர் நலத்துறை அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டுவந்துள்ள தொழிலாளர் நலனும் தொழிற் சாலைகளும், வீட்டுவசதி, நகர்பபகுதி வளர்ச்சி ஆகிய மானியக் கோரிக்கைகள்மீது, இந்த மாமன்றத்தில் என்னுடைய கருத்துக்களை எடுத்து வைக்கலாம் என்று நினைக்கிறேன்.

எனக்கு முன்பு பேசிய மாண்புமிகு திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் உறுப்பினர் அவர்கள் சொன்னதுபோல, பல்வேறு தொகுதிகளில் வெற்றி வாய்ப்பைத் தருவதற்கு-பெறுவதற்கு, ஆளும் கட்சி, எதிர்க்கட்சி என்கிற குறுகிய நோக்கங்கள் இல்லாமல், பரந்த நோக்கத்தோடு, இந்த மானியக் கோரிக்கைகளை, மாண்புமிகு தொழிலாளர் நலத்துறை அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்ததற்காக என்னுடைய மனம் உவந்த பாராட்டு தலை முதலிலே தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

தொழிற்சாலைகளில் மிகப்பெரிய அளவில் மாற்றங்களை புரட்சிகரமாக செய்தால்தான் தொழிற்கூடங்கள் பெருகும் என்றும், தொழிலாளர்களின் வாழ்வு நலம்பெறும் என்றும் ஒரு புதிய யோசனையும், எண்ணமும், இன்று இந்தியாவில் ஏற் பட்டு வருகிறது. அப்படிப்பட்ட ஒரு நிலைமை மிகவும் வேகமாக தமிழகத்தில் முன்னேறும் வண்ணம், ஏற்படும் வண்ணம், உரிய வழி வகைகளை, இன்று தொழிலாளர் நலத்துறை அமைச்சர் அவர்கள் அவையில் எடுத்து வைத்துள்ள அறிக்கையில்— கொள்கைக் குறிப்பில்—விவரமாகக் காணப்படுகிறது. அதை வர வேற்று பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன் என்பதையும் இந்த நேரத்தில் பணிவோடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இன்று இந்தியாவில் தமிழகம் ஒரு விசித்திரமான நிலைமை க்கு ஆளாக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதையும் அந்த நிலைதான் இந்த ஆட்சியையும், ஆளும் கட்சியையும் காப்பாற்றி வருகிறது என்பதையும் இந்த மாமன்றத்தில் தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இன்று ஒன்றுபடுத்தப்பட்ட அல்லது ஆர்கனைஸ்டு என்று சொல்வார்களே அப்படி உருவாக்கப்பட்ட சங்கங்கள் இருக்கிற தொழிற்சாலைகளில் உள்ள தொழிலாளர்கள் மாத்திரம் இந்த ஆட்சியைத் தேர்ந்தெடுக்கவில்லை என்பதையும், இந்த ஆட்சியை உருவாக்கியவர்களில் சிதறி கிடக்கின்ற தொழிற்சாலைகளில் உள்ள தொழிற்சங்கங்களில் சேர்ந் திருப்பவர்களும், சேர்ந்திருக்காதவர்களும், மற்ற பொது மக்களும், கோடிக் கணக்கில் இம்மாநிலத்தில் இருக்கிறார்கள் என்பதையும் இந்த நேரத்தில் ஞாபகப்படுத்திக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

TRUTH ALONE TRIUMPHS

[திரு. கோவைத்தம்பி] [1981 ஏப்ரல் 21

ஆகவே, இந்த ஆட்சியை அமைப்பதற்கு அடிப்படையான காரணமாக இருந்தது தொழிலாளர்களின் ஒற்றுமை அல்லது பல்வேறு வகைகளை சேர்ந்த, உழைக்கும் வர்க்கத்தைச் சேர்ந்த மக்கள்தான் இந்த ஆட்சியை உருவாக்கியிருக்கி றார்கள் என்று சொன்னால் அது மிகையாகாது. நேற்று மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் ஒரு கருத்தைச் சொன்னார் கள். ''இன்று புதிய தொழில் கூடங்களை உருவாக்கக் கூடிய ஒரு நிலைமை உருவாகியிருக்கிறது'' என்று சொன்னார் கள். அந்தக் கருத்தைச் சிந்தித்துப் பார்க்கும்போது, தமிழக த்தில் தொழில் துறையில் வளம் பெறவும் தொழிலாளர் களின் நலம் மேம்படவும், தொழிலாளர் நலத்துறை அமைச்சர் அவர்கள் புரட்சிகரமான திட்டங்களைக் கொண்டு வரப் போகிறார்கள் என்பது தெரிகிறது. ஒற்றுமை என்ற தத்துவத் திலும் அது அமைந்திருக்கிறது.

[முற்பகல் 11-10]

இந்தியாவிலிருக்கிற 22 மாநிலங்களில் கைத்தறி நெசவாளர் கள் பற்றி எந்த மாநில அரசும் கவலைப்படாத நேரத்தில் பல இலட்சக்கணக்கான குடும்பங்கள், கைத்தறி நெ வை நம்பி வாழ்கிற அந்தத் தொழிலாளர்களுக்கு, அந்த கைத்தறி நெசவாளர்களுக்காக, நெசவாளர்கள் நலன் கருதி அரசாங்கம் சட்டம் போட முன்வரப்போகிறது என்று அமைச்சர் அவர்கள் தெரிவித்திருப்பது, சூசகமாகச் சொன்னது, இந்த கைத்தறி நெசவாளர்களுடைய வாழ்க்கையில் விளக்கேற்றி வைக்க தமிழகத்தில் தொழிலாளர் நலத்துறை அமைச்சர் அவர்கள் மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் தலைமையில் முயற்சி செய்து அந்த கைத்தறி நெசவாளர்களின் வாழ்க்கை யில் தீபம் ஏற்ற எடுத்துக்கொண்டுள்ள முயற்சி பாராட்டுக் குரியது என்பதை, எந்த மாநில அரசும் இந்தியாவிலே எடுத்துக்கொள்ளாத முயற்சியை இந்த அரசு, தமிழகத்தின் மாண்புமிகு தொழிலாளர் நலத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் எடுத்துக்கொண்டிருப்பது பாராட்டுதற்குரியது என்பதை எடுத்துச் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இந்த கைத்தறி நெசவுத் தொழிலாளர்களின் நலன் கருதி, கொண்டு வர இருக்கிற திட்டங்கள் குறித்து இந்த மாமன்றத்தில் எப்போது மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் அறிவிப்பார்கள் என்பதை எங்களைப் போன்றவர்கள் ஆவலோடு எதிர் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறோம் என்பதை நான் இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

வேலைநிறுத்தம் என்பது அல்லது வேலைக்கு உள்ளே செல்லவேண்டும் என்பது இப்போது விவாதத்திற்குரிய பிரச் னையாக எழுந்திருக்கிறது. அதுகுறித்து ஒரு சட்டம்

கொண்டு வரப்போவதாக மாண்புமிகு தொழிலாளர் நலத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லி இருக்கிறார்கள். வேலை நிறுத்தம் செய்வதற்கு வேலைவாய்ப்பு பெற்றிருக்கிற தொழிற்கூடத்தில் உள்ள தொழிலாளர்களுக்கு உரிமை இருக்கிறது. அதேபோல் வேலைநிறுத்தம் செய்யும்போது உள்ளே சென்று வேலை செய்கிற உரிமையும் தொழிலாளர்களுக்கு வேண்டும் என்ற கோரிக்கை பரவலாக எழுந்து கொண்டிருக்கிறது. பலஹீனமான தொழிற்சங்கங்களை வைத்துக்கொண்டிருக்கிறவர்கள் பலமான தொழிற் சங்கங்களை வைத்துக்கொண்டிருக்கிறவர்களை வேலைக்கு போக விடாமல் தடுப்பது என்றால், 20 சதவீதம் உள்ளவர்கள் 80 சதவீதம் அளவில் உள்ளவர்களை வேலைக்கு போகாமல் தடுப்பது என்றால், வேலைநிறுத்தம் என்ற பெயரால் தொழிற் கூடங்களை மூடுகிற ஒரு அபாயம் ஏற்படுமானால் அதை அரசாங்கம் அனுமதிக்கமுடியாது. 80 சதவீதம் பேர்கள் வேலைவாய்ப்பு இழந்து தொழில் செய்யக்கூடிய உரிமை அல்லது அந்தத் தொழிற்சாலை பணியாற்றக்கூடிய நிலையை உருவாக்கிக்கொள்ள அவர்களுக்கு பாதுகாப்பு இல்லை என்று சொன்னால் அந்தப் பாதுகாப்பை ஏற்படுத்தித் தருவதற்காக அரசாங்கம் ஒரு சட்டத்தைக் கொண்டு வருவோம் என்று அமைச்சர் அவர்கள் அறிவித்திருக்கிறார்கள், கொண்டு வருவதற்குரிய நிலையில் இருக்கிறார்கள். வேலை நிறுத்தம் செய்வதற்கு தொழிலாளர்களுக்கு உரிமை இருக்கிறது. அதே போல் வேலைநிறுத்தம் செய்யும்போது மற்ற மெஜாரிட்டி தொழிலாளர்கள் வேலை செய்யவேண்டும் என்று விரும்பினால் அந்த உரிமையை அவர்களுக்கு இந்த அரசு அளிக்க முன் வந்திருப்பது பாராட்டுக்குரியது.

அன்-ஆர்கனைஸ்ட் வொர்க்கர்ஸ் என்று சொல்லுகிற கட்டடத் தொழிலாளர்கள், மண்வெட்டி எடுத்துச் செல்லுகிற மக்கள், களைக்கொத்து எடுத்துச் செல்கிற தாய்மார்கள் கைவண்டி இழுப்பவர்கள், சைக்கிள் ரிக்ஷாக்கள் ஓட்டுகிற தொழிலாளர்கள் இவர்கள் வாழ்க்கையில் ஒரு புனரமைப்பு வேண்டும். இவர்களுக்கெல்லாம் ஒரு பாதுகாப்பு வேண்டும். இன்று கோடிக்கணக்கான தமிழக மக்கள் வறுமைக் கோட்டிற்குக் கீழே வாடுகிறார்கள் என்றால் அதில் பெரும்பகுதி இவர்களாகத்தான் இருக்கிறார்கள் என்பதை இந்த மன்றத்திற்கு அறிவுறுத்த நான் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இதைச் சொல்வதற்குக் காரணம், இன்றைக்கு கைவண்டி இழுப்பவர்கள், சைக்கிள் ரிக்ஷா இழுப்பவர்கள், களைக்கொத்து எடுத்துச் செல்கிற தாய்மார்கள், மண்வெட்டி எடுத்துச் செல்கிற தந்தையர்கள், கையில் ஆயுதங்களோடு செல்கிற கட்டடத் தொழிலாளர்கள் இவர்கள் வாழ்க்கை பாதுகாப்பற்ற நிலையில் இருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ள

விரும்புகிறேன். இந்த மக்களுடைய கடுமையான உழைப்பால் யாருடைய மிரட்டல்களுக்கும் அஞ்சாத காரணத்தால், யாருக்கும் பயப்படாத தன்மை அவர்களுக்கு இருக்கிற காரணத்தால் இன்றைக்கு ஆட்சிப் பொறுப்பை நாங்கள் ஏற்றிருக்கிறோம். இந்த அன்–ஆர்கனைஸ்டு வோர்க்கர்ஸ்-க்கு புனர்வாழ்வு அளிக்க புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் தலைமையில் உள்ள அரசு புதிய திட்டங்களை உருவாக்கி பல சட்டங்களைக் கொண்டுவருவோம், கொண்டுவர முயற்சி செய்வோம் என்று மாண்புமிகு தொழிலாளர் நலத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் பொதுக் கூட்டங்களில் பேசியிருக்கிறார்கள். அவர்கள் கருத்துகளை மக்கள் மன்றத்தில் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். இந்த அன்—ஆர்கனைஸ்டு வொர்க்கர்ஸின் வாழ்க்கைத் தரம் உயர, அவர்களுக்கு தக்க பாதுகாப்பு அளிக்க, எதிர்காலத்தில் அவர்கள் மகிழ்ச்சிகரமாக இருப்பதற்காக, இந்த பாமர மக்கள், ஏழை மக்கள், வறுமைக் கோட்டிற்குக் கீழே வாடிக்கொண்டிக்கிற இந்த பாட்டாளி வர்க்கத்திற்கு பாதுகாப்பு அளிக்கக்கூடிய ஒரு சட்டத்தை மாண்புமிகு தொழிலாளர் நலத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வருவார்கள் என்று நான் மனமார நம்புகிறேன்.

(மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர்–தலைமை)

இன்று தொழிற்கூடங்களிலே தொழிலாளர்களுக்கு என்று பணம் ஒதுக்கீடு செய்யப்படுகின்றது. மேலை நாடுகளில், தொழிற்கூடங்களிலிருந்து வரக்கூடிய வருமானத்திலிருந்து ஒரு பெரும் பகுதியை ஆய்வுக்கூடத்திற்கு, ஆராய்ச்சி செய்வதற்கு என்று ஒதுக்குகிறார்கள். தமிழ்நாட்டில், மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் அரசு இதற்கென்று ஒரு சட்டத்தைக் கொண்டு வந்து, தொழிற்கூடங்கள் யாராக இருந்தாலும், அந்த நிர்வாகத்தில் கிடைக்கின்ற இலாபத்தில் முதலாளிகள், தொழிலாளர்கள் அனைவருக்கும் எப்படி ஒரு தொகையை ஒதுக்குகிறார்களோ, தொழிலாளர்களுக்கு போனஸ் அடிப்படையிலே எப்படி பணம் ஒதுக்கப் படுகிறதோ, அந்த வகையில் தொழிற்கூடத்திலே உள்ள முதலாளியும், அந்தத் தொழிற்சாலையிலே பணியாற்றுகின்ற தொழிலாளர்களும் சேர்ந்து ஒரு பெரும் தொகையை ஆராய்ச்சி செய்வதற்காக ஒதுக்க வேண்டுமென்ற உத்தரவைப் போட வேண்டும். இதை இந்த தமிழக அரசும், தொழிலாளர் நல அமைச்சர் அவர்களும் கொண்டுவர வேண்டுமென்ற என் விருப்பத்தை நான் இந்த நேரத்தில் பணிவோடு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

வீட்டு வசதி வாரியம், நகர்ப்புற வளர்ச்சி என்ற அடிப்படையில் பல்வேறு நகரங்களில் விலை உயர்ந்த நிலங்களை கையகப் படுத்தி, குறிப்பாக நஞ்சை நிலங்களை கையகப்படுத்தி, அதிலே ஹவுசிங் யூனிட் என்று வீட்டு வசதி வாரியத்தை, இதற்கு முந்திய அரசு உருவாக்கிய திட்டத்தை, இந்த அரசு செயல்படுத்துகின்ற

ஒரு சூழ்நிலையை ஏற்படுத்திக்கொண்டிருக்கிறது. மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் கவனத்திற்கு நான் கொண்டுவர விரும்புவ தெல்லாம், என்னுடைய தொகுதியி பேரூர் தொகுதியில் வாழை, கரும்பு பயிராகக் கூடிய, குளத்து, கிணற்றுப் பாசனம் பெறக் கூடிய பகுதிகளை எல்லாம் முந்திய சர்க்கார் கையகப்படுத்தி, அதை வீட்டு வசதி வாரியப் பிரிவாக ஏற்படுத்தியிருக்கிறது. அந்த நிலையைப் பூர்த்தி செய்வதற்கு, நமது அரசு எடுத்துக் கொண்டிருக்கின்ற முயற்சியை கைவிட வேண்டுமென்று நான் இந்த நேரத்தில் பணிவோடு கேட்டுக் கொள்கிறேன். கோவைக்கு கிழக்குப் புறத்தில், பீளமேட்டுப் பகுதியில் அதிகமான புஞ்சை நிலங்கள் இருப்பதால், அந்தப் பகுதியிலே இந்த வீட்டு வசதி வாரியத்தை ஏற்படுத்த வேண்டும், உருவாக்க வேண்டும் என்று மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதே நேரத்தில், வீட்டு வசதி வாரியத்திற்கான நிலங்களை யாருக்கும் தெரியாமல், சில பேர் கையகப்படுத்தப் போகிறோம் என்ற எண்ணத்தை உருவாக்கி, இந்த நிலங்களை கையகப்படுத்தி, அதனால் பாதிக்கப்படுகின்ற சூழ்நிலை உருவாக்கப்பட்டிருக் கின்றது என்பதை நான் இந்த நேரத்தில் பணிவோடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அது மாத்திரமல்ல......

திரு. அ. ரகுமான்கான் : பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர், மாண்பு மிகு மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, ஏதோ ஒரு ஓசை ...ட்டம் றத்திலே கேட்கிறது. இங்கே டிமாண்டு மீ... விவ...தம் நடந்து கொண்டிருக்கிறது. தொழிலாளர் நல அமைச்சர் அவர்கள் ஓடுகிறார்கள். என்னவென்று புரியவில்லை......

மாண்புமிகு பேரவை மாற்றுத் தலைவர் : (திரு. வி. வி. சுவாமிநாதன்) : மேலவையிலே மணியோசை கேட்கிறது ; அங்கே மாண்புமிகு தொழிலாளர் நல அமைச்சர் அவர்கள் சென்றிருக்கிறார்கள்.

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : நம்முடைய அவைக் கும், அந்த மணி ஓசைக்கும் சம்பந்தம் இல்லை. வேறு அவை யிலே என்ன நடக்கிறது என்பது நமக்குத் தெரியாது.

திரு. அ. ரகுமான்கான் : மணி ஓசை கேட்கிறது ; அது எங்கிருந்து வருகின்றது என்பது தெரியவில்லை. மணி ஓசை கேட்டவுடன், அமைச்சர் அவர்கள் ஏன் ஓடிப் போகிறார்கள் ? இங்கே டிமாண்டு மீது விவாதம் நடக்கும்போது, அமைச்சர் அவர்கள் அப்படிச் செல்லலாமா ?.....

மாண்புமிகு பேரவை மாற்றுத் தலைவர் (திரு. வி. வி. சுவாமி நாதன்) : நோ பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர்.

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன்: இங்கே தொழிலாளர் நல அமைச்சர் இல்லையென்றாலும், அமைச்சர் அவை இருக்கிறது.

திரு. அ. ரகுமான்கான்: மணி ஓசை சபையின் நடவடிக்கையை பாதிக்கிறது. ஏதாவது பயர் ஆக்சிடென்ட்டா என்பதெற்கெல்லாம் விளக்கம் தேவை.

மாண்புமிகு பேரவை மாற்றுத் தலைவர் (திரு. வி. வி. சுவாமிநாதன்): மேலவையிலே இருந்து மணி ஓசை கேட்கிறது. அதற்கும் நமக்கும் சம்பந்தமில்லை. தொழிலாளர் நல அமைச்சர் அவர்கள் அங்கே சென்றிருக்கிறார்கள். அவர் இல்லையென்றாலும், மற்ற அமைச்சர்கள் இங்கே இருக்கிறார்கள். அவர்கள் குறிப்பு எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். தயவு செய்து உட்காருங்கள். திரு. கோவைத்தம்பி.

திரு. கோவைத்தம்பி: தலைவர் அவர்களே, இரண்டு நிமிடங்கள் சென்றுவிட்டது. பத்திரிகைகளிலே வரக்கூடிய அளவிற்கு எனக்குப் பேசத்தெரியாது. நான் ஒரு சில கருத்துக்களை மட்டும் சொல்கிறேன். தங்களுக்கு புனர்வாழ்வு வேண்டுமென்று சொல்லுகின்ற தொழிலாளர்கள், தங்களுக்குப் புனர் வாழ்வு வேண்டுமென்று சொல்லுகின்ற கைவண்டித் தொழிலாளர்கள், தங்களுக்கு புனர் வாழ்வு வேண்டுமென்று சொல்லுகின்ற ஏழை விவசாயத் தொழிலாளர்கள், ஏழை எளிய பாட்டாளி மக்கள், அவர்கள் வாழ்வு வளம் பெறுவதற்காக, அவர்களைப் பாதுகாப்பதற்காக, அவர்கள் அவ்வாறு தங்கள் வாழ்வை அமைத்துக் கொள்வதற்காக மாண்புமிகு தொழிலாளர் நல அமைச்சர் அவர்கள் எதிர்காலத்திலே நல்லதொரு சட்டத்தை உருவாக்கி, இந்த அன்-ஆர்கனைஸ்ட் வொர்க்கர்ஸ், இப்படிப்பட்ட தொழிலாளர்கள், நலனைக் கருதி, அவர்களைப் பாதுகாக்க ஒரு சட்டத்தை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று நான் இந்த நேரத்திலே பணிவோடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

கோவை நகரத்திலே, நமக்கு முந்திய அரசு கையகப்படுத்தி இருக்கின்ற இடங்களை, அவைகள் நஞ்சை நிலங்களாக இருந்தால், அவைகளையெல்லாம் விட்டுவிட்டு, புதிதாக புஞ்சை நிலங்களை கையகப்படுத்தி, அதன் மூலம் வீட்டு வசதி வாரியத்திற்கான நிலங்களை ஏற்படுத்திக் கொள்ள வேண்டுமென்று கோவை மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த பொது மக்கள் சார்பாக நான் இந்த நேரத்திலே பணிவோடு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[முற்பகல் 11–20]

கோடிக்கணக்கான மதிப்புள்ள வீடுகளை கோவை கிழக்கு பகுதியில் இராமநாதபுரம் என்ற இடத்தில் கட்டியிருக்கிறார்கள். அதுவும் முந்தைய அரசு கையகப்படுத்திய இடம். ஹவுசிங் போர்டு யூனிட் பகுதியாக பிரகடனப்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அங்கு வீடுகள் கோடிக்கணக்கான ரூபாயில் ஏற்படுத்தியாகிவிட்டது. அதையும் விட்டுவிட வேண்டு மென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். மாண்புமிகு தொழிலாளர் நல அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கிற மானியக் கோரிக்கை யினை வரவேற்று விடைபெறுகிறேன்.

*திரு. வே. இராஜசேகரன் : மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, வீட்டுவசதி மற்றும் நகர்ப்புற வளர்ச்சித்துறை மானி யக் கோரிக்கை மீது சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களுடைய அறிக்கையிலே சென்னை, பெருநகர் வளர்ச்சியினுடைய சில விவரங்கள், அதற்காக உலக வங்கியிடம் 21 கோடியே 60 இலட்சம் ரூபாய் கடனாகவும், அதற் கான இந்த மதிப்பீடு ரூபாய் 46·82 கோடியாக இருக்குமென்றும் ; அந்தத் திட்டத்தினுடைய அடிப்படையில் சென்னை நகரத்தில் இருக்கக்கூடிய மறைமலை நகர் வளர்ச்சி, மணலி வளர்ச்சி, இன்னும் ஜார்ஜ் டவுன் பகுதியில் இருக்கக்கூடிய இரும்புக் கடை களை கொரட்டூருக்கு மாற்ற நிலத்தை ஆர்ஜிதம் செய்யக் கூடியத் திட்டம், இதைப்போன்ற இன்னும் கொடுங்கையூர், அரும்பாக்கம், வில்லிவாக்கம் பகுதிகளிலே சீரமைப்பு திட்டங்கள், உலக வங்கியினுடைய கடனைப் பெற்றுச் சீரமைக்கப்படும் என்று கூறியிருக்கின்றார்கள். அதிலே, சிறப்புத் திட்டமாக கொத்த வால்சாவடி கோயம்பேட்டிற்கு மாற்றுகிற திட்டத்தை தெரிவித் திருக்கிறார்கள். கொத்தவால் சாவடி என்பது சென்னை நகரத் தினுடைய மையப்பகுதியாகும். சென்னை நகர மக்களுடைய, அதைச் சுற்றியுள்ள சுற்றுப்புற மக்களுடைய அன்றாட தேவை யான காய் கறிகள், பழம் போன்ற பொருள்களை காலையிலும், மாலையிலும் வாங்கக்கூடிய அந்த கொத்தவால்சாவடி போக்கு வரத்து நெரிசல் காரணமாகவும், சுகாதார கேடு அதிகமாக ஏற்படுகிறது என்ற காரணத்தினாலும், அதை கோயம்பேட்டிற்கு மாற்றுகிற திட்டத்தை சில ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் வெளியிட்டு அதற்கு பணமும் ஒதுக்கப்பட்டு, கோயம்பேடு பகுதியில் நில ஆர்ஜிதம் செய்கின்ற ஒரு நிலை உருவாகியது. 1980 ஆம் ஆண்டு மானியக் கோரிக்கையிலே 1981–82-ல் ஆர்ஜிதம் செய்யப்படும் என்றும், அதன் பின்னால் அங்கே சாலை வசதிகளும், விளக்கு வசதிகளும், சாக்கடை, மழை நீர் வெளியே செல்வதற்கான அமைப்புத் திட்டங்களும் செயல்படுத்தப்படும் என்றும் கூறியிருக் கிறார்கள்.

[திரு. வே. இராஜசேகரன்] [1981 எப்ரல் 21

கொத்தவால்சாவடி பகுதியில் சுகாதார கேடு, போக்குவரத்து நெரிசல் இருக்கிறது என்பது உண்மை. மாதத்திற்கு ஒரு முறை வாங்குகிற பொருளாக இருந்தால், வாரத்திற்கு ஒரு முறை வாங்குகிற பொருளாக இருந்தால், 15 கிலோ மீட்டர், 20 கிலோ மீட்டர் தொலைவு என்று பாராமல் போய் வாங்கி வரலாம். ஆனால், பழ வகைகள், காய்கறிகள், மற்றும் அன்றாடம் வீட்டிற்குத் தேவையான பொருள்கள் அங்கே விற்கப்படுகின்றன. நகரின் மையப் பகுதியாக அந்தப் பகுதி இருக்கிறது. அதே நேரத்தில் பல கட்டிடங்களை அங்கு ஆர்ஜிதம் செய்து, பலமாடிக் கட்டிடங்கள் ''டிபார்ட்மென்டல் ஸ்டோர்'' என்று உருவாக்கி, ஒரு மார்க்கெட்டிங் ப்ளேசாக மாற்றுவதற்கு இந்த அரசு ஒரு திட்டத்தை கொண்டு வந்திருக்குமேயானால் அது பாராட்டக் கூடிய ஒன்றாக இருக்கும். வெளி நாடுகளுக்குச் சென்றுவரக் கூடிய அமைச்சர்கள் அங்கே இருக்கிற நல்ல பல திட்டங்களைப் பார்த்து, அவைகளை சென்னை நகரிலே அமல்படுத்த வேண்டிய சூழ்நிலை இருக்கிறது. அன்றாடம் தேவைப்படும் காய்கறிகளையும், பழங்களையும் 10 கிலோ மீட்டர், 15 கிலோ மீட்டர் சென்று வாங்கி வரக்கூடிய சூழ்நிலையை உருவாக்கும் இந்தத் திட்டத்தை அமுல்படுத்த முன்வந்திருப்பது உண்மையிலேயே வருத்தப்படக்கூடிய ஒன்றாகும்.

1980 ஆம் ஆண்டு அறிக்கையிலே, இந்த ஆண்டு 1981—82-லே 240 ஏக்கர் பரப்பளவு உள்ள நிலத்தில் 3,000 கடைகள் அமைத்து அதிலே விற்பனை அங்காடிகளை அமைக்கவும் ஒப்புதல் வழங்கும் என்றும், இந்த மொத்த விற்பனை அங்காடிகளை அமைப்பதற்கு உரிய நிலங்களை கையகப்படுத்த 1981—82-லே முடியும் என்றும், இந்த பரப்பில் சாலைகள் கழிவு நீர் குழாய்கள், வடிகால் குழாய்கள் முதலியவை அமைப்பதற்கு 400 இலட்சம் ரூபாய் செலவில் 1981—82-லே மேற்கொள்ளப்படும் என்றும் அமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பு கூறுகிறது. 1980 ஆம் ஆண்டு அவர்களுடைய அறிக்கையிலே 214 ஆவது பக்கத்திலே கொத்தவால்சாவடி சந்தையை கோயம்பேடுக்கு மாற்றுவது என்ற தலைப்பிலே, கோயம்பேடு பகுதியில் உள்ள சுமார் 120 ஹெக்டேர் பகுதியில் 3 ஆயிரம் கடைகள் அமைக்கும் முகமாக ஒரு புதிய மொத்த விற்பனை அங்காடி ஏற்படுத்தும் திட்டம் 1979—80ஆம் ஆண்டில் மேற்கொள்ளப்பட்டது என்றும் சுமார் 3 ஆண்டுகளுக்குள் இத்திட்டம் நிறைவுறும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுவதாகவும் இத்திட்டத்தின் நில ஆர்ஜித வேலை 1980—81 ஆம் ஆண்டின் முதல் பகுதியிலே முடிவுறும் என்றும் அந்தப் பகுதியிலே அடிப்படைத் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்ய 1980—81 இல் தொடங்கப்படும் என்றும் 1981 ஆம் ஆண்டு அவர்களுடைய மானியக் கோரிக்கை அறிக்கையிலே கூறியிருக்கிறார்கள். 1979 ஆம் ஆண்டிலே ஆரம்பிக்கப்பட்ட கூட்டம் 3 ஆண்டுகளுக்கு மேலாகியும் 1980—81 இல் நிலம்

கையகப்படுத்தப்படுவதாகவும், 1981–82இல் சீர்படுத்தப்படுவதாகவும் அதிலே கூறியிருப்பது உங்களுடைய மெத்தனப் போக்கையும் அந்தத் திட்டத்திலே உங்களுக்கிருக்கிற அசிரத்தையையும் சிரத்தையில்லாத தன்மையையும் தான் சுட்டிக்காட்டுகிற அளவுக்குத்தான் அது இருக்கிறதே தவிர கொத்தவால்சாவடியிலே இருக்கின்ற சிரமத்தை மாற்றுவதற்கு கோயம்பேடுக்கு மாற்றுகிற அக்கறை உங்கள் மத்தியிலே இல்லை என்பது என்னுடைய குற்றச்சாட்டு ஆகும். நில ஆர்ஜிதம் செய்கிறபோது ஆட்சித் தலைவருடைய இடமாக இருந்தாலும், பி.டபுள்யூ.டி. இடமாக இருந்தாலும் அரசு இலாக்காக்களிலே ஒன்றுக்கு ஒன்று சொந்தமான இடமாக இருந்தாலும் ஆர்ஜிதம் செய்கிறபோது சிகப்பு நாடா முறையிலே காலதாமதம் என்பது தவிர்க்க முடியாத ஒன்று. தனிப்பட்டவர்களுடைய இடங்களை ஆர்ஜிதம் செய்கிறபோது அதிலே ஏற்படுகிற லிட்டிகேஷன்கள், நீதிமன்றங்களுக்குச் செல்கிறபோது ஏற்படுகிற தடங்கல்கள் அதிலே நீங்கள் வெற்றியடைந்து அதற்குப் பின்னால், நிலங்களைக் கையகப்படுத்திச் சாலைகள், மின் விளக்குகள், மின்சாரக் கம்பங்கள், கழிவுநீர்க் குழாய் ள் அமைக்கும் பணிகளிலே நீங்கள் ஈடுபடுகிறபோது, 1981–82இல் நிறைவேறாது என்பது உங்களுக்கும் தெரிந்துதான் இந்த மானியக் கோரிக்கையிலே நீங்கள் அதைக் குறிப்பிட்டிருக்கிறீர்கள்.

சென்னை நகரத்திலே இருக்கின்ற அரசு ஊழியர்களுக்குக் கட்டிக் கொடுக்கக் கூடிய வீடுகளுக்கு மாத வாடகை நிர்ணயிக்க வேண்டுமென்று அவர்கள் கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். சென்னை நகரத்திலே உள்ள அலுவலகங்களிலே வேலை பார்க்கிறவர்கள், வேலை பார்ப்பதற்காக வெளியூர்களிலிருந்து இங்கே வந்து தங்கி குடியிருக்கிறவர்களுக்கு இப்போது அவர்களுடைய சம்பளத்திலே 10 சதவீதமும், ஹவுஸ் ரெண்ட் அலவன்ஸும் வீட்டு வாடகை என்று பிடிக்கப்படுகிறது. அவர்கள் வாங்குகிற சம்பளத்திலே அவர்கள் அதிகமான அளவு வாடகைக்காகக் கொடுக்கக் கூடிய நிலைமை இருக்கிறது. அரசு ஊழியர்கள் நீண்ட நாட்களாக அவர்களுக்கு வீட்டு வாடகையாக பிக்ஸட் ரெண்ட் என்ற அடிப்படையிலே நிர்ணயித்து வாங்க வேண்டும் என்று கோரியதன் விளைவாக அதற்காக ஒன் மேன் கமிட்டி என்று கூட அமைக்கப்பட்டது. அந்தக் கமிட்டி அறிக்கை தந்திருக்கிறது. ஆனால் அந்தக் கமிட்டியின் அறிக்கை வெளியிடப்படவில்லை. அந்தக் கமிட்டியாலே பிக்ஸட் ரெண்ட் என்று சொல்லப்படவில்லை என்றாலும் என்.ஜி.ஓ.க்களுக்கு மாத அடிப்படையிலே வாடகையை நிர்ணயிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து குடிசை மாற்று வாரியப் பிரச்சினைகளைப்பற்றி இங்கே நான் விளக்க விரும்புகிறேன். பெருந்தலைவர் காமராஜ் அவர்கள் காலத்திலே ஏழை மக்கள் சுகாதாரக் கேடு, அல்லது

விளக்கு வசதியின்மை, குடிநீர் வசதியின்மை இவைகள் இல்லாத முறையிலே வாழவேண்டுமென்ற அடிப்படையிலே குறைந்த வாடகையில் அந்த ஏழை மக்களுக்காக ரெண்டட் ஹவுஸிங் ஸ்கீம் என்ற முறையிலே கொண்டு வந்தார்கள். அந்த முறையிலே அந்த வீடுகளுக்கு 5 ரூபாய் வாடகை என்று நிர்ணயித்து முதன் முதலாக ராதாகிருஷ்ணன் நகர் தொகுதியில், பழைய பேசின்பிரிட்ஜ் தொகுதியிலே உள்ள வ.உ.சி. நகரிலே வீடு கட்டும் திட்டத்தை அமைத்துத் தந்தார்கள். மெயின்டனன்ஸ் பீஸ் என்ற முறையிலே தான் 5 ரூபாயை நிர்ணயித்தார்கள். 1970 ஆம் ஆண்டு குடிசை மாற்று வாரியம் என்று ஆரம்பிக்கப்பட்டு 1971 ஆம் ஆண்டு அதற்குச் சட்டதிட்டங்கள் வகுக்கப்பட்டன. சென்னை நகருக்கு வேலை தேடி வருவோர் எண்ணிக்கை அதிகமாவதன் காரணமாக குடிசைகள் நாள்தோறும் வளர்கின்றன. சென்னை நகரிலே கூலி வேலை செய்கிறவர்கள், சைக்கிள் ரிக்ஷா ஓட்டுவோர், ஏனைய தொழிற்சாலைகளிலே வேலை செய்யும் தொழிலாளர்கள் மற்றும் சாதாரணத் தொழிலாளர்கள் இவர்களின் எண்ணிக்கை ஒவ்வொரு ஆண்டும் அதிகரித்ததன் விளைவாக சென்னை நகரின் ஜனத் தொகையில் இன்றைக்கு மூன்றில் ஒரு பங்கினர் குடிசை வாழ் மக்களாக இருக்கின்ற நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. இன்றைக்கு 12 இலட்சம் பேர்கள் 1,428 குடிசைப் பகுதிகளிலே வாழ்கின்றனர். இங்கே கொடுக்கப்பட்ட புள்ளி விவரங்கள் நகரில் குடிசை பகுதிகள் இல்லாமல் செய்வதற்காகக் கொடுக்கப்பட்டதாகத் தெரியவில்லை. ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிற பணம் அவர்களுக்காகச் செய்யக்கூடிய பல நல்ல காரியங்களுக்குப் போதுமானதாக இல்லை என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

(முற்பகல் 11—50)

சில பிரச்சினைகளில் அரசு தீவிரக் கவனம் செலுத்த வேண்டுமென்று நான் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன். அதற்கான காலக் கெடுவை நிச்சயமாக அவர்கள் குறிக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன். பெரியம்மை ஒழிப்பு என்று குறிப்பிட்ட ஆண்டை நிர்ணயித்து இத்தனை ஆண்டுகளுக்குள்ளாக இந்தத் தமிழகத்தில், இந்தியாவில் பெரியம்மை ஒழிக்கப்படும் என்று திட்டமிட்டார்கள். அதைப்போல மலேரியா ஒழிப்புக்கு என்று குறிப்பிட்ட ஆண்டை நிர்ணயித்து இத்தனை ஆண்டுகளுக்குள் மலேரியா ஒழிக்கப்படும் என்று நிர்ணயித்தார்கள்.

குடிசை மாற்று வாரியம் ஏற்படுகின்ற நேரத்தில் ஏழாண்டுகள் என்று அன்று நிர்ணயிக்கப்பட்டது. ஆனால் இன்றுகூட இப்பொழுது இருக்கும் அரசும் அதற்கான ஆண்டை நிர்ணயிக்காமல் மெத்தனமாக இருக்கின்ற காரணத்தால் குடிசைப் பகுதிகள் சுகாதாரக் கேடுகள் நிறைந்ததாகவும், தீ விபத்துக்கள் அடிக்கடி

ஏற்படக்கூடியதாகவும் இருந்து, அதற்காகத் தமிழக அரசு பல இலட்சக்கணக்கான ரூபாய்களைச் செலவிட வேண்டிய ஒரு துர்ப் பாக்கியமான நிலைமையிலே இருக்கிறது.

அடிப்படை வசதிகளான குடி தண்ணீர், சாக்கடை போக வாய்க்கால், விளக்கு, சாலைகள், கழிவிட அறைகள் போன்ற வைகள் செய்து கொடுக்கப்படாமல் குடிசைப் பகுதிகள் இருக் கின்றன. இதனால் சுகாதாரக் கேடுகளும், விபத்துக்கள் ஏற் படக்கூடிய நிலைமையும் அங்கே இருக்கின்றன.

குப்பையிலே குடியேறக்கூடிய சூழ்நிலை என்னுடைய தொகுதி யிலே இருக்கிறது. அவர்கள் வாழும் பகுதி மட்டும் குப்பை அல்ல. குப்பை மேட்டிலேயே, அதாவது கொருக்குப்பேட்டை பகுதியில் கே.என்.எஸ். டிப்போ என்று ஒரு குப்பைமேடு நகராட்சிக்குச் சொந்தமாக இருக்கிறது. சென்னை நகரத்தினுடைய குப்பை கள் அத்தனையும் அங்குதான் கொட்டப்படுகின்றன. அந்தக் குப்பை மேட்டுப் பகுதியிலே நகரசுத்தித் தொழிலாளர்கள், சென்னை நகராட்சித் தொழிலாளர்களான ஆதி ஆந்திர ஹரி ஜனங்கள்; இங்கேயிருக்கும் தலைமைச் செயலகத்திலே வேலை பார்க்கக்கூடிய ஆதி ஆந்திர ஹரிஜனங்கள், சென்னை நகரத் திலே பெரிய வங்கிகளிலே வேலை பார்க்கின்ற ஹரிசனமக்கள் ஆகியோர் சுமார் பத்தாயிரம் பேர்களுக்கு மேல் அரிநாராயண புரம், சிகிரிந்தபாளையம், அனந்தநாயகி நகர், மோட்சபுரம், காமராஜ் நகர், கோவிந்தசாமி நகர் போன்ற பலயிடங்களிலே குடியிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு வாரம் ஒருமுறை லாரிகளின் மூலம் தண்ணீர் கொண்டு வந்து டாங்குகளில் கொட்டப்படு கிறது.

(மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்—தலைமை).

ஆனால் அவர்களுக்கு அது முழுமையாகக் கிடைக்கவில்லை. ஒரு விளக்குகூட இல்லாத பகுதிகள் இன்னும் இந்தச் சென்னை நகரத்திலே இருக்கின்றன.

குழாய்கள் பதிக்கப்பட்டு இன்னும் பலயிடங்களில் தண்ணீர் விநியோகம் கிடையாது; பல ஆண்டுக்காலமாக இந்த நிலைமை யிருக்கிறது. இதை நான் வேடிக்கைக்காகவோ அல்லது குற்றச் சாட்டு சொல்ல வேண்டுமென்பதற்காகவோ சொல்லவில்லை. என்னுடைய தொகுதியிலே ஜீவா நகர் என்று இருக்கிறது, அது 3 ஆவது வட்டம். அங்கு உலக வங்கியின் சார்பாக சப்வெல் கட்டப்பட்டு, பல சின்னச் சின்ன டேங்குகள் கட்டப்பட்டு, பைப்புகள் வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. ஆனால் நான்காண்டுகளாக அது செயல்படவில்லை. அதைப்போல 20 ஆவது டிவிஷன், சீனிவாசபுரத்திலே உலக வங்கியின் சார்பாக சப்வெல்கள் கட்டப் பட்டு, பலயிடங்களிலே சின்னச் சின்ன டேங்குகள் கட்டப்பட்டு,

TRUTH ALONE TRIUMPHS

குழாய்கள் பொருத்தப்பட்டு நான்காண்டுகள் ஆகின்றன. ஆனால் அவைகளெல்லாம் செயல்படுத்தப்படவில்லை. மங்கம்மா தோட்டம் பகுதியிலே சப்வெல் கட்டப்பட்டு, குழாய்கள் பதிக்கப்பட்டிருக்கின்றன ; அவைகளும் நான்காண்டுகளாகச் செயல்படுத்தப்படவில்லை.

உலக வங்கியின் சார்பாகக் கட்டப்பட்ட இத்தகைய திட்டங்கள் முறையாக எம்.எம்.டபிள்யூ.எஸ்.எஸ்.பி. விடத்திலே ஒப்படைக்கப்படாத காரணத்தினாலேயும், சென்னைப் பெருநகர் வளர்ச்சித் திட்டத்திலே கட்டப்பட்ட இந்தத் திட்டங்கள் மாநகராட்சியிலேயோ அல்லது குடிநீர் வடிகால் வாரியத்திலேயோ ஒப்படைக்கப்படாத காரணத்தினாலேயும் அவர்கள் எங்களிடம் நல்ல நிலையில் ஒப்படைக்கவில்லை என்ற காரணத்தைக் காட்டுகிறார்கள். இப்படி இரண்டு இலாக்காக்களுக்கும் இடையே ஏற்படக்கூடிய சண்டையின் காரணமாக அது செயல்பட முடியாமல் நான்காண்டுகளாக இருந்து கொண்டு வருகிறது.

வைத்தியநாத முதலித் தெருவில் இருக்கக்கூடிய இரயில்வே கேட் ; அங்கே பல ஆண்டுகளாக மேம்பாலம் கட்டுவதற்கான திட்டத்தை அரசு இன்னும் செயல்படுத்தவில்லை. மேம்பாலம் கட்டும் திட்டம் என்ற காரணத்தின் அடிப்படையில் அவர்கள் அங்கே ரோடு போட மறுக்கிறார்கள். இந்த அடிப்படையில் இருக்கின்ற நிகழ்ச்சிகளைப் போக்குவதற்காகக் குடிசைகளின் பக்கம் உங்கள் கண்களைத் திருப்ப வேண்டும். சமீப காலமாக உங்கள் கண்கள் கும்பாபிஷேகம், குடமுழுக்கு விழாக்கள், பூர்ண கும்பங்கள் என்று பல இலட்சக்கணக்கான ரூபாய்களை நீங்கள் கோயில்களுக்கு செலவழிக்கின்றீர்கள். அதைப்பற்றி நான் ஒன்றும் கூற விரும்பவில்லை. ஆனால் அதே நேரத்தில் அண்ணாவின் ஏழையின் சிரிப்பில் இறைவனைக் காண்கிறேன் என்ற லட்சியத்திற்கு அந்தப் பல லட்சங்களில் இருந்து சில லட்சங்களைச் செலவிடுவீர்களா? கோபுரத்தின் மேல் உள்ள பார்வையைச் சற்றுக் குடிசைப் பகுதிப் பக்கம் திருப்புவீர்களா?

ஆரோக்கியசாமி என்பவர் நீண்ட நாட்கள் வாழவும் வேண்டும் ; அத்துடன் அவன் நிரந்தர நோயாளியாகவும் இருக்க வேண்டும் ; டாக்டர் ஏழுமலையான் டிஸ்பென்சரி நடத்தவும் வேண்டும் ; அவனுக்கும் நிரந்தர வருமானம் வரவேண்டுமென்ற அடிப்படையில், சென்னை நகரத்திலே குடிசைகளும் இருக்க வேண்டும் ; அதற்கு ஒரு குடிசை மாற்று வாரியமும் இருக்க வேண்டும் ; அதற்குத் தலைவரும், உறுப்பினர்களும் இருக்க வேண்டுமென்றால், குடிசைப் பகுதிகளை எப்படி ஒழிக்க முடியும்? ஆகவே இந்த மந்தப் போக்கிலே அரசு செயல்படுகிறது என்று குற்றம் சாட்டுகிறேன்.

1981 ஏப்ரல் 21]

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : பேரவைக்கு ஓர் அறிவிப்பு. பேரவை இன்று மாலை 4 மணிக்குக் கூட இருக்கிறது என்று தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

திரு. ஆர். சக்ரபாணி : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே,

இதனை இதனால் இவன்முடிக்கும் என்றுஆய்ந்து
அதனை அவன்கண் விடல்.

என்பது பொய்யாமொழியார் வாக்கு. அந்த வாக்கிற்கேற்ப தொழிலாளர் நலனிலே அக்கறை கொண்டு, தன்னை அர்ப்பணித்து, தனித்தே உறுதியான வகையில் போராட்டங்கள் கண்டு, தொழிலாளர் வாழ்க்கை நலனைக் கருத்தில் கொண்டு உழைத்திட்ட ஒரு உத்தமர், இந்தத் தொழிலாளர் நல இலாகாவிற்கு அமைச்சராகக் கொண்டு வரப்பட்டுள்ளார். புரட்சித் தலைவரால் கொண்டு வரப்பட்ட அந்த அமைச்சர் அவர்கள் தொழிலாளர் நலனும் தொழிற்சாலைகளும், வீட்டு வசதி ஆகிய தலைப்புகளின்கீழ் கொண்டுவந்த மானியக் கோரிக்கைகள் மீது பேச எனக்கு வாய்ப்பு கொடுத்தமைக்கு முதலில் நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

நம்முடைய குறிப்பேட்டில் பார்க்கும்போது, நிறுவன அமைப்பின்கீழ் வரும் நிறுவனங்களில் பணிபுரியும் தொழிலாளர்களின் நலனைப் பாதுகாப்பதோடு, நிறுவன அமைப்பின் கீழ் வராத நிறுவனங்களில் பணிபுரியும் தொழிலாளர்கள் நலனைப் பாதுகாக்கச் சட்டப்படியான குறைந்த அளவு ஊதியங்களை வழங்க நலனைப் பாதுகாத்திட வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதே நேரத்தில், நம்முடைய அரசு குறிப்பில் தொழிலாளர் நலன் குறித்து கீழ்க்காணும் முறையில் ஆய்வு செய்யப்பட்டுள்ளதை நான் பாராட்டுகிறேன். (1) தொழில் உறவுகள் குறித்த சட்டம். (2) பணி மற்றும் வேலை நிபந்தனைகள் பற்றிய சட்டம். (3) ஊதியங்கள் குறித்த சட்டம். (4) சமூகப் பாதுகாப்பு நடவடிக்கைகள் சட்டம். இதுபோன்று குறிப்பான சட்டங்களைக் கொண்டு வந்து தொழிலாளர் நலனைப் பாதுகாப்பதை, தொழிற்சாலைகளின் நிலையை ஆய்வு செய்வதை நான் உண்மையிலேயே பாராட்டுகிறேன்.

அதே நேரத்தில், மற்றொன்றையும் நான் சொல்ல வேண்டுமென்று கருதுகிறேன். தொழிலாளர் நலனைப் பாதுகாக்க வண்டுமென்ற வகையில் பல்வேறு சட்டங்களைக் கொண்டு

வந்திருந்தாலும், இன்றைக்குக் குறிப்பாக, நானறிந்த வரையில் திருவொற்றியூர் பகுதியில், அனைத்துத் தொழிலகங்களைப் பார்க்கும்போது, காஷுவல் லேபர் என்ற ஒரு முறை இருப்பது அரசுக்குத் தெரியும், அமைச்சருக்கும் தெரியும். ஆனால், காஷுவல் லேபர் என்று வைத்து, அவர்கள் வேலை வாங்குகின்ற போது, நம்முடைய அரசு கொண்டுவந்த, 240 நாட்கள் அவர்கள் தொடர்ந்து பணி செய்ததற்குப் பின்னாலே, அவர்களைப் பணியில் நிரந்தரம் செய்ய வேண்டுமென்று சட்டம் இருந்தாலுங்கூட, இன்றைக்குப் பல்வேறு நிறுவனங்கள் அதைச் சரியாக நிறைவேற்றுவதில்லை. குறிப்பாக, தொழிலாளர்கள் 240 நாட்கள் வேலை செய்வதற்கு முன்னால் வேலையிலிருந்து நீக்கப்படுகிறார்கள். அவர்கள் பெயர்கள் குறிப்பேடுகளிலில்லாத சூழ்நிலை உருவாக்கப்பட்டு, நிரந்தரமாக்கப்படுவதில்லை.

அரசு நடவடிக்கை மேற்கொண்டிருப்பது தெரிய வருகிறது. இன்றைக்குப் பல்வேறு நிறுவன அமைப்பின்கீழ் வராத நிறுவனங்களில் பணியாற்றுகின்ற தொழிலாளர்களுக்குச் சம்பள விகிதத்தை நிர்ணயித்துள்ள இந்த அரசைப் பாராட்டுகிறேன். ஆனாலுங்கூட இன்றைக்கு நிறுவன அமைப்பின்கீழ் வராத தொழிலகங்களில் பணியாற்றுகின்ற தொழிலாளர்கள் நலனிலே குறைபாடு இருப்பதை எடுத்துச் சொல்வது என்னுடைய கடமை என்று சொல்ல விரும்புகிறேன். நிறுவன அமைப்பின்கீழ் வருகின்ற தொழிலகங்களை நாம் எடுத்துக்கொள்வோமானால், அங்கே மதிய உணவகங்கள் இருக்கின்றன. அவற்றின் மூலம் தொழிலாளர்களுக்கு மதிய உணவு விற்கப்படுகிறது. ஒருசில கம்பெனிகளில் 40 பைசாவுக்கு விற்கப்படுகிறது. ஒருசில கம்பெனிகளில் ரூ. 1-க்கு விற்கப்படுகிறது. ஒருசில கம்பெனிகளில் ரூ. 1-க்கு மேற்பட்டு விற்கப்படுகிறது. அங்கு ஒரே விலையிலே உணவு மற்றும் ஸ்நேக்ஸ் என்று சொல்லப்படுகிற சிற்றுண்டிகள் வழங்கப்பட வேண்டுமென்ற பணிவான வேண்டுகோளைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அதே நேரத்தில், நிறுவன அமைப்பின்கீழ் வராத தொழில்கங்களில் பணியாற்றுகிற தொழிலாளர்களுக்கு, அந்தத் தொழில்கங்களில் நிச்சயமாக சிற்றுண்டி சாலைகள் கிடையாது. அங்கே இருக்கிற தொழிலாளர்களுக்காக இன்றைக்கு அரசு கூலி நிர்ணயம் செய்திருக்கிறது, பாராட்டுகிறோம். அதே நேரத்தில், அந்தக் கூலி நிர்ணயம் ஓரளவுக்குக் குறைவாகத்தான் இருக்கிறது. இந்தத் தொழிலாளர்கள் மதிய உணவிற்கும், டீ அருந்த வேண்டுமானாலும் மற்ற உணவுப்பொருள்கள் உட்கொள்ள வேண்டுமானாலும் வெளியே செல்ல வேண்டிய சூழ்நிலைக்கு ஆளாகிறார்கள். திருவொற்றியூர் பகுதியில், இன்றைக்கு பல்வேறு பகுதிகளில்,

பல்வேறு தொழிலகங்களிலே, ஒப்பந்தக்காரர்கள் மொத்த வேலைகள் என்ற பெயரால் 'காஷுவல் 'லேபர்களை' வைத்து வேலை வாங்குவதை நம்மால் பார்க்க முடியும்.

[முற்பகல் 11-40]

இன்றைக்குத் தொழிலாளர்கள் வெளிநாடுகளுக்கு, அரேபிய நாடுகளுக்கு, அதிக ஊதியம் தேவை என்று செல்லுகிறார்கள். இங்கே இடம் இன்றி இந்த நாட்டு மைந்தன் அரபு நாடுகளுக்குச் சென்று கொண்டிருக்கிறான். அங்கே அவனுடைய ரத்தத்தைச் சுரண்டுகிறார்கள். இங்கே நம்மாலே ஆளாக்கப்பட்ட, நம்மாலே உருவாக்கப்பட்ட, பணமுதலைகள் நம்முடைய தொழிலாளர்களின் ரத்தத்தை உறிஞ்சுகிறார்கள். கான்ட்ராக்ட்முறை என்று வைத்து, நிர்வாகத்திலே இருந்து அதிகப் பணம் வாங்கிக்கொண்டு, தொழிலாளர்களுக்குக் குறைந்த பணத்தைக் கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இவைகளை எல்லாம் நமது அரசு ஊன்றிக் கவனித்து, அதற்காகத் தனியாக ஒரு குழுவை அமைத்து, எத்தனை பேர்கள் ஒப்பந்தப்படி நியமிக்கப்பட்டார்கள், எத்தனை பேர்கள் வேலை செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்த ஒப்பந்தப்படி நியமிக்கப்பட்டவர்கள் அங்கே இருக்கிறார்களா? அதற்காக absentee coverage என்ற அந்த முறை இருக்கிறதா? என்பதை அமைச்சர் அவர்களும் அரசும் நிச்சயமாகப் பரிசீலித்துச் சரிபார்க்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இன்றைக்குத் தொழிலாளர் நலன் குறித்து சட்ட அடிப்படையில் குழுக்களை அமைத்திருக்கிறார்கள். அதைப் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அந்தக் குழுக்களில் ஒன்று குறைந்த அளவு ஊதிய மாநில ஆலோசனைக் குழு, இரண்டாவது குறைந்த அளவு ஊதிய ஆலோசனைக் குழு, மூன்றாவது மலைத் தோட்டத் தொழிலாளர் வீட்டுவசதி ஆலோசனைக் குழு போன்ற பல குழுக்கள் அமைக்கப்பட்டிருப்பதாக இந்த அறிக்கைகளில் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. அவைகள் இன்றைய தினம் சிறப்புற செயலாற்றிக்கொண்டிருக்கின்றன என்பதைப் பார்க்க முடிகிறது. இதை நான் மனம் திறந்து பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அதே நேரத்தில் மற்றொன்றையும் நான் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். அமைச்சர் அவர்கள் பொறுப்பேற்றுக் கொண்டிருக்கின்ற இ. எஸ். ஐ. மருத்துவமனைகளில் சற்று அக்கறை எடுத்து கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். காரணம் என்னவென்றால், இந்த நாட்டின் முதுகெலும்பாக உள்ள தொழிலாளர்கள் இந்த மருத்துவமனைகளுக்குச் செல்கின்ற நேரத்தில் அந்த மருத்துவமனைகளிலே மருந்துகளே இருப்பதில்லை

அதை எல்லாம் சரிசெய்து, தொழிலாளர்நலனிலே அக்கறை கொண்ட இந்த அரசு, மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் தலைமையிலே இருக்கும் இந்த அரசு இதைச் சரிசெய்து தர வேண்டும் என்று பணிவோடு கேட்டுக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அதே நேரத்தில் இன்னொன்றையும் கூற ஆசைப்படுகிறேன். தொழிலாளிகளுக்குச் சுகாதாரப் பாதுகாப்பு அளிக்கப்பட வேண்டும் என்று குறிப்பிலே கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதை நான் மனதாரப் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். தொழிலுக்குச் செல்லுகின்ற தொழிலாளிகளுக்குச் சுகாதாரம் இருந்தால் அவர்கள் நல்ல முறையில் தொழில் நடத்த முடியும் என்ற அடிப்படையில் அவர்களின் நலன்களைப் பாதுகாப்பதில் அமைச்சர் அவர்கள் பல்வேறு காலகட்டங்களிலே எடுத்த நடவடிக்கைகளைப் பாராட்டுகிறேன். அதே நேரத்தில் மற்றொன்றைச் சொல்லி அமரலாம் என்று கருதுகிறேன்.

நேற்றைக்குப் பேசிய மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. நெல்லிக்குப்பம் கிருஷ்ணமூர்த்தி அவர்கள் என்னுடைய தொகுதியான பொன்னேரியில் அபராஜிதம் அம்மாள் பெற்றக் கடனைத் திரும்பப் பெற அரசால் அனுப்பப்பட்ட அதிகாரிகள் கடுமையாக நடந்துகொண்டார்கள் என்று சொன்னார்கள். இந்த விவரத்தை நான் பரிசீலனை செய்ததில் அவர் சொன்னதைப் போன்ற ஒரு சூழ்நிலை நடைபெறவே இல்லை என்பதைக் கூறிக்கொண்டு அவர்கள் சொன்னது அனைத்தும் உண்மைக்கு மாறானவை என்பதைத் தெரிவித்து இப்படி உண்மைக்குப் புறம்பான தகவலை இனி கூறவேண்டாம் என்று கூறி அமர்கிறேன்.

*திரு. கு. ரமணி : மதிப்பிற்குரிய பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இன்றைக்கு நடைபெறுகிற இந்தத் தொழிலாளர் நல மானியக் கோரிக்கைக்கு ஆரம்பத்தில் மிகக் குறுகிய நேரம்தான் ஒதுக்கப்பட்டு இருந்தது. பின்னர் நமது தலைவர் அவர்களும், துணைத் தலைவர் அவர்களும் கலந்து பேசி, அதிகப்படியான நேரம் ஒதுக்கியிருப்பதற்காக நான் பாராட்டுத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இது வரவேற்கத்தக்கது. இந்த முறை தொடரவேண்டும். லேபர் மானியம் என்றால் குறைந்தது இரண்டு நாட்கள் அதன் பேரில் விவாதம் இருக்க வேண்டும் என்பதை நான் முதலில் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அரசின் நடவடிக்கை பற்றி நமது அமைச்சர் அவர்கள் ஏராளமான விவரங்களைத் திரட்டி நமக்கு முன்னால் வைத்து இருக்கிறார்கள். அவைகள் எல்லாம் நாம் படித்துத் தெரிந்து கொள்ளவேண்டிய விஷயங்கள்தான். ஆனால் அவற்றைப்பற்றி முழுவதும் அறிந்து தெரிந்து கொள்ள நேரம் போதாது. ஆகவே, சுருக்கமாக அதன் மீது மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் சார்பில் ஒருசில கருத்துக்களை முன்வைக்க விரும்புகிறேன்.

ஒரு நடைமுறை சாத்தியமான கொள்கை என்று மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதாவது ஒரு 'ப்ராக்மேடிக் பாலிசி' என்று குறிப்பிடுகிறார்கள். நாங்கள் என்ன எதிர்பார்க்கிறோம் என்றால் தொழிலாளர்களுக்குச் சாதகமான கொள்கையாக இருக்கவேண்டும். ப்ராக்மேடிக் என்று சொல்வதற்கு பதிலாக 'ப்ரோ-லேபர்' என்று குறிப்பிடுவது இன்னும் சாலச்சிறந்ததாக இருக்கும், நன்றாக இருக்கும் என்று நான் கருதுகிறேன். அந்த முறையில் அது வரவேண்டும்.

ஒரு விதத்தில் அரசாங்கம் தொழிலாளர் மக்களுக்கு அதிகப்படியான சௌகர்யங்களை செய்து, சுரண்டும் வர்க்கத்தை எதிர்த்து நிற்கும்படியான ஒரு பெரிய ஜனநாயக முற்போக்குச் சக்திகளைப் பலப்படுத்துவது என்ற அடிப்படையில் அந்தக் கொள்கையை ஏற்றுக்கொள்ளக்கூடிய அரசாங்கம் இந்த அரசாங்கம் என்று சொல்வதுதான் தொழிலாளர் ஆதரவுக் கொள்கை. அப்படி இது வரவேண்டும் என்று நாங்கள் கருதுகிறோம்.

நடைமுறையில் தொழில் தகராறுகளில் காலதாமதம் ஏற்படும் போக்கு நடைபெறுகிறது. இது ஏற்கனவே இந்த மன்றத்தில் நடைபெற்ற கொள்கை பற்றிய விவாதத்தில் எடுத்துச் சொல்லப்பட்டு இருக்கிறது. சில மாறுதல்கள் கொண்டு வந்து இருக்கிறார்கள். சில மாற்றங்கள் தென்படுகின்றன என்று நாங்களும் எடுத்துச்சொல்லியிருக்கிறோம். இது மேலும் அதிகப்படியான அளவிற்கு நல்லமுறையில் செயல்படுத்தவேண்டும். எந்தத் தொழில் தகராறு ஏற்பட்டாலும் 3 மாதம், 5 மாதம், 6 மாதம் என்று நீடிக்க விட்டு, தொழிலாளர்கள் அல்லோலகல்லோலப்பட்டு, சீரழிந்து போன பின்பும், அந்தப் பிரச்சனை தீர்க்கப்படாமல் இருக்கின்ற நிலைமை இருக்கிறது; இது போக்கப்படவேண்டும். அதற்கு மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களும், அந்த இலாகாவும் தகுந்த நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

ஒரு உதாரணத்தை இங்கே சொல்ல விரும்புகிறேன், வடலூர் போராட்டம் 6 மாதம் நடந்தது. முதலமைச்சர் அவர்கள் தலையிட்டு ஒரு உறுதியான நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும் என்று கூறியும் அந்த மேனேஜ்மெண்ட் அதை நிறைவேற்றாததன் காரணமாக அந்தப் போராட்டம் காலம் கடந்து நீடித்துக்கொண்டே வந்தது. இப்படிப்பட்ட நேரங்களில் மாண்புமிகு தொழிலாளர் நல அமைச்சர் அவர்களும், அந்த இலாகாவும் தலையிட்டு, அரசு என்ன நினைக்கிறதோ அதை நிறைவேற்றுவதற்கு முன்வர வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நேரடியாக இந்தத் துறையின்கீழ் கண்ட்ரோலில் வராது என்றாலும் நான் இங்கே குறிப்பிடவிரும்புகிறேன். காடம் பாறை மின் திட்டத்தில் நடந்த விவகாரம். கான்ட்ராக்டர் களும், அங்கே இருக்கும் 1—2 மின் வாரிய அதிகாரிகளும் அந்தத் தொழிலாளர்களுக்கு விரோதமாக எடுத்த நடவடிக்கை தான் அவர்கள் அங்கே ஒரு சங்கம் அமைத்து விடக்கூடாது என்ற அடிப்படையில் எடுத்த நடவடிக்கைதான் அந்த ஸ்கீமே நடத்த முடியாமல் நான் வேலை நின்று தொழிலாளர்கள் நாசப் படுத்துகிறார்கள் என்றுகாட்டசதிசெய்தது, போனதற்குக்காரணம் ஆனால், அப்படி அந்தஸ்கீம் அங்கே நடத்தாமல் செய்வதற்கு தொழிலாளர்கள் முயற்சித்துக்கொண்டு இருக்கிறார்கள் என்கிற வகையில் தவறான விவரங்களை அரசுக்கு அவர்கள் அவ்வப் போது அனுப்பி அந்தத் தொழிலாளர்களை அங்கே உரிமைப் போராட்டம் நடத்துவிடாமல் செய்து இருக்கிறார்கள். அவர்கள் குடும்பத்தோடு கைதுசெய்யப்பட்டு சிறையிலடைக்கப்பட்டார் கள். மன்னிப்பு எழுதிக்கொடுக்கும்படி நிர்ப்பந்திக்கப்பட்டார்கள். அப்படி மன்னிப்புக்கோரியும், அந்த மன்னிப்புக் கோரிய தொழி லாளர்களைக் கண்டித்து சிறையில் தள்ளி, 3 மாதம் தண்டனை கொடுக்கப்பட்டது. தமிழ்நாட்டில் சரித்திரத்திலேயே இல்லாதது இது. இப்படிப்பட்ட நிலைமை வராமல் தொழிலாளர் நல இலாகாவும் அந்த அமைச்சரும் கவனித்துக்கொள்ளவேண்டும். இப்படிப்பட்ட கறுப்புப் புள்ளிகள் அரசாங்கத்திற்கு ஏற்பட்டு விட்டால் அதை அழிப்பது சுலபம் அல்ல. 51 தொழிலாளர் கள் இப்பொழுதும் சிறையில் வைக்கப்பட்டு இருக்கிறார்கள். 7—8 மாதங்கள் ஆனபின்பும் அவர்கள் விடுதலைசெய்யப் படவில்லை. இப்படிப்பட்ட நிலைமை நீடிக்கக்கூடாது. இப் படிப்பட்ட நிலைமையைப் போக்க அவர்கள் முன்வரவேண்டும். இப்படிப்பட்ட ஆக்கபூர்வமான முறையில் தொழில் தகராறு களைத் தீர்க்க முன்வருகிறபோது அதற்குத் தொழிற்சங்கங் களின் ஒத்துழைப்பு தரத்தயார், நாங்கள் நியாயத்தை ஏற்றுக் கொள்ளத்தயார். அதற்கான வகையில் சகல நடவடிக்கை களையும் அரசாங்கம் எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும் என்று நாங்கள் விரும்புகிறோம்.

வேலைநிறுத்தம் முடிவு ஆகி, சமரச நிலை வந்தவுடன் கைது செய்யப்பட்ட தொழிலாளர்கள் உடனடியாக விடுதலை செய்யப்படவேண்டும். அவர்கள் சட்டத்தின் அடிப்படையில் மிகப்பெரிய குற்றம் செய்து இருந்தால் அது சம்பந்தமாக அவர்கள் கோர்ட்டில் ஜாமீன் பெறுவது என்பது பார்த்துக் கொள்ளட்டும். 50,100,200 பேர் கைது செய்யப்பட்டிருந்தால் தொழிலாளர்கள் வேலை நிறுத்தம் முடிந்தவுடன் ஒரு சமரச நிலை என்கிற வகையில் இரண்டு பக்கத்திலும் தங்களுடைய நிலையில் இருந்து முன்னுக்கு வருகிறார்கள் என்றால் அந்தச் சமயத்தில் கைதானவர்களை விடுதலை செய்யவேண்டும்

அப்போதுதான் சமரச நிலை நீடித்து நிலைக்கமுடியும். அவர்கள் மீது போடப்பட்ட கேஸ்கள் வாபஸ் வாங்கப்படவேண்டும். ஆனால் இந்த நிலைமை பல இடங்களில் நடக்காமல் இருக்கிறது; டி. ஐ. சைக்கிள் போராட்டம் நடந்து எத்தனை நாள் ஆயிற்று? இன்னும் அங்கேயிருந்து வெளியேற்றப்பட்ட பல தொழிலாளர்களுக்கு வேலை இல்லை. சிலருக்குத்தான் கிடைத்திருக்கிறது. வேலை கிடைக்காதவர்கள் தொழில் கோர்ட்டுக்குக் கூட போகமுடியாத நிலைமை இருக்கிறது. அந்தப் பிரச்சனை முடிய எவ்வளவு காலம் ஆயிற்று என்பது அமைச்சருக்குத் தெரியும். ஆகவே சமரச நிலை ஏற்பட்டால் சுமுக நிலை வரவேண்டும். எரிச்சலோ மனவேதனையோ இல்லாமல் இருக்க வழிவகை செய்யவேண்டும். டிஸ்மிஸ் செய்யப்பட்ட தொழிலாளி நேரடியாகக் கோர்ட்டுக்குச் செல்ல உரிமை வேண்டும். மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆனால் பல விஷயங்களில் நமக்கு ரெப்ரன்ஸ் கொடுப்பது இல்லை. எனக்கு நன்றாக ஞாபகத்தில் இருக்கிறது. அமைச்சருக்கும் தெரியும். ஈரோடு ஸ்ரீகிருஷ்ணா ஸ்பின்னரீஸ் மில் அங்கே 298 தொழிலாளர்கள் 117 பெண் தொழிலாளர்கள் உட்பட அவர்களுடைய கேசுக்கு ரெபரன்சு கொடுக்காமல் விட்டு விட்டார்கள்.

[முற்பகல் 11.50]

என்ன காரணம் என்று இன்றையதினம் வரையில் அரசாங்கமும் சொன்னது கிடையாது; அமைச்சரும் சொன்னது கிடையாது. முதலமைச்சர்கூட இந்த மன்றத்திலே பேசும்போது அங்கே அநியாயம் நடப்பதைக் கவனத்தில் கொண்டு நடவடிக்கை எடுப்பேன் என்றார். ஆனால் நிலைமை எப்படி இருக்கிறது? ரெபரன்ஸே கிடைக்கவில்லை. இன்றைக்கு அந்த முதலாளி ஒரு கம்பெனி, வனஸ்பதி கம்பெனி கட்டப்போகிறார். கட்டட்டும், வேண்டாம் என்று சொல்லவில்லை. ஆனால் அதேநேரத்தில் தொழிலாளர்கள் வேலை இழந்து தெருவிலே நிற்கிறார்கள். அதைப்பற்றி கோர்ட்டுக்குப் போய் வழக்குப் போடக்கூடாதா? அரசாங்கம் அதற்கு நடவடிக்கை எடுக்கக்கூடாதா? தொழிலாளி இன்றைக்குக் கோர்ட்டுக்குப் போய் கேஸ் போட வழியில்லை. டிஸ்மிஸ் ஆன தொழிலாளர்கள் கோர்ட்டுக்குப் போகும் நிலைமை சட்டத்தில் இருக்க வேண்டும். மத்திய சர்க்கார் அதுபற்றி ஒரு சட்டம் கொண்டுவர இருப்பதாக அமைச்சரவர்கள் சொன்னார்கள். அதுவரை நாம் காத்திருக்க வேண்டுமா? ஏன் மாநில சர்க்காரே உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்கக் கூடாது?

அதுமட்டுமல்ல, என்ன வாக்குறுதி கொடுத்தாலும் அதை உடனடியாக நிறைவேற்ற வேண்டும்; அதிலே காலம் கடத்தக் கூடாது. நீதி வழங்குவதிலே காலம் கடந்தால் அது நீதி இல்லை

என்று சொல்கிறோம். அதேமாதிரிதான் கொடுத்த வாக்குறுதியும் உடனடியாக நிறைவேற்றப்படாமல் காலம் கடந்து நிறைவேற்றப்படுமானால் அது பழைய கந்தல்துணி ஆகிவிடும்; அதை யாரும் ரிப்பேர் செய்ய முடியாது.

அதைப்போல இன்றைக்கு ஸ்தாபனமில்லாத தொழிலாளர்களுக்குப் பாதுகாப்பு என்பது மிக மிக முக்கியமாகும். இன்றைக்குச் சட்டத்திற்கு உட்பட்டு தொடங்கப்பட்ட ஏராளமான தொழில்கள் இருக்கின்றன. ஆனால் அந்தத் தொழில்களிலே ஈடுபட்டிருக்கிற தொழிலாளர்களுக்குப் பாதுகாப்பு இல்லை. தொழில் செய்கின்ற தொழிலாளர்களுக்கு, அவர்கள் யாராக இருந்தாலும் பாதுகாப்பு இருக்க வேண்டும். அவர்களுக்கு மினிமம் வேஜஸ் கொடுக்க நடவடிக்கை எடுக்கப்படுகிறது என்று சொன்னார்கள். வரவேற்கிறேன். ஆனால் அந்த நடவடிக்கை போதிய அளவுக்கு நல்லமுறையிலே எடுக்கப்படவில்லை. குறைந்தபட்சம் அவர்கள் ஒரு தொழில் செய்தால், அந்தத் தொழிலிலே தொழிலாளர்கள் இருக்கிறார்கள் என்ற ரிக்கார்டு இருக்கவேண்டும். அவர்கள் ஒரு குறிப்பிட்ட காலத்திற்குள் நிரந்தரமாக்கப்பட வேண்டும். அதற்கு ஒரு சட்டத்தை அமைச்சரவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். அதை நல்லமுறையில் நிறைவேற்ற வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்னொரு முக்கிய விஷயம். பத்திரிகையாளர்களுக்கு 'பலேக்கர் அவார்டு' அளிப்பதுபற்றிச் சொன்னார்கள். அப்போது நமது அமைச்சர் அதன் பேரில் நடவடிக்கை எடுப்போம் என்று உறுதி சொன்னார். என்ன நடவடிக்கை எடுத்தார்கள்? தெரியாது. ஆனால் இன்றைக்கு சென்னை மாநகரில் நமது மூக்குக்குக் கீழே என்ன நடக்கிறது? இந்தியன் எக்ஸ்பிரஸ், தினமணி, தினமலர். ஃபினான்ஷியல் எக்ஸ்பிரஸ் போன்ற முக்கியமான பத்திரிகை நிறுவனங்களில் ஜூன் திங்கள் 20 ஆம் நாள் முதல் மூடி வேலை நிறுத்தப் போவதாக அறிவித்திருக்கிறார்கள். இதற்கு என்ன காரணம்? இந்தியன் எக்ஸ்பிரஸ் சாதாரண பத்திரிகையா? அவர்களுக்குக் கொடுக்க சக்தி இல்லையா? வசதி இல்லையா? அப்படிப்பட்ட நிர்வாகமே செய்ய முடியவில்லை என்றால் மற்றவர்கள் எப்படிச் செய்ய முடியும்? செலவு அதிகமாக இருக்கிறது. அதைக் குறைக்க வேண்டும், 22 பேர்களை டிஸ்மிஸ் செய்தால்தான், செலவைக் குறைத்தால்தான் பத்திரிகைத் தொழிலைச் செயல்படுத்த முடியும் என்று சொல்கிறார்கள். அப்படித் தொழிலாளர்களை டிஸ்மிஸ் செய்தால் கண்டிப்பாகக் கடுமையான விளைவுகள் ஏற்படும். அரசாங்கம் இது சம்பந்தமாக வலியுறுத்தி, கடுமையான நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். அமைச்சரவர்கள் தன்னுடைய பதிலிலே இதுபற்றிச் சொல்வார்கள். நல்ல யோசனைகளைத் தருவார்கள் என்று நான் எதிர்பார்க்கிறேன்.

1981 ஏப்ரல் 21] [திரு. கு. ரமணி]

அடுத்தபடியாக, இந்தமாதிரியான தொழிலாளர்கள் போராட்டத்தை உடைப்பதற்காக ஒரு சுலபமான வழியை முதலாளிகள் இன்றைக்குக் கண்டுபிடித்திருக்கிறார்கள். அது என்னவென்றால் சிவில சொத்து உரிமைச் சட்டத்தின் கீழ் கோர்ட்டிலே கேஸ் போட்டு எங்களுடைய தொழிற்சாலையில் போராட்டம், அதனால் உற்பத்தி செய்யப்பட்ட பொருட்கள் வெளியிலே போக முடியவில்லை; வெளியே இருந்து பொருட்களை உள்ளே கொண்டு வரமுடியவில்லை. அதற்குப் பாதுகாப்பு இல்லை என்று சொல்லி, ஃபர்ஸ்ட் கிளாஸ் மாஜிஸ்ட்ரேட் கோர்ட்டிலிருந்து ஒவ்வொரு மேல் கோர்ட்டுக்கும் போய், நிலைமைக்கு ஏற்ப தடை அத்தரவை வாங்கிவிடுகிறார்கள். இது போராட்டத்தை உடைப்பதற்கான ஒரு வழி. இந்த நிலைமையைச் சமாளிக்க சட்டத் திருத்தம் கொண்டுவர அமைச்சரவர்கள் முன் முயற்சி எடுக்க வேண்டும். அப்படியானால் சகல தொழிலாளர்களும் இதை நல்லமுறையிலே வரவேற்பார்கள். அதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதேமாதிரியாக, பாதுகாப்பு வேலைகளில் ஈடுபட்டுள்ள ஊழியர்களுக்கு இன்றைக்கு காண்ட்ராக்ட் முறை இருக்கிறது. பாதுகாப்புக்கு நிற்கக்கூடிய 'வாச்மென்' காண்ட்ராக்ட் முறையில் அமர்த்தப்படுகிறார். நோட்டி வேலை செய்வதும் காண்ட்ராக்ட் முறையில் இந்த காண்ட்ராக்ட் பற்றி பின்னால் தெளிவாகச் சொல்கிறேன். இன்றைக்கு இராணுவத்திலும் போலீஸ் துறையிலும் வேலை செய்து ரிட்டயர் ஆகியிருக்கிற உத்தியோகஸ்தர்களைக் கொண்டு 'வாச் அண்ட் வார்டு' வேலைகளை காண்ட்ராக்ட் முறையில் செய்யச் சொல்கிறார்கள். மூட்டை தூக்குகிறவர்கள் மாதிரி 'வாச் அண்ட் வார்டு' வேலை செய்கிறவர்களும் காண்ட்ராக்ட் முறையில் வேலை செய்தால் அவர்களுடைய நிலைமை எப்படி இருக்கும்? இதைச் சிந்திக்க வேண்டாமா? இந்த முறையை நிச்சயமாக அனுமதிக்கக் கூடாது. இதற்குத் தகுந்த பாதுகாப்பு தேடியாக வேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, அப்ரன்டீஸ் ஆக்டின் கீழ் நடக்கக்கூடிய விஷயம். இதிலே இரண்டுவிதமான நிலைமைகள் இருக்கின்றன. ஆக்ட் அப்ரன்டிஸ் என்பது ஒன்று. கம்பெனி அப்ரன்டீஸ் என்பது மற்றொன்று. கம்பெனி அப்ரன்டீஸ் என்பதைப் பொறுத்தவரையில் தொடர்ந்து அவர்களை வேலையிலே வைக்க முடிகிறது. ஆனால் ஆக்ட் அப்ரன்டீஸைப் பொறுத்தவரையில் பயிற்சி முடிந்தவுடன் அவர்கள் வெளியே செல்ல வேண்டிய நிலைமைதான் இருக்கின்றது. இந்த அப்ரன்டிஸ்களுக்கு 130 ரூபாய் கொடுக்கப்படுகின்றது. அவர்கள் ஐ.டி.ஐ. போன்ற என்ன படித்திருந்தாலும் இவ்வளவு தான் கொடுக்கப்படுகிறது. இந்தத்தொகை கொடுக்கவேண்டும் என்று நிர்ணயித்தது பல வருஷங்களுக்கு முன்பு. ஆனால்

இன்றைக்கு இருக்கின்ற விலைவாசி ஏற்றத்தில் இந்தப் பணத்தை கொண்டு அவர்களால் என்ன செய்ய முடியும்? ஆகவே இதையெல்லாம் கவனிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். ஆகவே இந்திய சர்க்கார் அப்ரன்டீஸ் ஆக்ட் என்பதிலே குறைந்தபட்ச வசதிகளைச் செய்கின்ற வகையிலே திருத்தங்களைக் கொண்டு வந்து அப்ரன்டீஸ் ஊழியர்களுக்கு அதிகப்படியான வருமானம் கிடைப்பதற்காக நடவடிக்கைகளை எடுக்கும்பொருட்டு நம்முடைய அரசு மத்திய அரசிடம் வலியுறுத்த வேண்டும். அப்ரன்டீஸ்களுக்கு வேலை கிடைப்பதற்கும் ஏற்பாடு செய்யவேண்டும் என்பது பற்றியும் மத்திய அரசிடம் நாம் வலியுறுத்தவேண்டும்.

அடுத்து, தமிழ்நாட்டைப் பொறுத்தவரையில் 5 இலட்சம் கைத்தறிகள் இருக்கின்றன. அதிலே 13 லட்சத்து 33 ஆயிரம் தொழிலாளர்கள் இருக்கிறார்கள். 25 அல்லது 30 இலட்சம் மக்கள் இந்தத் தொழிலை நம்பித்தான் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். இவர்களுக்குப் பாதுகாப்பான சட்டம் வேண்டும் என்று முயற்சி செய்து மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களின் தலைமையில் ஒரு கமிட்டி ஏற்படுத்தி அந்தப் பொறுக்குக் கமிட்டி எல்லாப் பணிகளையும் முடித்து விட்டதற்குப் பிறகும் அந்தச் சட்டத்தை இன்னும் நாம் நிறைவேற்றவில்லை. அதை நிறைவேற்றுவோம் என்று அசெம்பிளியிலேயே அமைச்சர் சொல்லிவிட்டார்கள். ஆகவே அதனை இந்தக் கூட்டத்தொடரிலே அந்தச் சட்டத்தை நிறைவேற்ற வேண்டும். இதை நான் வற்புறுத்துகிறேன். அரசாங்கத்தை எப்படியாவது விமர்சனம் செய்யவேண்டும் என்பதற்காக நான் இதைச் சொல்லவில்லை. கைத்தறி நெசவாளர்களின் துன்பம் கொஞ்ச நஞ்சமல்ல, இந்தத் தொழிலைப் பொறுத்த மட்டிலே பாதிக்கும் மேற்பட்டவர்கள் தனியார் துறையிலே இருப்பவர்கள். அவர்களுக்கு எந்தப் பாதுகாப்பும் கிடையாது. ஆகவே இந்த நடப்புக் கூட்டத் தொடரிலேயே கைத்தறித் தொழிலாளர்களுக்குப் பாதுகாப்பான அந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டு வரவேண்டும். மாஸ்டர் வீவர்களும், பெரிய முதலாளிகளும் தலையிட்டு இந்தச் சட்டம் கொண்டுவருவதைத் தடுப்பதற்குரிய முறையிலே செயல்பட்டாலும் அரசு அதையெல்லாம் எதிர்த்து நின்று இந்தச் சட்டத்தை நிறைவேற்றவேண்டும். இதைப் பொறுத்தவரையில் தொழிலாளர்கள் மற்றும் தொழிற் சங்கங்களின் ஆதரவு மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களுக்கு உண்டு என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து பவர் லூம்களுக்கு லைசன்ஸ் ஒருபகுதிக்குக் கொடுக்கப் பட்டிருக்கின்றது. 28,000 பவர் லூம்களுக்கு அனுமதி கொடுக்கப் பட்டிருக்கின்றது. ஆனால் 55,000

பவர் லூம்கள் எந்தவிதமான சட்டத்திற்குள்ளும் வராமல் அவை கன்னா பின்னா மன்னார் கோயில் என்ற நிலையிலே இருக்கின்றன. அந்தப் பவர்லூம் சம்பந்தப்பட்ட வகையிலே ஒரு கமிட்டி ஏற்படுத்தி அது மினிமம் வேஜஸ் பற்றி முடிவு செய்தது. ஆனால் மிகக் கெட்டிக்காரர்களான முதலாளிகள் சட்டத்திலே இருக்கின்ற லெக்குணாவைக் கண்டு பிடித்துக்கொண்டு அதன் மூலம் அந்தக் கமிட்டியினுடைய முடிவினைச் செயல்படுத்தவிடாமல் செய்து விட்டார்கள். ஆகவே உடனடியாக அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுத்து அந்தக் குறைந்தபட்ச சம்பளத்தை நிர்ணயிக்க, அதாவது மனித வாழ்க்கைக்குரிய சாதாரண சம்பளத்தையாவது கொடுக்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். மற்ற உடலுழைப்புத் தொழிலாளிக்கு எப்படிக் காரியங்களைச் செய்கிறோமோ அது போன்று இந்த பவர்லூம் தொழிலாளர்களுக்கும் பாதுகாப்பான நடவடிக்கைகளை உடனடியாக எடுக்கவேண்டும். அவர்களுக்கு குறைந்த பட்ச சம்பளத்தை நிர்ணயிக்க ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்தத் தொழிலாளர்கள் எந்தவிதமான சட்ட உரிமையும் இல்லாமல் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு பி.எப். கிடையாது. ஈ.எஸ்.ஐ., கிராசுட்டி போன்ற வசதிகள் கிடையாது. அவர்களால் எந்தவிதமான சட்டமும் பேச முடியாது. தோட்டத்திலே வேலை செய்கின்ற, மாடு மேய்த்துக் கொண்டிருக்கின்ற, மண் வெட்டிக் கொண்டிருக்கின்ற அரிசனத் தொழிலாளர்களைப் பணியிலே அமர்த்திக்கொண்டு வேலை தெரிந்த ஒருசில தொழிலாளர்களையும் வைத்துக்கொண்டு தறிகளை ஓட்டி விடுகிறார்கள். ஆகையால் அவர்களுக்கு மாடுமேய்க்கின்ற கூலியைத்தான் கொடுக்கிறோம் என்று சொல்கிறார்கள். இது மிகப்பயங்கரமான நிலைமை. இதை உடனடியாக மாற்ற வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

சத்யமேவ ஜயதே வாய்மையே வெல்லும் TRUTH ALONE TRIUMPHS

அடுத்து பீடித் தொழிலாளர்களின் நிலைமை அமைச்சர் அவர்களுக்கு மிகவும் தெரிந்த ஒன்றுதான். இது ரொம்ப நாட்களாக நடந்து கொண்டிருக்கின்ற ஒரு தொழிலாகும். ஆயிரம் பீடிக்கு 6 ரூபாய் கூலியாக நிர்ணயிக்கப்பட்டும் அதைக்கூட கொடுப்பது இல்லை பல இடங்களில். மேலும் இந்தத் தொழிலுக்கு தேவையான மூலப்பொருட்கள் கிடைப்பதில்லை. ஒரு நாளுக்கு 2 ரூபாய், 3 ரூபாய், 4 ரூபாய் என்ற அளவிலேதான் அந்தத் தொழிலாளர்களுக்குக் கூலி கிடைக்கின்றது. அவர்களுடைய வேலை நிலைமை அந்தமாதிரி போய்க்கொண்டிருக்கின்றது. அவர்களுக்கு குறைந்த பட்ச கூலி கொடுக்க வேண்டும் என்று, ஃபால் பேக் வேஜஸ் கொடுக்க வேண்டும்

என்று மாநாடு கூட்டி முடிவு எடுக்கப்பட்டது. ஆனால் அதன்படி கொடுக்கப்படவில்லை. அந்தத் தொழிலாளர்களுடைய நிலைமை ரொம்பவும் மோசமாக இருக்கின்றது. இதிலே வீட்டிலே இருக்கின்ற பெண்கள் உட்பட பல இலட்சக்கணக்கான தொழிலாளர்கள் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். நீண்டகாலமாக இருக்கின்ற இந்தப் பிரச்சினையைத் தீர்ப்பதற்கு அரசு உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அவர்களுக்கு பிராவிடன்ட் ஃபண்ட் போன்றவை முறையாக அமல்நடத்தப்படாமல் அதற்கும் தடை ஏற்பட்டுள்ளது. அதையும் அமல்நடத்த வேண்டும் என்றும் அதற்கான நடவடிக்கைகளை எடுக்கவேண்டும் என்றும் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[நண்பகல் 12.00]

அதேபோல அவர்களுக்கு க்ஷேம நலத்திட்டம் செயல்படுத்தப்பட வேண்டும் என்று முடிவு எடுக்கப்பட்டு நடவடிக்கை எடுக்கப்படுகிறது. அதற்கென்று ஒரு கமிட்டி ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால், சி.ஐ.டி.யூ. ஸ்தாபனத்தைச் சேர்ந்த பிரதிநிதிகள் அந்தக் கமிட்டியில் இடம் பெறவில்லை. சக்தி வாய்ந்த அளவில் பீடித் தொழிலாளர்களைத் திரட்டிவைத்துக் கொண்டிருக்கிற ஒரு ஸ்தாபனம் சி. ஐ. டி. யூ. அதற்கு பிரதிநிதித்துவம் அந்தக் கமிட்டியில் இல்லை, பிரதிநிதிகளின் பெயரைக்கேட்டு கமிஷனர் கடிதம் எழுதியிருந்தார். பெயர் குறிப்பிட்டு பதில் எழுதி அனுப்பினோம். ஆனால் இன்று வரையில் அந்தக் கமிட்டியில் சி.ஐ.டி.யூ. வின் பிரதிநிதிகள் வைக்கப்படவில்லை. அரசாங்கம் இதை உடனடியாக கவனித்து, தொழில் சங்கத்தின் உண்மையான பிரதிநிதிகள் கமிட்டியில் இடம்பெற ஒழிவகை செய்ய வேண்டும். அதிலே கட்சி வித்தியாசமோ, மற்ற வித்தியாசமோ பார்க்கக் கூடாது என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதே மாதிரி தோல் பதனிடும் தொழிலை எடுத்துக் கொண்டால், பாதி பதனிட்ட தோல்களை ஏற்றுமதி செய்யக் கூடாது என்று மத்தியசர்க்கார் அண்மையில் ஒரு திட்டத்தினை அமுல்படுத்தியிருக்கிறார்கள். முழு அளவில் தோல் பதனிட வேண்டுமென்றால், அதற்கான இயந்திர சாதனங்களை சிறு சிறு தொழிற்சாலைகளால் வாங்க முடியாது. அதனால் வடஆற்காடு மாவட்டத்தில் பாதி தோல் பதனிடும் தொழிற் சாலைகளில் வேலை செய்து வந்துள்ள 5 ஆயிரத்திற்கும் மேற்பட்ட தொழிலாளர்கள் பாதிக்கப்பட்டுள்ளார்கள் வேலை இழப்பார்கள். அவர்கள் நிலை என்னவாகும் என்று ஒரு கேள்வியைச் சட்டமன்றத்தில் வைத்தபோது, அதற்குப் பதில் சொன்ன மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள், அத்தனை

பேர்களுக்கும் வேலை போகவில்லை என்று சொன்னார்கள். நான் நினைக்கிறேன். அமைச்சருக்குத் தேவையான சரியான பதில்களைச் சேகரித்து தரவில்லை என்று. நான் அதனால் அரை மணிநேர விவாதத்திற்கும் அனுமதி கேட்டேன். அனுமதி மறுக்கப்பட்டது.

அன்றே அனுமதி கொடுக்கப்பட்டிருந்தால், இந்தப் பிரச்னையைப் பற்றி ஓரளவு விவாதிக்கப்பட்டு, ஒரு முடிவு ஏற்பட்டிருக்கும். ஆகவே தோல் பதனிடும் தொழிற்சாலையைப் பொறுத்தவரையில் திடீர் என்று ஒரு முடிவுக்கு வந்து நிறுத்திவிடாமல், ஆயிரக்கணக்கான தொழிலாளர்களுக்கு வேலையைப் போக்குகின்ற ஒரு சூழ்நிலையை ஏற்படுத்தாமல், பச்சைத் தோல் அல்லது பாதி பதனிட்ட தோலை ஏற்றுமதி செய்வதைக் குறைப்பதற்கு படிப்படியாக ஏற்பாடு செய்து, அந்தத் தொழிலாளர்களுக்கு வேலை போகாமல், பாதிக்காத முறையில், அல்லது வேறு ஏதாவது மாற்று ஏற்பாடு செய்கின்ற வகையில், அதைச் செய்வதற்கு, இந்த மாநில அரசு முன்வரவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதைபோல அரசாங்கத்தின் நிர்வாகத்தில் பல தொழில்கள் இருக்கின்றன. அவைப் பற்றி நேரிடையாக அமைச்சர் பதில் சொல்ல மாட்டார் என்று தெரியும். வேறு இலாகா அமைச்சர் அதற்குப் பொறுப்பு. சிப்காட் நிறுவனத்தின் பெயரால் பல சிறு தொழில்கள் நடந்து வருகின்றன. ஸ்மால் ஸ்கேல் இன்டஸ்ட்ரீஸ் என்ற பெயரால் பல தொழில்கள் நடைபெற்று வருகின்றன. அந்தத் தொழில் நிறுவனங்களில் வேலை செய்யும் தற்காலிகத் தொழிலாளர்களுக்கு, 2,3 ரூபாய் தினக் கூலியாகக் கொடுக்கப்படுகிறது. அரசாங்கத்தின் நிறுவனங்களிலேயே இந்தக் கதி என்றால், தனியார்கள் துறையில் எவ்வளவு சுரண்டல்கள் இருக்கும்? அதைத் தடுக்க, அவர்களைத் தட்டிக்கேட்க அரசாங்கத்திற்கும் எப்படி தைரியம் ஏற்படும்? ஆகவே, அரசு துறை நிறுவனங்களில் இந்த நிலைகள் இருக்குமானால் அதைக் கவனித்து நடவடிக்கை எடுக்க முன்வரவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதேபோல கட்டிடத் தொழிலாளர்களை எடுத்துக் கொண்டால், அவர்களுக்குக் குறைந்த பட்சக் கூலியாக நிர்ணயிக்கப்பட்டிருக்கும் கூலி மிகக் குறைவாக இருக்கிறது, அது மாற்றப்பட்டாக வேண்டும். ஏனென்றால் காண்டிராக்ட் முறைகள் தான் பெரும்பாலும் இருக்கின்றன. அரசாங்கத்தை ஒரு பெரிய முதலாளியாக நினைத்து எடுத்துக் கொண்டால், அதன்கீழ் மிகப் பெரிய அளவில் காண்டிராக்ட்கள் வழங்கப்

படுவதைப் பார்க்க முடியும். எலக்ட்டிரிசிட்டி டிபார்மெண்டில் 18,000 பேர்கள் காண்டிராக்ட் தொழிலாளர்களாக இருக்கிறார்கள். அதுபோல கட்டுமானப் பணி, பொதுப் பணித் துறை போன்றவைகளில் எல்லாம் நிறைய வேலைகள் காண்ட்ராக்டில் விடப்படுகின்றன. ஏன் அவ்வளவு தூரம் செல்வானேன். நமது சட்டமன்றத்திலேயே தினக்கூலி வாங்க கூடிய தொழிலாளர்கள் நிறையப் பேர்கள் இருக்கிறார்கள்.

சட்டமன்றம் கூடும் நாட்களில் அவர்களுக்கு இங்கே வேலை உண்டு. சட்டமன்றம் இல்லாத நாட்களில் அவர்களுக்கு வேலை கிடையாது. இதைப்பற்றி பலமுறை நாங்கள் தொழிலாளர் நலத்துறை அமைச்சரிடத்தில் இல்லாவிட்டாலும், நிதியமைச்சரிடத்தில் சொல்லி இருக்கிறோம். அவர்களின் நிலையைக் கொஞ்சம் கவனிக்க வேண்டும். கட்டிடத் தொழிலாளர்களின் கூலியைத் திருத்தி அமைத்துக்கொடுக்க வேண்டும். . இன்றையதினம் ஏறிக்கொண்டே வரும் மார்க்கெட் நிலவரங்களுக்கு, அவர்களுடைய கூலி போதுமானதாக இல்லை. ஆகவே அதை உயர்த்திக் கொடுக்க முன் வரவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்வதோடு, அவர்களுக்கு பிராவிடன்ட் பண்ட், ஈ. எஸ். ஐ. போன்றவைகளையும் கொடுக்க முன் வரவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். சங்கம் வைத்துக் கொள்ளும் உரிமை இருக்கிறது. ஆகவே, அந்தச் சங்கங்களின் கோரிக்கைகளை அரசு ஆழ்ந்து கவனிக்க வேண்டும் என்றும் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதே மாதிரி தோட்டத் தொழிலாளர்களை எடுத்துக் கொண்டால் இன்றைக்கு பல தோட்டங்களிலேயும் 100 ஏக்கர் இருந்தால் அதைப் பிரித்து குடும்பத்திலேயே உள்ள அண்ணன், அக்காள், தம்பி, தங்கை பெயர்களில் எழுதி வைத்துவிடுகிறார்கள். இங்கே பேக்டரிகளில் சுவர் வைத்து எல்லையை வகுத்திருப்பது போல், அந்தத் தோட்டங்களிலேயும் அப்படி சிறு சிறு பகுதிகளாகப் பிரித்து எல்லை கட்டிவிடுகிறார்கள். அதனால் மற்றத் தொழிலாளர்கள் பெறுகின்ற மினிமம் வேஜ்கூட இந்த தோட்டத் தொழிலாளர்கள் பெற முடியாமல் இருக்கின்ற நிலைமை இருக்கிறது.

இப்படிப்பட்ட நிலைமைகள் எல்லாம் வன்மையாகக் கண்டிக்கத்தக்கவை. தேயிலைத் தோட்டத் தொழிலாளர்களைப் பொறுத்து சட்டத்திலுள்ள பலகீனங்களைப் பயன்படுத்தி வருகிறார்கள் முதலாளிகள். பல சட்டங்கள் இரண்டு பக்கங்களும் கூர்மை உள்ள கத்தியாகும். அதை நல்ல வகையில் பயன்படுத்தினால், முதலாளிகளின் சுரண்டலை எதிர்த்துத் தாக்கலாம், தொழிலாளர்களின் கழுத்தை அறுக்கவும் அதைப் பயன்படுத்தலாம்.

இரண்டு பக்கமும் கூர்மை உள்ள சட்டத்தை முதலாளிகள் தங்களுக்குச் சாதகமாகப் பயன்படுத்திக்கொள்கிறார்கள். வேலை நிறுத்தம் ஏற்பட்டபோது கோவைக்கு அமைச்சர் அவர்கள் வந்திருந்து எல்லோரும் கூடிப்பேசி தோட்டத் தொழிலாளிக்கு ஒன்பது ரூபாய் ஒன்பது காசு கொடுக்கவேண்டும் என்று முடிவுக்கு வரப்பட்டது. ஆனால், இப்பொழுது ஒன்பது ரூபாய் ஒன்பது காசு கொடுக்காமல் சிறு தோட்டங்களில் ஏழு ரூபாய், ஏழரை ரூபாய் என்று கொடுக்கிறார்கள். இப்படிப் பல தோட்டத் தொழிலாளர்கள் வாங்கி வருகிறார்கள். சின்கோனா தோட்டத் தொழிலாளர்களை எடுத்துக் கொண்டால் இந்த தேயிலைத் தோட்டத் தொழிலாளர்களுக்குக் கிடைக்கக்கூடிய கூலி கூட இவர்களுக்குக்கிடைப்பதில்லை. அந்த குறைந்தபட்சக் கூலியாவது இந்த சின்கோனா தோட்டத் தொழிலாளர்களுக்குக் கிடைக்க வேண்டாமா? தொழிலாளர் நல இலாகாவின் கண்பார்வை இந்தத் தொழிலாளர்கள் மேல் செலுத்தப்பட வேண்டும்.

முந்திரித் தொழிலை எடுத்துக்கொண்டால், இந்த முந்திரித் தொழிலில் ஈடுபட்டுள்ள தொழிலாளர்களுக்கு குறைந்தபட்ச சம்பளமும் இல்லை. வேறு பாதுகாப்பும் இல்லை. எப்போதும் பூட்டிக் கிடக்கிறது. தொழிற்சாலையும் இல்லை. வேலையும் இல்லை. காசும் இல்லை என்ற நிலைதான் இந்தத் தொழிலாளர்களைப் பொறுத்து இருக்கிறது. ஆகவே அவர்களுக்குப் போதிய பாதுகாப்புக்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும்.

கயிறு உற்பத்தி செய்யும் தொழிலில் ஏராளமான தொழிலாளர்கள் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். தொழில் நன்றாக வளருகிறது. கோடிக்கணக்கான பணம் செலவு செய்யப்படுகிறது. அந்தத் தொழிலாளர்களுக்குத் தக்க பாதுகாப்பு கிடைப்பதற்கு வேண்டிய வழிவகை செய்யவேண்டும்.

உப்புத் தொழிலில் ஈடுபட்டுள்ள தொழிலாளர்களுக்குண்டான ஊதியத்தை உயர்த்த வேண்டும். அவர்களுக்குப் பாதுகாப்பு தேவை. உப்புத் தண்ணீரில் இறங்குவதால் அவர்கள் கை, கால், கண்ணுக்கு வேண்டிய பாதுகாப்பு ஏற்பாடுகளைச் செய்து கொடுக்க வேண்டும்.

ஹோட்டல் தொழிலாளிகளை எடுத்துக்கொண்டால் கொஞ்ச காலமாக ஹோட்டல் தொழிலாளர்களின் சப்தம் அதிகமாக காதில் விழுவதில்லை. காரணம் தெரியவில்லை. பல இடங்களிலுள்ள ஹோட்டல்கள் அம்பிகா விலாஸ், ராமகிருஷ்ண விலாஸ் என்று விலாஸ்கள் மாறிக்கொண்டே இருக்கின்றன. ஹோட்டல் அதுவேதான், போர்டுகளை மாற்றிவிடுவார்கள் பல இடங்களில், எனவே ஹோட்டல் தொழிலாளர்களுக்குப் பாதுகாப்பு அளிக்கத்தக்க வகையில் தகுந்த நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட வேண்டும்,

தமிழ்நாடு மாக்னஸைட்டை எடுத்துக்கொண்டால், இதை அரசாங்கம் கவனிக்க வேண்டியது மிக மிக அவசியம். தொழில் துறை அதிகாரிகளும், தொழிலாளர் நலத் துறை அதிகாரிகளும் சேர்ந்து, நாங்கள் எல்லோரும் உட்கார்ந்து பேசிய விஷயமிது. 2,500-க்கு மேற்பட்ட தொழிலாளர்கள் வேலை நிறுத்தம் செய்யவில்லை. நல்ல உற்பத்தி ஏற்பட்டு, சர்க்கார் கம்பெனியான பிறகு லாபம் கிடைக்கிறது. தனியார் கம்பெனியை எடுப்பதை வரவேற்கிறோம். அப்படி எடுத்துக்கொள்ளும்போது கம்பெனி வேண்டும், இயந்திரங்கள் வேண்டும், சுரங்கம் வேண்டும், ஆனால் தொழிலாளர்கள் சர்வீஸ் வேண்டாம், இது ஒரு வியாதி. இந்த வியாதி சர்க்காரைப் பிடிக்கக்கூடாது. அந்தத் தொழிலாளர்களின் சர்வீஸ் தொடர்ச்சியான சர்வீஸாக இருக்கவேண்டும். இதை அரசாங்கம் ஒப்புக்கொள்ளவேண்டும். இல்லாவிட்டால் தனியார் துறை முதலாளிகள் என்ன செய்வார்கள் என்றால் பெயரை மாற்றிவிட்டு பழைய சர்வீஸ் இல்லை என்று சொல்வார்கள்.

நகரசுத்தித் தொழிலாளர்களை எடுத்துக்கொண்டால், இரண்டு அமைச்சர்களையும் வைத்துப் பேசினோம். பேசி சில முடிவுகளைக் கண்டோம். பஞ்சாயத்துக்களில் இருக்கிற கிராமங்களில் வேலை செய்யக் கூடிய துப்புரவுத் தொழிலாளர்களுக்கு, தோட்டிகளுக்கு, தெரு கூட்டும் தொழிலாளர்களுக்கு மினிமம் வேஜ் கிடைப்பதில்லை. ரூ. 60 கொடுத்து வேலை வாங்குகிறார்கள். கன்னியாகுமரியில் உள்ள குழித்துறை நகராட்சியில் —அங்கே ஆட்களின் பெயர்களை எழுதிக் கொடுத்திருக்கிறார்கள்—ஆண், பெண் தொழிலாளர்களுக்கு ரூ. 60 கொடுத்து வருடக்கணக்கில் வேலை வாங்குவதாகச் சொன்னார்கள். 'It is nothing but inhumane.' அரசாங்கத்தின் கீழ் உள்ள பஞ்சாயத்துக்களில், நகராட்சிகளில் இப்படி நடப்பதைப் பார்த்து முதலாளிகள் சிரிக்கிறார்கள். உங்கள் சர்க்காரின் எப்படி நடக்கிறது என்று பார்த்தீர்களா, எங்களிடம் வந்து தொழிலாளர்களுக்கு கூடுதல் காசு கொடுங்கள் என்று கேட்கிறீர்களே என்று சொல்லி தொழிலாளர் சங்கத்தில் இருப்பவர்களை மதிக்காமல் இருக்க இது இடம் கொடுக்கிறது. எனவே நகர சுத்தித் தொழிலாளர்களுக்கு நியாயமான சம்பள உயர்வு கொடுக்கவேண்டும்.

இந்தியா மீட்டர்ஸை சர்க்கார் துயர் துடைப்புத் திட்டத்தின் கீழ் எடுத்து நடத்தியது. 1981 செப்டம்பரில் காலம் முடியப் போகிறது. அதை மறுபடியும் அவர்களுக்கு விட்டுக்கொடுப்பார்களா என்ற சந்தேகம் வந்திருக்கிறது. கோவையில் டெக்ஸ்ட்டூல்ஸ் கம்பெனியை எடுத்து நடத்தி அந்தக் கம்பெனியை வளர்த்து

அது லாபம் சம்பாதித்துக் கொடுத்த பிறகு அதை பின்னர் அந்த கம்பெனி முதலாளிக்கே விட்டுவிட்டது அரசாங்கம். இது ரொம்ப அநியாயம். கம்பெனியை நடத்த முடியாமல் மோசமான நிலையில் தோற்றுப்போய் நலிந்துபோனால் சர்க்கார் அதை எடுக்கவேண்டியது சில நிபந்தனைகளின்கீழ்.

[பிற்பகல் 12–10]

தொழிலாளர்களிடமிருந்து வேலை வாங்கி, நன்றாக வளர்ந்ததற்குப் பிறகு, சர்க்கார் அதை பின்னர் முதலாளிகளுக்குக் கொடுப்பது என்ற கொள்கையைக் கைவிடவேண்டும்; அதைச் செயலாக்கக் கூடாது. ஆகவே, இந்தியா மீட்டர்சுக்கு அதைத் திருப்பிக் கொடுக்கக்கூடாது.

அடுத்து, இந்த மானியக் கோரிக்கைக்கு வரும்போது, ஐ.டி. ஐ-யிலே பயிற்சி கொடுத்து, தொழிலாளர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பை ஏற்படுத்துவதற்காக 31 ஐ. டி. ஐ.-க்கள் ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றன. 1961 ஆம் ஆண்டிலே 10 இருந்தது; 1965 ஆம் ஆண்டு 21. இப்போது மொத்தம் 31 இருக்கிறது. இந்த அரசு வந்ததற்குப் பிறகு 2 ஸ்தாபனங்களை உண்டாக்கி இருக்கிறது. இதற்கு முன்னால் இருந்த காலத்திலும், எந்த அரசும் 1965-க்குப் பிறகு யாரும் ஐ.டி.ஐ.க்களை உண்டாக்கவில்லை. அப்படிப்பட்ட ஐ.டி.ஐ. ஸ்தாபனங்களிலே பயிற்சியைக் கொடுக்கக்கூடிய ஆசிரியர்கள் மிகப்படுமோசமான நிலைமையிலே இருக்கிறார்கள் என்பதை நாம் கவனத்தில் கொள்ளவேண்டும் பல மாவட்டங்களில் 2, 3 ஐ. டி. ஐ. க்கள் இருக்கின்றன. ஆனால், இந்த தமிழ் மாநிலத்திலே, சென்னைக்கு அடுத்தாற்போல், மாபெரும் தொழிலாளர் கேந்திரமாக இருக்கும் கோவையிலே ஒரு ஐ.டி.ஐ. தான் இருக்கிறது. அங்கே மேலும் 2 ஐ.டி.ஐ-க்கள் ஏற்படுத்தலாம். அப்படி அங்கே ஏற்படுத்தினால், பலவிதமான பயிற்சிகளைக் கொடுக்க முடியும். வளர்ந்து வரும் என்ஜினியரிங் தொழிலுக்கு, ஏராளமான இளைஞர்களுக்கு அதன் மூலம் பயிற்சியைக் கொடுக்கலாம். அதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். பல மாவட்டங்களிலே 2, 3 ஐ.டி.ஐ-க்கள் இருக்கின்றன. அதனால் கோவை மாவட்டத்திலே மேலும் 2 ஐ.டி. ஐ-க்கள் ஏற்படுத்தப்பட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இந்த ஐ.டி.ஐ-க்களில் பயிற்சி பெறும் மாணவர்களுக்கு உதவித் தொகை ரூ. 25, 45 கொடுக்கப்படுகிறது. அது அவர்களுடைய வெற்றிலை பாக்கு, பீடி செலவிற்குக்கூட போதாது; இது எந்தக் காலத்திலோ பாட்டன், முப்பாட்டன் காலத்திலே நிர்ணயிக்கப்பட்ட தொகை. ஆகவே, தயவுசெய்து இந்தத் தொகையை மாற்றியமைக்க வேண்டும். காரணம், இன்றைக்கு

அரிசி கிலோ ரூ. 4¼, 5-க்கு விற்கிறது. எனவே, இதை உடனடியாக மாற்றியமைப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். சென்னை மாநகரத்திலே அரசாங்கமே பெண்களுக்கான ஒரு ஐ.டி-ஐ.யை நடத்துகிறது. அதிலே தனியார் ஒருவரை தலைவராக வைத்துக்கொண்டு, மற்றக் காரியங்களுக்கு எல்லாம் அரசாங்கம் செலவழிப்பதாக எனக்குத் தகவல் வந்திருக்கிறது. அந்த நிலை சரியில்லை. அரசாங்கமே அதற்கு மானியம் கொடுக்கும்போது, அரசாங்கம் சார்பிலேயே அதற்கு ஒரு நல்ல தலைவரை நியமிக்கவேண்டும். ஆனால், இன்று அந்த நிலைமை இல்லை. அதேபோல், அங்கே வேலை செய்யக்கூடிய ஊழியர்களுக்கு எந்தவிதமான சம்பள உயர்வும் இல்லை. கடந்த 10 ஆண்டுகளாக எந்தவிதமான சம்பள உயர்வும் இல்லாமல் இருக்கிறார்கள். ஆகவே, அதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

கடைசியாக, விவசாயத் தொழிலாளர்கள் விஷயம். 1948-ம் வருட குறைந்த பட்ச சம்பள சட்டத்தின்கீழ் அவர்களுக்கு சம்பளம் நிர்ணயிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால், அதை முழுவதும் அமுல்படுத்தவில்லை. அதை அமுலாக்குவதற்கு எந்த இயந்திரம் இருக்கிறது? 1907 பிர்க்கா ரெவின்யூ இன்ஸ்பெக்டர்கள் தான் இருக்கின்றார்கள். அவர்கள்தான் அதற்குப் பொறுப்பாளி என்றால், அது எப்படி நடக்கும்? நமது தொழிலாளர் நல இலாகா ஏற்கெனவே வேலை பளுவால் திணறுகிறது. அதற்கு ஏராளமான பிரச்னைகள் வந்துவிடுகின்றன. அங்கிருக்கிற தாசில்தார், ரெவின்யூ இன்ஸ்பெக்டர் ஆகியோர்களால் இதைச் சமாளிப்பது என்பது சாத்தியமல்ல. குறைந்த பட்ச சம்பளச் சட்டத்திலே நிர்ணயிக்கப்பட்டிருக்கின்ற சம்பளத்தைக் கொடுப்பதற்கு, இந்தத் தொழிலே பல இலட்சம் விவசாயத் தொழிலாளர்கள் இருப்பதால், அதை கணக்கில் எடுத்துக்கொண்டு, இதைத் தொழிலாளர் நல இலாகாவின் நேரடிப் பொறுப்பிலே கொண்டு வரவேண்டும். அப்போதுதான் நியாயம் பிறக்கும். இல்லையென்றால் கிடைக்காது. அந்த அப்பீல்மேல் வாதாடுவதற்கு, கலெக்டர், ஆர்.டி.ஓ., தாசில்தார் ஆகியோர் அப்பல்லேட் அதாரிடிகளாக இருக்கிறார்கள். அவர்களால், எதையும் செய்ய முடியவில்லை. ஆகவே, தொழிலாளர் நல இலாகாவின் கட்டுப்பாட்டின்கீழ் கொண்டு வரவேண்டும். இதனால், 1000, 2000 பேர்கள், ஊழியர்கள், உத்தியோகஸ்தர்கள் அந்த இலாகாவிலே அமர்த்த வேண்டியிருக்கும். சில உதவிக் கமிஷனர்களும் நியமிக்க வேண்டியிருக்கும். அமைச்சர் அவர்களுக்கு உதவி அமைச்சர் தேவையானாலும், வைத்துக்கொள்ளட்டும். அதிலே ஆட்சேபணை இல்லை. இந்த விஷயம் இப்படி நடக்கவேண்டும்.

அடுத்து, பி.எப். ஆக்டிலே, 1980-ஆம் வருஷத்திலே பில்டிங் ஓர்கர்ஸ், மற்றும் இதைப் போன்ற சாதாரணத் தொழிலாளர்கள்

கூலி நிர்ணயம் அமுல்படுத்த முடியாமல் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. அதை அமுலாக்க வேண்டுமென்று மத்திய சர்க்கார் சொன்னால், அமுல்படுத்த முடியாத நிலை இங்கே இருக்கிறது. சட்டத்தை மீறுகிறார்கள். அதைக் கண்காணிப்பதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டும். பாரம் சுமக்கின்ற தொழிலாளர்களுக்கு குறைந்தபட்ச கூலி இருக்கிறது. நிர்ணயம் செய்திருக்கிறார்கள். அதை அமுலாக்குவதில், கண்காணிப்பு போதாது. கண்காணிப்பதற்கு தொழிற் சங்கங்கள் இருக்கின்றன. இருந்தாலும் அதை அமுல்படுத்த முடியவில்லை. அதை அமுல் செய்தால்தான் அந்தத் தொழிலாளர்களுக்குப் பலன் கிடைக்கும்.

அதே மாதிரி, ஆஸ்பத்திரிகள், ஈ.எஸ்.ஐ. ஆஸ்பத்திரிகளின் நிலைமை படுமோசமானது. அதைப்பற்றி இந்த மன்றத்திலே பல்வேறு விஷயங்கள் விவாதத்திற்கு வந்திருக்கின்றன. இன்றைக்கு ஈ.எஸ்.ஐ. ஆஸ்பத்திரி போன்ற பெரிய ஆஸ்பத்திரிகள் 4 இருக்கின்றன. 1583 படுக்கைகள் இருக்கின்றன. இதிலே இன்ஷூர்ட் பர்சன்ஸ் $4\frac{1}{2}$ லட்சம் பேர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் குடும்பங்களைச் சேர்த்தால், மேலும் அதிகமாக எண்ணிக்கை வரும். இவ்வளவு பேர்களுக்கும் கிடைக்கக்கூடிய இந்த மருத்துவ வசதிகள் போதிய அளவில் கிடைக்காமல், படுமோசமான நிலைமையில், அதிருப்தியான நிலைமையில்தான் இருக்கிறது. ஆஸ்பத்திரி முன்னாலே உண்ணாவிரதம் நடத்தி ஊர்வலம் நடத்தினால் அது நன்றாக இருக்குமா? அது நடக்கிறது. தொழிலாளர்களுக்கு ஆத்திரம் வந்தால் வேறு வழியில்லை. நோய் உள்ளவனே போய் உண்ணாவிரதம் இருக்கவேண்டிய நிலை இருக்கிறது. இந்த நிலைமைகள் மாற வேண்டும். 4 ஆஸ்பத்திரிகள் அல்ல, இது போல இன்னும் 4 ஆஸ்பத்திரிகள் தமிழ் நாட்டிலே உடனடியாக கட்டித் தரவேண்டும். அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கக்கூடிய அறிக்கைக்கு ரிப்போர்ட்டிற்கு, அவர்கள் சொல்லியிருக்கிற விஷயங்களுக்கு ஒரு கன்ஸ்ட்ரக்ட்டிவ் கிரிட்டிசிசம் எங்கள் பக்கத்திலே நாங்கள் வைத்திருக்கிறோம்.

அதை முறையாகக் கவனித்துப் பார்த்து நல்ல முறையிலே காரியங்கள் செய்ய வேண்டும். பழி வாங்குதல் நிறுத்தப்பட வேண்டும். கோர்ட்டுகளுக்கு அவர்களுடைய கேஸ்களை அனுப்புங்கள் என்று கேட்டுக் கொண்டு முடித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு எம். அண்ணாதாசன்: மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, இன்றைக்கு தொழிலாளர் நலம், வீட்டு வசதி, நகர்ப்புற வளர்ச்சி மானியக் கோரிக்கைகள் மீதும் கலந்து கொள்கிற வாய்ப்பினை நல்கிய மாண்புமிகு தொழிலாளர் நல அமைச்சர் அவர்களுக்கும், தலைவர் அவர்களுக்கும் நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இன்றைய தினம் தொழிலாளர் நலன் குறித்த மானியக் கோரிக்கை மீதும், வீட்டு வசதி, நகர்ப்புற வளர்ச்சி மானியக் கோரிக்கைகள் மீதும் எனக்கு முன்னாலே மரியாதைக்குரிய உறுப்பினர்கள் அவர்களுடைய கருத்துக்களை எடுத்து வைத்தார்கள். குறிப்பாக தொழிலாளர்களுடைய நீண்ட காலப் பிரச்சினைகளை வடிவம் தந்து வாதிட்டுக் கொண்டிருக்கிற கம்னியூஸ்ட் கட்சியைச் சார்ந்த உறுப்பினர்கள் இன்றைய அரசு எதை எதை எப்படிச் செய்யவேண்டும் என்று கருத்துக்களைக் கூறினார்கள்.

ஆனால் இங்கே பேசிய மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் எல்லாம் கடந்த காலத்தில் தொழிலாளர் வர்க்கம் எந்த சூழ்நிலையில் தள்ளப்பட்டார்கள் என்பதை உணர்ந்திருப்பார்கள். உணர்ந்ததன் அடிப்படை காரணத்தினால்தான் பேசியிருப்பார்கள். மூன்று ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் இந்த தமிழ் நாட்டில் தொழிலாளர்கள் முதல், அரசு அலுவலகங்களிலே பணியாற்றுகிற அத்தனை அலுவலர்கள் வரைகோரிக்கைகளை முன் வைத்து வந்த வரலாற்றை நிச்சயமாக இந்த மாமன்றத்திலே இருக்கிற உறுப்பினர்கள் மறந்திருக்க முடியாது என்று கருதுகிறேன். மூன்று ஆண்டுக் கால ஆட்சியினுடைய நிலைமையையும், தொழிலாளர்களுக்கு சேரக்கூடிய நன்மையை உடனடியாக அரசு ஒத்துக்கொள்கிற நோக்கத்தின் அடிப்படையில்தான் இங்கே பேசிய உறுப்பினர்கள் அத்தனை பேரும், இன்னும் தனியார் நிறுவனங்களும், மிகப்பெரிய தொழிற்கூடங்களை நடத்துகிற முதலாளிகளும் தொழிலாளர் சட்டங்களை முழுமையாக ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும் என்றார்கள். அப்படி ஏற்றுக் கொள்ள மறுக்கிற நிறுவனங்களின் சொந்தக்காரர்களை அரசு ஏற்றுக் கொள்ள வைக்கவேண்டுமென்ற ஒரு நல்ல கருத்தினை இங்கே முன்வைத்திருக்கிறார்கள். இதை உள்ளபடியே நான் வரவேற்கிறேன். ஆனால் 30 ஆண்டுக் காலம், 3 ஆண்டுக் காலம் என்ற நிலையை தயவுசெய்து மறந்துவிடக்கூடாது. மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் அவர்களுடைய அரசு முன் மூன்று ஆண்டுக் காலத்தில் எத்தனை பெரிய போராட்டங்களை, தொழிலாளர்களுடைய கோரிக்கைகளை, உரிமைகளை, அவர்களுடைய அத்தியாவசியமான தேவைகளை முன் வைத்தார்கள் என்ற வரலாற்றை இங்கே இருக்கிற அத்தனை உறுப்பினர்களும் படித்திருக்கிறோம், பார்த்திருக்கிறோம். ஆனால் அவ்வளவு பெரிய போராட்டங்களை எல்லாம், அணுகி அவர்களுக்குத் தகுந்த ஆதரவு தந்து, அவர்களை அன்புள்ளத்தோடு, தாய் உள்ளத்தோடு கோரிக்கைகளைத் தீர்த்து வைக்கிற வகையில், எந்த அளவிற்கு சட்டத்திலே இடமிருக்கிறதோ அந்த அளவிற்கு முடிவு தந்த பெரிய பெருமை மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் அவர்களைத்தான் சாரும் என்பதை நாம் மறந்துவிடக்கூடாது.

[பிற்பகல் 12·20]

காரணம் இந்த 3 ஆண்டுக்காலத்தில் தொழிலாளர்களுடைய பிரச்சினையிலே எந்த அளவிற்கு இன்றைய அரசு அணுகி இருக்கிறது என்பதை இந்த அரசின் சார்பிலே நாங்கள் சொல்கிற நேரத்திலே வேண்டாத ஒரு வெறுப்பின் காரணத்தினால் மறுக்கிறார்களே ஒழிய உள்ளபடியே தொழிலாளர் நண்பர்கள் அலுவலகங்களிலே பணியாற்றுகின்ற அலுவலர்கள் அத்தனை பேர்களும் அதை மறுக்கமாட்டார்கள், மறக்கமாட்டார்கள் என்பதை நான் கூறிக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

இன்றைய தினம் தொழிலாளர் நலத்துறைக்கு பொறுப் பேற்றிருக்கின்ற அமைச்சர் அவர்கள் நீண்டகாலமாக எத்தனையோ தொழிற்கூடங்களிலே பணியாளராக இருந்து தொழிற் சங்கங்களிலே பதவி பொறுப்புகளை வகித்து தொழிலாளர்களுடைய நியாயப்பூர்வமான கோரிக்கைகளை வாதித்துப் பெற்ற வரலாற்றுக்குச் சொந்தக்காரர் தான் இன்றைய தினம் புரட்சித் தலைவர் ஆட்சியிலே தொழிலாளர் நலத்துறை அமைச்சராகப் பொறுப்பு ஏற்றிருக்கிறார். ஆகவே அப்படிப் பொறுப்பேற்றிருக்கின்ற தொழிலாளர் நலத்துறை அமைச்சர் அவர்கள் இங்கே சொல்லப்பட்ட கருத்துக்களுக்கு ஒப்ப இது காறும் செயல்பட்டு தொழிலாளர்களுக்கு நல்ல பலன்களை ஈட்டித் தருவதற்காக நான் என் உளமார நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

என்னுடைய திருவரும்பூர் தொகுதி தமிழ்நாட்டிலேயே மிகப் பெரிய முக்கியத்துவம் வாய்ந்த தொகுதி என்பதை யாரும் மறந்துவிடக்கூடாது. காரணம் அங்கே தான் பாய்லர் தொழிற்சாலை இருக்கிறது. மத்திய சர்க்காரின் நிறுவனமாக போர்ட் ஆப் டைரக்டர்ஸ் கீழே அது இயங்கிக்கொண்டு இருக்கிறது. அந்தத் தொழிற்சாலையில் கிட்டத்தட்ட 10,14 ஆயிரம் தொழிலாளர்கள் பணியாற்றுகிறார்கள். செம்பட்டி என்ற பகுதியிலே தோல் பதனிடும் தொழிற்கூடங்கள் 22 இருக்கின்றன. கடந்த காலத்திலே அந்தத் தொழிற்கூடங்களின் சொந்தக்காரர்கள் அந்தத் தொழிலாளர்களை வைத்து நீண்ட வளர்ச்சியைப் பெற்றார்கள். அப்படி வளர்ச்சியைப் பெற்ற அவர்கள் உயர்ந்திருக்கிறார்களே ஒழிய அந்தத் தொழிலாளர்களை உயர்த்துவதற்கு அங்கே எந்தவிதமான நடவடிக்கைகளையும் எடுக்காமல் இருக்கிறார்கள், அதற்காக அந்தத் தொழில் கூடங்களின் முதலாளிகள் எந்தவிதமான நடவடிக்கையும் உருவாக்காமல் அவர்கள் இன்றைக்கு நடுத் தெருவிலே நிற்கக்கூடிய சூழ்நிலையை உருவாக்கிக்கொண்டிருக் கிறார்கள் என்பதை அமைச்சர் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அதோடு என்னுடைய பகுதியிலே சிறு தொழில் கூடங்கள் நிறைய இருக்கின்றன. அங்கே உள்ள பாய்லர் தொழிற் சாலைக்கு உப கூடங்களாக இருக்கின்ற தொழிற் கூடங்கள் 200 இருக்கின்றன. அந்த சிறிய தொழில் கூடம் ஒவ்வொன்றி லும் 100, 150, 90, 75 என்ற முறையிலே தொழிலாளர்கள் பணியாற்றிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். கடந்த 10, 12 ஆண்டுக் காலமாக அவர்கள் அங்கே பணியாற்றிக்கொண்டு வந்தாலும் அந்தத் தனியார்கள் அவர்களுக்கு கிடைக்கவேண்டிய ஊதி யத்தைக் கொடுக்காமலும் மேலும் அவர்களுக்குக் கிடைக்க வேண்டிய பல திட்டங்களை அவர்கள் பெற முடியாமலும் ஒரு சூழ்நிலையை உருவாக்கிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே தொழிலாளர் நலத்துறை அமைச்சர் அவர்கள் அந்த ஏழை நடுத்தரத் தொழிலாளர்கள், வெயிலில் காய்ந்து ரத்தம் சிந்தக் கூடியஅந்தத் தொழிலாளர்கள் பயன்பெறக்கூடிய வகையிலேயும் நிரந்தரமாகப் பணியாற்றக்கூடிய முறையிலேயும் அவர்களுக்கு சர்க்காரின் திட்டங்களின்படி கிடைக்கவேண்டிய பல திட்டங் களின் பலன்களைக் கிடைக்கச் செய்வதற்கும் அந்த தொழில் நிறுவனங்களுடைய சொந்தக்காரர்கள் நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ளுமாறு செய்யவேண்டுமென்று இந்த நேரத்திலே நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதோடு இன்னொன்றையும் பணிவோடு கேட்டுக்கொள் கிறேன். பெல் தொழிற்சாலையும் மற்றும் சிறு தொழிற் கூடங்களும் அங்கே அதிகமாக இருக்கின்ற காரணத் தினால் இட நெருக்கடி ஏராளமாக ஏற்பட்டிருக்கிறது. இடநெருக்கடியின் காரணமாகத் தொழிலாளர்கள் குடியிருக்க வீடில்லாமல் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஹவுசிங் போர்டு மூலமாக இப்பொழுது செம்பட்டி என்ற பகுதிக்கும் கீழ்புறம் துப்பாக்கித் தொழிற்சாலை அருகாமையிலே 600 ஏக்கர் நிலத்தை ஆர்ஜிதம் செய்து, அங்கே ஹவுசிங் யூனிட் உருவாக்குவதற்கு நமது தமிழக அரசு மூலமாக உத்தரவு பிறப்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதை சீக்கிரமாகத் துரிதப் படுத்தி, அந்த ஹவுசிங் யூனிட்டைச் சிறப்பாக அமைத்துத் தந்தால் அந்தப் பகுதியிலே இருக்கின்ற தொழிலாளர்கள், அலுவலர்கள் அத்தனை பேரும் நல்ல நிம்மதியான வாழ்க்கையை ஏற்படுத்திக்கொள்ள முடியும் என்பதை இந்த நேரத்தில் பணிவன் போடு தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

என்னுடைய திருவரும்பூர் தொகுதியில் நான் சற்றுமுன் குறிப்பிட்டேனே, அதாவது காவிரி பொறியியல் தொழிற்சாலை ஒன்று அங்கேயிருக்கிறது. அந்தக் காவிரி பொறியியல் தொழிற் சாலை சம்பந்தமாக 1980ஆம் ஆண்டு செப்டம்பர் திங்கள்

3 ஆம் நாளன்று தொழில்துறை சட்டத்தின் 12 (3) பிரிவின்கீழ் ஓர் உடன்பாடு ஏற்பட்டது. அந்த உடன்பாட்டில் 245 தொழிலாளர்கள் ஆட்குறைப்பு செய்யப்பட சூழ்நிலை உருவாக்கப்பட்டது. அதை நமது அரசின் சார்பிலே நடுவர் தீர்ப்புக்கு விடுவோமா என்று கேட்டு அங்கே பணியாற்றுகின்ற அந்தத் தொழிலாளர்கள் அத்தனைபேர்களின் முழு மனதான எண்ணத்தோடு நடுவர் தீர்ப்புக்கு விடப்பட்டிருக்கிறது. நடுவர் தீர்ப்புக்கு விடப்பட்டு ஏழெட்டு மாதங்கள் கடந்து விட்டன. ஆனால் வெளியிலே நிறுத்தப்பட்டிருக்கின்ற அந்தத் தொழிலாளிகள் வீதியிலே ஒருவேளை சோற்றுக்குக்கூடக் கஷ்டப் பட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்த நிலையை உணர்ந்து நமது அரசு நடுவர் தீர்ப்பு உருவாக்கியிருக்கின்ற இந்த நேரத்தில் அதைத் துரிதப்படுத்தி, வெளியிலே நிற்கின்ற அந்தத் தொழிலாளர்களுக்கு நல்லதொரு தீர்ப்பு கிடைக்கும் வகையில் அதைத் துரிதப்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு வாய்ப்பு நல்கிய துணைத் தலைவரவர்களுக்கு நன்றி கூறி அமர்கின்றேன். நன்றி. வணக்கம்.

*திரு மு. அரங்கநாதன் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, இந்த கோரிக்கை எண்கள் 29, 33, மற்றும் 34 ஆகிய மானியக் கோரிக்கைகளின் மீது என்னை பேச அழைத்தமைக்காகத் தங்களுக்கு நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். கூலி உயர்வு, அகவிலை உயர்வு காரணமாக நீலகிரி மாவட்டத்திலுள்ள மலைத் தோட்டத் தொழிலாளர்கள் அத்தனை பேரும் ஆறுமாத காலமாக போராடி வந்தார்கள்; பலமுறை கோஷங்களைப் போட்டார்கள்; தீர்மானம் போட்டார்கள். எதுவும் பலனளிக்காத காரணத்தால் கடந்த 15-12-80 ஆம் நாளன்று தங்களுடைய வேலை நிறுத்தத்தை 75,000 தோட்டத் தொழிலாளர்கள் அங்கே பிரம்மாண்டமான முறையில் நடத்திக் காண்பித்தார்கள். அந்தப் போராட்டத்திலே ஆரம்ப காலத்திலேயே அமைச்சரவர்களும், நிர்வாகமும் தலையிட்டிருந்தால் அதைத் தவிர்த்திருக்கலாம். பலமுறை போராடியும் அவர்களது கோரிக்கை நிறைவேறாத காரணத்தால் கடைசி ஆயுதமாக வேலை நிறுத்தத்தில் ஈடுபட்டார்கள். பிறகு அமைச்சரவர்கள் சேவையிலே வந்து முதலாளிமார்களையும், தொழிற்சங்கத்தினரையும் அழைத்து சமரச ஏற்பாடு செய்து கூலி உயர்வுக்கு வழிவகை செய்தார்கள். கூலி உயர்வை மட்டும்தான் அன்றைக்கு பெற்றுக் கொடுக்க முடிந்ததே தவிர, தோட்டத் தொழிலாளர்களின் மற்ற பிரச்சினைகளான ஆட்குறைப்புப் பிரச்சினை, போனஸ் பிரச்சினை, பற்றி ஒவ்வொரு தோட்டத்திலும் தனித்தனியாகப் பேசி முடிவெடுக்கலாம் என்று அறிவிக்கப்பட்டது. தொழிலாளர்கள் மீண்டும் வேலைக்குச் சென்றார்கள். தொழில் அமைதி நிலவும் என்ற நிலைதான் இருந்தது. ஆனால் அதற்கு மாறாகப் பல வழி

களிலே தொழிலாளர்கள் பழிவாங்கப்படும் நிலைமை அங்கே ஏற்பட்டுக் கொண்டுவருகிறது. அவர்களது வேலைக்குப் பாது காப்பு இல்லை என்ற சூழ்நிலை தொடர்ந்து அங்கே நடந்து வருகிறது. சிறு சிறு குற்றங்களைச் சாட்டித் தோட்டத் தொழி லாளர்களை சஸ்பெண்ட் செய்து வருகிறார்கள்.

இதற்கு உதாரணமாக ஒன்றிரண்டைச் சொல்ல வேண்டு மென்றாலும் சொல்லலாம். கோத்தகிரி பகுதியிலே கூட்டடா எஸ்டேட் என்று உள்ளது. அந்த எஸ்டேட் லாக்-அவுட் செய்யப் பட்டு மூடியே உள்ளது. அது சம்பந்தமான கவன ஈர்ப்புத் தீர்மானத்தை நானும் உதகை சட்டமன்ற உறுப்பினர் திரு கல்லன் அவர்களும் கொடுத்திருந்தோம். ஆனால் இந்த மானியக் கோரிக் கையில் பேசிக்கொள்ளலாம் என்று அறிவித்துவிட்டதால் அப் பொழுது எங்களால் பேசமுடியவில்லை. கூட்டடா எஸ்டேட் தொழிலாளர்கள் எப்படிப் பழிவாங்கப்படுகிறார்கள் என்பதை இந்த மன்றத்திலே சொல்லக் கடமைப்பட்டுள்ளேன்.

கூட்டடா எஸ்டேட் என்பது 700 ஏக்கரா விஸ்தீரணமுள்ள தேயிலை, காப்பி, ஏலம் பயிரிடப்படும் மலைத் தோட்டம். இது நீலகிரி மாவட்டம் கோத்தகிரி வட்டத்தில் உள்ளது. 500 நிரந்தரத் தொழிலாளர்களும், 300 தற்காலிகத் தொழிலாளர் களும் இங்கு பணி புரிகிறார்கள்.

[பிற்பகல் 12–30]

கடந்த 20 ஆண்டுகளாக இங்கு தொழிலாளர்கள் கொத்தடிமை களாக நடத்தப்பட்டு வருகிறார்கள். பொது வேலை நிறுத்தத் திலே கலந்து கொண்டார்கள் என்பதற்காக கூட்டடா எஸ்டேட் தொழிலாளர்கள் சுமார் 150 பேருக்குக் குற்றப் பத்திரிகை கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. உண்மைக்குப் புறம்பான சில சம்பவங் களை மிகைப்படுத்தி, காவல் துறையினரிடம் புகார் செய்து, இதுவரை 121 தொழிலாளர்கள் மீது வழக்குகள் பதிவு செய்யப் பட்டு குன்னூர் நீதிமன்றத்திலே கடந்த 2 மாதகாலமாக நடை பெற்று வருகிறது. டிசம்பர் மாதம் 22 ஆம் தேதி முதல் மேற்படி கூட்டடா எஸ்டேட்டில் இதுவரைக்கும் காவல் துறையினர் காவல் காத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

தொழிற்சங்கங்கள் முறையீட்டின் பேரில் கோவை உதவி தொழிலாளர் ஆணையாளர் அவர்கள் தலையிட்டு, 18–2–81-ல் ஒரு உடன்பாடு ஏற்பட்டது. இதன்படி தொழிலாளர்கள் ஒழுங்காக வேலை செய்யவும், நிர்வாகத்தினர் எவர்மீதும் உதவி தொழிலாளர் ஆணையரின் அனுமதியின்றி நடவடிக்கை எடுப்ப தில்லை யென்றும் உறுதி அளித்தனர். அமைதி நிலவியது, வேலை

களும் ஒழுங்காக நடைபெற்று வந்தன. தொழிலாளர்கள் சார்பில் குன்னூர் நீதிமன்றத்தில் உள்ள வழக்குகளை வாபஸ் வாங்க வேண்டுமென்று தொழிலாளர்கள் கோரினார்கள். அரசு அதிகாரிகள் 20—3—1981 ஆம் தேதி மேற்கொண்ட சமரச முயற்சிகள் மானேஜரின் பிடிவாத போக்கினால் நிறைவேறவில்லை. மானேஜர் குழப்பம் விளைவித்து, நிலைமையை சீர்குலைக்க எண்ணிப் பல ஆண்டுகளாகக் கொடுத்து வந்த பங்கீட்டு உணவுப் பொருட்களைக் கொடுக்க மறுத்தார். அப்படி மறுத்ததால் தொழிலாளர்கள் கொதிப்படைந்து ஏதாவது வன்முறையில் ஈடுபடுவார்கள் என்று முதலாளி வர்க்கம் நினைத்தது. அந்தத் தொழிலாளர்கள் அமைதியை நிலைநிறுத்தி, இதுவரையில் அமைதியாக இருந்து வந்திருக்கிறார்கள்.

அதே கூட்டடா எஸ்டேட்டைச் சேர்ந்த டிப்டேல் பகுதியை கதவடைப்பு செய்துவிட்டார்கள். அதுமட்டுமல்ல 25—3—1981 ஆம் தேதியன்று மேற்படி கூட்டடா எஸ்டேட்டிலும் கதவடைப்பு செய்யப்பட்டது. அந்தக் கதவடைப்பு செய்வதற்கு முன் எந்த விதமான முன் அறிவிப்பும் கொடுக்கவில்லை. இது முழுக்க முழுக்க சட்ட விரோதமான செயலாகும். கதவடைப்பு செய்வதற்கு முன் மார்ச் மாதம் வேலை செய்த நாட்களுக்கு தொழிலாளர்களுக்குச்சேரவேண்டிய சம்பளம் இன்றுவரை கொடுக்கப்படவில்லை. தொழிலாளர்களுக்குப் பங்கீட்டு முறையில் விநியோகிக்கப்பட வேண்டிய உணவுப் பொருள்களும் அந்த கூட்டடா எஸ்டேட்டில் இதுவரை வழங்கப்படவில்லை.

கோவை தொழிலாளர் நல துணை ஆணையாளர் அவர்கள் ஏப்ரல் மாதம் 6, 7. 8 தேதிகளில் இது குறித்து விசாரணை நடத்தினார்கள். அவர்கள் கதவடைப்பை நீக்குவதற்கும், உணவு, மற்றும் சம்பளம் வழங்குவதற்கும் கூறிய ஆலோசனைகளை நிர்வாகம் பிடிவாதமாக ஏற்க மறுத்துவிட்டது. அதை முன்னிட்டு வர இருக்கின்ற 2—5—1981 அன்று நீலகிரி மாவட்டத்திலிருக்கின்ற அனைத்துத் தோட்டத் தொழிலாளர் சங்கங்களும் ஒன்று சேர்ந்து ஒரு நாள் அடையாள வேலை நிறுத்தம் செய்ய ஏற்பாடு நடந்து வருவதாக அறிகிறோம். அந்தக் கூட்டடா எஸ்டேட் விவகாரம் தீரவில்லையென்றால், நீலகிரியில் அமைதி கண்டிப்பாக அழியும். அதனால், அமைச்சர் அவர்கள் எப்படியும் இதிலே ஈடுபட்டு, அந்தக் கூட்டடா எஸ்டேட் தொழிலாளர்களுக்கு நீதி வழங்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதே போல் போனஸ் பிரச்சினை. பல இடங்களிலே கடந்த ஆண்டு கொடுக்கப்பட வேண்டிய போனஸ் இதுவரையிலும் தரப்படவில்லை என்பது வருத்தத்தைத் தரக்கூடிய ஒரு விஷயமாக இருக்கிறது. சீபோர்த், தேவர் சோலை, டர்மியா, மாங்கோரஞ்,

அத்தி குன்று, எஸ். எச். எஸ்டேட், டரேஸ் எஸ்டேட் போன்ற இடங்களில் கடந்த வருடம் கொடுக்க வேண்டிய போனஸ் கொடுக்கவில்லை. அதற்கு முன்னால் கொடுக்க வேண்டிய போனசும் கொடுக்கப்படவில்லை. ஆங்காங்கு ஊர்வலங்களும், பொதுக் கூட்டங்களும் நடந்த வண்ணமாக இருக்கின்றன. ஏதோ நீலகிரி அமைதியாக இருக்கிறது என்று நாம் எண்ணியிருந்ததற்கு மாறாக, அங்கு ஒவ்வொரு தோட்டமும் புயல்காடாக மாறி வருவதை உணர்ந்து சீக்கிரம் அந்த போனஸ் பிரச்சினையையும், அங்குள்ள சில சில்லறை பிரச்சினைகளையும் தீர்த்து வைக்க வேண்டுமென்று நான் இந்த மன்றத்தின் வாயிலாக, உங்கள் மூலமாகக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். அரசு தேயிலைத் தோட்டங்களில் இதுவரை போனஸ் தரப்படவில்லை. நாம் தனியாரிடம் வாதாடிப் பெறுகிறோம். அவர்கள் கொடுக்க வேண்டுமென்ற சூழ்நிலையை நாம் சொல்கிறோம். ஆனால் அரசுத் தோட்டங்களிலே வாழ்கின்ற தோட்டத் தொழிலாளர் அதுவும் தாயகம் திரும்பிய பல பேர் பணியிலே ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு இதுவரையில் போனஸ் தரப்படவில்லை. ஆகவே அரசு மற்ற தனிப்பட்ட முதலாளிகளுக்கு ஒரு முன்உதாரணமாக இருக்கக்கூடிய வகையில் தேயிலைத் தோட்டங்களில் வேலை செய்பவர்களுக்கு போனஸ் வழங்க வேண்டுமாய்க் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அங்கே மினிமம் வேஜஸ் கொடுக்கவே இல்லை. மினிமம் வேஜஸ் என்ற பெயராலே சில பல இடங்களிலே இடத்திற்கு இடம் மாறுபட்டுக் கொடுக்கப்படுகிறது. ஒரே நிலையான ஒரே மாதிரியான மினிமம் வேஜஸ் அமுலாக்கப்பட வேண்டும். அதற்கு அரசு அதிகாரிகள் உற்ற துணையாக இருந்து அதைக் கண்காணிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

1972 ஆம் ஆண்டு, திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் அரசாண்டபொழுது, தோட்டத் தொழிலாளர்கள் குடியிருப்புக்கள் அனைத்திற்குமே மின்சார வசதி செய்து தர வேண்டுமென்று கோரிக்கை விடப்பட்டு, ஆணைகள் பிறப்பிக்கப்பட்டு அதன்படி பல இடங்களிலே மின்சார வசதி செய்து தரப்பட்டது. இன்னும் பல இடங்களிலே, தோட்டத் தொழிலாளர் குடியிருப்புகளுக்கு மின்சார வசதி செய்து கொடுக்கப்படவில்லை. தோட்டத் தொழிலாளர்கள் காட்டுப் பகுதியிலே, பூச்சி, விஷப் பூச்சிகள் உள்ள பகுதிகளிலே வாழ்கிறார்கள். ஆகையால் அங்கு கண்டிப்பாக தோட்டத் தொழிலாளர்களுடைய குடியிருப்புகளுக்கு மின்சார வசதி செய்து கொடுத்து, எல்லோருக்கும் வாழ்வளிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதே போல் மருத்துவம். மிக முக்கியமானது அது. மருத்துவம் இல்லை என்றால், யாரும் இருக்க முடியாது என்ற நிலை

யிலே நகரத்திற்கும் தோட்டப் பகுதிகளுக்கும் மிகத் தொலைவுள்ளது. மருந்தகத்திலே மருந்து இருந்தால் டாக்டர் இருக்க மாட்டார். டாக்டர் இருந்தால் மருந்து இருக்காது என்ற நிலை இருக்கிறது.

அதனால் எல்லா தோட்டங்களிலும் கண்டிப்பாக டாக்டர்களும் இருக்கவேண்டும், மருந்துகளும் இருக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இப்போது பல எஸ்டேட்களிலே ஆள் பதிவு போடுவதில்லை. யாராவது தொழிலாளி வேலையில் இருந்து போய்விட்டால் அந்த இடத்திற்குப் பதிலாக வேறு ஆட்களை நியமனம் செய்வதில்லை. அதனால் இருக்கின்ற தொழிலாளர்களுக்கு வேலை பளு அதிகமாக இருக்கிறது. எனவே, ஒரு ஏக்கருக்கு இத்தனை ஆட்கள் என்று போட்டு, அதைப் பதிவு செய்யும் முறையை கட்டாயமாக ஏற்படுத்தித் தரவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்துத் தோட்டத் தொழிலாளர்கள் வசிப்பதற்குத் தகுந்த வீடுகள் இல்லை. ஒரு சிறிய அறையில், 2, 3 குடும்பங்கள் வசிக்கின்ற நிலை இருக்கிறது. எனவே அவர்களுக்கு தனிப்பட்ட குடும்பங்கள் குடியிருக்கும் வகையில் வீட்டு வசதியை ஏற்படுத்தித் தரவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்துத் தொழிலாளர் நல காப்புறுதித் திட்டத்தை நீலகிரி மாவட்டத்திற்கும் விஸ்தரிக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். தேயிலைத் தோட்டத்திலே பணிபுரிகின்ற தொழிலாளர்களில் பெரும்பாலோர் தற்காலிகமாக இருக்கின்றார்கள். அவர்கள் நிரந்தரமாக்கப்படவே இல்லை. ஆகவே டெம்பரரியாக இருக்கின்ற தொழிலாளர்களை நிரந்தரமாக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து வீட்டுவசதி வாரியம், குடிசை மாற்று வசதி வாரியம் போன்றவைகள் நீலகிரி மாவட்டத்திலே இல்லை மற்ற எல்லா மாவட்டங்களிலும் இருக்கின்றன. நீலகிரி மாவட்டம் மட்டும் என்ன பாவம் செய்ததோ என்று தெரியவில்லை. நாங்கள் மற்ற மாவட்டங்களில் செல்லும்போது அங்கே உள்ள உயர்ந்த கட்டடங்களை பார்த்து பெருமூச்சு விடுகின்ற நிலைமைதான் இருக்கின்றது. எனவே இந்த வீட்டுவசதி வாரியத் திட்டத்தை நீலகிரி மாவட்டத்தில் ஏற்படுத்தி வீட்டுப் பிரச்சினையை எளிதாக்கவேண்டும்.

அடுத்து எங்கள் மாவட்டத்தில் தாயகம் திரும்பிய நிறைய பேர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு வேலை இல்லை. அதனால் அவர்கள் பல போராட்டங்களில் ஈடுபடுகின்ற சூழ்நிலை

இருக்கின்றது. எனவே அந்தத் தொழிலாளர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பை போதுமான அளவுக்கு ஏற்படுத்தித் தரவேண்டும் என்று கேட்டு, என் உரையை நிறைவு செய்கிறேன். வணக்கம்.

*திரு. இரா. கருப்பையா: மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, தமிழ்நாட்டில் தொழிலாளர் நலன், வீட்டுவசதி, நகர்ப்புற வளர்ச்சி ஆகிய இந்த மூன்று கோரிக்கைகள் சம்பந்தமாக இந்திய கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் சார்பிலே நான் கருத்துக்களைத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். கிராமப்புற வீட்டு வசதிச் சங்கம் தமிழ்நாட்டிலே துவக்கப்பட்டு 1980-81 ஆம் ஆண்டுக்கு 40 ஆயிரம் வீடுகள் கட்டுவது என்ற இலக்கு நிர்ணயிக்கப்பட்டது. இந்த ஆண்டு கட்டப்பட்டு இருப்பது 19,952 வீடுகள் தான். இந்த இலக்கு எப்போது பூராவுமாக முடிக்கப்படும் என்பது கேள்விக்குறியாக இருக்கின்றது. ஆகவே இந்த நிர்ணயித்த இலக்கைப் பூர்த்தி செய்கின்ற முறையிலே சுறுசுறுப்பான முறையிலே திட்டங்களை நிறைவேற்றவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளக் கடமைப் பட்டிருக்கிறேன்.

அடுத்து கிராமப் புறங்களிலே வீடுகள் கட்டுவதற்காக குறைந்தபட்சம் 3,000 ரூபாய் கடன் கொடுக்கப்பட்டு வருகிறது. அரிசனங்களுக்கு மானியமாக 750 ரூபாய் கொடுக்கப்பட்டு அது 1,000 ஆக உயர்த்தப்பட்டது. ஆனால் இந்த 3,000 ரூபாய் எப்படி அந்த கிராமப் புறங்களிலே வீடு கட்ட போதுமானதாக இருக்கும் என்ற பிரச்சினை இருக்கின்றது. ஆகவே அரசு குறைந்த பட்சம் 5 ஆயிரம் ரூபாய் இந்தக் கிராமப் புறங்களிலே வீடுகட்டுவதற்குக் கடன் கொடுக்கவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து அரிசனங்களுக்கு மானியம் வழங்கப்படுகிறது. நமது கிராமப் புறங்களிலே இருக்கக்கூடிய ஏழை விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்கு அரசு மானியம் கொடுக்கவில்லை என்றாலும் அவர்களுக்கு வட்டி இல்லாத முறையில் கடன் கொடுக்க வேண்டும். தமிழகத்தில் விவசாயத் தொழிலாளர்கள் 44 லட்சம் பேர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு வட்டியில்லாது கடன் கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[பிற்பகல் 12—40]

சென்ற ஆண்டுஇந்த மானியக் கோரிக்கை சம்பந்தமாக நடைபெற்ற விவாதத்தின்போது மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் கிராமப்புற வீட்டுவசதி திட்டத்தின்கீழ் வீடுகள் கட்ட விரைவில் கடன் வழங்க வட்டத்திற்கு ஒரு கிராம வீட்டு வசதிகூட்டுறவுச் சங்கம் தேவை என்பது அரசின் கருத்தாகும். இச்சங்கங்கள்

உறுப்பினர்களின் இருப்பிடத்திற்கு அண்மையில் இருக்க வேண்டும் என்று கூறினர். ஆனால் அது பற்றி இந்த அறிக்கையில் எதுவும் குறிப்பிடாதது வருந்தத்தக்கதாகும். அதைநிறைவேற்றும் வகையில் ஒவ்வொரு வட்டத்திற்கும் ஒரு சங்கம் என்பதை அரசு ஏற்படுத்தவேண்டும், அதை நிறைவேற்றவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நம்முடைய மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் ஏற்கனவே சென்ற ஆண்டு (1979) நிதிநிலை அறிக்கையின்போது சில விஷயங்களைக் குறிப்பிட்டு இருக்கிறார்கள். கடன் வாங்குபவர்களுக்கு சுலபமாக சிமெண்ட் கிடைக்க ஏற்பாடு செய்யப்படும் என்று குறிப்பிட்டார்கள். கிராமப்புறங்களில் உள்ள சங்கங்களில் கடன் வாங்கி வீடு கட்டுபவர்களுக்கு சிமெண்ட் கிடைப்பது இல்லை. அவர்கள் சிமெண்ட் கோரி மனு பஞ்சாயத்து யூனியனிடத்தில் செய்ததால் அது சரியான நேரத்தில் கிடைக்கவில்லை. அவர்கள் சிமெண்ட் கிடைக்காமல் இருப்பதால் அவர்களுக்கு ஆயிரக்கணக்கில் கடன் கொடுத்தும் அவர்கள் வீட்டைப் பூர்த்தி செய்யமுடியாமல் இருக்கிறார்கள். ஆகவே, அவர்களுக்குத் தேவையான குறைந்த பட்ச சிமெண்ட் அரசாங்கம் அந்தச் சங்கங்கள் மூலம் குறிப்பிட்ட அளவு சிமெண்ட் வழங்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன் அப்படிச் செய்தால் தற்போது எட்டாத கனியாக இருப்பது எட்டும் கனியாக ஆகும் என்பதைச் சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் அவருக்கே உரித்தான பாணியில் ஒன்றை சென்ற முறை குறிப்பிட்டார்கள். அவர்கள் பேசுகிறபோது—

''I request the Hon'ble Members to sharpen their ears because it is the most important announcement. என்று கூறியிருக்கிறார்கள். இப்போது கூர்மையாக கவனிக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். It is the most important announcement for the benefit of my Press Colleagues I shall read slowly. மிக முக்கியமான ஒரு அறிவிப்பைப் புரட்சித் தலைவரின் ஆட்சியில் நான் சொல்ல விரும்புகிறேன்.'' தமிழகத்தின் ஊர்புறங்களில் தமிழக அரசின் குடியிருப்புச் சட்டம் நில ஆர்ஜித சட்டம் கிராம கைவினைஞர்கள் குடியிருப்புச் சட்டம் என்ற பல்வேறு சட்டங்கள் இருந்தும் இன்னும் சில இடங்களில் குடிசை வாசிகளுக்கு தாங்கள் குடிசை போட்டுள்ள மனைகளைச் சொந்தமாக்கிடவில்லை. அதேபோல் தமிழகத்தின் நகர்ப்புறங்களில் குடிசைப் பகுதிகளில் வாழ்கின்ற ஏழை எளிய மக்களுக்கும் தாங்கள் போட்டுள்ள குடிசை இடம் சொந்தம் இல்லை. இதை அரசு பரிசீலித்து தமிழகம் முழுவதும் உள்ள குடிசைவாசிகள்

வாய்மையே வெல்லும் TRUTH ALONE TRIUMPHS

வசிக்கின்ற வீட்டு மனையை அவர்களுக்கு சொந்தமாக்குவது என்று முடிவு எடுத்துள்ளது. இதற்கு ஏற்கனவே அமலில் உள்ள சட்டங்களை திருத்தியும், தேவைப்பட்டால் புதிய சட்டம் கொண்டு வரவும் அரசு தீர்மானித்துள்ளது என்று அறிவித்தார்கள். நான் மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். இது 3 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு, அதாவது 1977 ஆம் ஆண்டில் அறிவிக்கப்பட்டது. 3 ஆண்டு காலம் ஆகியும் இன்னும் அத்தகைய சட்டம் வரவில்லை, இன்றைய தினம் லட்சக்கணக்கான மக்கள் கிராமப்புறங்களில் வசிக்கின்ற நிலங்களை பட்டா பெறமுடியாமல் இருக்கிறார்கள். ஆகவே, இதற்கான சட்டம் உடனடியாக கொண்டு வரவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அரசு ஊழியர்களுக்கு வீடு கட்ட கடன் வழங்கப்படுகிறது. கோடி ரூபாய் சென்ற ஆண்டு ஒதுக்கப்பட்டது. இந்த ஆண்டும் 5 கோடி அளவிற்கு ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. ஆனால் நூற்றுக்கணக்கான அரசு ஊழியர்கள் இந்த வீட்டு வசதி கோரி மனு செய்வதால் அவர்களுக்கு உரிய காலத்தில் இந்தக் கடன் தொகை கிடைக்காததால், அவர்கள் வீடும் கட்டமுடியாமல், பல இடங்களில் இருந்து பணத்தையும் இழந்து நிற்கும் நிலையில் உள்ளனர். ஆகவே, அவர்கள் அனைவருக்கும் விரைவில் கடன் வசதி கிடைக்கும் வகையில் தேவையான நிதி ஒதுக்கீடு செய்ய கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பீட்டர் ரோடு காலனியில் வீட்டு வாடகை கொடுத்துகொண்டு பல அரசு ஊழியர்கள் இருக்கின்றனர். அவர்கள் அந்த வீடு கட்டிய தொகையை விட அதிகமான அளவிற்கு இன்றைக்கு வாடகையாகக் கட்டியிருப்பார்கள். ஆகவே, அந்த வீடுகளில் குடியிருப்பவர்களுக்கு அந்த வீட்டைச் சொந்தமாக்கவும் அதற்காக கூடுதல் பணம் தேவையென்றாலும் பிறகு வசூல் செய்யவும் நடவடிக்கை மேற்கொள்ளவேண்டும் என்று சொல்லி இந்த மானியம் பொறுத்த வரையில் என் கருத்தை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

தொழிலாளர் நல மானியத்தைப் பொறுத்தவரையில், நான் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் சார்பில் ஒரு சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். 1980—81ஆம் ஆண்டின் பட்ஜெட்டின்போதும் மான்யக் கோரிக்கை விவாதத்தின்போதும் மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் பல்வேறு கருத்துக்களைக் கூறினார்கள். வாக்குறுதிகள் தந்தார்கள். அவைகள் எல்லாம் என்னுடைய காதில் இன்றைக்கும் வெண்கலக் குரலாக ஒலித்துக்கொண்டு இருக்கிறது. அவற்றை நான் மீண்டும் நினைவுபடுத்தக் கடமைப்பட்டு இருக்கிறேன். தொழிலாளர்களின் நலன் காக்க பல்வேறு

சட்டங்கள் கொண்டு வரப்படும் என்று சொன்னார்கள். ஆனால் அப்படிப்பட்ட எந்தச் சட்டங்களும் நிறைவேற்றப்படவில்லை. மாறாக ஒரு விஷயத்தில் அரசாங்கம் விரைவாகச் செயல்பட்டு அதை நிறைவேற்றியிருக்கிறது. அதாவது அத்தியாவசியத் தொழில்களில் வேலை நிறுத்தத் தடைச் சட்டம். அதை அவசரமாக நிறைவேற்ற நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டு இருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

ஆகவே, தொழிலாளர்களுடைய நலன்களையும் உரிமைகளையும் பாதுகாக்கும் சட்டங்களைக் கொண்டுவருவதிலே தாமதம் ஏற்படுகிறது; அதற்கு சாக்குப் போக்கு சொல்லப்படுகிறது. ஆனால் வேலை நிறுத்தத் தடைச் சட்டத்திற்கு அவசரம் காட்டப்படுகிறது. இந்தமாதிரியான சட்டங்களைக் கொண்டு வருவதை கைவிட்டுவிட்டு, மீண்டும் இப்படிப்பட்ட சட்டங்களை நிறைவேற்றக்கூடாது என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

சென்ற காலத்திலே அமைச்சர் அவர்கள் பல விஷயங்களைப் பேசியிருக்கிறார்கள். பல வாக்குறுதிகள் அளிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. தொழிற்சங்கங்கள் அங்கீகாரம் சம்பந்தமாக, மற்றும் பல்வேறு அங்கீகாரச் சம்பந்தமாக, கடந்த காலத்தில் தொழிலாளர் விரோத போக்குகள் மாற்றப்பட வேண்டும் என்ற நோக்கத்தோடு தொழிலாளர் நல விரோத கொள்கை கண்டனத் தீர்மானத்தின்போது முழுமையாக பல்வேறு விஷயங்களைக் குறிப்பிட்டிருக்கிறோம். ஆகவே மீண்டும் அதுபற்றி முழுமையாக பேச விரும்பவில்லை. அவை இன்றைக்கும் நிறைவேற்றப்படவில்லை என்பதை மட்டும் குறிப்பிட விரும்புறேன்.

தொழிற் சங்கங்கள் அங்கீகாரம், வேலை நிறுத்த உரிமை மறுப்பு, பால்வள நிறுவனம்போன்ற அரசுத் துறை நிறுவனங்கள் வேலை நிறுத்தம், ஸ்கிரீனிங் கமிட்டி, நகராட்சித் தொழிலாளர்கள் ஒப்பந்தம், அரசு ஆணைகள் அமுல்படுத்தாதது குறித்து, தொழிலாளர்கள்மீது போடப்பட்ட வழக்குகள் வாபஸ் பெறுவது போன்ற விஷயங்கள் அரசின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவரப்பட்டன. அவை சம்பந்தமாக மாற்றம் தேவை என்று குறிப்பிட்டோம். ஆனால் மாற்றம் காண முடியவில்லை. மாற்றம் ஏற்படுத்தி, தொழிலாளர்களுக்கு நியாயம் வழங்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்றைக்கும் பல்வேறு நிறுவனங்களில் தொடர்ந்து வேலை நிறுத்தம் நடந்து வருகிறது. கோவை சக்தி மில்லில் 33 பெண்கள் டிஸ்மிஸ் செய்யப்பட்டிருக்கிறார்கள். 10–4–1981-லிருந்து வேலை நிறுத்தம் நடைபெறுகிறது. அதைப்போல திருப்பூர் பனியன் தொழிலாளர்கள் வேலை நிறுத்தம், பவானி ஜமக்காளம் தொழிலாளர்கள் வேலை நிறுத்தம் இப்படி ஏராளமான வேலை நிறுத்தங்கள் இன்னும் தீர்க்கப்படவில்லை.

அதைப்போல பால்வள நிறுவன வேலை நிறுத்தம் இன்னும் தீர்க்கப்படவில்லை. சட்டபூர்வமாக வேலை நிறுத்த நோட்டீஸ் கொடுத்து நடைபெறும் வேலை நிறுத்தம் அது. இன்று வரையில் அது முடிவு செய்யப்படவில்லை. எப்போது முடிக்கப் படும் என்று அமைச்சர் சொல்வார் என்று எதிர்பார்க்கிறேன்.

அதைப்போல வால்பாறை-வாகமலை எஸ்டேட் தொழிலாளர் கள் வேலை நிறுத்தம்; பெரம்பலூர் சர்க்கரை ஆலை வேலை நிறுத்தம். அவர்கள் ஒரு நாள் வேலை நிறுத்தம் செய்தார்கள். ஆனால் எந்த அளவுக்கு கொடுமைப்படுத்தப்பட்டிருக்கிறார்கள் தெரியுமா? அவர்களை சஸ்பெண்ட் செய்திருக்கிறார்கள். கடுமையான நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறார்கள் என்பதை இங்கே குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

அதேமாதிரி இந்தியன் எக்ஸ்பிரஸ் பத்திரிகை ஊழியர்களுக்கு பலேக்கர் அவார்டு அமுல்படுத்தப்படும் என்று இந்த சட்டமன் றத்தில் அமைச்சர் சொன்னார். தேவைப்பட்டால் ஒரு அவ சரச் சட்டம் கொண்டுவருவோம் என்று சொன்னார். ஆனால் இன்னும் கொண்டுவரவில்லை. மத்தியப்பிரதேசம் அரசு அவ சரச் சட்டம் கொண்டுவந்து, 1980 ஆம் ஆண்டு வேலை செய்த அனைத்து ஊழியர்களுக்கும் அந்த சலுகை கிடைக்கும் வகை யில் அந்த அவசரச் சட்டத்தை நிறைவேற்றியிருக்கிறது. ஆனால் இங்கே இந்தியன் எக்ஸ்பிரஸ் பத்திரிகை நிறுவனம் 22 தொழி லாளர்களை வீட்டுக்கு அனுப்பியுள்ளது. க்ளோசர் நோட்டீஸ் கொடுத்து, ஜூன் மாதம் சென்னையிலிருந்து வெளிவரும் இந்தி யன் எக்ஸ்பிரஸ், தினமணி, தினமணிமலர் வெளிவராது என்று அறிவித்திருக்கிறது.

[மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர்—தலைமை]

அரசு ஏற்கனவே கொடுத்திருக்கிற வாக்குறுதி அடிப்படை யில் அந்த பலேக்கர் தீர்ப்பை அமுல்படுத்த வேண்டுமென்றும், க்ளோசரை எதிர்த்து உறுதியான நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டு மென்றும் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதேமாதிரி இன்றையதினம் பெரிய மில்கள், குறிப்பாக பஞ் சாலைகளில் 'வேஸ்ட் காட்டன் மில்' என்று தனியாக அமைத் துக்கொள்கிறார்கள். ஆனால் அந்த வேஸ்ட் காட்டன் மில் களிலும் பெரிய பஞ்சாலைகளில் உற்பத்திச் செய்கிற ''ஹை 'கவுன்ட்ஸ்' நூலைத்தான் உற்பத்திச் செய்கிறார்கள். அப் படி இருந்தாலும் வேஸ்ட் காட்டன் மில் என்ற பெயரால் சட் டத்தைப் புறக்கணித்து, தொழிலாளர்களுக்கு சரியாக சம்பளம் கொடுக்காமல் இருக்கிறார்கள். ஒரு தொழிலாளிக்கு 2 ரூபாய், $2\frac{1}{2}$ ரூபாய், 3 ரூபாய் என்றுதான் கொடுக்கிறார்கள். இதை மாற்றியமைக்க உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்றைக்கு வேஸ்ட் காட்டன் மில் என்ற பெயரில் அங்கே ஹை கவுன்ட்ஸ் நூல் உற்பத்திச் செய்கிறார்கள். அதுபற்றி விசாரணை நடத்தி, சட்டப்படி அந்தத் தொழிலாளர்களுக்கு பாதுகாப்பு தரவும், தவறான நடவடிக்கைகளைத் தடுக்கவும் உடனடியாக நடவடிக்கை மேற்கொள்ள வேண்டும்.

அதைப்போல பி. அண்ட் சி. மில் பிரச்சினை இன்னும் தீராமல் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. முதலிலேயே தமிழக அரசு அதை தன்னுடைய பொறுப்பில் எடுத்து தீர்க்க நடவடிக்கை எடுத்திருக்க வேண்டுமென்பது எங்கள் கருத்து. அந்த வகையில் நடவடிக்கை எடுத்திருக்க வேண்டும்.

[பிற்பகல் 12-50.]

வாலாஜாபாத்திலே இருக்கின்ற சீதை மில் மூடப்பட்டுகிடக்கின்றது. சக்தி பைப்ஸ் மூடப்பட்டுக் கிடக்கின்றது. அது இன்னும் திறக்கப்படவில்லை. மதுரை லட்சுமி காட்டன் மில் 15 ஆண்டுகாலமாக இயங்கிக் கொண்டு வருகின்றது. அங்கே இரண்டாண்டுகளுக்கு ஒரு முறை நிர்வாகம் மாற்றப்பட்டு புதிய நிர்வாகிகள் வருவார்கள். அந்த வகையிலே இந்த ஆண்டும் 30-4-81 முதல் மூடுவதாக அறிவித்துள்ளார்கள். தொழிலாளர்களுக்கு சட்டப்படிக்கான உரிமைகள் சலுகைகள் பறிக்கவே இம்மாதிரி நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டு வருகின்றன.

அதேபோன்று க்ரோம் லெதர் பேக்டரி மூடியுள்ளது சம்பந்தமாக ஏற்கனவே குறிப்பிட்டுள்ளேன்.

அடுத்து உயர்ந்து வருகின்ற விலைவாசியைக் கட்டுப்படுத்துகின்ற முறையிலே நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட வேண்டும். விலைவாசி உயர்வு காரணமாகத்தான் இன்று தொழிலாளர்களின் போராட்டங்கள் வெடிக்கக்கூடிய நிலைமைகள் இருக்கின்றன. விலைவாசிப் புள்ளி விவரங்கள் சிலவற்றைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். அகில இந்திய அளவிலே விலைவாசிப் புள்ளி தொழிலாளர்களைப் பொறுத்த வரையில் 1978-79 ஆம் ஆண்டு இந்த புள்ளி 331 ஆக இருந்தது. ஆனால் இன்றைய தினம் அது 411 ஆக உயர்ந்து இருக்கின்றது. சென்னை புள்ளியைப் பொறுத்த வரையில் 1978-79 ஆம் ஆண்டு 318 ஆக இருந்தது. இந்த ஆண்டு அது 398 ஆக உயர்ந்து விட்டது. விவசாயத் தொழிலாளர்கள் சம்பந்தப்பட்ட வகையில் 1978-79 ஆம் ஆண்டு 317 ஆக இருந்தது இந்த ஆண்டு 407 ஆக உயர்ந்து விட்டது.

பருப்பின் விலையைப் பொறுத்தவரையில் முன்பு 245.7 ஆக இருந்தது. இன்றையதினம் 383.2 ஆக உயர்ந்து விட்டது. அதாவது 137.5 புள்ளி உயர்ந்திருக்கின்றது.

எண்ணை வித்துக்களை எடுத்துக்கொண்டால் 234.1 என்றிலிருந்தது 349.6 ஆக உயர்ந்து விட்டது. இந்த நிலைமைகளுக்கு விலைவாசி உயர்விற்கு ஈடு கொடுக்க முடியாமல்தான் தொழிலாளர்கள் போராட்டங்கள் வெடிக்கக்கூடிய நிலைமைகள் இருக்கின்றன. ஆகவே தொழிலாளர்களுக்கும் மற்ற மக்களுக்கும் அத்யாவசியப் பொருட்களாகிய அரிசி, பருப்பு, எண்ணை போன்றவை கண்டிப்பாக நியாய விலைக் கடைகளிலே கிடைக்கின்ற வகையிலே உறுதியான நடவடிக்கைகளை இந்த அரசு எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து நம்முடைய மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களுடைய விசேஷமான கவனத்திற்கு ஒன்றைக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். 1968 ஆம் ஆண்டிலிருந்து தமிழகத்திலே உள்ள சர்க்கரை ஆலைத் தொழிலாளர்கள் மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களும் தலைமை தாங்கி போராடி இந்தியாவிலுள்ள மற்ற மாநிலங்களில் உள்ள சர்க்கரைத் தொழிலாளர்களை விட 20 ரூபாய் அதிகமாகப் பெற்றுக்கொண்டு இருந்தார்கள். அந்த நிலைமை 1968-லிருந்து 1980 வரை நீடித்தது. ஆனால் இந்த 1981 ஆம் ஆண்டில் உள்ள வேடிக்கை என்னவென்றால் அனைத்து மாநிலங்களில் உள்ள சர்க்கரைத் தொழிலாளர்களின் சம்பளத்தைவிட தமிழகத்திலே உள்ள சர்க்கரை ஆலைத் தொழிலாளர்கள் 27 ரூபாய் குறைந்த சம்பளத்தை வாங்கிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள் தொழிலாளர் தலைவராக இருந்த நேரத்தில் நம்முடைய மாநிலத்தில் சர்க்கரைத் தொழிலாளர்களுக்கு மற்றவர்களை விட கூடுதலான ஊதியம் கிடைத்தது. ஆனால் அவர்கள் அமைச்சராக வந்ததற்குப் பிறகு இப்படிப்பட்ட நிலைமை ஏற்பட்டிருப்பதை அவர்கள் அனுமதிக்கலாமா ? என்று நான் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன். ஆகவே தமிழகத்திலுள்ள சர்க்கரைத் தொழிலாளர்கள் அனைத்து மாநிலங்களிலுள்ள சர்க்கரைத் தொழிலாளர்களை விட குறைந்த ஊதியம் வாங்கக்கூடாது என்ற வகையில், இந்த நிலைமையினைப் போக்குகின்ற வகையில், நம்முடைய முதன்மையான இடத்தைப் பாதுகாக்கின்ற வகையில் நடவடிக்கை எடுக்கப்பட வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து தொழிலாளர் நல இலாக்கா பற்றிச் சொல்ல விரும்புகிறேன். தொழில் தாவாக்கள் சம்பந்தப்பட்ட வகையிலே எடுக்கக்கூடிய நடவடிக்கைகளைப் பொறுத்தவரையில் காலதாமதம் ஏற்படுகின்றது. பேச்சுவார்த்தைக்கு முதலாளிகள் வருவதில்லை என்று கூறுகிறார்கள். அவர்களைக் கட்டுப்படுத்துவதற்கு போதிய அதிகாரம் இல்லை என்றும் கூறப்படுகின்றது. ஆனால் அதற்கான சட்டங்கள் கொண்டுவரப்படும் என்று கூறப்பட்டது ஆனால் அதுபோன்ற சட்டங்கள் கொண்டுவரப்பட

வில்லை என்பதை வருத்தத்தோடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். லேபர் டிப்பார்ட்மென்டைப் பொறுத்த வரையில் அதிகாரிகள் இருக்கிறார்கள். பல்வேறு பிரச்சினைகளிலே தொழில் தகராறுகளில் அவர்கள் அறிவுரைகள் சொல்கிறார்கள். ஆனால், அவற்றை அரசுத் துறை நிறுவனங்களில் உள்ள நிர்வாகத்தினர் ஏற்றுக்கொள்ளாத நிலைமைகள் இருக்கின்றன. கூட்டுறவுத் துறையிலே இருப்பவர்களும் வேலை நிறுத்தம் செய்கிறார்கள். கைத்தறித் துறையிலே இருப்பவர்களும் வேலை நிறுத்தம் செய்கிறார்கள். சுற்றுலாத் துறையிலே இருப்பவர்களும் வேலை நிறுத்தம் செய்கின்ற நிலைமை இருக்கின்றது. டேன்சி போன்ற அரசாங்கத்தின் தொழில் துறையிலே இருக்கின்ற தொழிலாளர்களும் வேலை நிறுத்தம் செய்ய வேண்டிய நிர்ப்பந்தம் ஏற்படுகின்றது. இப்படிப்பட்ட நிலைமைகளில் தொழிலாளர் நல அதிகாரிகள் தலையிட்டு பிரச்சினையை சுமுகமாகத் தீர்க்கின்ற வகையிலே அறிவுரைகள் கூறினால் சம்பந்தப்பட்ட இலாகா அதிகாரிகள் அதை ஏற்றுக்கொள்வதில்லை. அமைதியைப் பாதுகாக்க வேண்டும் என்ற முறையிலே அறிவுரைகள் கூறப்படுகின்றபோது சம்பந்தப்பட்ட இலாக்காவின் அதிகாரிகளும் மற்றவர்களும் அதை ஏற்றுக்கொள்வதில்லை என்ற நிலைமை இருக்கிறது. ஒருவேளை அமைச்சரவர்களே அதை ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டாம் என்று கூறியிருப்பார்களோ என்னவோ எனக்குத் தெரியாது. ஆகவே, தொழிலாளர் நலத்துறை அதிகாரிகள் அறிவுரைகளை மற்ற இலாகா அதிகாரிகள் நிறைவேற்றுவதற்கான நடவடிக்கைகளை மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் எடுக்க வேண்டும். ஏனென்றால் தொழிலமைதியைப் பாதுகாக்க வேண்டிய பொறுப்பு அனைவருக்கும் இருக்கின்றது. அனைத்து அரசு இலாக்காக்களுக்கும் அந்தப் பொறுப்பு இருக்கின்றது என்ற முறையிலே அதற்கான உரிய நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டும். அரசாங்க இலாக்கவே சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகளின் ஆலோசனைகளை ஏற்க மறுத்தால் தனிப்பட்ட முதலாளிகளிடம் அவற்றை நிறைவேற்ற வேண்டும் என்று கேட்பதற்கு அரசுக்கு என்ன தார்மீக உரிமை இருக்கின்றது என்று நான் கேட்க விரும்புகிறேன்.

ஆகவே, அந்த அடிப்படையிலே, அதற்கான முறையான நடவடிக்கையை எடுத்தாக வேண்டும். ஏற்கெனவே குறிப்பிட்டுள்ளவாறு பல்வேறு போராட்டங்கள் இன்றைக்கு நடந்து கொண்டு இருக்கின்றன. அவைகளுக்குத் தீர்வு காண வேண்டிய பொறுப்பு தொழிலாளர் நல இலாகாவிற்கு இருக்கிறது. அது பால்வள நிறுவனம் வேலை நிறுத்தமாக இருந்தாலும் சரி, அல்லது வேறு எந்தத் துறையிலே இருக்கக்கூடிய வேலை நிறுத்தமாக இருந்தாலும் சரி, அவைகளை தீர்த்து வைக்க வேண்டிய பொறுப்பு தொழிலாளர் நல இலாகாவிற்கும் இருக்கிறது, அமைச்சருக்கும் இருக்கிறது. ஆகவே, அந்த

முறையிலே பிரச்னைகளை அனைத்தும்—வேலை நிறுத்தங்கள் அனைத்தும் தடுப்பதற்கான முறையிலே நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, கன்சிலியேஷன் சம்பந்தமாக நான் ஏற்கெனவே கூறிவிட்டேன். ஸ்கீரினிங் கமிட்டி சம்பந்தமாக இன்றைக்கு இருக்கக்கூடிய நிலைமையைப் பார்த்தால்—நம்முடைய அமைச்சர் அவர்கள் கூட அதைப்பற்றி பேசியிருக்கிறார்கள் அந்தக் கமிட்டி தேவையில்லாத ஒன்று என்று. ஆகவே, அது சம்பந்தமாக அதை மாற்றுவதற்கான முறையிலே நாம் நடவடிக்கை எடுக்கலாம். அரசு அதைப்பற்றி ஆராய்ந்து முடிவு செய்து அறிவிக்கும் என்ற முறையிலே சொன்னார்கள். ஆனால், இன்றைக்கும் ஸ்கீரினிங் கமிட்டி அப்படியேதான் இருக்கிறது. விளக்கமாக அதைப்பற்றிய முழு விவரமும் இங்கே சொல்வதற்கு நேரமில்லை.

ஆனால், பிராசிக்கியூட்டரே ஜட்ஜானால் எப்படி நியாயம் கிடைக்கும்? ஒரு குற்றத்தை சுமத்தக் கூடியவர்களே, நீதிபதியின் இருக்கையில் அமர்ந்தால் எப்படி நீதி கிடைக்கும்? அந்த முறையிலே தான் இன்றைக்கு ஒழுங்கு நடவடிக்கை எடுக்கக் கூடியவர்கள், இந்த ஸ்கீரினிங் கமிட்டியிலே உட்காருவதின் காரணமாக வழக்குகள் எதுவுமே தொழில் கோர்ட்டுக்குச் செல்ல முடியாத நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது.

மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களே இதுபற்றி ஏற்கெனவே கூறியிருப்பதால், உடனடியாக அந்த ஸ்கீரினிங் கமிட்டிகள் ஒழிக்கப்பட வேண்டும். அதற்கான நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து ரெபரென்ஸ் சம்பந்தமாக எடுத்துக் கொண்டால், கோர்ட்டுகளுக்கு அனுப்புவது சம்பந்தமாக இன்றைக்கும் பாரபட்சமான முறையிலே தான் நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்படுகின்றன. டி.ஐ. சைக்கிள்ஸ் நோ ரெபரன்ஸ்; டி.வி.எஸ். தொழிற்சாலை நோ ரெபரன்ஸ். இந்நிறுவனங்களிலிருக்கும் பெரு முதலாளிகளெல்லாம் இன்றைய தினம் தொழிற்சங்கங்களை உடைக்க வேண்டும், சீர்குலைக்க வேண்டும் என்ற நோக்கத்தில் செயல்படக் கூடியவர்கள். அப்படிச் செயல்படக் கூடியவர்களுக்கு, இவைகள் எல்லாம ஆதரவாக உதவி செய்யக்கூடிய நிலைமை இருக்கிற காரணத்தாலே, இத்தகைய தொழிற்சாலைகள் சம்பந்தப்பட்டவரையில், அரசாங்கம் கடைப்பிடிக்கக் கூடிய கொள்கைகளிலே, வழிகளிலே மாறுதல் வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, வேலை நீக்கம் செய்யப்பட்ட தொழிலாளர்களின் பிரச்சினையை எடுத்துக் கொண்டால்—அதற்கு 2-ஏ பெட்டிஷன் இருக்கிறது. நேரிடையாக அவர்கள் கோர்ட்டுக்குச் சென்று அவர்கள் குற்றம் அற்றவர்கள் என்று நிருபித்து, திரும்பவும் வேலை பெறுவதற்கான வாய்ப்பையும், சந்தர்ப்பங்களையும் ஏற்படுத்த சட்டத் திருத்தங்களை கொண்டு வருவோம் என்று அமைச்சர் அவர்கள் ஏற்கெனவே குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அமைச்சர் அவர்களுடைய வார்த்தையையே நான் கூறுவது என்றால், ''டிஸ்மிஸல், டெர்மினேஷன், ரிமூவல் பிரம் சர்வீஸ்'' லேபர் ஆபிசர் போட்டு லேபர் கமிஷனரிடம் சொல்லி, மறுபடியும் ரெபரன்ஸ் கொடுப்பது என்ற புரோசிஜர் cumbersome ஆக இருக்கிறது என்ற காரணத்தால், நேரிடையாக 32-B பெட்டிஷன் கொடுப்பதுபோல, தொழிலாளர்கள் பணம் வேண்டும் என்று சொன்னால், லேபர் கோர்ட்டுக்குப் போவது போல, நேரிடையாக தொழில் கோர்ட்டுக்கு அனுப்புவதற்கு வழிவகுக்கின்ற வகையில் சட்டத்தைத் திருத்துவதற்கு உத்தேசம் இருக்கிறது. செய்வோம் என்ற வகையில் அமைச்சர் அவர்கள் கூறினார்கள். ஆகவே, உடனடியாக அதைச் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, நான் குறிப்பிட விரும்புவது அரசு ஊழியர்களின் பிரச்னை குறித்து. அரசு ஊழியர்களின் பிரச்னை குறித்து அரசாங்கத்தின் போக்கிலே ஒரு மாறுதல் தேவை. அரசு ஊழியர்களின் மீது வஞ்சம் தீர்க்கப்படுகிற வகையில் நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டு வருகிறது. அவர்களுக்கு பஞ்சப்படி வழங்குவது, மற்றப் பிரச்னைகள் குறித்து முறையாக நடவடிக்கை எடுக்கப்பட வேண்டிய பிரச்னைகள் ஒரு பக்கத்திலே இருந்தாலும், வேலை நிறுத்தம் செய்தவர்களை வஞ்சம் தீர்க்கிற ஒரு நிலைமையும் இருக்கிறது. அது போக்கப்பட வேண்டும்.

கருவூலங்களிலே வேலை செய்யும் ஊழியர்கள் வேலை நிறுத்தம் செய்தார்கள். அவர்கள் சஸ்பென்ட் செய்யப்பட்டார்கள். வேலைக்கு எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்றால் அவர்கள் அதற்காக மன்னிப்புக் கேட்க வேண்டும் என்ற முறையிலே, இன்றைக்கும் அவர்கள் பிரச்னை தீர்க்கப்படாமல் இருக்கிறது. தனிப்பட்ட சில மேல் அதிகாரிகள், டைரக்டர் ஆப் டிரஷரீஸ் போன்றவர்கள் செய்யக் கூடிய தவறுதலான காரியங்களுக்கு ஊழியர்களின் மேல் பழி வாங்கக் கூடிய நிலைமை இருக்கிறது. இந்தப் போக்கு மாற்றம் செய்யப்பட வேண்டும் என்பதை நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

அதிகாரிகளுக்கு எந்தவிதமான சர்வீஸ் கண்டிஷன்களும் இருக்காது. ஆனால்,ழியர்களுக்கு இப்படி சர்வீஸ் கண்ஷன்கள் ஊ போட்டு அவர்களை பழி வாங்கக் கூடிய நிலைமை

இருக்கிறது. அதே மாதிரித்தான் சிறை வார்டர்களுடைய போராட்டம். அவர்கள் கோரிக்கை வைக்கவில்லை. தங்களை மனிதர்களாக நடத்த வேண்டும் என்று கோரினார்கள். கோரிக்கைகளை வைக்கவில்லை. பஞ்சப்படி உயர்வு கேட்கவில்லை; சம்பள உயர்வு கேட்கவில்லை. ஆனால் அவர்கள் பழிவாங்கப்பட்டு சிறைக்கு அனுப்பப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்ற நிலைமை இருக்கிறது.

அதேபோல அரசு துறை நிறுவனங்களிலே இருக்கக்கூடிய ஊழியர்களில் சிவில் சப்ளைஸ் கார்ப்பொரேஷனுடைய ஊழியர்கள் பழி வாங்கப்பட்டு சஸ்பெண்ட் செய்யப்பட்டிருக்கிறார்கள். அதே மாதிரி சுற்றுலா வளர்ச்சி கழகத்தின் ஊழியர்கள் பழி வாங்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே இப்படிப்பட்ட போக்குகள் மாற வேண்டும். அவர்களுக்கு நியாயம் வழங்க வேண்டிய பொறுப்பு அரசுக்கு இருக்கிறது என்பதை குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

[பிற்பகல் 1.00]

அடுத்து, தொழில் பயிற்சி நிலைய பயிற்றுனர்களை எடுத்துக் கொண்டால் அவர்கள் 1972-ல் ஸ்ட்ரைக் செய்தார்கள். இன்று வரை அவர்கள் கோரிக்கைகள் ஸெட்டில் ஆகாமல் இருக்கின்றன. ஆகவே, அவர்களோடு பேசி அவர்கள் கோரிக்கைகள் தீர்க்கப்பட வேண்டும். அவர்களுக்கு ப்ரசிடெண்ட் அவார்ட் கொடுத்திருக்கிறார்கள். சன்மானம் கொடுத்திருக்கிறார்கள். ரூ. 50, ரூ. 100 சன்மானம் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அம்மாதிரி சன்மானம் வழங்கும் ஊழியர்களுக்கு அட்வான்ஸ் இன்க்ரிமெண்ட்ஸ் ஏதாவது கொடுத்தால் அவர்கள் சர்வீஸ் உள்ளவரை அதன் பலன் கிடைக்கும் என்று அவர்கள் கோரிக்கை வைத்திருக்கிறார்கள். அதை பரிவோடு கவனிக்கவேண்டும்.

மாநகராட்சி, நகராட்சி துப்புறவுத் தொழிலாளர்கள் இவர்கள் சம்பந்தப்பட்டவரை அரசு உத்தரவுகளையே அமல் செய்வது கிடையாது. ஒப்பந்தங்களை அமுல் செய்வது கிடையாது. ஜாயின்ட் கமிஷனர், லேபர் கமிஷனர் பேசுவார். முனிசிபல் டைரக்டர் வர மாட்டார். முனிசிபல் கமிஷனர் வர மாட்டார். போட்ட உத்தரவை எடுத்துக்காட்டுவார்கள். நான் விளக்கங்கள் கேட்டு வருகிறேன் என்ற முறையில் செல்வார்கள். இந்த ரூ. 10,000 அவர்களுக்கு கிடைப்பதில்லை. ஒத்துக்கொண்ட சிக் லீவ் வசதி அந்தத் தொழிலாளர்களுக்குக் கிடைப்பதில்லை. திரு. ரமணி அவர்கள் ஏற்கெனவே குறிப்பிட்டார்கள். இரண்டு அமைச்சர்களோடு உட்கார்ந்து பேசி தீர்த்த விஷயம். அப்படியிருந்தும் அது சம்பந்தமான பிரச்னை இருந்துவருகிறது என்றால், எங்கே போய் சொல்வது என்று புரியவில்லை. ஆகவே அந்தப் பிரச்னைகள் தீர்க்கப்பட வேண்டும்.

TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY
வாய்மையே வெல்லும்
TRUTH ALONE TRIUMPHS

கூட்டுறவு ஊழியர்கள். அவர்களுக்கு ரூ. 100 சம்பளம் கொடுக்கிறார்கள். ஷாப் ஆன்ட் எஸ்டாப்ளிஷ்மென்ட் ஆக்ட் படி ரூ. 250 குறைந்தபட்ச சம்பளம் கொடுக்கவேண்டும். ஆனால் கூட்டுறவுத் துறையில் வில்லேஜ் ஷாப்களில் வேலை செய்கிறவர்களுக்கு ரூ. 100 மாதச் சம்பளம் கொடுக்கிறார்கள். இந்தக் காலத்தில் ரூ. 100 கொடுப்பது என்றால் அதை வெளியே சொன்னால், நம் மாநிலத்தில் இப்படி அரசுத்துறையில் இருக்கக் கூடிய ஊழியர்களுக்கு ரூ. 100 சம்பளம் கொடுக்கிறோம் என்றால் இதை விட கேவலமான ஒரு நிகழ்ச்சி வேறு எதுவும் இருக்கமுடியாது. எனவே குறைந்தபட்ச கூலிச் சட்டத்தின் கீழ், மற்றத் தொழில்களில் நிர்ணயித்துள்ளதுபோல் குறைந்த பட்ச சம்பளமாவது இவர்களுக்குக் கொடுக்கவேண்டும். அதற்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்யவேண்டும்.

குறைந்தபட்ச கூலி என்பது ஒரு தடவை நிர்ணயித்தால் ஐந்து ஆண்டுகள் ஆகின்றன. அதை மறு பரிசிலனை செய் வதற்கு. ஆந்திராவை எடுத்துக்கொண்டால் இரண்டு ஆண்டு களுக்கு ஒரு முறை குறைந்தபட்சக்கூலி மாற்றியமைக்கப் படுகிறது. விலைவாசி ஏறிக்கொண்டே போகிறது. எனவே அனைத்துத் தொழிலாளர்களுக்கும் உள்ள குறைந்தபட்சக் கூலியை விலைவாசி உயர்வை ஈடுசெய்யும் முறையில் உடனடி யாக மாற்றல் செய்யவேண்டும். அதோடு பஞ்சப்படியையும் இணைத்துக்கொடுக்கவேண்டும். கேரள மாநிலத்தில் பீடித் தொழிலாளர்களுக்கு விலைவாசிப் புள்ளிக்குத் தக்கபடி பஞ்சப் படியையும் சேர்த்துக் குறைந்தபட்சக் கூலி நிர்ணயித்துக் கொடுக்கிறார்கள். அம்மாதிரி ஏற்பாடு செய்தால் ஓரளவுக்கு பிரச்னைகள் சுமுகமாகத் தீரும்.

ரைஸ்மில் வொர்க்கேர்ஸ். அவர்களுக்குண்டான குறைந்த பட்ச சம்பளம்—அது சுப்ரீம் கோர்ட்டின் ஸ்டே இருக்கிறது. கடைச்சிப்பந்திகள் குறைந்தபட்ச சம்பளம் ஹைகோர்ட்டின் ஸ்டேயில் இருக்கிறது. இரண்டரை லட்சம் தொழிலாளர் களுக்கு கடைச் சிப்பந்திகளுக்கு குறைந்தபட்ச ஊதியம் நிர்ணயித்துவிட்டதாக அறிவித்துவிட்டோம். ஆனால் யாருக்கும் கிடைக்கவில்லை. இம்மாதிரி நிலை இருப்பது சரியல்ல. வழக்குகள் தொடராத அளவிற்கு இருத்தல் வேண்டும். அனைவருக்கும் சட்டப்பூர்வமாக குறைந்தபட்ச கூலி கிடைக்க வழிவகை செய்ய வேண்டும்.

டிரான்ஸ்போர்ட் ஊழியர்களுக்கு. கோவை, பொள்ளாச்சி போன்ற இடங்களில் உள்ள தனியார் கம்பெனி முதலாளிகள் குறைந்தபட்ச சம்பளம் கொடுப்பதில்லை. குறைந்தபட்ச சம்பளம் கொடுப்பதாக ஒப்பந்தம் போடுகிறார்கள்.

ஒப்பந்தத்தை அமல் செய்ய ஒரு போராட்டம், இம்மாதிரி நடந்து கொண்டிருக்கிறது. ஆகவே இதை கறாராக அமல் செய்ய வேண்டும்.

அன்—ஆர்கனைஸ்ட் லேபர் பற்றி தமிழ் நாட்டில் விவசாயத் தொழிலாளர்கள் 44 லட்சம் பேர்கள் இருக்கிறார்கள். இவர்களுக்கு குறைந்த பட்சக் கூலி நிர்ணயிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அரசுப் பண்ணைகளிலேயே குறைந்த பட்சக் கூலியை அமல்படுத்துவது கிடையாது. செங்கம் அரசு விவசாயப் பண்ணையில் அல்லது புதுக்கோட்டை மாவட்டத்திலுள்ள வல்லத்திராக்கோட்டை அரசுப் பழப் பண்ணைபோன்ற இடங்களில் இந்தக் கூலி, குறைந்த பட்சக் கூலி கொடுப்பதில்லை.

அரசு நிர்ணயித்துள்ள குறைந்த பட்சக் கூலி கேட்டால் நிலப் பிரபுக்கள் அந்த ஊரில் உள்ள ஆட்களுக்கு வேலை கொடுப்பதில்லை. போலீஸ் பந்தோபஸ்தோடு வேறு இடங்களிலிருந்து ஆட்களைக் கொண்டு வருகிறார்கள். அரியலூரிலுள்ள சேனாபதி கிராமத்தில் அரசு நிர்ணயித்துள்ள குறைந்த பட்சக் கூலி கொடுப்பதில்லை. உள்ளூர் ஹரிஜனங்களுக்கு வேலை கொடுப்பதில்லை.

மணப்பாறை பாய்ஸ் டவுனில் F கீழையூர் பண்ணையில் குறைந்தபட்சக் கூலி கேட்டார்கள் என்பதற்காக 47 பேர் கைது. போலீஸ் பந்தோபஸ்தோடுகூட வெளி இடங்களிலிருந்து ஆட்களைக் கொண்டு வருகிறார்கள். குறைந்த பட்சக் கூலி மறுக்கப்படுகிறது. இன்றையதினம் விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்கு குறைந்த பட்ச கூலி மறுக்கப்படுகிறது. போலீஸ் குறுக்கே வருகிறார்கள். குறைந்த பட்சக் கூலி கொடுக்கவில்லை என்பதற்காக ஒருவரையாவது கைது செய்து சிறைக்கு அனுப்புங்கள், தானாக இந்தக் கூலி கொடுப்பது அமுலுக்கு வந்துவிடும்.

கைத்தறித் தொழிலை எடுத்துக் கொண்டால் ஐந்தரை இலட்சம் தறிகள் இருக்கின்றன. கைத்தறித் தொழிலாளர்கள் போராட்டத்தை எடுத்துக் கொண்டால் மதுரையில் போராட்டம், கரூரில் போராட்டம், ராஜபாளையத்தில் போராட்டம், மேலும் சங்கரன்கோயிலிலே போராட்டம், பரமக்குடியிலே போராட்டம், இப்படி தொடர்ச்சியாக போராட்டங்கள், கோவையிலே சேலத்திலே போராட்டம்; அனைத்து இடங்களிலும் கைத்தறித்தொழிலாளர்கள் போராட்டம் நடந்துள்ளது. அவர்களுக்கு கிடைத்தது தடியடி, சிறை, கண்ணீர்ப்புகை என்றால், அவர்களுக்கு எப்படி நியாயம் வழங்கப்போகிறார்கள். தொழிலாளர்கள் நியாயம் கிடைக்க வேண்டுமென்று போராடுகிறார்கள். உற்பத்தி செய்கின்ற சரக்குகள் விற்பனையாவதில்லை. உற்பத்தியான சரக்குகளை மட்டும் எடுத்துக் கொள்கிறோம் என்றார்கள். பிறகு இன்னொரு விஷயம்

தற்சமயம் சொசைட்டிகளுக்கு நூல் கிடைப்பதில்லை. சேலம் கூட்டுறவு நூற்பாலையிலேயும், மற்ற கூட்டுறவு நூற்பாலைகளிலே இருந்தும் நூல்கள் கிடைப்பதில்லை. ஆகவே, கடந்த 15 தினங்களாக கூட்டுறவு கைத்தறி சொசைட்டிகளுக்கு நூல் வழங்கப்படவில்லை. மறைமுகமாக வேலை இல்லை என்பதை தொழிலாளர்கள் மீது திணிப்பதற்கு இம்மாதிரியான நடவடிக்கை எடுக்கப்படுகின்றது என்பதை நான் வருத்தத்தோடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். கைத்தறித் தொழிலாளர்களுக்கு பாதுகாப்புச் சட்டம் கொண்டுவரப்படுவதாகச் சொல்லப்பட்டும் இதுவரை கொண்டுவரப்படவில்லை. அந்தச் சட்டம் வராததால், தொழிலாளர்களுக்கு பாதுகாப்பு இல்லை. கடந்த 3 ஆண்டுகளாக இதே மன்றத்திலே பேசிக்கொண்டு வருகிறோம். அமைச்சர் அவர்கள் கூட அடுத்த கூட்டத்திலே வந்துவிடும் என்று சொன்ன தகவல் இருக்கிறது. ஆகவே தொழிலாளர்களைப் பாதுகாப்பதற்குத் தேவையான சட்டத்தைக் கொண்டுவர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதேமாதிரி, இன்றையதினம், தேயிலைத் தோட்டத் தொழிலாளர்கள் இருக்கிறார்கள். நீலகிரியிலே அரசுத் தேயிலைத் தோட்டத்திலே இருக்கும் தொழிலாளர்களுக்கு இன்றையதினம், தனியார் தோட்டத்திலே கொடுக்கக்கூடிய கூலி கொடுக்கப்படவில்லை. பெண்களுக்கும் ஆண்களுக்கும் வித்தியாசமான கூலி கொடுக்கக்கூடிய நிலைமை அங்கே இருக்கிறது என்பதையும் நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். அதேமாதிரி, விசைத்தறித் தொழிலாளர்களைப்பற்றி ஆளுங்கட்சிக் கொறடாவாகிய மாண்புமிகு மணிமாறன் அவர்கள் தொடர்ச்சியாக இதைப்பற்றிப் பேசிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இன்றையதினம் இந்தத் தொழிலாளர்களுக்கு எந்தவிதமான சட்டப் பாதுகாப்பும் இல்லாமல் இருக்கிறது. அவர்கள் பிரச்சினையும் தீர்க்கப்படாமல் இருக்கிறது. (மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் தலைமை) ஆகவே, அவர்கள் இன்றையதினம் தெருவிலே நின்றுகொண்டிருக்கிறார்கள். அதேபோல் திருப்பூரிலே பனியன் தொழிற்சாலை தொழிலாளர்கள் போராடிக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்-தலைமை.

அடுத்து கட்டிடத் தொழிலாளர்கள் 2,34,000 பேர்கள் இருக்கிறார்கள். மேலே இருந்து கீழே விழுந்தால் அவர்களை ஆண்டவன் கூட காப்பாற்ற முடியாது. அவர்கள் உயிர் அதோடு போய்விடும். ஆகவே, இந்தமாதிரியான தொழிலாளர்களுக்கு சட்டம் உண்டா என்றால் இல்லை. கூலி நிர்ணயம் செய்யப்பட்டு அவர்களுக்கு பாதுகாப்பு கொடுப்பதற்கு அல்லது நஷ்டஈடு கொடுப்பதற்கு இன்றையதினம் சட்டம் தேவை. அதற்கான முறையிலே சட்டம் கொண்டுவந்து, அவர்களுக்குப் பாதுகாப்பு கொடுப்பது அவசியம். கர்நாடக அரசு, இந்தத் தொழிலாளர்கள்

இறந்தால் 10,000 ரூபாயை நஷ்டயீடாக கொடுக்கிறார்கள். அதேபோல் நமது தமிழக அரசும் இவர்களுக்கு இன்ஷூரன்ஸ் போன்ற ஒரு ஏற்பாட்டைச் செய்து நஷ்ட ஈடு கிடைக்கச் செய்ய வேண்டும், அதற்கான நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, பீடித் தொழிலாளர்கள். ஏற்கனவே தோழர் ரமணி அவர்கள் இதைப்பற்றி நிறைய பேசி இருக்கிறார்கள். இந்தத் தொழிலாளர்கள் மீது இலை நஷ்டம் ஏற்பட்டால், அவர்கள் தலையில் முதலாளிகள் சுமத்துகிறார்கள். தேவையான இலையைக் கொடுப்பதில்லை. 500 கிராம் இலையைக் கொடுத்து 1,000 பீடிகள் சுற்றிக் கொண்டுவர வேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள். அப்படி 1,000 பீடிகள் சுற்றுவதற்கு மேலும் 50 கிராம் இலைத் தேவைப்பட்டால் அதை அவர்கள் விலைக்கு வாங்க வேண்டும். அதன் விலை ரூ. 3. கொடுக்கின்ற கூலி ரூ. 5½ ஆக, இப்படி இதிலே 3 ரூபாய் போய்விடுகிறது. மறைமுகமாக இம்மாதிரி கூலியிலே அவர்களுக்கு வெட்டு ஏற்படுகிறது. இந்தத் தொழிலாளர்களுக்கு பால்பேக் வேஜஸ் (Fall Back wages) நிர்ணயித்து ஷாப் ஆக்டின்கீழ் கொண்டுவந்து, அதற்கான வேஜஸ் கொடுப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும்.

சுருட்டுத் தொழிலாளர் சம்பந்தமாக சுருட்டுத் தொழில் இருப்பதாக அரசாங்க ரெக்கார்டுகளிலே இருக்க முடியாது. மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் இதிலே தனிக் கவனம் செலுத்த வேண்டுமென கேட்டுக் கொள்கிறேன். அரசாங்க ரெக்கார்டுகளிலே சுருட்டுத் தொழில் தமிழகத்தில் நடைபெறுவதாக இல்லை. அதை ரெக்கார்டுகளிலே அரசாங்கம் காண்பிக்க முடியாது. ஆனால், சுருட்டு தயாரிக்கப்படுகின்றது; விற்கப்படுகின்றது. ஆனால், இந்தத் தொழிலாளர்களுக்கு எந்தவிதமான பாதுகாப்பும் இல்லை. கடைச் சிப்பந்திகளுக்கு இருக்கக்கூடிய நிலைமைகளைப் பற்றி நான் ஏற்கனவே குறிப்பிட்டேன். அதேபோல் ஓட்டல் சிப்பந்திகள் கூலி உயர்வு கேட்டால், உடனே வெளியே அனுப்பப்படுகிறார்கள். இதேமாதிரியான நிலைமை மற்றவர்களுக்கும் இருக்கிறது. செயற்கை வைரத் தொழிலாளர்கள் இருக்கிறார்கள். டாக்சி டிரைவர்கள் மற்றும் ஆட்டோ டிரைவர்கள் இம்மாதிரி ஆயிரக்கணக்கான உழியர்கள், பத்தாயிரக் கணக்கான ஊழியர்கள் இருக்கிறார்கள். இம்மாதிரியான தொழிலாளர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கெல்லாம் எந்தவிதமான பாதுகாப்பும் இல்லை.

கடைசியாக ஈ. எஸ். ஐ. பற்றிக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். தொழிலாளர்கள் பணம் செலுத்துகிறார்கள். முதலாளிகளும் பணம் செலுத்துகிறார்கள். அந்த முறையில் பணம் பிடிக்கப்படுகிறது. அப்படி பிடிக்கும்போது இன்னும் பயனுள்ள முறையிலே

1981 ஏப்ரல் 21] [திரு. இராஜு கருப்பையா]

காரியங்கள் செய்யப்படவேண்டும். இந்தத் திட்டத்தின் மூலம் தொழிலாளர் குழந்தைகளுக்கு நோட்டுப் புத்தகங்கள், புஸ்தகங்கள் எல்லோருக்கும் வாங்கிக் கொடுங்கள், தொழிற்சாலைக்கு 1, 2 என்றில்லை; எல்லோருக்கும் கொடுப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதற்கு நிதி கொடுக்க வேண்டும். அதேபோல், உழைப்பவர்கள் உலகம் என்னும் பத்திரிகை எல்லோருக்கும் அனுப்புகிறார்கள். இதிலே கொஞ்சம் கவனம் செலுத்தி, சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் எல்லோருக்கும் அனுப்புவதற்கான வாய்ப்பை அமைச்சர் அவர்கள் ஏற்படுத்தித் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, ஈ. எஸ். ஐ. மருத்துவமனை பற்றி—இன்றைய தினம் அங்கே சரியாக மருந்துகள் கிடைப்பதில்லை. படுக்கை வசதி இல்லை, ஒரேமாதிரியாக யார் நுழைந்தாலும் ஊழல், லஞ்சம் என்று சொல்கிறார்கள். கோவையிலிருந்து என்னிடம் ஒரு பட்டியலே கொடுத்தார்கள். லீவ் வேண்டுமென்றால், ரூ. 10 கொடுக்க வேண்டும். இம்மாதிரியான நிலைமை ஈ. எஸ். ஐ. ஆஸ்பத்திரி நிர்வாகத்திலே இருக்கிறது. அட்வைசரி கமிட்டி சில இடங்களுக்கு விஸ்தரிக்கப்பட வேண்டுமென்று முடிவு செய்யப்பட்டது. ஆனால், அது அந்த இடங்களில் விஸ்தரிக்கப்படவில்லை. ஆகவே, அதை விஸ்தரிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[பிற்பகல் 1-10]

அமைச்சர் அவர்கள் பல இடங்களில் விஸ்தரிக்கிறோம் என்று சொல்லி இருக்கிறார்கள். அதை விஸ்தரிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். கொமாரபாளையம், திருவரம்பூர், மானாமதுரை முதலிய இடங்களில் எல்லாம் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது.

லேபர் கோர்ட்டுகள் சம்பந்தமாக இன்றைக்கு சென்னையிலே ஒரு ட்ரிபியூனல், மூன்று லேபர் கோர்ட்டுகள் இருக்கின்றன. கோவையிலே ஒன்றும், மதுரையிலே ஒன்றும் இருக்கின்றன. தமிழகத்தின் முழுமையான தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்வதற்கு இது போதவில்லை. அதனால் மூன்று ஆண்டுகளுக்கு மேலும் கூட வழக்குகள் கோவையிலும், மதுரையிலும் தீர்க்கப்படாமல் இருக்கின்றன. ஆகவே திருச்சியிலே ஒரு லேபர் கோர்ட், அதே போல திருநெல்வேலியிலே ஒரு கிளையுமாக, புதிதாக தமிழ்நாட்டிலே இரண்டு லேபர் கோர்ட்டுகளை ஏற்படுத்துவதற்கான நடவடிக்கையை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

தற்காலிக தொழிலாளர்களை நிரந்தரம் செய்வது சம்பந்தமாக இரண்டு ஆண்டுகளில் 480 நாட்கள் வேலை செய்தால் நிரந்தரம் என்று அமைச்சர் அவர்கள் சட்டம் கொண்டுவந்திருக்

இன்றைய தினம் சர்க்கரை ஆலையிலே வேலை செய்கின்ற மக்களுக்கு தலைமேலே தொங்குகின்ற கத்தியைப் போன்ற ஒரு பாதகமான சட்டம் இருக்கிறது. அங்கே வேலை செய்கிற தொழிலாளர்கள் பேரிலே கிரிமினல் வழக்குப் போடப்பட்டால், அந்த வழக்கு வழக்கு மன்றத்திலே இருக்கின்ற நேரத்திலே, அந்தத் தொழிலாளர்களை சஸ்பெண்ட் செய்துவிடுகிறார்கள். அது மட்டுமல்ல, அந்த வழக்கு 3 மாதங்களுக்குள் முடியாமல் இருந்தால் நிரந்தரமாகவே வேலையை விட்டு வீட்டுக்கு அனுப்பி விடுகிறார்கள். நம்முடைய நாட்டிலே எந்த வழக்கும் 3 மாதத்திலே முடிந்ததாக வரலாறு இல்லை. கொலை செய்தவர்களும், கற்பழித்தவர்களும், குடித்துவிட்டு அட்டகாசம் செய்கிறவர்களும் கோயில் போன்ற நல்ல ஸ்தாபனங்களிலே அறங்காவலர்களாக இருக்கிறார்கள்; ஆனால் எந்தப் பழிபாவமும் செய்யாதவர்கள் ஏதோ ஒரு தவறின் காரணமாக வீண் பழியைப் போட்டுவிட்டால் உடனே அவர்கள் மீது வழக்குப் போடப்பட்டால் அவர்களை 3 மாதத்திலே வீட்டுக்கே அனுப்பக்கூடிய சூழ்நிலை இருக்கிறது. இந்த அரசு அதை ஆழ்ந்து பரிசீலித்து அந்தச் சட்டத்தை திரும்பப் பெற்று வழக்கு மன்றத்திலே நிரூபிக்கப்பட்டபிறகு அவர்கள்மீது நடவடிக்கை எடுக்கக்கூடிய முறையிலே திருத்தியமைக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

சர்க்கரை ஆலை, காகித ஆலை இவைகளில் தொழிலாளர்கள் பல ஆண்டுகள் பணியாற்றியும்கூட—உதாரணமாகச் சொன்னால் மதுராந்தகம் சர்க்கரை ஆலையில் 10 ஆண்டுகளாக கேஷுவல் லேபராகப் பணியாற்றி வருகிறார்கள். மாமண்டூர் காகித ஆலையில் 20, 25 ஆண்டு காலம்கூட கேஷுவல் லேபராகப் பணியாற்றி வருகிறார்கள்—அவர்களுக்கு எல்லாம் அன்றாடக்கூலி 4 ரூபாய் தான். அதுவும் வருடத்திலே 3 மாதங்களுக்குத்தான் கொடுக்கப் படுகிறது. இப்படிப்பட்ட நிலைமையில் அவர்களுக்கு எப்படி பாதுகாப்பு இருக்கும் என்பதை அரசு சிந்தித்துப் பார்த்து கேஷுவல் லேபராக 2 ஆண்டுகள் பணியாற்றியிருந்தாலும் அவர்கள் நிரந்தரமாக்கப்பட வேண்டுமென்று சொல்கின்ற முறையிலே ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இன்றைய தினம் பல இடங்களிலே குழந்தைகளை வேலைக்கு அமர்த்துகிறார்கள். அந்தக் குழந்தைத் தொழிலாளர்களுக்குப் பாதுகாப்பு அளிக்கக் கூடிய முறையிலே சட்ட நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டும். இன்றைய தினம் இருக்கின்ற இந்த அரசு இரும்புக் கரத்தைக் கொண்டதல்ல, கருணைக் கரங்களால் தொழிலாளர்களுக்கு நல்ல பல திட்டங்களைச் செய்து கொண்டு வருகிறது. மேலும் தொழிலாளர்களின் பிரச்சினைகளை உணர்ந்து அவர்களுடைய நலனைப் பாதுகாக்கின்ற பல நல்ல சட்டங்களைக் கொண்டுவர வேண்டுமென்று

கடைசியாக நான் குறிப்பிட விரும்புவது, தமிழகத்தில் தொழிலாளர் உரிமைகள் பாதுகாக்கப்பட வேண்டும். இந்த உரிமைகள் பாதுகாப்பதின் மூலமாக ஜனநாயக இயக்கம் வெற்றி பெற முடியும் என்பதை அமைச்சர் அவர்கள் அறிவார்கள். ஆகவே அந்த உணர்வோடு தொழிலாளர்களுக்கு இருக்கிற தொழிற்சங்க உரிமையை, ஜனநாயக உரிமையை பாதுகாக்க வேண்டும், தொழிலாளர்களுக்கு அர்த்த உரிமைகளை பெற்றுத் தரவேண்டும் என்று தொழிலாளர் நல அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொண்டு, இந்த அரசு அதில் முன்னணியில் நிற்க வேண்டுமென்று கேட்டு என்னுடைய உரையை முடிக்கிறேன். நன்றி, வணக்கம்.

திரு. எஸ். டி. உகம்சந்த்: மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, தொழிலாளர் நலம், வீட்டு வசதி, நகர்ப்புற வளர்ச்சி மானியக் கோரிக்கைகள் மீது பேசுகிற வாய்ப்பினை அளித்தமைக்கு என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்து ஒரு சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

இன்றையதினம் தமிழகத்தில் அகில இந்தியாவிலும் இல்லாத அளவிற்கு தொழில் அமைதி நிலவுகிறது. அதற்கு முக்கிய காரணம் நம்முடைய மதிப்பிற்குரிய புரட்சித் தலைவர் அவர்களும், அவருடைய அமைச்சரவையில் அங்கம் வகிக்கும் தொழிலாளர் நல அமைச்சர் அவர்களுமே ஆவார்கள். மாண்புமிகு தொழிலாளர் நல அமைச்சர் அவர்கள் தொழிற் சங்கங்களில் பல பதவிகளை வகித்து பிரச்சினைகளை உணர்ந்து அவற்றை தீர்ப்பதற்கு பல நல்ல திட்டங்களை எல்லாம் வகுத்து வெற்றி பெற்றிருக்கிறார்.

தொழிலாளர்களுக்கு வீட்டு வசதி போன்ற நல்ல வசதிகளை இந்த அரசு செய்கின்றது. என்னுடைய தொகுதியில் மதுராந்தகம் சர்க்கரை ஆலை தொழிலாளர்களுக்கு 40 வீடுகளை கட்டிக் கொடுப்பதற்கு அரசு முன் வந்திருக்கின்றது. அதற்காக என்னுடைய பாராட்டுதலைக் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அது மட்டுமல்ல, தொழிலாளர்களுடைய நலனில் அக்கறை கொண்டு அவர்களுக்கு மருத்துவ விடுப்பு அளிக்க வேண்டுமென்பதற்காக ஒரு குழுவை அமைத்து இருக்கிறது இந்த அரசு. ஆலையிலே இருக்கின்ற நிர்வாகஸ்தர்களுக்குதான் இந்த மருத்துவ விடுப்பு கொடுக்கப்பட்டு வருகிறது. அதை தொழிலாளர்களுக்கும் நீட்டிக்க வேண்டுமென்று அவர்கள் கோரிக்கை விடுத்தவுடன் அதை அரசு ஆழ்ந்து பரிசீலித்து அதற்காக குழுவை அமைத்து அதனுடைய முடிவிற்காகக் காத்துக் கொண்டிருக்கிறது. அந்த அறிக்கை கிடைத்தவுடன் தொழிலாளர்களுக்கு மருத்துவ விடுப்புக் கிடைக்கக்கூடிய வகையிலே உத்தரவு போடவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

கிறார்கள். இது குதிரைக் கொம்பாக இருக்கிறது. ஆகவே இதை மாற்ற வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

'கான்ட்ராக்ட் லேபர் ரெகுலேஷன்' அல்ல, 'கான்ட்ராக்ட் லேபர் அபாலிஷன்' என்று கொண்டு வருவேன் என்று சொன்னார். முழுமையாக வாசிப்பதற்கு நேரம் இல்லை. ஆகவே அந்த சட்டம் உடனடியாக தேவை. அமைச்சர் அவர்கள் உடனடியாக கொண்டு வரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, லேபர் வெல்பேர் ஆபீசர்கள் சம்பந்தமாக—வெல்பேர் ஆபீசர்கள் முதலாளிகளின் ஆளாகவே இருக்கிறார்கள். ஆகவே சம்பளத்தை அரசாங்கம் பெற்றுக் கொண்டு, அரசாங்கம் அவர்களை நியமிக்கும் என்றும் அதற்கான சட்டம் கொண்டு வருவோம் என்றும் கூறினார். இரண்டு ஆண்டுகள் முடிந்துவிட்டது. உடனடியாக அந்த சட்டத்தைக் கொண்டு வருவதற்கான நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

புதியதாக தொழிற்சாலை ஆரம்பிக்க முதலாளிகள் அனுமதி கேட்டால், ஏற்கெனவே மூடிய ஆளாக இருந்தால் அனுமதி கொடுக்கக் கூடாது. அதற்கும் சட்டம் கொண்டு வருவேன். அகில இந்திய அடிப்படையிலே அதற்காக போராடுவேன் என்று அமைச்சர் அவர்கள் ஏற்கனவே கூறினார்கள். தமிழகத்தில் அம்மாதிரியான நிகழ்ச்சிகள் நடைபெறுகின்றன. அம்மாதிரி தொழிற்சாலையை மூடியவர்கள் மறுபடியும் வேறு பெயரிலே திறப்பேன் என்றால் அதைத் தடுப்பதற்கு சட்டத்தைக் கொண்டு வரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

வேலை நிறுத்தங்கள் சம்பந்தமாக, அமைச்சர் அவர்கள் தெளிவாக கூறியிருக்கிறார்கள். அவருடைய வாசகத்தை அப்படியே நான் வாசிக்கிறேன். 'தொழிலாளர்கள் வேலை நிறுத்தம் செய்கிறார்கள் என்றால், அதனை வேண்டுமென்றே செய்வதில்லை ; வேலை நிறுத்தம் செய்து விட்டு ரூபாய்க்கு 4 அணா வட்டியிலே பணம் கடன் வாங்கி குடும்பம் நடத்தும் கஷ்டத்தை நாம் பார்க்கிறோம். பட்டினி கிடந்து கஷ்டப்படு கிறார்கள். ஆகவே, அவர்களாகவே செய்யவில்லை. அவர்கள் மீது திணிக்கப்படுகிறது. அதை யாரும் மறந்துவிடக் கூடாது.'

ஆகவே நான் அமைச்சர் அவர்களை கேட்டுக் கொள்கிறேன். வேலை நிறுத்தம் என்பது திணிக்கப்படுகின்றது. ஆகவே தவிர்க்க முடியாமல் தொழிலாளர்கள் வேலை நிறுத்தம் செய்தால் அதை தடுப்பதற்கான முறையிலே சட்டத்தை கொண்டு வரவேண்டாம்; அதை நிறுத்துங்கள் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

னால் பல தொல்லைகள் ஏற்படுகின்றன. இதைச் சரியான முறையிலே செய்வதற்கு நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டுமென்று வற்புறுத்திக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

தொழிலாளர் நல மானியக் கோரிக்கையில் பேசுகின்ற நேரத்தில் பல உறுப்பினர்கள் அரசாங்கத்திற்குப் பல நல்ல கருத்துக்களைச் சொல்லியிருந்தாலும் ஒரு விஷயத்தைப்பற்றி வற்புறுத்தியிருக்கிறார்கள். அதாவது, அன்-ஆர்கனைஸ்ட் லேபருக்கு வேண்டிய பாதுகாப்பையும், வசதியையும் எப்படி செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று அரசாங்கம் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள். அன்-ஆர்கனைஸ்ட் லேபருக்கு அமைப்புகள் இல்லை. அந்த அமைப்பை உருவாக்குவதற்கு அரசாங்கமே ஏதாவது ஒரு சட்டத்தைக் கொண்டுவர வேண்டும். அப்படிக் கொண்டுவந்தால்தான் அவர்களுக்குப் போதிய பாதுகாப்பும், வசதிகளும் கிடைக்கவும், அவர்களது குறைகள் உடனடியாக அரசாங்கத்திற்கு எட்டவும் வாய்ப்புகள் இருக்கும். அதைச் செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, இந்த மானியக் கோரிக்கைகளை வரவேற்று, என்னுடைய உரையை முடிக்கிறேன், வணக்கம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : பேரவையின் காலை அலுவல்கள் இத்துடன் முடிவுற்று, மாலை 4 மணிக்கு பேரவை மீண்டும் கூடும்.

பின்னர், பேரவை பிற்பகல் 1.24 மணிக்கு ஒத்திவைக்கப் பெற்றது.

—X—

மாலை 4.00 மணி அளவில் மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் திரு. பி. எச். பாண்டியன் அவர்கள் தலைமையில் பேரவை மீண்டும் கூடியது.

***திரு. கி. சட்டநாத கரையாளர் :** மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, தொழிலாளர் நல அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டுவந்து நிதி கோரியுள்ள பிரேரணையோடு ஒப்புதலுடைய ஒருவன் என்ற முறையிலே, துறையிலே உள்ள ஒரு சில குறைகளைச் சுட்டிக் காட்டி அமர ஆசைப்படுகிறேன். தொழிலாளர் நலனைப் பற்றிச் சிந்திக்கும்போது, சாதாரணமாக நாட்டிலே தொழிற்சங்க இயக்கத்தை வைத்து நடத்தக்கூடிய தொழிலாளர் நலனை மாத்திரம் குறிக்கோளாக வைத்துப் பேசுவது வழக்கம். இன்று பேசிய நண்பர்கள் பலரும் அன்னார்கனைஸ்ட்

அதை மாற்றி கடன் வசதியை மேலும் பெருக்கி 5,000 ரூபாய் கடன் வசதி கிடைக்க வழிவகைகளை இந்த அரசு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இந்த அரசு ஐந்தாண்டுகளில் 200 ஆயிரம் வீடுகளைக் கிராமப்புறங்களில் கட்டிக் கொடுப்பதற்காகத் திட்டமிட்டு இருக்கிறது. அதற்காக என்னுடைய பாராட்டுக்களையும், நன்றியையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

குடிசை மாற்று வாரியத்தின் வாயிலாக சென்னை நகரத்திலே பல குடிசைப் பகுதிகளில் உள்ள குடிசைகளை மாற்றி பல அடுக்கு மாடிக் கட்டிடங்களாகக் கட்டியிருக்கிறார்கள். அதைப் போன்ற வசதியை நகராட்சிப் பகுதிகளுக்கும் விஸ்தரித்து அங்கே வாழக்கூடிய மக்களுக்கும் குடிசை மாற்று வாரியத்தின் வாயிலாக பல அடுக்கு மாடி வீடுகளைக் கட்டி கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அப்படிக் கட்டிக் கொடுப்பதால் நிலம் கிடைக்கவில்லை என்கின்ற நிலைமைகள் மாறி, நஞ்சை நிலத்தைக் கைப்பற்றி அந்த இடங்களில் வீட்டு வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்ற நிலைமையும் மாறி, குடிசை மாற்று வாரியத்தின் மூலம் கட்டிக் கொடுக்கப்படும் பல அடுக்கு மாடி வீடுகளில் அவர்களுக்கு வசதிகளைச் செய்து கொடுக்க வாய்ப்பிருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

வீட்டு வசதி வாரியத்தின் வாயிலாக என்னுடைய மதுராந்தகம் தொகுதியில் எந்தவொரு முன்னேற்றமும் ஏற்படவில்லை. அங்கே எந்த வீடும் கட்டிக் கொடுக்கப்படவில்லை. அந்த நிலைமைகளை மாற்றி, அங்கே வாழும் மக்களுக்கு வீட்டு வசதி வாரியத்தின் மூலமாகப் பல வீடுகளைக் கட்டிக்கொடுக்க வேண்டும்; அரசாங்க அலுவலகங்களில் வேலை செய்யும் சிப்பந்திகளுக்கும், மற்றுமுள்ள தொழிலாளர்களுக்கும் இந்த வசதிகளைச் செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

சென்னைப் பெருநகர் வளர்ச்சி மன்றத்தின் வாயிலாக சென்னை போன்ற பெருநகரங்களில் சீரிய திட்டங்களைச்செய்து கொண்டு வருகிறார்கள். ஆனால் அதன் மூலம் கொடுக்கப்படும் கட்டளைகளை, அந்த வீடுகளைக் கட்டுபவர்கள் நிறைவேற்றுகிறார்களா என்பதை ஒரு கணம் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதைக் கண்காணிப்பதற்கான அதிகாரிகள் இருந்தாலும் சரி, அவர்களுடைய கண்களிலே, மண்ணைத் தூவிவிட்டு, சிலபேர், கொடுக்கப்படும் உத்தரவுகளுக்கு மாறாகப் பல அடுக்கு மாடிகளைக் கட்டுவது அல்லது எவ்வளவு இடம் முன்னே விடப்பட வேண்டுமென்று சட்டம் இருக்கிறதோ, அதை அமல் நடத்தாமல் வீடுகளைக்கட்டுவது ஆகிய காரியங்களைச் செய்து கொண்டு இருக்கிறார்கள். அத

கேட்டுக் கொள்கிறேன். தொழில் அமைதி தமிழ் நாட்டிலே இருக்கிறது என்று சொன்னால், அது மேலும் வளரவேண்டுமென்று சொன்னால், தொழிற்சாலைகளிலே தொழிலாளர்களுக்கு ஒரு பங்கு அளிக்க வேண்டும். புதிதாக எந்தத் தொழிற்சாலைகளைத் துவக்கினாலும், அதிலே தொழிலாளர்களுக்கு ஒரு பங்கும், ஏற்கெனவே இருக்கின்ற நிறுவனங்களில் தொழிலாளர்களுக்கு அதிகப்படியான பங்கையும் நிர்ணயம் செய்து தொழிலாளர்கள் அந்தப் பங்கைச் செலுத்தினால் அந்த மூலதனத்தில் அவர்களுக்கும் பங்கு இருக்கிறது என்ற நிலைமை ஏற்பட்டு விட்டால் தொழில் அமைதி தமிழகத்திலே இன்னும் சிறப்பாக இருக்கும், அதற்கு நம்முடைய அமைச்சர் அவர்கள் வழிவகை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இந்த மானியத்தின் மீது இன்றைய தினம் பேசுகின்ற நேரத்திலே, விவசாயத் தொழிலாளர்கள் நிலைமைகளைப்பற்றிச் சொன்னார்கள். விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்காக சட்டத்தை நிறைவேற்றியிருக்கிறார்கள். அந்தச் சட்டங்கள் எல்லாம் எவ்வளவு தூரம் அமல்படுத்தப்படுகின்றன என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். அமல்படுத்தப்படுகின்ற அதிகாரம் நமக்கு இருக்கிறது. ஆனால், ஏன் அமல்படுத்தப்பட முடியாத நிலைமை ஏற்படுகிறது என்பதை சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும்.

(பிற்பகல் 1-20)

இதை நான் ஏன் சொல்லுகிறேன் என்றால், அரசாங்கம் சட்டம் போட்டிருக்கிறது ; அதிகாரிகளும் அதை நிறைவேற்றப் பார்க்கிறார்கள் ; ஆனால், சட்டத்திலே இருக்கின்ற ஒரு சில தவறுகள் அவர்களுக்குப் பாதுகாப்பாகப் போய்விடுகின்றன. அதனால் சமுதாய விரோதிகளுக்குப் பாதுகாப்பாகப் போய்விடுகிறது. அந்த மக்களுக்கு வீட்டு வசதி இல்லாத நிலைமை இருக்கிறது. இந்தப் பிரச்னையை யாராவது எழுப்பினால் அவர்களை வீட்டை விட்டே வெளியே அனுப்புகின்ற நிலைமை இருக்கிறது; அல்லது அந்தப் பகுதியிலேயிருந்து வெளியே வர முடியாத நிலைமைகளை ஏற்படுத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள். எனவே, அவர்களுக்குப் பாதுகாப்பு அளிக்கின்ற முறையிலே சட்டத்தில் திருத்தத்தைச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

கிராமப்புறங்களில் வாழுகின்ற மக்களுக்கு வீட்டு வசதிசெய்து கொடுப்பதற்காக ஊரக வீட்டு வசதி கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் வாயிலாகக் கட்டப்படும் வீடுகளுக்கு 3,750 ரூபாய் வரையில் கடன் வசதி செய்து கொடுக்கப்படுகிறது. அரிசனங்களுக்கு 1,000 ரூபாய் மானியம் அளிக்கப்படுகிறது. இந்தத் தொகையின் மூலம் அவர்களால் வீடு கட்ட முடியாத நிலை இருக்கிறது. எனவே,

செக்டாரில், அமைப்புகளின் கீழ் வராத தொழிலாளர் இயக்கத்தைப் பற்றி, குறிப்பாக, பேசியமைக்குப் பெருமகிழ்ச்சி அடைகிறேன். இன்று அமைப்புகளிலே வராத பல்வேறு தொழிற் சங்கங்கள், தொழிலாளர் அமைப்புகள் உருவாகிக் கொண்டிருக்கின்றன. அதிலே, குறிப்பாக, வறுமைக் கோட்டின் கீழே, கடை நிலையிலே இருக்கக்கூடிய கட்டிடத் தொழிலாளி, நகர்ப்புற, கிராமப்புறங்களிலே பொருள்கள் விநியோகிக்கும் துறையிலே பணியாற்றும் தொழிலாளர்கள், பாதுகாப்பு வேலைகளைச் செய்து கொண்டிருக்கிற தொழிலாளிகள், கிராமப்புறங்களிலிருந்து விவசாயப் பொருள்களைக் கொண்டு வந்து நகர்ப்புறங்களிலே விற்கக்கூடிய கூலி வேலை செய்பவர்கள், லோடிங், அன்லோடிங் வேலை செய்யும் தொழிலாளர்கள், வீடுகளிலே வேலை செய்யும் டொமஸ்டிக் ஒர்க்கர்ஸ், லாட்ஜ்களிலே வேலை செய்யக் கூடிய பெரும்பகுதி தொழிலாளிகள், இவர்களெல்லாம் இந்த வறுமைக் கோட்டின், எல்லையின்கீழ் வாழ்கிறார்கள் என்பதை இந்த நேரத்திலே சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். இந்தத் துறையிலே மிக அதிகமாக பரந்து பணியாற்றும் தொழிலாளி கட்டிடத் தொழிலாளி. இன்று இந்த நாட்டிலே மிகமிக முக்கியமான தொழிலான கட்டிடத் தொழிலிலே ஈடுபட்டிருக்கக்கூடிய தொழிலாளி, இந்த நாட்டிலே சொல்ல முடியாத அவதிக்கு உட்பட்டிருக்கிறான். அவர்களுடைய குறையைப் பற்றி நான் சொல்வதற்கு முன்பு, அவர்களுடைய வேலை வாய்ப்பையும் சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது. இன்று ஒரு சமுதாயத்திற்கு வேலை வாய்ப்பு குறைந்து கொண்டே போகிறது என்றால் அது, குறிப்பாக, கட்டிடத் தொழிலாளிக்குத் தான்.

கட்டிடத் தொழிலாளர்களுக்கு வேலை குறைகிறது என்று சொன்னால், நாட்டிலே கட்டிடம் கட்டுவதற்குள்ள வாய்ப்பு குறைகிறது என்றுதான் பொருள். சமீப காலப் புள்ளிவிவரத்தின்படி 1970-லே 100 என்று குறி எண் வைத்துக் கொண்டால்-(ஒரு இன்டக்ஸ் நம்பர்) வைத்துக் கொள்வோமேயானால் இன்றைக்கு 77–78-ல் அது 164 ஆக உயர்ந்து, 78–79-லே 201 ஆக உயர்ந்தது, மேலும் 10 ஆண்டுகளின் முடிவில் 1980-ல் 30 சதவீதம் உயர்ந்திருக்கிறது என்று 'ஈஸ்டர்ன் எக்கனாமிஸ்ட்' சுட்டிக்காட்டுகிறது. கடந்த ஆண்டிலே சிமெண்ட், ஸ்டீல் விலை உயர்ந்த காரணத்தினால், இதற்கு மேலும் கட்டிட சாமான்கள் விலை உயர்ந்து இன்று 3 பங்கு உயர்ந்து இருக்கிறது என்பதை இந்தப் புள்ளிவிவரங்கள் சுட்டிக்காட்டுகின்றன. இந்த நிலையில் 10 ஆண்டுக்கு முன்பு, 50 ஆயிரம் ரூபாயில் ஒரு வீடு கட்டியிருந்தால், இன்று அதே கட்டடத்தைக் கட்டுவதற்கு 1½ லட்சம் ரூபாய்கள் ஆகும் என்று அரசு புள்ளிவிவரம் கூறுகின்றது. இந்த நிலையிலே வீடு கட்டுவதற்குத் தேவையான பொருள்களை பெற முடியவில்லை. வீடு கட்டுவோர் அரசு கடன் இருந்தால்தான் கட்ட,

1981 ஏப்ரல் 21] [திரு. கி. சட்டநாதகரையாளர்]

செயலாற்ற முடிகின்றது. விலை உயர்வில் மிக அதிகமாக விலை உயர்ந்திருப்பது சிமெண்ட் தான். சிமெண்டின் உற்பத்தி 197 லட்சம் டன் ஆண்டு ஒன்றுக்கு உற்பத்தியானது இன்று 170 லட்சம் டன்களாக குறைந்து இருக்கின்றது. தமிழ்நாட்டில் 32 லட்சம் டன் உற்பத்தி செய்கிறோம். அதிலே நமக்கு என்று ஒதுக்கக் கூடிய இலக்கு 15 லட்சம் டன்கள் தான். அதில் நமக்கு வந்து சேருவது 14 லட்சம் டன்கள். நமது தேவை சென்னை மாநகரத்தில் உபயோகப்படுத்துகின்ற சிமெண்ட்டின் இலக்கு 55 ஆயிரம் டன்களாகும். இதர பகுதிகளிலே, பல்வேறு துறைகளிலும், தொழில் துறைகளிலேயும் உபயோகப்படுத்துவது எஞ்சிய சிமெண்டாகும். அதை விநியோகம் செய்கின்ற முறையிலே பல்வேறு கோளாறுகள் இருக்கின்றன. சுமார் 160 டீலர்ஸ் விநியோகம் செய்ய லைசென்ஸ் பெற்றவர்கள் இருக்கிறார்கள். கோவாப்ரேடிவ் செக்டார்கள் மூலமும் விநியோகிக்கிறோம். இத்தனை இருந்தும் தமிழ்நாட்டிலே (flourishing black market) வளமான கருஞ்சந்தை இருக்கின்றது. கன்ட்ரோல் விலை 26.66 ரூபாய் என்று கெசட் (Extraordinary) மார்ச் 25-லே பிரசுரித்திருக்கின்றது. ஆனால் அந்த சிமெண்ட் 55 ரூபாயில் இருந்து 70-75 ரூபாய்கள் வரை விற்கின்றது. இந்தத் தொழிலை மார்வாடிகள் வெற்றிகரமாகச் செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். இதைத் தடுக்க அரசினால் ஏன் முடியவில்லை என்று தெரியவில்லை. இதனால் தொழிலாளர்கள் எந்த அளவுக்குப் பாதிக்கப்படுகிறார்கள் என்பதற்காகத்தான் இதை மந்திரி அவர்கள் முன் வைக்கிறேன். இந்தக் கட்டிடத் தொழிலாளர்களின் குறையை மிக நல்ல முறையில் தெரிந்தவர் என்பதால்தான் இதை மாண்புமிகு தொழிலாளர் நல அமைச்சர் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன். இன்று மிக மிகத் தேவை இந்தத் தொழிலாளருக்கு வேலை வாய்ப்புதான். அவர்களுக்குத் தேவை கூலி கூட அல்ல. பாதுகாப்புதான். அடுத்தபடி அவர்களுக்குத் தேவை. இந்த பாதுகாப்புச் சட்டம் உருவாகவில்லை. கூடிய சீக்கிரம் அந்தச் சட்டம் உருவாகும் என்று சொல்லுகிறார்கள். தமிழ்நாட்டிலே இன்றைக்கு 2 லட்சத்து 34 ஆயிரம் பேர்கள் கட்டிடத் தொழிலாளர்கள் இருக்கிறார்கள் என்று ரிசர்ச் ஸ்டடி செய்து லேபர் டிப்பார்ட்மென்டில் ஸ்டாடிஸ்டிக்ஸ் கொடுத்து இருக்கிறார்கள். அது அண்டர் ஸ்டடிதானே தவிர, முழுமையான ஸ்டடி என்று சொல்ல முடியாது. இந்தத் தொழிலாளர்கள் எந்தவிதமான பாதுகாப்பும் இன்றி பரந்து கிடக்கிறார்கள் என்று எனக்கு முன்னாலே பேசிய நண்பர்கள் சுட்டிக்காட்டி உள்ளார்கள்.

[மாலை 4.10]

இந்தத் தொழிலாளர்களுக்கு எந்தவிதமான பாதுகாப்பும் கிடையாது. சர்வ சாதாரணமான நிகழ்ச்சி அவர்கள் சாரத்தில்

இருந்து கீழே விழுவதும், மரணம் அடைவதும் என்கிற நிலைமை இருக்கிறது. கழிந்த இரண்டு மாதங்களில் 17 கட்டிடத் தொழிலாளர்கள் பல ஊர்களில் இப்படி கீழே விழுந்து இறந்து இருக்கின்றனர். ஒரு நீண்ட பட்டியலே என்னிடத்தில் இருக்கிறது. அவற்றைப் பூராவும் நான் படிக்க விரும்பவில்லை. நேரம் இல்லை என்ற காரணத்தால் ஓரிரண்டைச் சொல் கிறேன். கொரட்டூரில் எல்லப்பன் என்கிற தொழிலாளி வீட்டு வசதி வாரியத்தால் கட்டப்படுகிற வீடுகளுக்கான பணி செய்து கொண்டிருந்த போது கீழே விழுந்து இறந்து விட்டான். அதேபோல் அந்தப் பகுதியில் சுவர் இடிந்து விழுந்து வீராசாமி (15 வயது), இஸ்மாயில் (25 வயது), முனுசாமி (35 வயது) படுகாயம் அடைந்து மருத்துவமனையில் இருக்கிறார்கள். அதேபோல் திருச்சியில் மூவர் உயிரிழந்து இருக்கிறார்கள். திண்டுக்கல்லில் ஒருவர் இறந்து இருக்கிறார். 9 பேர் காயம் அடைந்து இருக்கின்றனர். தூத்துக்குடியில் 7 பேர் படுகாயம் அடைந்துள்ளனர். ஒருவர் மரணம் அடைந்து இருக்கிறார். இவைகள் எல்லாம் பத்திரிகையில் வந்த செய்தி தான். இப்படி உயிரிழந்தவர்களுக்கு எந்தப் பாதுகாப்பும் தரப்படவில்லை. இவர்கள் எல்லாம் எப்படி இறந்தார்கள். தற்கொலையா? கொலையா? என்று கேட்கிறேன். இந்த தேசத்தின் முக்கியமான பணிக்காக தன்னை அர்ப்பணித்துக் கொண்டவர்கள் இவர்கள். இந்த சமுதாயத்தில் அவர் களுக்கு எந்தவிதமான பாதுகாப்பும் இல்லை என்றால், இதற்குப் பரிகாரம் தேடுவது எப்படி? மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களை நான் தொழிலாளர் நல அமைச்சராக மட்டும் பார்க்கவில்லை, அவரை இன்னும் தொழிலாளர் சங்கத் தலைவ ராகவே எண்ணுகிறேன். அவருக்கு என்னைவிட அதிகமாகவே அந்தத் தொழிலாளர்களின் கஷ்டம் தெரியும். அவர்கள் அதைப் போக்குவதற்கு தக்க நடவடிக்கை எடுப்பார்கள் என்கிற நம்பிக்கை எனக்கு உண்டு. இந்தத் தொழிலாளர்களின் பாது காப்புக்காக ஒரு திட்டம், ஒரு புதிய போராட்டம் நடத்த இருக்கிறோம். அதாவது, எந்த ஊரில் கட்டிடத் தொழிலாளி விபத்தில் இறந்துபோனாலும், அந்தச் சடலத்தை எடுத்துக் கொண்டு, அந்தநகரத்தில் இருக்கும் மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் அலுவலகத்திற்கோ அல்லது வீட்டிற்கோ அல்லது வேறு இடமாக இருந்தால் அந்த இடத்தில் இருக்கிற பெரிய அதிகாரியின் வீடு அல்லது அலுவலகம் முன்பு அந்தச் சடலத்தை கொண்டு சென்று, அந்தத் தொழிலாளர்களின் சார்பில் மகஜர் சமர்ப்பித்து அதன் பிறகுதான் ஈமச்சடங்கு செய்வது என்கிற முடிவுக்கு வந்து இருக் கிறோம். இப்படிப்பட்ட அறப்போர் நடத்துவதைத் தவிர அவர் களுக்குவேறு வழி இல்லை. அவர்கள் எந்தவிதமான பாதுகாப்பும் இல்லாமல் மரணப்போர் நடத்திக் கொண்டு இருக்கத் தயாராக இல்லை. ஆகவே, அவர்களுக்குப் பாதுகாப்பு கொடுக்கும்

வகையில் சட்டங்களை அரசு விரைவில் கொண்டு வரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அவர்களில் உடல் ஊனமுற்றோர்களுக்கும் எந்தவிதமான வசதியும் இல்லை. கை கால் இழந்தவர்கள் பட்டியல் என்னிடம் இருக்கிறது. அவர்களுக்கும் பாதுகாப்பு தருகிற வகையில் சட்டங்கள் கொண்டு வரவேண்டும். அது மத்திய சட்டமாக இருந்தாலும் சரி, மாநில சட்டமாக இருந்தாலும் சரி, அவர்களுக்குப் பாதுகாப்பு கொடுக்கும் வகையில் கொண்டு வர வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். சில ஆண்டுகளுக்கு முன்பு ஜனதா ஆட்சியில் இருந்த நேரத்தில் மத்திய தொழில் அமைச்சர் ரவீந்திரவர்மா இந்தத் தொழிலாளர்களுக்காக ஒரு சட்டம் கொண்டு வருவதாக இருந்தார்கள். அந்தச் சட்டத்தின் அடிப்படையில் ஒரு சில காண்ட்ராக்டர்களின் கீழ் பணியாற்றும் தொழிலாளர்களுக்கு மட்டும் பாதுகாப்பு அளிப்பதாக அது இருந்தது. அதே சட்டம் வருமானால் அது நமக்கு கூட பொருந்தி வராது. ஆகவே, தமிழ் நாட்டில் உள்ளவர்களுக்குப் பாதுகாப்பு கொடுக்கும் வகையில் சட்டம் கொண்டு வரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நகர்புறத்தில் வாழும் பல்வேறு இதர தொழிலாளர்களைப் பற்றியும் நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். மினிமம் வேஜஸ் ஜி. ஓ. 2130 முக்கியமாக வரவேற்கக்கூடியது. அதற்காக நான் அமைச்சரைப் பாராட்டுகிறேன். டெலிவரி பாய்சுக்கு பாதுகாப்பு கொடுத்து இருக்கிறார்கள். இருப்பினும் சில கம்பெனிகளில் சேல்ஸ்மேன்களை டெலிவரி பாய்ஸ் என்று பெயரிட்டு 240 ரூ. சம்பளம் கொடுப்பதற்கு பதிலாக 210 ரூபாய் தான் சம்பளம் கொடுக்கிறார்கள்.

இரண்டு வேலைகளையும் சேர்த்து செய்கிறான். ட்ரை சைக்கிள் ஓட்டுகிறார், சாமான்களை கொண்டு கொடுக்கிறார். அதற்குரிய பணத்தை வாங்கிக் கொண்டு வந்து கொடுக்கிறார். ஆனால் சம்பளம் ஒரு வேலைக்குத்தான். இப்படி ஒவ்வொரு துறையிலேயும் தொழிலாளர்கள் சுரண்டப்படுகிறார்கள்.

குறிப்பாக இப்போது ஒரு பெரிய மோசடி நடக்கிறது. செக்யூரிட்டி அரேஞ்மென்ட் என்று சொல்லிக்கொண்டு தொழிலாளர்களைக் கண்காணிக்க ரிட்டயர் ஆன போலீஸ் அதிகாரிகளை தனியாக வைத்துக்கொள்கிறார்கள். வாச்மென் வேலை செய்பவர்க்கு சம்பளம் 150 ரூபாய்தான் கொடுக்கிறார்கள். ஆனால் அந்த கம்பெனியிலிருந்து 400 ரூபாய், 500 ரூபாய் வாங்கிக் கொள்கிறார்கள். இப்படிப்பட்ட ஒரு கும்பல் ஆங்காங்கே இருந்துக்கொண்டிருக்கிறது. இந்தமுறை தடுக்கப்பட வேண்டும். கடமையை ஆற்றக்கூடிய தொழிலாளிக்கு நியாயமான

வாய்மையே வெல்லும் TRUTH ALONE TRIUMPHS

கூலி கிடைக்க வேண்டும். கம்பெனிகளில் வாச்மேனாக பணியாற்றினால் அவர்களுக்கு உரிய பாதுகாப்பும் சம்பளமும் வழங்கப்பட வேண்டும். இடைத் தரகர்கூடாது. எந்த வேலை செய்தாலும் அந்த வேலையைச் செய்கின்றவர்களுக்கு உரிய சம்பளம், இடையிலே சுரண்டல் இல்லாமல், வழங்கப்பட வேண்டும். அதற்கு ஏற்ற நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, 'காஷுவல் லேபர்' 240 நாள் ஒருவர் தொடர்ந்து ஒரு நிறுவனத்தில் வேலை செய்தால் அவரை நிரந்தரமாக்க வேண்டும். இப்போது நிரந்தரமற்ற முறையில் 5 ஆண்டு, 10 ஆண்டுகள்கூட வேலை செய்கிறார்கள். அதை ஒழித்துக் கட்ட நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று பணிவோடு கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன். நன்றி. வணக்கம்.

*திருமதி ஏ. எஸ். பொன்னம்மாள்: மாண்புமிகு சட்டப் பேரவை உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, நம்முடைய அமைச்சரவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கிற மானியக் கோரிக்கைகள் மீது நான் ஒரு சில கருத்துக்களைச் சொல்ல முற்படுகிறேன்.

முதன் முதலாக தொழில் துறையை எடுத்துக்கொண்டால் பல இடங்களில் ஆங்காங்கே ஸ்டிரைக் செய்து, வேலைவாய்ப்பு இல்லாத சூழ்நிலை ஏற்பட்டு, தொழிலாளர்கள் வேலைக்கு போக முடியாத நிலைமை ஏற்படுகிறது. இந்த நிலைமை நாட்டில் நீடிக்கக்கூடாது. ஆகையால் வேலை நிறுத்தத்தை முடிக்க 3 மாதங்கள் என்று போகாமல் 30 நாட்களுக்குள் அந்தத் தகராறை தீர்ப்பதற்கு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். நம்முடைய அமைச்சரவர்கள் தொழில் துறையில் எல்லா விஷயங்களையும் நல்லமுறையில் தெரிந்து பணியாற்றக்கூடியவர்கள். அவர்களுக்கு கீழே நல்லமுறையில் பணியாற்றக்கூடிய அதிகாரிகள், விஷயம் தெரிந்த அதிகாரிகள் இருக்கிறார்கள். ஆகவே, தொழிலாளர்களுக்கு எவ்வளவு சீக்கிரத்தில் நல்ல காரியங்களைச் செய்ய முடியுமோ அவ்வளவு சீக்கிரத்தில் செய்ய வேண்டும். 30 நாட்களுக்குள் தகராறை தீர்த்து வைக்க வேண்டும். மாதக் கணக்கில், வருஷக் கணக்கில் தொழில் தகராறு இருக்கக்கூடாது. 30 நாட்களுக்குள் முடியவில்லை என்றால் 90 நாட்களுக்குள் எப்படியாவது பேச்சுவார்த்தை மூலம் தீர்வு காண வேண்டும். இல்லை என்றால் கோர்ட்டுக்கு, ட்ரிபியூனலுக்கு அனுப்பி, விரைவில் தகராறை தீர்க்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். இராகவானந்தம்: 30 நாள் அல்லது 60 நாட்களுக்குள் தகராறு தீர்க்கப்படவில்லை என்றால்

உடனடியாக கோர்ட்டுக்கு அனுப்ப வேண்டுமென்பதை அனைத்துத் தொழிற் சங்கங்களும் ஏற்றுக்கொள்கிறார்களா என்பதை தெரிந்து கொள்ள விரும்புகிறேன்.

திருமதி ஏ. எஸ். பொன்னம்மாள் : எனக்கு அந்த கோர்ட் தொழில் எல்லாம் தெரியாது. சீக்கிரம் விவகாரம் முடிய வேண்டும். அதற்குத்தான் அமைச்சரவர்கள் இருக்கிறார்கள். உடனடியாக முடிப்பதற்கு எவ்வளவு சீக்கிரமாக காரியங்களைச் செய்ய வேண்டுமோ அதைச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

எனக்கு முன்னால் பேசிய உறுப்பினர் அவர்கள் 240 நாட்கள் ஒரு நிறுவனத்தில் ஒருவர் தொடர்ந்து வேலை செய்தால் அவரை நிரந்தரமாக்க வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். அதற்கு சட்டம் இயற்றியிருக்கிறோம். ஆனால் தனியார் துறையானாலும் சரி, அரசு துறையாக இருந்தாலும் சரி 230 நாள் ஆனவுடன் அவரைக் கூப்பிட்டு 20 நாள் லீவ் போடச் சொல்கிறார்கள். அந்த 20 நாள் கழித்து மீண்டும் வேலை கொடுக்கிறார்கள். இப்படிச் செய்து அவரை நிரந்தரமற்ற தொழிலாளியாகவே நிரந்தரமாக வைத்திருக்கிறார்கள். அதையும் கண்காணித்து, அப்படிப்பட்டவர்களை நிரந்தரமாக்க வேண்டிய ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

பல தொழிற்சாலைகளில், தனியார் மோட்டார் நிறுவனங்களில் டிரைவர், கண்டக்டர்கள் தினக்கூலிகளாக வேலை செய்கிறார்கள். அதை எல்லாம் சீர் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதைப்போல பஞ்சாலைத் தொழில் போன்றவைகளில் அரிசனங்களுக்கு ரிசர்வேஷன் 18 சதவீதம் இருக்கிறது. ஆனால் அது பூர்த்தி செய்யப்படவில்லை. அது மட்டுமல்ல. எத்தனையோ தொழிற்சாலைகளில் பெண்கள் வேலை செய்தால் அங்கே வேலை செய்கின்ற பெண்களுக்கு ஒரு கூலி, ஆண்களுக்கு ஒரு கூலி வழங்கப்படுகிறது. ஏன் இந்த பாகுபாடு ? ஐ. ஏ. எஸ். அதிகாரிகள் என்றால், ஆணாக இருந்தாலும் பெண்ணாக இருந்தாலும் இருவருக்கும் ஒரே சம்பளம்தான். டைப்பிஸ்டாக இருந்தாலும் இருவருக்கும் ஒரே சம்பளம்தான். அப்படி இருந்தாலும் பஞ்சாலைத் தொழில் போன்ற தொழில்களில் ஈடுபட்டிருக்கிறவர்களுக்கு ஆண், பெண் இருவரும் சமமாக வேலை பார்த்தாலும் கூட பெண்களுக்கு குறைந்த கூலிதான் கொடுக்கப்படுகிறது ; பாதுகாப்பு இல்லை. ஆகவே, ஆண்களுக்கு இருக்கிற கூலியையே பெண்களுக்கும் வழங்க வேண்டும் ; அதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

LEGISLATIVE ASSEMBLY
வாய்மையே வெல்லும்
TRUTH ALONE TRIUMPHS

அடுத்தபடியாக பெண்களுக்கு பேறுகாலம் இருக்கிறது. பேறு காலத்தில், பேறுக்கு முன்னால் 9-வது மாதத்திலிருந்து வேலை செய்ய கஷ்டமாக இருக்கும்; பேறு காலத்திற்குப் பின்னால் 2 மாதம் ஓய்வு தேவைப்படுகிறது. ஆகவே, பெண்களுக்கு கட்டாயமாக 3 மாதம் பேறுகால லீவ் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[மாலை 4.20]

சில இடங்களிலே பெண்களை வேலைக்கு வைத்துக்கொள்வதில்லை, அதற்குக் காரணம் அவர்களுக்கு பேறுகாலத்தின் போது லீவு கொடுக்க வேண்டுமே என்பதுதான். இந்த அடிப்படையிலே பெண்கள் வெளியே போய்விட வேண்டிய நிலைமையைச் செய்து விடுகிறார்கள். ஆகவே இதிலேயும் கண்ணும் கருத்துமாக இருக்க வேண்டும் நமது அரசு என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து விவசாயக் கூலிகளுக்கெல்லாம் நாம் பல சட்டங்களை செய்திருக்கிறோம். அப்படிச் செய்திருந்தபோதும் கூட அந்த விவசாயக் கூலிகளுக்கு கான்ட்ராக்ட் முறையிலே தான் ஊதியம் வழங்கப்படுகின்றது. ஆகவே மற்ற தொழிலாளர்களுக்கெல்லாம் என்னென்ன சலுகைகள் செய்து கொடுக்கிறோமோ அதே மாதிரி இவர்களுக்கும் செய்து கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து கட்டிடத் தொழிலாளர்கள் பிரச்சினை சம்பந்தமாக நம்முடைய மாண்புமிகு எம். எல். ஏ. அவர்களின் தலைமையில் 300 பேர் உண்ணாவிரதம் இருந்தார்கள். கட்டடத் தொழிலாளர்கள் கட்டிடங்களில் மேலே இருந்து வேலை செய்கின்ற போது கிழே விழுந்துவிட்டால் அவர்களுடைய உயிருக்குப் பாதுகாப்பு இல்லை. ஆகவே கட்டிடத் தொழிலாளர்களுக்கான இன்சூரன்ஸ் திட்டத்தை அமல்படுத்த வேண்டும். அவர்கள் இறந்து விட்டால் அவர்களுக்கு 10,000 ரூபாய் கொடுக்கின்ற நிலைமையை உருவாக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து ஹைவேஸில் வேலை செய்பவர்கள் பலர் நிரந்தரமாக்கப்படாமல் தனியார்களிடம் பணியாற்றுகின்ற தினக்கூலிகள் போன்று வேலை செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே அங்கே தினக்கூலியாக இருப்பவர்களை பெர்மனன்டாக்குவதற்கு ஏற்பாடுசெய்ய வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY
TRUTH ALONE TRIUMPHS
வாய்மையே வெல்லும்

அடுத்து வீட்டுவசதி வாரியத்தைப் பொறுத்தவரையில் பல நல்ல காரியங்களைச் செய்துகொண்டு வருகிறீர்கள், அதைப் பாராட்டுகிறேன். வரவேற்கிறேன். நகரத்திலே இருப்பவர்களுக்கு பல இலட்சக் கணக்கான ரூபாய் கொடுத்து வீடு கட்டுவதற்கு வாய்ப்புக் கொடுக்கப்படுகின்றது. அதை நான் வரவேற்கிறேன். ஆனால் ஒரு கண்ணிலே வெண்ணெயும் இன்னொரு கண்ணிலே சுண்ணாம்பும் வைப்பது போன்று இல்லாமல் உங்களை நம்பிக்கொண்டிருக்கின்ற கிராமப்புற மக்களுக்கும் உதவ வேண்டும். தற்போது 40,000 வீடுகள் கட்டுவதற்கு அனுமதி அளித்திருக்கிறீர்கள். வீடு ஒன்றுக்கு 3,750 ரூபாய் தான் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இந்த 3,750 ரூபாயை வைத்து ஒரு அட்டாச்ட் பாத்ரூம், ஒரு லெட்ரின் போட முடியுமா என்பதை நாம் எண்ணிப்பார்க்க வேண்டும். ஆகவே இந்த நிலைமையை மாற்றி கட்டாயமாக ஒவ்வொரு வீட்டிற்கும் 10,000 ரூபாய் என்ற அளவிலேயாவது ஒதுக்கினால் தான் அது சாலச் சிறந்ததாக இருக்கும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அந்தப் பணத்தைக் கொண்டு வீடு கட்டுவதற்கும் வசதியாக இருக்கும்.

கிராமப் புறங்களில் இருக்கின்ற தனிப்பட்டவர்களுக்கு வீடு கட்டுவதற்கு கடன் கொடுக்க வேண்டும். உதாரணமாக என்னை எடுத்துக்கொண்டால் நான் ஓரளவுக்கு நிலம் வைத்திருக்கிறேன். என்னைப் போன்றவர்கள் அதாவது கிராமப்புறங்களிலே இருக்கின்ற அரிசன சமுதாயத்து மக்கள் ஒரு இலட்சம் ரூபாய் அல்லது 50 ஆயிரம் அளவிலே ஒரு வீடு கட்டலாம் என்றால் முடியவில்லை. ஆகவே திருப்பிச் செலுத்துகின்ற சக்தி இருக்குமேயானால் அவர்களுக்கு கிராமப்புறங்களிலே வீடு கட்டுவதற்கு 50 ஆயிரம் என்ற அளவுக்காவது கடன் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். குறைந்த வட்டிக்கு என்று கூட கேட்கவில்லை, மற்றவர்களுக்கு கொடுக்கப்படுகின்ற அதே வட்டியை அதாவது 6 சதவீதமோ அல்லது 8 சதவீதமோ அந்த வட்டிக்குக் கடன் கொடுத்தால் அதன் மூலம் வீடுகளைக் கட்டிக் கொள்வதற்கு வாய்ப்பு இருக்கும். திருப்பிச் செலுத்த சக்தி உள்ளவர்களுக்கு இப்படிக் கடன் வழங்குவதற்கு ஏற்பாடு செய்யலாம். 3,750 ரூபாயிலே அரிசன மக்களுக்கு வீடு கட்டுகின்ற திட்டம் பல இடங்களிலே நடைபெற்று வருகின்றது. அப்படிப்பட்ட வீடுகளைக் கட்டுவதற்காக மக்கள் கிட்டத்தட்ட 2,500 அப்ளிகேஷன் அனுப்பிவிட்டு அதற்குரிய தொகை 75 ரூபாய், 45 ரூபாய் போன்றவற்றைக் கட்டிவிட்டு அந்த மக்கள் எல்லாம் சாரி சாரியாக ரூரல் ஹவுசிங் போர்ட் ஆபீசுக்கு வந்து காத்துக்கொண்டிருக்கக்கூடிய நிலைமை இருக்கின்றது. அது மட்டுமல்ல கட்டப்பட்ட வீடுகளுக்குச் சாங்ஷன் செய்யப்படாமல் இருக்கின்றது. இப்படி காலம் கடத்திக் கொண்டிருக்கின்ற நிலைமையை நாம் உருவாக்கிக் கொண்டிருக்கிறோம். ஆகவே இதிலே காலம் கடத்தாமல் அவர்களுக்கெல்லாம் எவ்வளவு சீக்கி

ரத்திலே முடியுமோ அவ்வளவு சீக்கிரத்திலே வீடுகளைச் சாங்ஷன் செய்து கொடுக்க வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன். அடுத்து இந்த வீடுகளைச் சாங்ஷன் செய்வதற்கு வில்லங்க சர்டிபிகேட் கேட்கிறார்கள். எதற்காக இந்த வில்லங்க சர்டிபிகேட்? பணத்தைக் கொடுத்து மனுவை அனுப்பியதற்குப் பிறகு சப் ரிஜிஸ்டர் ஆபீசுக்குப் போய் காத்துக்கிடந்து வில்லங்க சர்டிபிகேட் வாங்கிக் கொண்டு வரவேண்டிய நிலைமை இருக்கின்றது. ஆகவே அவர்கள் வில்லங்க சர்டிபிகேட் வாங்க வேண்டிய அவசியம் இல்லை, வீட்டு ரசீது வைத்திருந்தால் போதும் அவர்களுக்கு வீடுகள் கொடுக்கப்படும் என்ற முறையினை ஏற்படுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து கள்ளர் ரெக்ளமேஷன். பாதிக்கப்பட்டவர்கள் நிறைய பேர்கள் இருக்கிறார்கள். வெள்ளத்தால் பாதிக்கப்பட்டவர்கள் கிராமப்புறங்களிலே வீடுகளைக் கட்ட முடியாமல் கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டு இருக்கிறார்கள். அவர்கள் எல்லாம் ரூரல் ஹவுசிங் ஸ்கீமுக்கு எழுதிப் போட்டுவிட்டு வருஷக் கணக்காக காத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். 1979 ஆம் ஆண்டு என்னுடைய தொகுதியைப் பொறுத்தமட்டில் வெள்ளம் வந்தது. அப்போது வீடுகள் இடிந்து பாதிக்கப்பட்டவர்கள் இன்று வரையில் தங்களுடைய வீடுகளைக் கட்ட முடியாமல் அவதிப்பட்டுக்கொண்டு இருக்கிறார்கள். அப்படி பாதிக்கப்பட்டவர்கள் பற்றிய லிஸ்டை அந்தந்த கலெக்டர்களின் மூலமாக பெற்று உடனடியாக அவர்களுக்கெல்லாம் ப்ரையாரிட்டி கொடுத்து ஒரு ஸ்பெஷல் ஸ்கீம் மூலமாக சாங்ஷன் செய்து கொடுத்தால் அவர்கள் வீட்டைக் கட்டிக்கொள்வார்கள் என்பதை நான் பணிவன்போடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

பிறகு, கள்ளர் ரிக்ளமேஷன் ஸ்கீமிலிருந்து 3,225 ரூபாய் இனாமாகக் கொடுக்கிறார்கள். அவர்களை டிபார்ட்மெண்டிலேயிருந்து 1,705 ரூபாய் கட்ட வேண்டும் என்று சொல்கிறார்கள். ஆனால் அவர்களால் அந்தப் பணத்தை கட்ட முடியவில்லை. சமீபத்தில் என்ன உத்தரவு போட்டிருக்கிறார்கள் என்றால், தாட்கோ என்ஜினீயர்கள் அதற்குள் வீடு கட்ட முடியாது என்று சொல்கிறார்கள், ஆகவே 3,705 ரூபாய் கட்ட வேண்டும் என்று சொல்கிறார்கள். அவர்களால் அதை கட்ட முடியுமா? 1,705 ரூபாயையே கட்ட முடியாத அந்த பின் தங்கிய மக்களால் 3,705 ரூபாயை கட்ட முடியுமா? ஆகவே, அந்த 3,705 ரூபாயை அவர்களுக்கு நாமே அதாவது அரசாங்கமே கடனாகக் கொடுத்து, கள்ளர் ரெக்ளமேஷனில் கொடுக்கப்படும் பணத்தையும் சேர்த்து, அவர்களுக்கு நல்ல முறையில் வீடு கட்டிக் கொடுப்போமேயானால், இன்னும் சற்றுச் சாலச் சிறந்ததாக இருக்கும் என்று கூறிக் கொள்கிறேன்.

அது மாத்திரம் அல்லாமல், ஒருங்கிணைந்த திட்டத்தின் கீழ் சிறிய நகரங்களை விஸ்தரிக்கும் திட்டம் எவ்வளவு நல்ல திட்டம். பழனி எவ்வளவு பெரிய நகரம்—அருமையான நகரம், அந்த நகரத்தை விஸ்தரிக்கும் பணியில் ஈடுபடலாம். அதேபோல ஒவ்வொரு தாலுக்காவினுடைய தலைநகரத்தையும் இந்த ஒருங்கிணைந்த திட்டத்தின் கீழ் எடுத்துக் கொண்டு, வீடுகள் கட்டிக் கொடுப்பது, ரோடுகள் போடுவது இன்னும் அங்கே வரக்கூடிய யாத்திரிகர்கள் அல்லது பயணிகள் தங்குவதற்கு தங்கும் விடுதிகள் கட்டிக் கொடுப்பது போன்ற வேலைகளை எடுத்து நடத்தினால், அந்தப் பகுதிகளையும் விஸ்தரிக்க முடியும், மக்களுக்கும் நன்மை செய்த பலன் ஏற்படும் என்பதைக் கூறிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அதேபோல அரசு துறையிலே பணியாற்றக் கூடிய ஊழியர்களுக்கு வீடுகள் கட்டிக் கொடுத்திருக்கிறோம். ஆனால் தாலூக்காக்களில் வேலை செய்யும் அரசு ஊழியர்களுக்கு மட்டும் அவ்வாறு வீடுகள் கட்டிக் கொடுக்கப் பெறவில்லை, அவர்களுக்கும், சென்னை, மதுரை போன்ற தலைநகரங்களில் பணிபுரியும் அரசு ஊழியர்களுக்குக் கட்டிக்கொடுப்பது போன்ற வீடுகளை கட்டிக் கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதுபோன்று வீடுகள் கட்டி வாடகைக்கு விட்டோமேயானால் அப்படிக் கட்டுவதற்காக செலவழிக்கப்பட்ட பணம் முழுவதும் வாடகையாக திரும்ப வந்துவிடும் என்பதைச் சுட்டிக்காட்டவும் ஆசைப்படுகிறேன்.

அதேபோல நகர்ப்புற பகுதிகளிலே வீடுகள் வாடகைக்கு கிடைப்பது இல்லை. அதுவும் அரசாங்கத்தினுடைய வீடுகள் கிடைப்பதில்லை. சாதாரண மக்களுக்கு, பிற்படுத்தப்பட்ட அரிசனங்களுக்கு குடியிருக்க வீடுகள் கிடைப்பதில்லை. அவர்களுக்கு அரசாங்க வாடகை வீடுகளும் கிடைக்கவில்லை. தனியாரிடமிருந்தும் கிடைப்பதில்லை. ஏனென்றால், அரிசனங்களுக்கென்று 18 சதவீதம் ஒவ்வொன்றிலும் ஒதுக்கியிருப்பதாக, அப்படி ஒன்றும் பல காரியங்களில் செய்யவில்லை என்றாலும் அப்படி ஒரு கருத்து பரவி விட்டதன் காரணமாக, அவர்கள் மற்றவர்களால் வெறுக்கப்படுகிற சூழ்நிலையில் இருக்கிறார்கள். ஆகவே வெளியிடங்களில் அவர்களுக்கு இடம் கிடைப்பதில்லை. ஆகவே, அவர்களுக்கென்று ஒதுக்கப்பெற்றதாக அறிவிக்கப்பட்ட அந்த 18 சதவிகித ஒதுக்கீட்டை முறைப்படி அவர்களுக்கே கிடைக்குமாறு, கட்டடங்கள் கட்டுவதிலோ, அல்லது கட்டிய வீடுகளை வாடகைக்கு விடுவதிலோ, முன்னுரிமை கொடுத்து அளிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அத்தோடு கிராமப்புறங்களிலே இருக்கக் கூடிய விவசாயிகள் மிகவும் அவதியடைந்த நிலையிலே இருக்கிறார்கள். அடிக்கடி

TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY
TRUTH ALONE TRIUMPHS

தீயினால், வெள்ளத்தால், அவர்களுடைய குடியிருப்புகள் அழிந்து போய் மிகவும் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். ஆகவே, சங்க மாகத்தான் வந்து கேட்க வேண்டும் என்று இல்லாமல், தனியாக இண்டிவிஜுவலாக வந்து வீடு கட்ட உதவி கேட்பவர்களுக்கு எந்த தடையும் இல்லாமல், திருப்பிச் செலுத்தும் சக்தி இருக்கிறதா என்பதை மட்டும் பார்த்து, அவர்களுக்கு வீடு கட்ட கடன் கொடுத்து உதவ வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். கிராமப்புறத்து மக்கள் வாங்கிய கடனை திருப்பி கொடுக்க மாட்டோம் என்றே சொல்ல மாட்டார்கள். அந்த மக்கள் விஸ்வாசமானவர்கள். நன்றி உடையவர்கள். ஆகவே அவர்களுக்கு உதவி செய்யுங்கள் என்று உங்களை கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

கட்டிடத் தொழிலாளர்களுக்கு வீடு கட்ட உதவி செய்ய வேண்டும். நெசவுத் தொழிலாளர்களுக்கு வீடு கட்ட உதவி செய்ய வேண்டும். அதேபோல செங்கல் உற்பத்தி செய்யும் தொழிலாளர்களுக்கு வீடு கட்ட உதவ வேண்டும். எல்லா தொழிலாளர்களுக்குமே வீடுகள் கட்டிக் கொடுக்கும் வகையில் ஒரு பெரிய ஸ்கீமாக போட்டு, மத்திய வங்கியிலிருந்தோ அல்லது உலக வங்கியிலிருந்தோ பெரும் அளவில் கடன் வாங்கி வீடுகளைக் கட்டிக் கொடுத்தாலும் நல்லது. இவைகளையெல்லாம் அரசாங்கத்தினுடைய பரிசிலனையில் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். இவைகள் எல்லாம் வீணாகாது. வாடகையாக வசூல் செய்து கடன்களை சுலபமாக திருப்பிக் கட்டி விடலாம். ஆகவே இதை ஆழ்ந்து பரிசிலனை செய்ய அரசு முன் வர வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதேபோல நெசவுத் தொழிலாளர்கள் இருக்கிறார்களே, அவர்கள் மாஸ்டர் வீவர்ஸ் என்று சொல்லப்படுகிறவர்களின் கைகளில் அகப்பட்டுக் கொண்டு தவிக்கிறார்கள். ஆகவே, இந்தத் நெசவுத் தொழிலாளர்களுக்கு தனித் தனியாக அவர்களுடைய வீடுகளிலேயே கூடங்கள் கட்டிக் கொடுத்து, தறியைப் போட்டு, அவர்கள் எந்தவித தொல்லையும் இல்லாமல் வேலை செய்யக் கூடிய அளவில் உதவி செய்ய அரசு முன் வர வேண்டும். அப்படிச் செய்தால் பல இலட்சக் கணக்கான நெசவுத் தொழிலாளர்களுக்கு பாதுகாப்புக் கொடுக்க முடியும் என்பதை கூறி கொண்டு, முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

[மாலை 4-30 மணி]

*திரு கே. எம். தங்கமணி : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இன்றையதினம் தொழிலாளர் நலனும் தொழிற்சாலைகளும், வீட்டு வசதி, நகர்ப்பகுதி வளர்ச்சி ஆகிய மானியக் கோரிக்கைகள் மீது எனது கருத்துக்களை

காங்கிரஸ் கட்சி சார்பில் எடுத்து வைப்பதற்கான வாய்ப்பு கிடைத்தமைக்கு முதற்கண் என் நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். இன்றையதினம் தொழிலாளர் நலனும் தொழிற்சாலைகளும் என்ற கொள்கை குறிப்பினை அமைச்சர் அவர்களே நமக்கு அளித்திருக்கிறார்கள். அதில் அவர்கள் சொல்கிறபோது தொழிற்சாலைத் தலைவர்கள், பிரதிநிதிகள் தங்குவதற்கான இடத்தை தேனாம்பேட்டையி லுள்ள தொழிலாளர் நல வாரியத்தோடு இணைந்திருக்கிற காம்பவுண்டில் கட்டி 1981ஆம் ஆண்டு ஏப்ரல் மாதம் அநேக மாகத் திறக்கப்படலாம் என்று தெரிவித்திருக்கிறார்கள். அதற்காக நான் அமைச்சர் அவர்களுக்கு என் நன்றியைத் தெரி வித்துக்கொள்கிறேன். ஏனென்றால், எவ்வளவோ தடவை தொழிலாளர்களுடைய பிரச்னைகளுக்காக என்னைப் போன்ற தொழிற்சங்கத் தலைவர்கள் எல்லாம் சென்னைக்கு வருகிற போது தங்குவதற்கு இடம் இல்லாத சூழ்நிலையை மாற்றி உழைக்கிற, பாட்டாளி வர்க்கத்திற்காக பாடுபடுகிற தொழிற் சங்கத் தலைவர்களுக்கு, அவர்களுடைய பிரதிநிதிகளுக்கு அவர்கள் தங்குவதற்காக குறைந்த வாடகையில் இப்படிப்பட்ட தொரு ஏற்பாட்டினை அவர்கள் செய்ய இருக்கிறார்கள் என்பதற் காக அவர்களுக்கு என் நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அதேபோல் தையல் பயிற்சி நிலையங்களை தொடங்க இருக்கிறார்கள் என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அதை நான் எண்ணிப்பார்க்கிறபோது தமிழ்நாட்டில் பின்தங்கியிருக்கிற தென் ஆற்காடு மாவட்டத்தில் அந்த பயிற்சி நிலையம் ஒன்றைத் துவக்கினால் நன்றாகயிருக்கும். ஆகவே அதை அங்கு தொடங்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, தமிழ்நாட்டில் ஏறக்குறைய 31 தொழில் பயிற்சி நிலையங்கள் இருக்கின்றன. அவை காங்கிரஸ் ஆட்சிக் காலத்தில் வந்தவைதாம். இன்றையதினம் இந்தியாவின் நிதி அமைச்சராயிருக்கிற மாண்புமிகு திரு. ஆர். வெங்கட்ராமன் அவர்களுடைய பெரும் முயற்சியால் காங்கிரஸ் ஆட்சிக் காலத்தில் அந்த 31 தொழிற் பயிற்சி நிலையங்களும் துவங்கப்பட்டன என்பதை யாரும் மறுத்துவிடமுடியாது. அன்றையதினம் தமிழ்நாடு ஒரு பொற்காலமாக இருந்ததை நான் எண்ணிப் பார்க்கிறேன். அதற்குப்பின்னால் இடைப்பட்ட வெளியில் வந்த சர்க்கார்கள் அதில் அக்கறை காட்டாத ஒரு சூழ்நிலை இருந்தது. ஆனால் இன்றையதினம் நீங்கள் இரண்டு தொழிற் பயிற்சி நிலையங்களை கடலூர், அரக்கோணத்தில் துவக்கி இருப்பதாகச் சொல்லியிருக்கிறீர்கள். அதில் என் மாவட்டத்தில் கடலூரில் ஒன்று துவக்கியதற்கு மீண்டும் என் நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்ள கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

இன்றையதினம் தொழிற் பயிற்சி நிலையங்களில் எல்லா ட்ரேட்களும் மாணவர்களுக்கு கற்றுத்தரப்படுகின்றனவா என்றால் முறையே எல்லா ட்ரேட்களும் கற்றுத் தரப்படவில்லை. எனவே அவற்றை உடனடியாக அமல்படுத்தவேண்டும்.

இன்றைய தினம் விலைவாசிகள் ஏறிக்கொண்டேயிருக்கின்றன. மிகப் பெரிய போராட்டங்கள் எல்லாத் துறைகளிலும் இன்று நடந்துகொண்டிருக்கின்றன. சமுதாயத்தில் உள்ள சராசரி மனிதர்கள் உட்பட கிட்டத்தட்ட ரூ. 4,000, ரூ. 5,000 சம்பளம் வாங்குகிற எல்.ஐ.சி. ஊழியர்கள் போன்றவர்கள் எல்லாம் விலைவாசி உயர்ந்துவிட்டது, ஆகவே அகவிலைப்படியை உயர்த்த வேண்டும் என்று போராடும்போது இந்த பயிற்சி நிலையங்களிலுள்ள மாணவர்கள் ரூ. 25, ரூ. 40 என்று ஸ்டைபன்ட் வாங்குகிறார்கள் என்றால் —1960-க்குப் பின்னால் அதை உயர்த்த முடியவில்லை என்றால்—அது சரியாக இருக்குமா, முறையாக இருக்குமா என்று பார்க்க வேண்டும். எனவே மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் அந்த மாணவர்களுக்குத் தரப்படுகிற உதவிப் பணத்தை உயர்த்தித் தரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தமிழ்நாட்டில் பெண்களுக்கு ஐ.டி.ஐ. தியாகராயநகரில் இருக்கிறது. அதன் முதல்வராக ஹானரரி போஸ்டிங் வேலை பார்க்கிறவர் சரியான முறையில் கவனம் செலுத்தாத காரணத்தால் அந்த பயிற்சி நிலையம் முறையாகச் செயல்படவில்லை என்று என் கவனத்திற்குக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள்.

எனவே அந்த ஐ.டி.ஐ. தனியாக பெண்களுக்காக உள்ள அந்த தொழிற்பயிற்சி நிலையத்திற்கு ஒரு பிரின்ஸிபாலை அரசாங்கச் சார்பில் முழுநேர பிரின்ஸிபாலை நியமிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். 1977-ல் ஒரு பெரிய போராட்டத்தை தொழிற் பயிற்சி நிலையத்தில் இருக்கிறவர்கள் நடத்தியிருக்கிறார்கள். அதன் விளைவாக அரசு தொழில் மற்றும் வேலைவாய்ப்புத் துறை செயலாளர் ஒரு பெரிய அறிக்கையைத் தயார் செய்து அவர்களுக்கு என்னென்ன வேண்டுமென்று லிஸ்ட் தயார் செய்து சர்க்காருக்கு அனுப்பிவைத்திருப்பதாக அறிகிறேன். ஆனால் சம்பந்தப்பட்ட துறை செயலாளர் அனுப்பி வைத்திருக்கிற அறிக்கைமீது அரசு தேவையான நடவடிக்கைகள் எடுத்து இவற்றை அமல்படுத்துகிறதா என்றால் இதுவரை ஒன்றும் இல்லை. ஆகவே ஜீரோ என்ற பதிலைத்தான் தருவதாக அறிகிறேன்.

எனவே அரசுத் துறையிலே இருக்கின்ற அரசுச் செயலாளர் அந்தப் பகுதியினுடைய செயலாளராக அந்த வேலைவாய்ப்புத் துறையின் செயலாளராக இருந்து அறிக்கை சமர்ப்பித்திருப்

பதால் தேவையான நடவடிக்கைகளை நீங்கள் உடனடியாக எடுக்க வேண்டுமென்று நான் இந்த நேரத்திலே கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதைப்போலவே மத்திய அரசு நிர்ணயித்துள்ள ஊதிய விகிதங்களை யெல்லாம் மாநில சர்க்கார் உயர்த்தலாம்; அதற்கான வாய்ப்பு உங்களுக்கு இருக்கிறது. அந்த வாய்ப்பு இருந்த போதிலும் அதை உயர்த்தாமல் இருப்பதன் மர்மம் என்ன என்பது எனக்கு விளங்கவில்லை. அந்த ஊதிய விகிதங்களை மாநில சர்க்காரை ஆளுகின்ற பொறுப்பை ஏற்றிருக்கின்ற நீங்கள் உடனடியாக அமுல்படுத்தவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இந்தியாவிலே உள்ள பல்வேறு மாநிலங்களில் இருந்தும், தமிழகத்தின் சார்பிலும் அகில இந்தியாவிலே நடைபெறுகின்ற தொழில் நுட்பப் போட்டிகளிலே கலந்து கொள்கிறபோது தங்க மெடல்களை சுழற்கோப்பைகளை தமிழக மாணவர்கள் தொழிற் பயிற்சி நிலையங்களிலே பயிற்சி பெற்றுவந்த மாணவர்கள் பெற்று வருகிறார்கள் என்பது நாம் எல்லோரும் ஒப்புக் கொள்ளவேண்டிய ஒரு பெரிய உண்மை. ஆனால் அப்படி பரிசு பெறுகின்றவர்களுக்கு அரசுத் துறையிலே இருந்து சன்மானமாக ரூ. 50 ரூ. 100 என்று தருகிறார்கள். தவிர அவர்களுக்கு அட்வான்ஸ் இன்க்ரிமென்ட் தந்தால் அவர்கள் உங்களுக்கு நன்றிசொல்ல கடமைப் பட்டிருப்பார்கள். அதை அமைச்சர் அவர்கள் கவனிக்க வேண்டுமென்று நான் இந்த நேரத்திலே சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். அது மட்டுமல்ல. பவர் லூமிலே வேலை செய்கின்ற தொழிலாளர்களுக்கு கூலி நிர்ணயம் செய்வதற்கு தொழிலாளர் துறையிலே இருந்து ஒரு பெரிய அதிகாரியைப் போட்டு ஒரு ஸ்தாபனத்தை அமைக்கயிருப்பதாக நீங்கள் சொல்லியிருக்கிறீர்கள். ஆனால் நீதி மன்றத்திலே முதலாளிகள் சார்பிலே இருக்கின்றவர்கள் அந்த அமைப்பு சரியான முறையிலே செயல்படாது என்பதை எடுத்துக் கூறி நீதி மன்றத்திலே அந்த அமைப்பு கூடாது என்று தீர்ப்பு வாங்கியிருப்பதாக அறிகிறேன். அப்படி வாங்கியிருந்தால் முதலாளிகள் அந்த ஒரு நிலையை எடுத்திருப்பார்களானால், தொழிலாளர்களுக்கு பாடுபடுவதாகக் கூறி, அதன் காரணமாக ஏராளமான அபரிமிதமான வாக்குகளைப் பெற்று, இன்றைக்கு ஆட்சிப் பீடத்திலே அமர்ந்திருக்கின்ற அண்ணா தி.மு.க. சர்க்கார், அதிலும் தொழிலாளர் இயக்கத்திலே நீண்ட நெடுங்காலமாக தந்தை பெரியார் அவர்களுடன் உடன் இருந்து, திருச்சியிலே, பொன்மலையிலே ரெயில்வே தொழிலாளர்களின் போராட்டத்திலே கலந்துகொண்டு, இன்னும் பல்வேறு போராட்டங்களில் வெற்றி பெற்று, வாகைசூடிய மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் இந்த அவையிலே வீற்றிருக்கின்றார்கள். ஆனால்,

நீதி மன்றத்திலே இந்த தீர்ப்பு வந்த உடனேயே, அதற்கான மாற்று நடவடிக்கையை எடுக்க வேண்டாமா? அப்படி எடுக்காமல் இருப்பதற்கான காரணத்தை என்னால் புரிந்து கொள்ள முடியவில்லை. என்றாலும், எதிர்காலத்திலே, இனிமேலாவது உடனடியாக இப்படிப்பட்ட விஷயத்திலே நடவடிக்கையை எடுப்பீர்கள் என்று நான் நம்புகிறேன்.

அதுமட்டுமல்ல, இந்த க்காஷுவல் லேபரர்களைப் பற்றி அனைத்துக்கட்சி சட்ட மன்ற உறுப்பினர்களும், அனைத்துக் கட்சித் தலைவர்களும் வருத்தப்பட்டுச் சொல்லக்கூடிய விஷய மாக இருக்கிறது. அது இன்றையதினம் அகில இந்தியாவிலே யும், தமிழ்நாட்டிலேயும் கொத்தடிமைகளாக மாறியிருக்கிறது என்பதை உங்கள் மேலான கவனத்திற்கு நான் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். ஒரு ஆலையில், ஒரு பாக்டரியில் ஒரு ஆண்டில் 240 நாட்கள் வேலை செய்தால், அவர்களை நிரந்தரமாக்க வேண்டுமென்ற சட்டம் இருக்கிறது. ஆனால் அதை அமுல் படுத்தாமல் இருப்பதை என்னால் புரிந்துகொள்ள முடியவில்லை. ஆக அதற்காக உடனடியாக நீங்கள் நடவடிக்கைகள் எடுக்க வேண்டும் என்று நான் இந்த நேரத்தில் கேட்டுக்கொள்ள ஆசைப் படுகிறேன்.

அது மட்டுமல்ல. ஷாப்ஸ் அண்டு எஸ்டாபிளிஷ்மென்ட் ஆக்ட் என்ற ஆக்டை நாம் வைத்திருக்கிறோம். மினிமம் வேஜிஸ் ஆக்டை வைத்திருக்கிறோம். ஆனால் அதை அதிகாரிகள் முறையாக செயல்படுத்துகிறார்களா என்றால் இல்லை. அதற் கான உரிமைகள் சம்பந்தப்பட்டவர்களுக்கு வழங்கப்படுகின்றதா என்பதையும் நாம் எண்ணிப்பார்க்க வேண்டும். ஆனால், அதே நேரத்தில் இன்ஸ்பெக்டர் ஆப் லேபர் போன்று தமிழ் நாட்டில் பல்வேறு அதிகாரிகள் இருக்கின்றார்கள். உங்கள் கொள்கைக் குறிப்பிலேயே சொல்லியிருக்கின்றீர்கள்— திடீ ரென்று சோதனை செய்து ஏராளமான வழக்குகள் போடப் பட்டது பற்றிய ஒரு புள்ளிவிவரப் பட்டியலைக் கொடுத்திருக் கிறீர்கள். ஆனால், அதே நேரத்தில் தென் ஆற்காடு மாவட்டத் தில், திண்டிவனத்தில் ஓட்டல்கள், கடைகள், ஜவுளிக் கடைகள், என்ஜினியரிங் நிறுவனங்கள் போன்றவைகளில் தொழிலாளர் பட்டியலை, எந்த இன்ஸ்பெக்டர் ஆப் லேபரும் அங்கே போய்ப் பார்த்ததாக இல்லை என்பதை நான் வருத்தத்தோடு சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். வாரத்திற்கு ஒரு நாள் விடுமுறை என்ற அறிவுரை சொல்லப்படுகிறதா என்றால், நிச்சயமாக அங்கே சொல்லப்படவில்லை என்பதையும் கூறிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். எத்தனையோ இடங்களில் தொழிலாளர் களுக்காக வைக்கப்பட்டிருக்கின்ற பதிவேடுகளில், அந்தக் கடைகளில் அல்லது ஓட்டல்களில், மற்ற வியாபார ஸ்தாபனங்

1981 ஏப்ரல் 21] [திரு. கே. எம். தங்கமணி]

களில் வேலை செய்கின்ற பணியாட்கள் கண்டிப்பாக எத்தனை பேர்கள் இருக்கிறார்கள் என்பதைப் போய்ப் பார்க்க முடியாத நிலையில் அந்தத் துறை இருக்கிறது என்பதை நான் இந்த நேரத்தில் உங்கள் கவனத்திற்கு கொண்டுவர ஆசைப்படுகிறேன்.

தமிழ்நாட்டில், இன்றையதினம் அரசுத் துறையிலும், பொது துறையிலும், ஸ்கிரினிங் கமிட்டியை நாம் வைத்திருக் கிறோம். அந்தக் கமிட்டியில் தொழிலாளர்களுடைய பிரதி நிதிகள் இருக்கிறார்களா என்றால், இல்லை. முதலாளி களுடைய சார்பில் அதிலே பிரதிநிதித்துவம் இருக்கிறது. அரசுத் துறைச் சார்பில் அதிலே பிரதிநிதித்துவம் வகிக்க வாய்ப்பு இருக்கிறது. ஆனால், தொழிலாளர்கள் சார்பில் அதற்கு வாய்ப்பு இருக்கிறதா என்றால், இல்லை. ஆனால், நீங்கள் கடந்த சட்டமன்றக் கூட்டத் தொடரிலே, இதே மானியத்தின் மீது சொல்லியிருக்கிறீர்கள்—ஒருவேளை ரெபரென்சுக்கு முடியா மல் இருந்தாலும், எத்தனையோ வழக்குகளை கோர்ட்டுக்கு அனுப்பியிருக்கிறேன் என்று இந்த மன்றத்திலே குறிப்பிட்டிருக் கிறீர்கள். அதற்கு நன்றி.

(மாலை 4—40)

ஆனால் எல்லா வழக்குகளையும் உங்களால் அனுப்பிவிட முடியுமா? அதிலே வேண்டியவர்கள், வேண்டாதவர்கள், சம்பந்தப் பட்டவர்கள், சம்பந்தப்படாதவர்கள் என்ற பிரச்சினை வருகிற போது அது உங்களாலேயே கைகட்டப்பட்டுவிடும் என்ற ஒரு சூழ்நிலை வந்துவிடலாம். எனவே ஒன்று அந்த கமிட்டியிலே தொழிலாளர்களுடைய பிரதிநிதிகளை நீங்கள் ஏற்படுத்துங்கள். அப்படி இல்லை என்றால் அந்த வடிகட்டுகிற கமிட்டியை ஸ்கிரீனிங் கமிட்டியை கலைத்து விடுகிற ஏற்பாட்டினை செய்வீர் களேயானால், தமிழகத்தில் இருக்கிற தொழிலாளர்கள் அனை வரும் நன்றி தெரிவிப்பார்கள்.

இன்றைக்கு தமிழகத்தில் பொது சுகாதாரத் துறையிலே நகராட்சி மன்றங்களிலே துப்புரவுத் தொழிலாளர்கள் இலட்சக் கணக்கான பேர்கள் வேலை பார்க்கிறார்கள். ஆனால் அவர்களுக்கு ஏதாவது பாதுகாப்பு உண்டா? எத்தனையோ தொழிற்சாலை களில் நாம் ஒர்க் லோட் என்று முடிவு எடுக்கிறோம். ஆனால் இந்த நகராட்சி மன்றங்களில் வேலை செய்கிற துப்புரவுத் தொழி லாளர்களுக்கு வேலை பளு நிர்ணயிக்கப்பட்டிருக்கிறதா என்றால் இல்லை. 1920-லே பிரிட்டிஷ் ஆட்சி காலத்தில் சட்டம் ஒன்று போடப்பட்டிருக்கிறது. அதிலே ஒரு துப்புரவுத் தொழிலாளர் மலம் எடுக்கிற தொழிலாளி சரியாக 40 வீடுகள் எடுக்க வேண்டு மென்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் இன்றைக்கு சுதந்திரம் கிடைத்த பின்னாலே 1981 ஆம் ஆண்டிலே இன்றைக்கு ஒரு

சாதாரண மலம் எடுக்கிற தொழிலாளி 300, 400, 500 வீடுகள் என்று எடுக்கிறான். இதைத் தடுக்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டாமா? நடவடிக்கை எதுவும் எடுக்கவில்லை என்பதைத்தான் பார்க்கிறோம். தமிழகத்தில் இருக்கிற தொழிற்சங்கங்கள் எல்லாம் இன்றைக்குப் போராடுகிறார்கள். அவரவர்களுக்கு நியாயமானதைச் சொல்கிறார்கள். அரசு ஏதாவது நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறதா என்றால் இல்லை. அங்கே இருக்கிற சானிடரி இன்ஸ்பெக்டர், பஞ்சாயத்திலே, ஹெல்த் ஆபீசர், நகராட்சியிலே யார் இருக்கிறாரோ அவர்கள் நிர்ணயிப்பது வேண்டிய ஒரு தொழிலாளி ஏதாவது செய்து தருவாரானால் கொடுப்பதைக் கொடுத்து பெறவேண்டியதைப் பெற்றால் அவர்களுக்கு, 50 வீடுகள் என்று நிர்ணயிக்கிறார். இல்லை தொழிலாளி ஏதாவது ஆகாதவர் என்று சொன்னால், அல்லது நாலுபேர் மத்தியிலே ஒரு தொழிலாளி ஏதேனும் காரணத்தால் கேள்வி எதிர்த்து கேட்டிருப்பாரானால் இந்தத் தெருவையும் சேர்த்துப் பார், என்று 300 வீடுகள் 400 வீடுகள் என்று சொல்லுகிற நிலைமை இருக்கிறது. நான் சார்ந்திருக்கிற திண்டிவனம் நகராட்சியில் 120 துப்புரவுத் தொழிலாளர்கள் வேலை பார்க்கிறார்கள். 60 பேர் ஸ்கேவன்சராகவும் 60 பேர் ஸ்வீப்பராகவும் இருக்கிறார்கள். அதில் பெரும்பாலானோர் அரிசனங்கள் என்று சொல்லப்படுகிற அருந்ததி வகுப்பைச் சேர்ந்தவர்களாக இருக்கிறார்கள். இந்தத் தொழிலுக்கு வந்துவிட்டவர்கள் அருந்ததி வகுப்பைச் சேர்ந்தவர்கள் மலம் எடுக்கிற தொழிலில் ஈடுபடுகிறார்கள். ஆனால் மற்றவர்கள் ஸ்கேவன்சர் வேலைக்கு வந்துவிட்டாலும் கூட மலம் எடுக்கிற வேலையைச்செய்ய தயாராக இல்லை. அதனுடைய விளைவு அவர்களுடைய வேலை இவர்கள் மீது திணிக்கப்படுகிறது. எனவே தமிழக சர்க்கார் உடனடியாக துப்புரவுத் தொழிலாளர்களுக்கு எவ்வளவு குறைந்தபட்ச வேலை என்பதை நிர்ணயிக்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

குறிப்பாக திண்டிவனம் நகராட்சியிலே நிதிநிலை பற்றாக்குறை என்று காரணத்தைக்காட்டி 20 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு எத்தனை தொழிலாளர்கள் இருந்தார்களோ அதே தொழிலாளர்கள் தான் இன்றையதினம் இருந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் நிதிநிலை பற்றாக்குறைஎன்றுகாரணம்காட்டி ஐந்து ஆறு தொழிலாளர்களை வேலையிலிருந்து நீக்கி விட்டார்கள். நீக்கிவிட்டார்கள் என்று கூறி நான் சார்ந்திருக்கின்ற ஐ. என். டி. யு. சி. சார்பிலே மூன்று நாள் அங்கே ஸ்ட்ரைக் செய்து அதற்குப் பின்னால், 'சப்ஸ்டிடியூட் போடுவதாக நகராட்சி மன்றத்திற்கும் என்னுடைய தொழிற் சங்கத்திற்கும் ஒரு உடன்பாடு ஏற்பட்டு அந்த ஐந்து பேர்களும் 'சப்ஸ்டிடியூட்டாக வேலை செய்கிறார்கள். சொல்லுகிற காரணம் நிதிநிலை பற்றாக்குறை, ஆகவே சப்ஸ்டிடியூட்டாக இருக்கிறார்கள். நிரந்தரம் செய்யப்படவில்லை. ஆனால்

வாய்மையே வெல்லும் TRUTH ALONE TRIUMPHS

ஐந்து பேர் சப்ஸ்டியூட்டாக வேலை பார்க்கிறார்கள். இன்றைய தினம் 12 பேர் மேலும் சப்ஸ்டியூட்டாக சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறார்கள் அப்படியானால் நிதிநிலை பற்றாக்குறை என்பது சரியான காரணமா? அது சரியில்லை. பலமுறை நகராட்சி மன்ற துறையினரிடம் அவர்களுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வந்திருக்கிறேன். போட்டிருக்கிற உடன்பாட்டில் கண்டிருக்கிற நிலையினை நான் எடுத்துக் காட்டியிருக்கிறேன். இதுவரை உருப்படியாக ஏதாவது அரசு துறையால் நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டிருக்கிறதா? சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகள், கடலூரில் தொழிலாளர் நல அலுவலகத்திலேகூட நகராட்சி மன்றத்திற்கு அறிவுறுத்தினார்கள். சகோதர துறையிலே இருக்கிற ஒரு அலுவலகம் சொல்லியே அங்கே இருக்கிறவர்கள் எந்தவித நடவடிக்கையும் எடுக்கவில்லை. சொல்வது ஒன்று செய்வது ஒன்றாக இருக்கிறது. எனவே உடனடியாக அந்த ஐந்து தொழிலாளர்களை, மேலும் 12 தொழிலாளர்கள் வேலைபார்க்க வாய்ப்பு இருக்கிற போது, ஏன் அவர்களை நிரந்தரம் செய்யக் கூடாது. அவர்களை உடனடியாக நிரந்தரம் செய்ய நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதேபோல கேங்க் கூலி என்று நகராட்சி மன்றங்களில் பஞ்சாயத்திலே இருக்கிறது. எல்லா துறைகளிலும், சர்க்கார் துறைகளிலும் என். எம். ஆர். ஒர்க்கர்ஸ் என்று வைத்திருக்கிறோம். ஆனால் அவர்கள் நிரந்தரம் செய்யப்பட்டிருக்கிறார்களா என்றால் இல்லை. திண்டிவனம் நகராட்சியிலே அப்படி 15 பேர்கள் வேலைசெய்கிறார்கள். இதுவரையில் அவர்கள் நிரந்தரம் செய்யப்படவில்லை. தமிழகத்திலே உள்ள அத்தனை நகராட்சி மன்றங்களிலேயும் உள்ளவர்கள் பர்மனன்ட் செய்யப்பட்ட பட்டியலைக் கொண்டு வந்து அங்கே இருக்கின்ற அதிகாரிகளிடத்திலே சொன்ன போது அது ஏனோ அவர்களுடைய காதுகளில் ஏறமாட்டேன் என்கிறது. கண்களிலே படமாட்டேன் என்கிறது. என்ன காரணம் என்று எனக்குப் புரியவில்லை. மேலே எழுதுகிறேன், எழுதுகிறேன் என்று சொல்லி காலத்தைத் தள்ளுகிறார்களே தவிர உருப்படியாக நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை. அவர்கள் எல்லாம் 16, 17, 20 ஆண்டுக்காலமாக வேலை பார்த்து வருகிறார்கள். அவர்களுக்கு ஓவர்டைம் உண்டா என்றால் இல்லை. திண்டிவனத்திற்கு எட்டாவது மைலில் குடிநீர்த் தேக்கம் இருக்கிறது. இரவு 2 மணிக்கு அங்கே பழுதாகிவிடுகிறது என்றால் இந்தத் தொழிலாளர்கள்தான் ஓடவேண்டும், துப்புரவுத் தொழிலாளர்கள் சாக்கடைத் துப்புரவுத் தொழிலாளர்கள் லீவு என்று சொன்னால் இவர்கள்தான் அங்கே வரவேண்டுமென்ற சூழ்நிலை இருக்கிறது. ஆகவே அந்த காங்க் மஸ்தூர்களை பெர்மனென்ட் செய்ய வேண்டுமென்று இந்த நேரத்திலே கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

ஒரு தொழிலுக்கு ஒரு தொழிற் சங்கம் என்று மாண்புமிகு முதல்வர், நீங்கள் எல்லாம் சொல்லுகிற புரட்சித் தலைவர்

எம். ஜி. ஆர். அவர்கள் சொல்கிறார்கள். எல்லோருக்கும் அப்படி வரவேண்டும் என்ற விருப்பம்தான். பூந்தமல்லியிலே எஸ்.எஸ்.பவர் சுவிட்ச் கியர் என்ற தொழிற் சாலை இருக்கிறது. அங்கே அங்கீகரிக்கப்பட்ட சங்கமாக எங்களுடைய ஐ. என். டி. யு. சி. தான் இருக்கிறது. ஆனால் இன்றைய தினம் அங்கே என்ன நடைபெறுகிறது என்றால் ஆளுகின்ற அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் ஒரு தொழிலுக்கு, ஒரு தொழிற் சங்கம் தேவை என்ற கோஷத்தை வைத்திருக்கிறவர்கள் அரசுத் துறையைச் சார்ந்திருக்கின்ற கட்சியான அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக்கழகத்தைச் சார்ந்த நண்பர்கள் இன்றைக்குப் போட்டியாக ஒரு தொழிற் சங்கத்தை உருவாக்குவதற்காக ஏற்பாடு செய்திருக்கிறார்கள். அது மட்டுமல்ல. 15–4–1981 அன்று 54ஜி என்ற பஸ்சிலே ஐ. என். டி. யு. சி தொழிற் சங்கத் தலைவர்கள் போய்க் கொண்டிருக்கிறார்கள். பூந்தமல்லியிலிருந்து இரட்டை ஏரி அருகிலே அந்த பஸ் போய்க் கொண்டிருக்கிறது. உடனடியாக அங்கேயுள்ள அண்ணா தி. மு. க. நண்பர்கள் அங்கே போட்டி தொழிற்சங்கத்தை உருவாக்குவதற்கு அந்த தொழிற்சங்க இயக்கத்தை உடைப்பதற்காக இருக்கிறார்களல்லவா, அந்த நண்பர்கள் கத்தி முனையிலே அந்த பஸ்ஸை தடுத்து நிறுத்துகிறார்கள். கத்தி முனையிலே அந்த பஸ் நிறுத்தப்படுகிறது. டிரைவருடைய கழுத்திலே கத்தி வைக்கப்படுகிறது. அங்கே 4, 5 தொழிற்சங்கத் தலைவர்கள் கத்தியால் குத்தப்பட்டு பலத்த காயமேற்பட்டு இருக்கிறார்கள். அதற்குப் பின்னாலே போலீஸ் ஸ்டேஷனுக்கு பஸ்ஸை ஓட்டிச் சென்று டிரைவரும் கண்டக்டரும் சேர்ந்து புகார் கொடுக்கிறார்கள். அந்தப் புகாரை நம்முடைய புரட்சித் தலைவருடைய ஆட்சியிலே, அண்ணா தி. மு. க. வினுடைய ஆட்சியிலே தொழிலாளர்களின் தோன்றாத்துணைவர்கள் என்று சொல்லிக் கொண்டு ஆட்சிபீடம் ஏறியிருக்கிறார்களே உங்களுடைய ஆட்சியிலே, அந்த புகாரைக்கூட அங்கே இருக்கின்ற போலீஸ் நிலையத்திலே பதிவு செய்யப்படவில்லை இந்த வினாடி வரையில் என்று சொன்னால் வெட்கக் கேடாக இல்லையா வேதனை தரக்கூடியதாக இல்லையா என்று நான் கேட்க விரும்புகிறேன்.

இங்கே பெரியார் போக்குவரத்துக் கழகத்தைப் பற்றி நான் சொல்ல வேண்டும். அங்கே சம்பந்தப்பட்ட அமைச்சர் பெருமகனார் உட்கார்ந்திருக்கிறார். தந்தை பெரியார் போக்குவரத்து கழகத்திலே எங்களுடைய ஐ. என். டி. யு. சி. சங்கம் இருக்கிறது. அங்கே இருக்கிற திண்டிவனம் டெப்போவிலே கடந்த 24 ம் தேதி ஒரு போர்டை எழுதி வைக்கிறார்கள். தொழிற்சங்கத் தலைவராக இருந்து இன்றையதினம் அமைச்சராக வந்திருக்கின்ற அமைச்சருக்கும் தெரியும், தொழிலாளர்கள் உணர்ச்சி வசப்படுகிறபோது அடிவயிற்றிலே சோறு கஞ்சி இல்லாவிட்டாலும் எவ்வளவு முழக்கங்களை எழுப்புவார்கள், ஆத்திர உணர்ச்சியோடு, வர்க்க உணர்ச்சியோடு, எப்படி கோஷங்களை முழக்கங்களை

எழுப்புவார்கள் என்று தெரியும். நீங்கள் சார்ந்திருந்த, இன்றைக்கு அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழக இயக்கத்திலே எத்தனையோ இடங்களிலே அப்படி போர்டுகளை நீங்களே வைத்திருக்கிறீர்கள். உங்களுடைய தொழிற் சங்கங்களிலே வைத்திருப்பீர்கள். அப்படி எங்களுடைய சங்கத்தின சார்பில் ஒரு போர்டு அங்கே வைக்கப்படுகிறது. அங்கே இருக்கிற பிராஞ்சு மேனேஜர் அங்கே டியூட்டி போடுவதிலே தவறு செய்கிறார். வேண்டியவர்களுக்கு டியூட்டி போடுகிறார். வேண்டாதவர்களுக்கு டியூட்டி போடுகிறார் குறிப்பாக, தி. மு. க., ஐ. என். டி. யு. சி. சங்கத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் அதனால் பாதிக்கப்படுகிறார்கள் என்ற நிலைமை வந்தது. ஐ. என். டி. யு. சி. யிலே ஒரு போர்டை வைக்கிறார்கள். பிராஞ்சு மேனேஜர் அவர்களே, உங்களுக்கு எம். டி. என்ற நினைப்பா என்ற ஒரு வாசகம் அதிலே. உடனே அங்கே இருக்கின்ற போர்மேன் அந்த போர்டை எடுத்து, உள்ளே இருக்கிற பஸ்ஸை கொண்டு வந்து வாசல் படியிலே நிறுத்திக் கொண்டு, ஐ. என். டி. யு. சி. போர்டை உள்ளே இருக்கின்ற டீசலைக் கொண்டு வந்து, உள்ளே இருக்கிற இரண்டு சிறுவர்களைக்கொண்டு கொளுத்தச்சொல்கிறார். அது உடனடியாக என் கவனத்திற்கு வந்தவுடன் சம்பந்தப்பட்ட பிராஞ்சு மேனேஜரோடு நான் தொடர்பு கொண்டு கேட்டேன். விசாரணை செய்து விட்டு நடவடிக்கை எடுக்கிறேன் என்று சொன்னார். தலைமை அலுவலகம் விழுப்புரத்திலே இருக்கிறது. பொது மேலாளராக இருப்பவர் இடத்திலே தொலை பேசியிலே தொடர்பு கொண்டு நடவடிக்கை எடுங்கள் என்று சொன்னேன். பிராஞ்சு மானேஜர் விசாரித்து எனக்கும் ஒரு காப்பி போட்டிருக்கிறார். பெரியார் டிரான்ஸ்போர்ட் எம். டி. க்கும் அது போய் இருக்கிறது. 4, 5 தினங்களுக்கு முன்னாலே நான் விழுப்புரத்திற்குச் சென்று அந்த எம். டி. யைப் பார்த்து உடனே நடவடிக்கை எடுங்கள் என்று சொன்னேன். ஆகவே, 24—ம் தேதி நடந்த சம்பவத்திற்கு இதுவரையிலும் நடவடிக்கை எடுக்கப்படவில்லை என்றால் அந்த போர்மேனுடைய சொந்தக்காரர் விழுப்புரத்திலே ஒரு தடவை அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக்கழகத் தேர்தலிலே நின்று வெற்றி பெற்று இந்தத் தடவை சீட்டு கிடைக்காத காரணத்தினாலே இருக்கிறார். அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்தவர் இயக்கத்திலே இருக்கிறவர் அவருக்கு மிக நெருங்கிய உறவினர்.

(மாலை 4.50)

அவர் சொல்கிறார், தந்தை பெரியார் கார்ப்பரேஷனில் எனக்கு வேண்டியவர்கள் இருக்கிறார்கள்; எம்.டி. இருக்கிறார், ஜி.எம். இருக்கிறார் ; எனவே ஒன்றும் செய்ய முடியாது என்று சொல்கிறார்கள். அவ்வாறு ஒன்றும் செய்ய முடியாது என்று சொல்கின்ற சூழ்நிலை உருவாகுமேயானால் அதைப்போல எங்களாலும்செய்யமுடியும் என்ற சூழ்நிலை ஏற்பட முடியாதா ? எங்களுடைய போர்டை எரிப்பதற்கு அந்தக் கைகள் வருமானால்

ஆளுகின்ற வாய்ப்பில் உள்ள உங்களுடைய சங்கமும் இருக்கிறது, எனவே, எங்களால் எதிர் நடவடிக்கை எடுக்க முடியாதா என்பதைக் கேட்க விரும்புகிறேன். அவ்வாறு செய்ய முடியும். ஆனால் நாங்கள் காந்தியடிகளைப் பின்பற்றுபவர்கள், தேசப் பிதா காந்தியடிகள் எங்களுக்குச் சொல்லிக்கொடுத்த பாடம் அதுவல்ல; அவ்வாறு சொல்லிக்கொடுக்கின்ற பள்ளிக்கூடத்திலே நாங்கள் படிக்கவில்லை.

மாண்புமிகு திரு. சு. முத்துசாமி: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, 27-ஆம் தேதி மானியத்தில் விரிவாகச் சொல்லியிருந்தால் எனக்கும் வசதியாக இருக்கும். இருந்தாலும்கூட அவர்கள் இதைப்பற்றிச் சொல்லும்பொழுது நல்லவேளையாக நான் இங்கே இருக்கிறேன். அதனால் மகிழ்ச்சியடைகிறேன். இந்தக் கருத்தை அவர்கள் இப்பொழுது தான் சொல்கிறார்கள். 24-ஆம் தேதி நடந்திருக்கிறது; சட்டமன்றத்திற்கு இரண்டுபேரும் வந்துகொண்டுதான் இருக்கிறோம். ஆனால் அவர்கள் இதுவரையில் என்னுடைய கவனத்திற்கு இதைக் கொண்டுவரவில்லை. குறிப்பாக அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்த ஒரு நபர், சொந்தக்காரர் இருக்கிறார் என்று சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார் என்று அவர்கள் சொல்கிறார்கள். ஆனால், எல்லாச் சங்கங்களிலிருந்தும் இப்படிப்பட்ட புகார்கள் வந்து கொண்டுதான் இருக்கின்றன. குறிப்பாக அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்த நண்பர்கள் வந்து சொல்கிறார்கள், ஐ.என்.டி.யூ.சி. காரணமாக இருக்கிறது, திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் காரணமாக இருக்கிறது, நம்முடைய தோழர்கள் பழிவாங்கப்படுகிறார்கள் என்ற கருத்தைச் சொல்கிறார்கள். எனவே, தொழிலாளர்களைக் காப்பாற்றுகின்ற பொறுப்பும், கடமையும் உங்களுக்கு இருக்கிறது, எல்லோருக்கும் இருக்கிறது. எந்தவிதக் கருத்தில், எந்தவிதக் கொள்கையில் நின்றிருந்தாலும் தொழிலாளர்களின் உரிமை பறிபோகக் கூடாது என்பதில் தீவிர நடவடிக்கை எடுத்தாக வேண்டும். எனவே, அந்தக் கருத்தை முன்கூட்டியே சொல்லியிருந்தால் எனக்கும் வசதியாக இருந்திருக்கும்; உங்களுக்கும் நல்லதாக இருந்திருக்கும் என்று கருதுகிறேன்.

திரு. கே. எம். தங்கமணி: மாண்புமிகு சட்டப்பேரவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, அமைச்சரவர்கள் இதைச் சொன்னதற்காக நான் அவர்களுக்கு நன்றி தெரிவித்துக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். ஆனால் ஒன்று, ஐ.என்.டி.யூ.சி யைச் சேர்ந்தவர்கள்கூட வேண்டிய சலுகைகளைப் பெறுவதாக அவர்கள் சொன்னார்கள். நான் ஒன்றை நினைவுபடுத்த விரும்புகிறேன். நான் தொழிற்சங்கத் தலைவராக இருந்து சட்டமன்ற உறுப்பினராக மாறிய பிறகும்கூட, முறையாக

தொழிற்சங்கமாக அங்கே நடந்து கொண்டிருக்கும் பொழுது நிர்வாக இயக்குநரைப் பார்த்தோ அல்லது பொது மேலாளரைப் பார்த்தோ எந்தச் சலுகையையும் நான் பெற்றது இல்லை என்பதை உங்களுக்கு இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். இனிமேலாவது நான் கூறியது பற்றி நடவடிக்கை யெடுப்பார்கள் என்று நம்புகிறேன்.

அடுத்து, ஆரணியில் இலட்சுமி சரஸ்வதி பஞ்சாலை என்ற ஒரு ஆலை இருக்கிறது. 800 பேர் வேலை செய்யக்கூடிய பெரிய மில்; தனியார் நடத்துகின்ற மில். ஆனால் அங்கே நிரந்தரம் செய்யப்பட்ட தொழிலாளர்கள் எவ்வளவு பேர் என்று பார்த்தால் 100 பேர்தான் இருக்கிறார்கள். மீதியிருப்பவர்கள் அத்தனை பேர்களும் நிரந்தரம் செய்யப்படாமல் இருக்கிறார்கள். இது நியாயமில்லை என்பதைத் தொழிலாளர் நல அமைச்சரவர்களின் மேலான கவனத்திற்கு நான் கொண்டு வர விரும்புகிறேன்.

கடைசியாக ஒரேயொரு கருத்தை மட்டும் கூறி எனது உரையை முடித்துக்கொள்ளலாம் என்று கருதுகிறேன். தென்னார்க்காடு மாவட்டக் கூட்டுறவு நூற்பாலை என்று திண்டிவனம் தாலுக்காவில் உள்ள சாரம் என்ற இடத்தில் இருக்கிறது. அந்த மாவட்டக் கூட்டுறவு நூற்பாலையில் ஏறக்குறைய 400 தொழிலாளர்கள் இருக்கிறார்கள். ஐ.என்.டி.யூ.சி. சங்கம், ஏ.ஐ.டி.யூ.சி. சங்கம் என்ற இரண்டு சங்கங்கள்தான் அங்கே உண்டு. ஆனால் இன்றைய தினம் அதன் நிர்வாகப் பொறுப்பை ஏற்றிருக்கின்ற மதிப்பிற்குரிய நிர்வாக இயக்குநர் புதிதாக மாற்றலாகி வந்திருக்கிறார். இன்றைக்கு அவர் தன்னிச்சையாக, உற்பத்தியையே பாதிக்கின்ற அளவிற்குத் தொழிலாளர்களைத் திட்டமிட்டுப் பழி வாங்கும் உணர்வோடு நடக்கிறார்கள் என்பதை நான் கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன். ஐ.என்.டி.யூ.சி. சங்கத்தைச் சேர்ந்த ஒரு தொழிலாளியின் சொந்தக்காரர் செத்துப் போகிறார். அதற்குப் போக வேண்டுமென்று அந்தத் தொழிலாளி சூப்பர்வைசரிடம் லீவ் லெட்டர் கொடுக்கிறார்; அவர், எப். எம் வந்தபிறகு சொல்லிவிட்டுப் போகச் சொல்லுகிறார். இப்படி, லீவ் மனு கொடுக்கப்பட்டு, அந்த மனுவை வாங்கி வைத்துக் கொண்டு போகலாம் என்று சொல்லியபிறகு தொழிலாளிகள் எட்டு பேர் சென்றிருக்கிறார்கள். ஆனால் மறுநாள் காலை வேலைக்குச் சென்றால் அங்கே மெமோ கொடுக்கப்படுகிறது; 'ஷோ காஸ் நோட்டீஸ்' கொடுக்கப்படுகிறது. அதோடு நிறுத்தியிருந்தால்கூடப் பரவாயில்ல; சஸ்பெண்ட் செய்யப்படுகிறார். ஆனால் மற்றச் சங்கத்தைச் சேர்ந்த, அதாவது ஏ.ஐ.டி.யூ.சி சங்கத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் ஒரு மாநாட்டு நிகழ்ச்சிக்காக லீவ் மனு கொடுக்காமல் லாரியில் போயிருக்கிறார்கள். ஆனால் அவர்கள் மீது நடவடிக்கை எடுத்தார்களா

என்றால் எடுக்கவில்லை. இன்றைக்கு ஸ்டாஃப் யூனியன் எங்கள் கைக்கு வந்து விட்டது. அதில் உள்ள முக்கியஸ்தர்கள்மீது திட்டமிட்டுப் பழிவாங்கும் காரியங்களை அந்தச் சாரம் நூற்பாலை இயக்குநர் எடுத்துக்கொண்டு வருகிறார் என்பதை உங்கள் மேலான கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன்.

திரு. இரா. கருப்பையா : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, சாரம் மில்லிலே இருக்கக்கூடிய நிலையைப் பற்றி பேசும்பொழுது, அங்கேயிருக்கக்கூடிய ஏ.ஐ.டி.யூ.சி சங்கத்தைப் பற்றி, அங்கத்தினர் அவர்கள் அவருக்கு இருக்கிற காழ்ப்புணர்ச்சியைத் தெரிவிக்கக்கூடிய முறையிலே குறிப்பிடுகிறார்கள். ஏ.ஐ.டி.யூ.சி. சங்கம் சம்பந்தப்பட்ட மட்டில் இம்மாதிரியான நடவடிக்கைகளில் ஈடுபடுவதில்லை. அது பொறுப்பான முறையிலே நடைபெறக்கூடிய சங்கம். அங்கே இருக்கக்கூடிய தொழிலாளர்களுக்கும் பொறுப்பான முறையிலே வழிகாட்டக்கூடிய தலைமையிருக்கிறது என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். இராகவானந்தம்: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, சாரம் என்ற கிராமத்தில் நான்கூட இருந்திருக்கிறேன். 1949-ல் நான் அசிஸ்டென்ட் ஸ்டேஷன் மாஸ்டராக இருந்த பொழுது, என்னைக் கைது செய்து சிறையிலே வைத்த பிறகு நான் வேலைக்கு வந்தபிறகு வீடில்லாத ஊருக்கு மாற்ற வேண்டுமென்று என்னை மாற்றினார்கள். பாஞ்சாலம் என்ற ஸ்டேஷனுக்கு அசிஸ்டென்ட் ஸ்டேஷன் மாஸ்டராக இருந்த காலத்திலே மாற்றினார்கள். பக்கத்திலே இருந்த கிராமம்தான் சாரம். அங்குதான் நான் குடியிருக்க வேண்டி வந்தது. அங்கே இருக்கக்கூடிய நிலைமைகள் எல்லாம் எனக்குத் தெரியும். மாண்புமிகு உறுப்பினர் தங்கமணி அவர்கள் சொன்னதைப் பற்றி லேபர் கமிஷனரிடத்திலே சொல்லி விசாரிக்கச் சொல்கிறேன். ஆக, ஏ.ஐ.டி.யூ.சி, ஐ.என்.டி.யூ.சி. என்று இங்கே வாக்குவாதம் செய்ய வேண்டாம். அதைப்பற்றி நான் விசாரிக்கச் சொல்கிறேன்.

திரு. கே. எம். தங்கமணி : பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, அமைச்சர் அவர்கள் பதில் சொன்னதற்குப் பின்னாலே அதிலே நான் தலையிடவில்லை. இங்கே கம்யூனிஸ்ட் கட்சியினுடைய தலைவர் அவர்கள் ஒரு கருத்தினைச் சொன்னார்கள். பொறுப்பான சங்கம் எங்களுடைய சங்கம் அல்லது, அதனுடைய தலைவரும் வழிகாட்டக்கூடிய பொறுப்பான தலைவர் என்று.....

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : அந்த விவகாரம் முடிந்து விட்டது, மீண்டும் விளக்க வேண்டாம். முடித்துக் கொள்ளுங்கள்.

திரு. கே. எம். தங்கமணி : அந்த விளக்கத்திற்கு நான் போக விரும்பவில்லை. ஆனால், அமைச்சர் அவர்கள் நடவடிக்கை எடுக்கிறேன் என்று சொன்னதாலே அதோடு நான் விட்டுவிடுகிறேன் ஆனால், இன்றைய தினம் அந்த நிர்வாக இயக்குநர் ஸ்டாஃப் யூனியனிலே இருப்பவர்கள் எல்லாம் அவர் சொல்கின்ற உத்திரவை ஏற்றுக்கொள்ளவில்லையென்ற காரணத்தினாலே, அவர் திருச்சிக்கோ, அல்லது மதுரைக்கோ வேறு பல ஊர்களுக்கோ, சொந்த ஜோலியாகப் போகிறபொழுது பல்வேறு லாட்ஜ்களிலே தங்கியிருந்ததாகச் சொல்லி, அதற்குப் பயணப்படி வேண்டுமென்று கேட்டு இவர்கள் உண்மையான ரசீதுகள் வேண்டுமென்று கேட்டால் அந்த ஸ்டாஃப் யூனியனிலே இருக்கிறவரென்பதால் ஹெட் கிளார்க் இன்றைக்குச் சஸ்பென்ட் செய்யப்பட்டிருக்கின்ற சூழ்நிலை அங்கே இருக்கிறது. அங்கேயிருக்கிற அதிகாரிக்கு தெரியாமலே அங்கேயிருக்கிற டைப் அடிக்கிற மெஷின் வெளியே போகிறது, அது சரியில்லையென்று எம். டி. யினுடைய சவனத்திற்குக் கொண்டுவந்தார் என்பதற்காக அந்த டைப்பிஸ்ட் இன்றைய தினம் பழிவாங்கப் பட்டிருக்கிற ஒரு கோரமான சூழ்நிலை அந்த ஆலையிலே வந்து கொண்டிருக்கிறது. அதனுடைய விளைவாக அவர் திட்டமிட்டு சார்புக்கு ஆதரவாக போகின்ற சூழ்நிலையிலே உற்பத்தி பாதிக்கப் படலாம் என்ற நிலைமை இன்றையதினம் வந்து கொண்டிருக்கிறது என்பதை உங்களுடைய மேலான சவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன். (மணியடிக்கப்பெற்றது.)

திரு. பி. முகமதுல் இஸ்மாயில் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, தொழிலாளர் நல மானியக் கோரிக்கையில் நடைபெறுகிற விவாதத்தில் கலந்து கொண்டு ஒருசில கோரிக்கைகளை வலியுறுத்த நான் விரும்புகிறேன். பலகாலமாகப் போராடி தொழிலாளர்கள் பெற்ற போனஸைப் பெறுகின்ற உரிமை எல்லா தரப்பு தொழிலாளர்களுக்கும் கிடைக்கவில்லையென்ற குறைபாட்டை நான் சுட்டிக்காட்ட ஆசைப்படுகிறேன். 1965-வது ஆண்டு உடன் எடுத்த போனஸ் சட்டம், சிலகாலம் முடக்கப்பட்டிருந்தாலும் பிறகு தொழிலாளர் வர்க்கம் அவர்கள் பெற்றிருந்த சலுகைகளைத் தொடர்ந்து பெறுவதற்கான சூழ்நிலை இன்றைய தினம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. 1980-வது ஆண்டு கொண்டு வரப்பட்ட அவசரச் சட்டத்தின் வாயிலாக, போனஸ் பெறுகின்ற உரிமை, வேறுபல நிறுவனங்களுக்கும் விஸ்தரிக்கப் பட்டிருக்கிறது. பத்திரிகைத் துறைக்கும், வியாபார நிறுவனங்களுக்கும், பாங்கு சிப்பந்திகள், தொழிற்சாலை சிப்பந்திகள் ஆகியோருக்கும் சலுகை அளிக்கின்ற வகையில், புதிய சட்டம் உடல் எடுத்திருக்கிறது. ஆனால், அதே நேரத்தில் பல ஆண்டுகாலமாக, அரசாங்க ரப்பர் தோட்டங்களில் வேலை பார்த்து வருகின்ற தொழிலாளர்களுக்கு அந்தச் சலுகை மறுக்கப்படுகிறது. அதே நேரத்தில், தனியார் துறையிலே இருக்கிற ரப்பர் தோட்

டங்களில் வேலைபார்க்கிற தொழிலாளர்கள் பலகாலமாக அந்தச் சலுகையைப் பெற்று வருகிறார்கள். அரசாங்க உடமை என்ற ஒரே காரணத்திற்காக இந்தச் சலுகை தொழிலாளர் வர்க்கத்திற்கு மறுக்கப்படுவது நியாயமற்றது என்று அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்கு கொண்டு வந்து அரசாங்கத் தோட்டங்களில் வேலை செய்யும் தொழிலாளர்களுக்கும் போனஸ் வழங்கும் திட்டத்தை அமுல்படுத்த வேண்டுமென்று அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[மாலை 5—00.]

முந்திரித் தொழிற்சாலைகள் தமிழகத்தில் ஏறத்தாழ 150-க்கு மேலாக செயல்பட்டு வருகின்றன. கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் மட்டும் 120-க்கு மேற்பட்ட முந்திரித் தொழிற்சாலைகள் இயங்கி வருகின்றன என்பதை நான் உங்கள் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன். அங்கே ஏறத்தாழ 80,000-க்கும் 1 இலட்சத்திற்கும் இடைப்பட்ட அளவில் தொழிலாளர்கள் வேலை பார்த்து வருகிறார்கள். அந்த தொழிலாளர்கள் இன்று வரை ஏற்படுத்தப்பட்டு இருக்கின்ற தொழிலாளர் நலச் சட்டங்கள் எதனாலும் இதுவரையில் பலனடையவில்லை என்பதை உங்கள் கவனத்திற்குக் கொண்டு வர ஆசைப்படுகிறேன். 'மினிமம் வேஜஸ் ஆக்ட்' 1948 ஆம் ஆண்டு கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் அதனால் எந்தவிதமான பலனையும் இந்தத் தொழிலாளர்கள் பெற முடியவில்லை. இ. எஸ். ஐ. சட்டம் இங்கே அமல் நடத்தப்படவில்லை. தொழிலாளர்கள் சட்டம் அமல் நடத்தப்படவில்லை. மிகக் குறைந்த கூலிக்கு வேலை பார்த்துக்கொண்டிருக்கிற இந்தத் தொழிலாளர்களை முதலாளிகள் தங்களுக்கு வேண்டும் என்ற சந்தர்ப்பத்தில் நீக்கிவிடுகின்ற சலுகையையும் பெற்று வருகிறார்கள். எனவே நிரந்தரமான வேலைக்கு உத்திரவாதம் அளிக்கப்படாதது மட்டுமல்லாமல், அவர்கள் அனுபவிக்க்கூடிய உரிமை பெற்றிருக்கிற நலன்கள் ஒன்றையுமே பெற முடியாத அவல நிலையில் இன்றையதினம் உழன்று கொண்டிருக்கிறார்கள்.

கைத்தறி தொழிலாளர்களைப் பொறுத்தவரையில் இப்போது சில காலமாக மாநிலம் தழுவிய நிலையில் எல்லா இடங்களிலும் போராட்டங்கள் நடத்தி வருகிறார்கள். தங்களுடைய உரிமைகளைப் பெறுவதற்காக, குறிப்பாக சத்திரப்பட்டி என்ற இடத்தில் அண்மையிலே நடந்த போராட்டத்தின் காரணமாக பல வழக்குகள் போடப்பட்டன. இன்றையதினம் அந்த வழக்குகளை வாபஸ்பெறவேண்டும் என்று அரசு முன் வந்திருக்கிறது. ஆனால் அந்தத் தொழிலாளர்கள் முன் வைத்துப் போராடிய 16 கோரிக்கைகளில் எந்தக் கோரிக்கையையும் அரசு செய்து தருவதாகத்

தெரியவில்லை. அவர்கள் வைத்திருக்கிற கோரிக்கைகள் எல்லாம் அங்கே வேலை செய்கின்ற தொழிலாளர்களுக்கு—குறிப்பாக கைத்தறி நெசவாளர்கள் ஜனதா ரக துணிகள் செய்வதற்காகக்குறைந்த விலையில் நூல் விநியோகிக்கப்பட்டதாகச்செய்தி. அங்கே இயங்கி வருகின்ற கூட்டுறவுச் சங்கங்களால் $4\frac{1}{2}$ கிலோ எடையுள்ள நூல் ரூ. 80-க்கு அவர்களுக்கு விநியோகம் செய்யப்பட்டது. அவர்கள் உற்பத்தி செய்கின்ற வேட்டி ஒன்றுக்கு ரூ. 7.50 பைசா பெற்று வந்ததாகச் செய்தி. இப்போது அந்த 80 ரூபாய்க்குக் கொடுக்கப்பட்ட நூல் 100 ரூபாயாக உயர்ந்திருக்கிறது. அப்படி 100-க்கு விலை உயர்த்தப்பட்டும்—அவர்கள் செய்து தருகின்ற வேட்டிக்கு அதிக விலை கொடுக்கப்படவில்லை. வெறும் 30 பைசாதான் உயர்த்திக் கொடுக்கப்பட்டது. நூல் விலையை ஏற்றியதற்குப் பின்னர் நியாயமாக பார்க்க வேண்டும் என்றால் விகிதாசாரப்படி அவர்கள் வேட்டிக்கு 1.88 பைசா அதிகமாகப் பெறுவதற்கு அவர்கள் உரிமை பெற்றிருக்கிறார்கள். ஆனால் அவர்கள் 1.88 பைசாவிற்குப் பதிலாக வெறும் 30 பைசாதான் அதிகம் தருகின்ற காரணத்தினால், உற்பத்தியாளர்கள் வேலை பார்க்கின்ற தொழிலாளர்களுக்குக் கூலியைக் குறைவாகக் கொடுப்பதற்கு முன் வந்திருக்கிறார்கள். எனவே தொழிலாளர்கள் போதுமான கூலி பெறுவதற்கு வழி இல்லாமல் திண்டாடிக் கொண்டு இருக்கிறார்கள் என்பதை உங்கள் கவனத்திற்குக் கொண்டு வந்து அவர்களுடைய குறைகளைப் போக்குவதற்கு அரசு முன் வர வேண்டும் என்று பணிவோடு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இங்கே இருக்கின்ற நூற்பாலைகளில், குறிப்பாகக் கூட்டுறவு ஆலைகளில் என். எம். ஆர். என்ற ரக கூலி ஆட்களை வேலைக்கு அமர்த்தி இருக்கிறார்கள். தினம் ஒன்றுக்கு 5.50 காசு பெறுகிற அவர்கள் பல ஆண்டுகளாக வேலை பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் என். எம். ஆர். என்ற பெயரை வைத்துக் கொண்டிருக்கின்ற காரணத்தால் என்றைக்கும் அவர்கள் நிரந்தரமாக வேலை ஆட்களாக உரிமை பெறுவதற்கு உரிய லாயக்கு இல்லாமல் இருக்கிறார்கள். எனவே தொழிலாளர் நலன்கள் தருகின்ற பல சட்டங்கள் இருந்தாலும் அந்தச் சட்டங்கள் ஒன்றுமே அவர்களுக்குத் துணையாக வந்ததாகத் தெரியவில்லை. எனவே பலகாலமாக வேலை பார்த்துக் கொண்டிருக்கின்ற என். எம். ஆர். என்ற பெயரை மாற்றி அவர்கள் நிரந்தரமாக வேலை பார்ப்பதற்கான நடவடிக்கைகளை அரசு மேற்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இங்கே எனக்கு முன்னாலே பேசிய அருமைச் சகோதரர் அங்கே இருக்கிற ஐ.டி.ஐ. பற்றிச் சொன்னார்கள். குமரி மாவட்டத்தில் ஒரே ஒரு ஐ.டி.ஐ. பாலிடெக்னிக் மட்டும் இயங்கி

வருகிறது. ஆண்டுக்கு 272 மாணவர்கள்தான் சேர்த்துக் கொள்ளப்படுகிறார்கள். குமரி மாவட்டத்தில் உள்ள கல்வி நிலை பற்றி உங்களுக்கு நன்றாகத் தெரியும். இந்த மாநிலத்திலே மிக உயர்ந்த அளவுக்கு எண்ணிக்கையில் கல்வி வசதி பெற்றவர்கள், தொழில் கல்வி பெறுவதற்காக பலமாவட்டங்களுக்கு சிந்தி சிதறி ஓடிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அத்தனை ஐ.டி.ஐக்களிலேயும் குமரி மாவட்ட மாணவர்கள் இடம் பெற்றிருக்கிறார்கள். வசதி படைத்தவர்கள் இந்த மாவட்டத்தை விட்டு வெளி மாவட்டங்களில் சென்று பல ஐ.டி.ஐ. பள்ளிகளில் தங்களைச்சேர்த்துக் கொள்வதற்கு வாய்ப்பைப் பெறுகிறார்கள். ஆனால் வசதி இல்லாதவர்கள் தொழில் கல்வியைப் பெறுவதற்கு இருக்கின்ற வசதிகளைப் பெறமுடியாமல் தங்களுடைய வாழ்க்கையின் எதிர்காலத்தை நன்கு அமைத்துக்கொள்ள முடியாமல் இருக்கிறார்கள் என்பதை உங்கள் கவனத்திற்குக் கொண்டு வந்து, குமரி மாவட்டத்திற்குக் குறைந்தபட்சம் ஒரு பாலிடெக்னிக் கல்லூரி நிறுவ வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அங்கே இருக்கின்ற கல்வி பயிற்சி தருகின்ற அமைப்பில் வெறும் ஆறே ஆறு துறைகளில்தான் பயிற்சி தருகிறார்கள். ஏறத்தாழ 35-க்கும் அதிகமான துறைகளில் பயிற்சிகள் இருக்கும்போது வெறும் 6 துறைகளில் மட்டும்தான் பயிற்சி தரப்படுகிறது. இருக்கின்ற துறைகளில் கவர்ச்சிகரமான துறைகளில் அங்கே போதனை தரப்படுவதில்லை. எனவே அவைகளையும் சேர்த்து இன்னொரு கல்வி நிறுவனம் அங்கே துவங்க வேண்டும் என்று அரசை நான் வலியுறுத்திக் கேட்டுக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

1978 ஆம் ஆண்டில் டி.ஐ. சைக்கிள் கம்பெனியில் வேலை நிறுத்தம் ஏற்பட்டதன் காரணமாக 60 தொழிலாளர்கள் வேலை நீக்கம் செய்யப்பட்டார்கள். அவர்களுக்கு மீண்டும் வேலை தரவேண்டும் என்று பலகாலமாக கோரிக்கை விடுத்தும் மேனேஜ்மென்ட் செவிசாய்க்காதது மட்டுமல்ல, அரசாங்கமும் இதிலே தன்னுடைய கவனத்தைச் செலுத்தவில்லை என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அந்த 60 தொழிலாளர்களில் 48 பேர் வீட்டுக்கு அனுப்பப்பட்டு விட்டனர். எஞ்சியுள்ள 12 தொழிலாளர்கள் மட்டும் போராட்டத்தில் தொடர்ச்சியாக ஈடுபட்டு நடத்திக்கொண்டு இருக்கிறார்கள். அவர்கள் தங்களுடைய உரிமையை நிலைநாட்டிக்கொள்ள நீதிமன்றம் செல்வதற்கு அரசு தடை விதித்துக்கொண்டு இருக்கிறது. நீதிமன்றத்திற்குச் சென்று அவர்களுடைய உரிமையை நிலை நாட்டிக்கொள்ளவாவது அரசாங்கம் அனுமதி அளிக்க வேண்டும் என்று சொல்லி, இங்கே ஒருசில கருத்துக்களைச் சொல்ல வாய்ப்பளித்தமைக்கு நன்றி தெரிவித்து, என் உரையை முடிக்கிறேன்.

திரு. என். வி. என். சோமு : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, தொழிலாளர் நல மானியத்தின் மீது நான் சார்ந்து இருக்கின்ற திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பில் என்னுடைய கருத்துக்களைச் சொல்ல விழைகிறேன்.

நம்முடைய அமைச்சர் அவர்கள் சென்ற ஆண்டு கேட்ட தொகை ரூபாய் 6,35,40,000 ஆகும். இந்த ஆண்டு கேட்கிற தொகை ரூபாய் 7,87,51,000 ஆகும். சென்ற ஆண்டை விட இந்த ஆண்டு $1\frac{1}{2}$ கோடி ரூபாய் அதிகம் கேட்கிறார். இப்படி அதிகமான டிமாண்ட் கேட்கிற தொழிலாளர் நல அமைச்சர் அவர்கள், அதிகமாகச் சம்பளம் வேண்டும் என்று கேட்கிற தொழிலாளர்களை வாரண்ட் இல்லாமல் பிடிக்கும் அளவிற்கு அதிகாரம் வேண்டும் என்கிற வகையில் சட்டம் கொண்டு வந்து இருக்கிறார்கள். இப்போது அது பொறுக்குக் குழுவிற்குப் போய் இருக்கிறது. இப்படி $1\frac{1}{2}$ கோடி ரூபாய் அதிகம் செலவுக்குக் கேட்கிற நம்முடைய தொழிலாளர் நல அமைச்சர் இன்றைக்கு தமிழகத்தில் உள்ள நிலைமையை எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும் என்று சொல்லிக் கொள்கிறேன். தமிழகத்தில் உள்ள தொழிலாளர்கள் ஒன்று சிறையில் இருக்க வேண்டும் அல்லது வேலை நிறுத்தத்தில் ஈடுபட்டு தொழிற்சாலைக்கு வெளியே இருக்க வேண்டும். இல்லாவிட்டால், ஆலைகளும் தொழிற்சாலைகளும் மூடப்பட்டு வீட்டுக்குள் உட்கார்ந்து கொண்டு கண்ணீர் வடித்துக்கொண்டு இருக்கவேண்டும். இதுதான் இன்றைக்கு உங்கள் ஆட்சியில் நடந்து கொண்டு இருக்கின்ற அலங்கோலம் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். தொழிலாளர் தோழன் என்று சொல்லிக் கொண்டு அந்தத் தொழிலாளர்களை எவ்வளவு நசுக்க முடியுமோ அந்த அளவிற்கு நசுக்குவதற்காக சட்டங்களையும் திட்டங்களையும் இந்தச் சர்க்கார் செய்து கொண்டு இருக்கிறது.

டெய்ரி டெவலெப்மெண்ட் கார்ப்பரேஷன் மாதவரத்தில் இயங்கிக் கொண்டு இருக்கிறது. அதில் 1000 பேர் வேலை இழந்து இருக்கிறார்கள். ஆனால் மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் அனந்தசயனத்தில் இருக்கிறார்கள், ஆனந்த பூரிப்பில் இருக்கிறார்கள் ; அந்த 1000 இடங்களிலும் யாரை வைத்து வேலை வாங்குகிறார்கள் என்று சொன்னால், வெளி ஆட்களைக் கொண்டு வந்து—அதிலும் குறிப்பாக அ. தி. மு. க. கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களைக் கொண்டு வந்து வேலைக்கு அமர்த்தி, அவர்களுக்கு ஒரு நாளைக்கு 8 ரூபாய் சம்பளம் கொடுத்து, அந்தக் கட்சிக்காரர்கள் இன்றைக்கு மாதவரத்தில் வேலை செய்து கொண்டு இருக்கிறார்கள். ஆனால் ஒரு ஆயிரம் தொழிலாளர்கள் அதனால் வீட்டில் உட்கார்ந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களின் நிலையை அரசு கவனிக்கவில்லை என்கிற குற்றச்சாட்டை நான் இங்கே சொல்லிக் கொள்கிறேன். அதை பற்றிக் கவனிப்ப

தற்கு, அதைத் தீர்ப்பதற்கு, அவர்களுக்கு உள்ள குறைபாட்டைப் போக்குவதற்கு இந்த அரசுக்கு மன நிலை இல்லை என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

[மாலை 5.10]

நேற்று கூட இங்கே ஒரு ஒத்திவைப்புத் தீர்மானம் வந்தது. குமாரபாளையத்தில் எஸ்.எஸ்.எம். யூனிட் இருக்கிறது. அவர்களுக்கு 23 தொழிற்சாலைகளில் பவர்லூம் பாக்டரிகள் இருக்கின்றன. பல்வேறு பிரிவுகளைக் கொண்ட தொழிற்சாலைகள் வைத்து உள்ளனர். அதில் 1,200 தொழிலாளர்கள் பணியாற்றுகிறார்கள். அதிலே, 500 பெண்கள் பணியாற்றுகிறார்கள். 25—1—1981 அன்று சேலம் மாவட்ட திராவிட பஞ்சாலைத் தொழிலாளர்கள் முன்னேற்றச் சங்கம் துவக்கப்பட்டு, அதிலே 110 தொழிலாளர்கள் உறுப்பினர்களாகச் சேர்ந்தார்கள். அந்த எஸ். எஸ். எம். மேனேஜ்மென்ட்டார் நம்முடைய மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களுக்கு வேண்டிய நண்பர். அந்தத் தொழிற்சாலையில் பணியாளர்களுக்கு பதிவேடு இல்லை, அடையாள அட்டைகள் வைப்பது இல்லை. இந்த அவலநிலையை நீக்க தொழிற்சங்கம் கோரிக்கைகளை முன்வைத்தது. அதை நிர்வாகம் ஏற்கவில்லை; பேச்சு வார்த்தைக்கு வரவில்லை. தொழில் தகராறு வந்து, தொழிலாளர் நல ஆணையாளர்முன் பிரச்சனை வைக்கப்பட்டது. ஆணையாளர்முன் கீழ்க்கண்ட முடிவுகள் எடுக்கப்பட்டன;—

(1) டைம்கார்டு எல்லாத் தொழிலாளர்களுக்கும் இருக்க வேண்டும்.

(2) மஸ்டர் ரோல் எல்லாத் தொழிலாளர்களுக்கும் இருக்க வேண்டும்.

(3) வேலை வாய்ப்பைப் பெறுவதில் ஏற்கெனவே பணியாற்றிய அனைத்துத் தொழிலாளர்களுக்கும் முன்னுரிமை வழங்கப்பட வேண்டும்.

இந்த அறிவுரைகளை டி. சி. எல். என்று சொல்லுகின்ற தொழிலாளர் நல துணை ஆணையாளர் வழங்கினார். இந்த அறிவுரை அடிப்படையில் 17—2—1981 அன்று தொழிலாளர்கள் வேலைக்குத் திரும்பினார்கள். ஆனால் முதலாளி

** ** **

வேலை நிறுத்தத்தில் கலந்து கொண்டதற்காக தண்டனை வழங்கும் வகையில் 612 தொழிலாளர்களுக்கு 8 நாட்கள் ஊதியத்தைப் பிடித்தம் செய்வதாகச் சொன்னார். டி. சி. எல். அறிவுரைப்படி தொழிலாளர்கள் உள்ளே போகிறார்கள். ஆனால், முதலாளி அந்த அறிவுரையை மீறுகிறார்.

**மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப் பெற்றது.

TRUTH ALONE TRIUMPHS

மாண்புமிகு திரு. எஸ். இராகவானந்தம் : துணைத் தலைவரவர்களே, காலையிலிருந்து இதுவரையில் பேசப்பட்ட பேச்சுக்கள் எல்லாம் பொதுவாகத் தொழிற்சங்கப் பிரச்சனை, தொழிலாளர்கள் பிரச்சனை, அரசின் போக்கு என்ற அளவிலேதான் இருந்தன. இப்போது மாண்புமிகு உறுப்பினர் சோமு அவர்கள்

** ** ** **

என்று சொல்லுகிறார்கள். இது சரிதானா ? இது அவைக் குறிப்பில் இடம் பெறலாமா ?

திரு. என். வி. என். சோமு : * * * * என்றுதானே சொன்னேன். அது கூடவா இருக்கக் கூடாது ?

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : அது தேவையில்லை. அந்த வார்த்தைகளை அவைக் குறிப்பிலிருந்து நீக்கிவிட உத்தரவிடுகிறேன்.

திரு. என். வி. என். சோமு : துணைத் தலைவரவர்களே, அப்படியானால் அந்த முதலாளி, அதாவது அந்த எஸ். எஸ். எம். குருப்பைச் சேர்ந்த முதலாளி * * * * * இல்லை என்று சொல்கிறார்களா என்று தெரிந்து கொள்ள விரும்புகிறேன்.

டாக்டர் கே. சமரசம் : சார், பாயிண்ட் ஆஃப் ஆர்டர். * *

திரு. என். வி. என். சோமு : மிக்க நன்றி. * * என்று சொன்னதற்கு மீண்டும் நன்றி. 17—2—1981 அன்று டி. சி. எல். அறிவுரைப்படி வேலைக்குத் திரும்பிய 612 தொழிலாளர்களுக்கு 8 நாள் ஊதியம் பிடிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அது மட்டுமல்ல. 18—2—1981 அன்று சங்க நிர்வாகிகள் உட்பட 52 பேர்கள் தற்காலிக வேலை நீக்கம் செய்யப்பட்டார்கள். இதுவும் டி. சி. எல். அறிவுரையை மீறியதாகும். இதற்கு அமைச்சர் எடுத்த நடவடிக்கை என்ன? அரசு எடுத்த நடவடிக்கை என்ன?

அதுமட்டுமல்ல, இந்த நடவடிக்கைக்குப் பின்னால் முறையான வேலை நிறுத்தத்தை 18—2—1981 முதல் ஆரம்பித்தார்கள். அதனால் 6—3—1981-ல் 1,200 தொழிலாளர்களை வேலை நீக்கம் செய்தார்கள். தொழிற்சங்கத் தலைவர் உண்ணா

**மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப் பெற்றது.

விரதம் இருந்தார். பின்னால் தொழிலார்கள் உண்ணா விரதம் இருந்தார்கள். தாய்க்குலம் எங்கள் குலம் என்று சொல்கின்ற இந்த ஆட்சியில் பெண்களும் உண்ணாவிரதம் இருந்தார்கள் அதற்குப்பின்னாலும் பிரச்சனை தீர்க்கப்படாததால் 25-3-1981 முதல்1—4—1981 வரையில் மறியல் போராட்டம் செய்தார்கள். அதன் காரணமாக 224 தொழிலாளர்கள் சேலம் மத்திய சிறையில் அடைக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். சிறையில் அடைக்கப்பட்டு ஏறத்தாழ ஒரு மாதகாலம் ஆகிவிட்டது. அவர்கள் இன்னும் விடுதலை செய்யப்படவில்லை. குமாரபாளையத்தில் போராட்டம் நடைபெற்று, 224 தொழிலாளர்கள் கைது செய்யப்பட்டு, சேலம் மத்திய சிறையில் அடைக்கப்பட்டு ஒரு மாதகாலமாகியும் இன்னும் விடுதலை செய்யப்படவில்லை. தொழிலாளர்கள், தொழிலாளர்கள் என்று வாய்ப்பறை அடிக்கிற இந்த அரசில் ஒரு மாதத்திற்கு மேலாக 200-க்கு மேற்பட்ட தொழிலாளர்கள் சிறையிலே கண்ணீர் வடிக்கிறார்கள். இந்த இலட்சணத்தில் இந்த மானியத்தில் மேலும் $1\frac{1}{2}$ கோடி ரூபாய் வேண்டுமென்று அமைச்சர் கேட்டிருக்கிறார். ஆகவே, இந்த அரசு முதலாளிகளுக்குத் துணைபோகின்ற அரசு என்று நான் குற்றஞ் சாட்டுகிறேன்.

[மாண்புமிகு மன்றத் தலைவர்—தலைமை]

அதுமட்டுமல்ல, 16—4—1981 அன்று பொது வேலை நிறுத்தம் என்று அறிவிக்கப்பட்டு, குமாரபாளையத்தில் 17-ந் தேதி கடை அடைப்பு நடந்தது. 18-ந் தேதி மாவட்ட போலீஸ் அதிகாரி தலைமையில் 500-க்கு மேற்பட்ட காவல் துறையினர் 20 லாரிகளிலே அங்கே சென்று பொது வேலை நிறுத்தம் செய்யக்கூடாது, கடைகளைத் திறக்க வேண்டுமென்று அச்சுறுத்தினார்கள் என்றாலும், கடை அடைப்பு மகத்தான வெற்றி பெற்றது. 16ஆம் தேதி சென்னையில் தொழிலாளர் துறை துணை ஆணையர் முன் பேச்சுவார்த்தையில் கலந்துகொண்டுவிட்டு ஈரோடு திரும்புகிறார்கள் தொழிற்சங்கத் தலைவர்கள். குமாரபாளையத்தில் இருந்து சென்னைக்கு வந்தார்கள். பேச்சுவார்த்தைக்குப் பின் இரயில் ஏறி சென்னையில் இறங்குகிறார்கள் தொழிலாளர் தலைவர்கள். ஆனால், அங்கே இரயில்வே ஸ்டேஷனிலே கொள்ளைக்காரர்களைப் பிடிப்பது போல், கொலைகாரர்களைப் பிடிப்பதுபோல் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் தொழிற்சங்கத் தலைவர் திரு. கருப்பசாமி கைது செய்யப்படுகிறார். தொழிற்சங்கத் தலைவர் திரு. பழனிச்சாமி கைது செய்யப்படுகிறார். பவானி நகர தி.மு.க. செயலாளர் திரு கிட்டு என்கிற கிருஷ்ணசாமி ஈரோடு இரயில் நிலையத்தில் கைது செய்யப்படுகிறார். அதோடு மட்டுமல்ல, பவானி நகர தி.மு.க. செயலாளரை நக்ஸலைட் என்று சொல்லி அவருடைய வீடு சோதனையிடப்படுகின்றது. அதோடு மட்டுமல்ல, 1—4—1981 அன்று அவர் சாராய வியாபாரி

என்று சொல்லி அவருடைய வீடு சோதனையிடப்படு கிறது. முதலிலே நக்ஸல்பாரி என்று சொல்லி சோதனை யிடுகிறார்கள். இரண்டாவதாக அவர் சாராய வியாபாரி என்று சோதனையிடுகிறார்கள். அரண்டவன் கண்ணுக்கு இருண்டது எல்லாம் காடு என்று சொன்னதுபோல சாராய வியாபாரிகளின் சாம்ராஜ்யத்தில் தொழிலாளர்கள் தலைவர்கள் எல்லாம் சாராய வியாபாரிகள் போல் தெரிகிறார்கள் போலும். இன்றைக்கு 12—4—1981 அன்று அவர் மீது 302 செக்ஷன்படி வழக்கு. 224 தொழிலாளர்கள் சிறையிலே வாடுகிறார்கள். மேலும் தொழிலாளர்களை ஒடுக்க முத்த காரணத்தால் முதலாளியின் பேச்சைக் கேட்டுக் கொண்டு டி. எஸ். பி. டிரான்ஸ்பர் செய்யப் படுகிறார். சப்-இன்ஸ்பெக்டர் ட்ரான்ஸ்பர் ஆகிறார். ஹெட் கான்ஸ்பிடள் ட்ரான்ஸ்ஃபர் ஆகிறார். 300-க்கும் மேற்பட்ட தந்திகள் நூற்றுக்கு மேற்பட்ட கடிதங்கள். இந்த ஆட்சியிலே. இன்னும் பிரச்சினைகள் தீரவில்லை. ஆனால் நாங்கள்தான் தொழி லாளர்களை, உழைப்பவர்களைக்காக்க வந்த அவதாரங்கள் என்று இங்கே மார் தட்டிக் கொண்டு இருக்கிறார்கள். இதை வேதனை யோடு எடுத்துக் காட்ட விரும்புகிறேன். அதோடு மட்டுமல்ல. பேசின்பிரிட்ஜிலே நிலக்கரித் தொழிலாளர்கள் சம்பந்தப்பட்ட பிரச்சினையில் 200-க்கு மேற்பட்ட தொழிலாளர்கள் பல மாதங் களாக வேலையற்று இருக்கிறார்கள். இந்தப் பிரச்சினையில் சி. ஐ. டி. யூ. வைச் சேர்ந்த ஒருவர் இடைத்தரகராக இருந்து, பல்லாயிரக்கணக்கான ரூபாயைப் பெற்றுக் கொண்டு தொழி லாளர்களுக்கு எதுவுமே கொடுக்கவில்லை. மார்க்சிஸ்ட் கம் யூனிஸ்ட் கட்சி அவரை எங்களுடைய கட்சியிலே இருந்து வெளியே அனுப்புகிறோம் என்று சொல்லி வெளியே அனுப்பிவிட்டது. ஆனால் அவர் என்ன செய்தார் என்றால், அந்த மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் துரோகி அ. தி. மு. க. கொடியைப் போட் டுக் கொண்டார். சென்னையில் அந்தக் கட்சியின் தலைவரை தொழிற் சங்கத் தலைவராகத் தேர்ந்தெடுத்துக் கொண்டார்கள். தன்னைப் பொதுச் செயலாளர் என்று பிரகடனப்படுத்திக் கொண்டார். இப்போது 200 தொழிலாளர்கள் வீதியிலே நிற் கிறார்கள், கண்ணீர் வடிக்கிறார்கள். 14,000 பி. அண்ட். சி. மில் தொழிலாளர்கள் எங்கே கண்ணீர் வடிக்கிறார்களோ அங்கே இருந்து ஒரு பர்லாங் தூரத்திலே இந்த 200 தொழிலாளர்களும் கண்ணீர் வடித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இதை எல்லாம் கேட்பதற்கு நாதியில்லை.

மேலும் சென்ற ஆண்டை விட இந்த ஆண்டு $1\frac{1}{2}$ கோடி ரூபாய் அதிகமாக வேண்டும் என்று கேட்கிறார்களே, அது இந்தத் தொழிலாளர்களை அடிப்பதற்குத் தானா? இவர்களை எல்லாம் வீதியிலே நிறுத்துவதற்குத் தானா? 200க்கு மேற்பட்ட தொழிலாளர்களை சிறையிலே போட்டு வாட்டி

வதைப்பதற்குத் தானா? இதை நாடு கேட்கிறது. நாங்களும் இங்கே கேட்க விரும்புகிறோம். அதோடு மட்டுமல்ல. இன்னும் சொல்லப் போனால் இந்த அரசின் தொழிலாளர் கொள்கை உழைப்பவர்களைப் பழிவாங்கும் பாதகக் கொள்கையாக இருக்கின்றது. கடந்த ஒன்றரை ஆண்டுக் காலமாக 1,800 தொழிலாளர்கள் மீது 307 செக்ஷன்படி வழக்கு போடப்பட்டிருக்கின்றது. முன்பெல்லாம் இந்தச் சர்க்கார் அந்தச் சர்க்கார் என்றுதான் அழைப்பார்கள், ஆனால், இந்த அரசாங்கத்தைச் சுருக்கமாக அழைக்க வேண்டும் என்றால் 307சர்க்கார் என்றே அழைக்கலாம். அப்படி சொல்லக்கூடிய அளவுக்கு ஒன்றரை ஆண்டுக் காலமாக 1,800 தொழிலாளர்களின் மீது இ. பி. கோ. 307 செக்ஷன்படி கொலை முயற்சி வழக்குகள் போட்டு அவை இன்னும் நீதி மன்றத்திலே தேங்கிக்கிடக்கின்றன.

அடுத்து சாதாரணமாக எந்த ஒரு நிறுவனத்திலேயும் தொழில் தகராறு தீருகின்றபோது தொழிலாளர்களின்மீது போடப்பட்ட வழக்குகள் எல்லாம் வாபஸ் பெறப்படவேண்டும். ஆனால், அப்படிச் செய்தார்களா என்றால் செய்யவில்லை. ஆனால் இந்த அரசாங்கம் தொழிலாளர்களை எவ்வளவு தூரம் துவண்டு போகச் செய்ய முடியுமோ அவ்வளவு தூரம் துவண்டு போகச் செய்துவிட்டு, இன்றைக்கு முதலாளிகளுக்குத்துணை நிற்கின்ற காரணத்தால்தான் 1,800 தொழிலாளர்கள் மீது இன்றைக்கு 307 செக்ஷன்படி போடப்பட்ட கொலை முயற்சி வழக்குகள் வாபஸ் பெறப்படவில்லை என்பதை மெத்த வேதனையோடு இங்கே குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

முதலாளிகளுக்கு உதாரணமாக விளங்கவேண்டிய மாடல் எம்பளாயரான இந்த அரசாங்கத்தின் கதி என்ன? எரையூர் நேரு சர்க்கரை ஆலையில் 2—3—1981 அன்று பொதுக் கோரிக்கைகளுக்காக வேலை நிறுத்தம் செய்தனர். ஆனால் மறுநாள் அவர்கள் அந்தத் தொழிற்சாலையிலே பயங்கரமாகத் தாக்கப்பட்டார்கள். இதைத் தடுத்து தங்களைக் காப்பாற்றிக் கொள்ள முயன்ற தொழிலாளர்களின் மீது வழக்கு போடப்பட்டது. அதற்குப் பிறகு நடைபெற்ற வேலை நிறுத்தத்தை ஒரு முடிவுக்குக் கொண்டுவர வேண்டும் என்று எல்லாத் தொழிலாளர்களும் நிபந்தனையற்ற முறையில் வேலை நிறுத்தத்தை வாபஸ் பெற்றனர். ஆனால் அந்த நிர்வாகம் 26 பேர் மீது பிணைப்பில் வர முடியாதபடி அதற்குரிய பிரிவுகளின்படி வழக்குகளைத் தொடர்ந்தது. முன்மாதிரியாக இருக்க வேண்டிய மாடல் எம்பிளாயர். முன்மாதிரியாக இருக்க வேண்டிய அரசாங்கம். அரசாங்கமே இப்படி என்றால், தனிப்பட்ட முதலாளிகள் எவ்வளவு தான் தோன்றித்தனமாக நடந்துக் கொள்வார்கள்? அவர்கள் அப்படி

தான்தோன்றித்தனமாக நடப்பதற்கு அரசாங்கமே வழி வகுத்துக் காட்டுகிறது என்பதை இந்த நேரத்திலே தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

[மாலை 5.20]

வேலை நிறுத்தத்தை தடை செய்ய சட்டம், வாரண்ட் இல்லாமல் தொழிலாளர்களைக் கைது செய்ய புதிய சட்டம் 'கொண்டவன் கோலாலே அடித்தால், கண்டவன் கல்லாலே அடிப்பான்' என்று சொல்வார்கள். அது போல இந்த அரசாங்கமே வாரண்ட் இல்லாமல் கைது செய்ய சட்டம் கொண்டு வந்தால், அது தனிப்பட்ட முதலாளிகளுக்கு இன்னும் கொடுமைகள் புரிய எவ்வளவு தைரியத்தைக் கொடுக்கும்? இதெல்லாம் இன்றைக்கு இந்த அரசாங்கத்தின் மெத்தனப் போக்கினால், ஆகாத போக்கினால், ஏற்பட்ட விளைவுகள். தொழிலாளர்களின் ஆர்ப்பாட்டம் நாடெங்கிலும் வளர்ந்திருக்கிறது.

அதோடு மட்டுமல்ல, பி. அண்ட். சி. மில்லை திறப்பதற்காவது இந்த அரசாங்கம் ஏதாவது அக்கறை காட்டியிருக்கிறதா? அதற்கென்றுதொழிலாளர்நல அமைச்சர் ஒரு முறையாவது டெல்லிக்குப் சென்றிருக்கிறாரா? எத்தனையோ காரியங்களுக்காக டெல்லிக்குப் போகிறார்கள். அந்த மில்லை திறப்பதற்கென்று ஒரு முறையாவது சென்றிருக்கிறாரா? பிரதமர் அவர்களை உலகத் தமிழ் மாநாட்டிற்கு அழைப்பதற்காக வேண்டி பல முறை சென்றார்கள். தூதர்களையும் அனுப்பினார்கள். இன்னமும் அனுப்பிக் கொண்டிருக்கிறார்கள்—வேறு காரணங்களுக்காக. ஆனால் மாண்புமிகு அமைச்சர் போன்றவர்கள் ஒரு முறையாவது அந்த பி. அண்ட் சி மில்லை திறக்க வேண்டும் என்பதற்காகச் சென்றிருக்கிறார்களா?

அந்த பி. அண்டு சி. மில்லை மூடியதினால் கிட்டத்தட்ட 14,000 தொழிலாளர்கள் வேலை இழந்து, அந்தக் குடும்பங்களைச் சேர்ந்த 4 லட்சம் பேர்கள் அவதிப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் மறு வாழ்க்கைக்கு என்ன நடவடிக்கையை இந்த அரசாங்கமோ, அல்லது அமைச்சர் அவர்களோ எடுத்துக் கொண்டார்கள்? முதலமைச்சர் அவர்கள் என்ன நடவடிக்கையை மேற்கொண்டார்கள்? கிட்டத்தட்ட 4 மாத காலமாக சம்பளம் இல்லாமல் வேலையிழந்து மனைவி மக்களோடு பட்டினி கிடக்கும் அந்த 14,000 தொழிலாளர்களுக்கு என்ன நிவாரணம் கொடுத்தீர்கள்? தீ விபத்து வந்தால் கொடுக்கவில்லையா? வெள்ளம் வந்தால் கொடுக்கவில்லையா? அதே போல, இவர்களுக்கும் ஒரு மாத சம்பளத்தை நிவாரணமாகக்

TRUTH ALONE TRIUMPHS

கொடுத்தால் என்ன ? ரேஷன் வாங்கக் கூட முடியாத நிலையில் அவதிப்படும் தொழிலாளர்களுக்கு, அவர்களின் குடும்பங்களுக்கு அந்த 5 லட்சம் பேர்களுக்கு, இந்த அரசாங்கம் அந்த உதவி யாவது செய்யக் கூடாதா என்று நான் கேட்க விரும்புகிறேன்.

அதோடு மாத்திரம் அல்ல, ஒரு பக்கம் பி. அண்டு சி. மில் மூடப்பட்டிருக்கிறது. ஒரு பக்கம் குமாரபாளையத்திலே புயல், இன்னொரு பக்கம் பால் பண்ணையிலே புயல், இவையெல்லாம ஒரு பக்கம் இருக்க, இந்தியன் எக்ஸ்பிரஸ் நாளேடு மூடப்படும் நிலை. மற்றொரு பக்கம். இதிலே ஒன்றை நான் குறிப் பிட்டுத்தான் ஆகவேண்டும். பலேகர் அவார்டு பரிந்துரைகளுக் காக மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் முத்தரப்பு மாநாட்டைக் கூட்டினார். அந்த மாநாட்டில் நான் குறிப்பிட்டேன். இந்தப் பரிந்துரைகளின் காரணமாக எல்லோரையும் வீட்டுக்கு அனுப்பக் கூடிய அளவில், ரெட்ரன்ச்மென்ட் செய்யக் கூடிய வகையில் சில முதலாளிகள் துணிந்து இறங்கியிருக்கிறார்கள், அதைத் தடுத்து நிறுத்த வேண்டும் என்று சொல்லியதால் அன்றே அமைச்சர் அவர்கள் அறிக்கை விட்டார்கள். ஆனால் அந்த அறிக்கையி னால் என்ன பலன் ? ஒன்றுமே இல்லை. இந்தியன் எக்ஸ்பிரஸ் பத்திரிகையிலிருந்து வெளியேற்றப்பட்ட 25 தொழிலாளர்களை திரும்பவும் வேலைக்கு எடுத்துக் கொள்ளவில்லையே.

அது மட்டும் அல்ல, இந்தியன் எக்ஸ்பிரஸ் பத்திரிகை ஜுன் மாதம் 20 ஆம் தேதியிலிருந்து மூடப்படும் என்று நோட்டீஸ் கொடுத்து அறிவித்திருக்கிறார்கள். அவர்களைப் போய் நாம் கேட்க முடியுமா ? நீங்கள் போய் கேட்டால் அவர்கள் திருப்பிக் கேட்பார்கள், பி. அண்டு சி. ஆலையை மட்டும் திறந்தீர்களா ? ஏன் இதை திறக்கச் சொல்லி எங்களிடம் வருகிறீர்கள் என்று கேட்பார்கள். ஒரு முறை தவறு அனுமதிக்கப்பட்டு விட்டது என்றால் அதைத் திருத்த முடியாமல் போய்விடும். தொடர்ந்து கொண்டேயிருக்கும்.

இங்கே பேசிய ஆளும் கட்சி உறுப்பினர்கள் எல்லாம் தொழில் அமைதி நிலவுகிறது. சமதர்மம் குலாவுகிறது என்றெல்லாம் பேசினார்கள். எங்கே அமைதி நிலவுகிறது ? பி. அண்டு. சி. ஆலை மூடப்பட்டிருக்கிறது. தொடர்ந்து ஒரு பத்திரிகை அலு வலகமும் மூடப்பட இருக்கிறது. பால் பண்ணைத் தொழி லாளர்கள் போராடுகிறார்கள். மின்சாரத் தொழிலாளர்கள் அவதிப்படுகிறார்கள். இந்த லட்சணத்தில் ஆட்சியை நடத்திக் கொண்டு, தொழிலாளர்களை நாங்கள்தான் பராமரிக்கிறோம். பாதுகாக்கிறோம், நல்ல முறையிலே அவர்களுக்குச் சேவை செய் கிறோம் என்றெல்லாம் பேசினால் அதிலே என்ன கருத்து இருக்கிறது என்று எனக்குத் தெரியவில்லை.

இதிலே இன்னொரு நிகழ்ச்சியை கட்டிக் காட்டி குறிப்பிட விரும்புகிறேன். 25—3—1980 ஆம் நாள் அன்று நந்தனம் கல்லூரி மாணவர்களுக்கும், போக்குவரத்து துறை தொழிலாளர்களுக்குமிடையே தகராறு. அந்தத் தகராறை தவிர்ப்பதற்கு காவல் துறையினர் அழைக்கப்பட்டு, அவர்கள் வந்திருக்கின்றனர். அப்படி மாணவர்களுக்கும் போக்குவரத்து தொழிலாளர்களுக்கும் இடையே ஏற்பட்ட கலவரத்தை அடக்க வந்தவர்கள், வீட்டு வசதி வாரியத்தின் அலுவலகங்களிலே நுழைந்து அங்கே பணியிலே இருக்கிற தொழிலாளர்களை அடிக்கிறார்கள். வீட்டு வசதி வாரியத்திற்குள் நுழைய வீட்டு வசதி வாரியத்தின் தலைவரையோ அல்லது குடிசை மாற்று வாரியத்தின் தலைவரையோ, அவர்கள் அனுமதி கேட்க வேண்டாமா? அப்படி எந்த அனுமதியையும் பெறாமல் போலீசார் அந்த அலுவலகத்தில் நுழைந்து, வேலை செய்யும் தொழிலாளர்களைத் தாக்கியிருக்கிறார்கள். மாணவர்களுக்கும் போக்குவரத்துத் தொழிலாளர்களுக்கும் மோதல் என்றால் இவர்கள் என்ன செய்வார்கள்?

இந்த நிகழ்ச்சிகள் எல்லாம் பத்திரிகைகளில் வந்தன. நாம் அனைவரும் பார்த்திருக்கிறோம். மாண்புமிகு அமைச்சர் இராகவானந்தம் அவர்கள்கூட அங்கேசென்று உங்கள் மீது பட்ட அடி என் மீது பட்டதைப்போல் என்று வருத்தத்தோடு சொல்லியிருக்கிறார். சிவபெருமான் மீது பட்ட அடி யார் மீதோ பட்டதாமே அது போல, அமைச்சர் அவர்கள் அவர்களிடத்திலே சென்று, என் உடன்பிறப்புக்களே, ரத்தத்தின் ரத்தங்களே. உங்கள் மீது பட்ட அடி என் மீது பட்டதைப் போல. நான் நடவடிக்கை எடுக்கிறேன்; என்றெல்லாம் சொல்லி யிருக்கிறார்கள். இந்த நிகழ்ச்சிகளெல்லாம் கூட பத்திரிகைகளில் வந்தன.

அது மட்டுமா? அமைச்சர் அவர்கள் இன்னும் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இந்த ஆர்ப்பாட்டத்தில் கலந்து கொண்ட தொழிலாளர்கள் மீது அலுவலர்கள் மீது எந்தவிதமான நடவடிக்கையும் எடுக்கவில்லை என்றும் போராட்டத்தில் ஈடுபட்ட நாட்களை பணி நாட்களாக எடுத்துக் கொள்வதாகவும் அரசின் சார்பாக உறுதி மொழி அளித்து விட்டு வந்தார் இங்கே அமர்ந்திருக்கக்கூடிய தொழிலாளர் நல அமைச்சர் அவர்கள். ஆனால் என்னவாயிற்று? தமிழக அரசு சார்பாக வீட்டு வசதி மற்றும் தொழிலாளர் நலத்துறை அமைச்சர் அவர்கள் கொடுத்த உறுதிமொழிக்கு மாறாக இரண்டு மாதங்கள் வாரிய அலுவலர்களுக்கு நான்கு நாட்கள் ஊதியத்தை முடக்கி வைத்திருக்கிறார்கள். அந்த மாதிரி முடக்கம், வாரிய அலுவலர்கள் சம்பளம் முடக்கம் எந்தவித ஆணை அடிப்படையிலும் செய்யப்படவில்லை. இன்னும் சொல்லப் போனால் குடிசை மாற்று வாரியத்தலைவர் மாண்புமிகு சட்டமன்ற உறுப்பினர் திரு. கபாலி,

அவர்கள் கூட அங்கே இருந்தார்கள். இருந்து அவர்கள் சொல்லிய நேரத்தில் அதையெல்லாம் கேட்டுக் கொண்டிருந்தார் அமைச்சர். வீட்டு இலாகா அவர்கள் கையில் இருக்கிறது. அவர்கள் ஆணையிட்டால் நாளையே அப்படி நான்கு நாட்கள் ஊதியத்தை முடக்கி வைத்திருப்பது ரத்தாகும் அதைச் செய்வதற்கு மனமில்லாமல் இங்கே உட்கார்ந்து கொண்டு தொழிலாளர்களுக்காக நாங்கள் பாடுபடுகிறோம் என்று சொன்னால் என்ன அர்த்தம்?

[மாண்புமிகு பேரவை துணைத் தலைவர்—தலைமை]

இன்னும் வீட்டு வசதிவாரியத்தில் எவ்வளவு ஊழல்கள் நடந்திருக்கின்றன என்பதை கொல்லம்பாளையம் அருகில் கரூர் பைபாஸ் ரோடில் இருக்கிற எண்பது ஏக்கர் விவசாய நிலங்கள் ஈரோடு புறநகர் வீட்டு வசதி திட்டத்தின்கீழ் வீடுகள் கட்டிக் கொடுக்க நிலச் சொந்தக்காரர்களுக்கு நோட்டீஸ் அனுப்பப்பட்டது. அதில் எல்லோருக்கும், ஏறக்குறைய எண்பது ஏக்கர் நிலங்களுக்கு நோட்டீஸ் அனுப்பி எல்லோரையும் ஆக்கிரமிப்பு செய்ய அனுமதித்தார்கள். ஒரிஜினல் பிளானில் ஏறத்தாழ எண்பது ஏக்கர் வருகிறது. ஆனால் திடீரென்று அவினாசி கவுண்டர் என்று ஒருவர் க.ச எண்1240 அவினாசி கவுண்டரின் ஏறக்குறைய 11 ஏக்கர் நிலம் அதில் அடங்குகிறது. ஆனால் திடீரென்று ஒரு தனி நபர் சொத்தான 11 ஏக்கர்களுக்கு சில காரணங்களைக் காட்டி விதிவிலக்கு அளிக்கப்பட்டது. அதற்கு என்ன காரணம் என்று அங்குள்ள மக்கள் கேட்கிறார்கள். எண்பது ஏக்கர் நிலத்திற்கு, அக்விஸஷன் நோட்டீஸ் அனுப்பப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் திடீரென்று அவினாசி கவுண்டர்மீது என்ன காதல் என்ன மோகம்? அவருக்கு ஏன் 11 ஏக்கர் திடீர் என்று விதி விலக்கு அளிக்க வேண்டும் என்று அங்குள்ள மக்கள் பரவலாகப் பேசிக் கொள்கிறார்கள். இன்றைய தினம் வருகிற ஊழல் பட்டியலில் இதுவும் ஒன்று என்று அங்குள்ள மக்கள் பேசிக் கொள்கிறார்கள். ஒரிஜினல் பிளானில் சேர்க்கப்பட்ட 11 ஏக்கருக்கு எப்படி விதி விலக்கு அளிக்கப்பட்டது? ஏற்கனவே இந்த நிலங்கள் நோட்டிபைட் ஏரியா என்று அறிவிக்கப்பட்டிருந்தும்கூட இந்த 11 ஏக்கர் பலவாறாகப் பிரிக்கப்பட்டு மற்றவர்களுக்கு வீட்டு வசதி நிர்வாகப் பொறியாளர் பெயரில் நோட்டிபிகேஷன் தேதிக்குப் பின்னால் ரெஜிஸ்டர் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தவைலர் அவர்களே, 80 ஏக்கர் அங்கே ஆர்ஜிதம் செய்ய அறிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதில் 11 ஏக்கர்களுக்கு திடீரென்று விதி விலக்கு அளிக்கப்பட்டு பிறகு வீட்டு வசதி வாரிய நிர்வாகப் பொறியாளர் பெயரிலும் அவர்களுடைய உறவினர்கள் பெயரிலும் ரெஜிஸ்டர் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இந்த ஊழலுக்கு அமைச்சர் அவர்கள் என்ன பதில் சொல்ல இருக்கிறார்கள் என்று கேட்க ஆசைப்படுகிறேன்.

அதுமட்டுமல்ல. வீட்டு வசதி வாரியத்தில் இன்றைக்கு நடைபெறுகிற ஆளுங்கட்சிக்காரர்களுக்குச் சாதகமாக நடைபெறுகிற ஊழல்கள் பற்றி ஏற்கனவே எங்கள் தலைவர் கலைஞர் அவர்கள் 13—2—1980 அன்று—எந்த 13—கவனம் இருக்கிறதா- பெப்ரவரி 17 அன்று வீட்டுக்கு அனுப்பப்பட்டீர்களே அதற்கு நான்கு நாட்களுக்கு முன்னால் எங்கள் கலைஞர் ஆணித்தரமாகச் சொன்னார்கள் மிக மிக ஆணித்தரமாகச் சொன்னார்கள். ஊழல்கள் செய்கிறீர்கள், விண்ணப்பங்கள் போடாதவர்களுக்கு வீடுகள் ஒதுக்குகிறீர்கள் என்று ஆணித்தரமாகக் கேட்டார்கள் எங்கள் கலைஞர் அவர்கள். எப்படி கேட்டார்கள்? சென்ற ஆண்டு சட்டமன்றத்தில் 13—2—1980-ல் பேசிய கலைஞர் அவர்கள் கோட்டூர்புரத்தில் விண்ணப்பம் போடாமலேயே 13 வீடுகளில் மூன்று வீடுகள் 21—1—1980 அன்று கணபதி என்பவருக்கும், நீலகண்டம் என்பவருக்கும், வி. வி. ரவி என்பவருக்கும், விண்ணப்பம் போடாமல் வீடுகள் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்று சுட்டிக் காட்டி கண்டித்துப் பேசினார்கள். தொடர்ந்து பேசினார்கள். திருவான்மியூரில் கட்டப்பட்ட எல்.ஐ.ஜி., எம்.ஐ.ஜி. ப்ளாக்குகள் ஜீ.ஓ. எம்.எஸ். நம்பர் 74, தேட்டட் 23—1—1980-ல் இருபது வீடுகளில் 10 வீடுகள் விண்ணப்பம் இல்லாமல் ஒதுக்கப்பட்டதை சுட்டிக் காட்டி கண்டித்தார்கள்.

[மாலை 5-30.]

அசோக் நகரிலே 12 வீடுகள், அதிலே 5 வீடுகள் அப்ளிகேஷன் இல்லாமல் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இதை எங்கள் தலைவர் கண்டித்தார். அவர் கண்டித்துப் பேசிய பின்னரும் இந்த அரசினுடைய போக்கு இன்னும் மாறவில்லை. விண்ணப்பங்கள் போடாமலேயே இன்றைய தினம் வீட்டு வசதி வாரியத்திலே வீடுகளை ஒதுக்கிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். நான் ஆதாரபூர்வமாக குற்றம் சாட்டுகிறேன். ஜி.ஓ. எம்.எஸ். 84, தேதி 7—2—1981லே விண்ணப்பங்கள் போடாமலேயே 4 பேர்களுக்கு வீட்டு வசதி வாரியத்தால் வீடுகள் கலைஞர் கருணாநிதி நகரிலே ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. (1) வி. பெருமாள்சாமி, 28 பீகம் சாயபு தெரு, இரண்டாவது லேன், மவுண்ட் ரோடு, சென்னை-2—எம். 30 எப்; (2) திருமதி எஸ். விசாலாட்சி, கே/ஆ எஸ். ஸ்ரீதரன், எல்.5 சே. எல்.ஐ.ஜி. பிளாட், கே.கே. நகர், சென்னை-78—எம். 19 இ; (3) எம். செல்வராஜ், 23, கார்சின் கார்டன், முதல் தெரு, சைதாப்பேட்டை, சென்னை-15— எம். 24 ஏ, (4) திருமதி வையலட் கான்ஸ்டன்ஸ், 43. கார் தெரு, திருவல்லிக்கேணி, சென்னை-5— எம். 29இ— இந்த நான்குபேர்களும் விண்ணப்பங்கள் போடவில்லை. எப்படி அவர்களுக்கு வீடுகள் ஒதுக்கப்பட்டன? அப்படி ஒதுக்கப்படுவதற்கான காரணம்

என்ன என்பதை இன்றைய தினம் நீங்கள் தெளிவாகப் பார்க்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். அது மட்டுமல்ல. "சேரிடி பிகின்ஸ் அட் ஹோம்" என்று சொல்வார்கள். அதைப்போல், நம்முடைய தலைமைச் செயலகத்தில், அதிலும் சட்டமன்றத் துறையில் பணியாற்றிக் கொண்டிருக்கின்ற தாற்காலிக பணியாளர்கள் இன்னும் நிரந்தரம் செய்யப்படவில்லை. நாம் இங்கே வெளியே உள்ளவர்களைப் பற்றிப் பேசுகிறோம். எனவே, சட்டமன்றத் துறையிலே பணியாற்றிக் கொண்டிருக்கின்ற தாற்காலிக ஊழியர்களை, நிரந்தரம் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

வீட்டு வசதி வாரியத்தின் மூலமாக பத்திரிக்கையாளர்களுக்கு ஒதுக்கப்படுகின்ற இடங்கள், அந்த எண்ணிக்கை கடந்த $1\frac{1}{2}$ ஆண்டு காலமாக அப்படியே இருக்கிறது. அது ஏற்றதல்லை. Pen is Mightier than Sword என்று சொல்வார்கள் பத்திரிக்கையாளர்களால் பேனாவால் எழுதப்படுவது கத்தியைக் காட்டிலும் கூர்மையானது என்று சொல்வார்கள். ஆகவே, அவர்களுக்கான இடத்தை அதிகப்படியாக ஒதுக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன் (குறுக்கீடு). துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த அரசாங்கத்தினுடைய தொழிலாளர் கொள்கை முதலாளிகளுக்கு அடிபணிவதாக இருக்கிறது. தொழிலாளர்களுக்கு துரோகம் செய்வதாக இருக்கிறது.

இத்தாலிய பாசிச சர்வாதிகாரி முசோலினி துவக்கத்தில் சோஷலிச சித்தாந்தங்களை மொத்தமாகக் குத்தகை எடுத்தவன் போல் பேசியவன்தான். கார்ல் மார்க்சும், லெனினும் கூட தொழிலாளர்களுக்கான நியாயமான பங்கை வகுக்காதவர்கள் என்றுகூட அவன் ஆரம்பத்தில் தொழிலாளர்களுக்காக மேடைகளில், எழுத்துக்களில் கண்ணீர் வடித்தவன்தான்; தொழிலாளர்களுக்குள்ள உரிமை, சிறப்பு அவர்கள் பெற வேண்டிய சலுகைகள் அத்தனையும் அவனால் ஆரம்ப காலத்தில் மிகக் கவர்ச்சிகரமாக வெளியிடப்பட்டன. அதாவது இன்று தமிழகத்தை ஆளுகின்ற அ.தி.மு.க. வின் தேர்தல் அறிக்கையில் சொல்லியிருப்பதைப் போலவே, அவனும் தொழிலாளர்களுக்காக அபரிமிதமாக கண்ணீர் வடித்தவன்; சர்வதேச தொழிலாளர் நலத்தைப் பேசி இத்தாலிய தொழிலாளர்களின் தனித்தன்மையும், சிறப்பும் கம்யூனிஸ்டுகளால் கெடுக்கப்படுவதாக அவன் வாதிட்டான். இத்தாலிய தேசியத்தின் பேரால் அவன் சர்வதேச கம்யூனிசத்தைக் கருவறுப்பதற்கு அணி திரளுமாறு, இத்தாலிய தொழிலாளர்கள் மத்தியில் இனிப்பு தடவியபேச்சுக்களை பேசினான். ஆனால், இங்கேயோ கம்யூனிஸ்ட்டுகளை கூட வைத்துக்கொண்டே தொழிலாளர்களைக் கருவறுக்கிறார்கள்.

முசோலினி சொன்னான் "நத்திங் அகெயின்ஸ்ட திஸ்டேட், நத்திங் அவுட் சைட் திஸ்டேட், எவரித்திங் வித்தின் திஸ்டேட்", எனக்கு எதிராக எதுவும் இல்லை. எனக்குத் தெரியாமல் எதுவும் இல்லை என்று முழங்கினான். 'பிலிவ்' நான் சொன்னதை நம்பு; 'ஒபே'—எனக்கு அடங்கி நட, 'பைட்' எதிரிகளை அடக்கு, இப்படிக் கொக்கரித்தான். ஆட்சி பீடத்தினரே, ஆடி ஆடி விழும் நாளும், அண்டி அண்டி வருகுதுடா என்று எச்சரிக்கை கொடுத்து, உங்கள் தொழிலாளர் விரோதக் கொள்கையைக் கண்டித்து அமருகிறேன். வணக்கம்.

* * *

* * *

[மாலை 5-40.]

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: திரு. என். வி. என். சோமு அவர்கள் பேசி முடித்ததிலிருந்து இதுவரை அவையில் நடைபெற்றது அனைத்தையும் அவைக்குறிப்பிலிருந்து நீக்கிவிடுகிறேன். ஒன்றை மட்டும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இந்த மாதிரி டிட் பார்ட்டேட் எல்லாம் பேசக்கூடாது. (குறுக்கீடு) எல்லோரும் உட்காருங்கள்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த அவையை சிறப்பாகவும் செம்மையாகவும் நடத்துகின்ற பொறுப்பு எதிர்க்கட்சியை விட ஆளுங் கட்சியினருக்குத்தான் இருக்கிறது. என்னிடத்திலே அவர்களுக்கு எல்லாம் மதிப்பு இல்லையென்றால் தாங்கள் தீர்ப்பு அளிக்கும்படி கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

*மாண்புமிகு திரு. எஸ். இராகவானந்தம்: மாண்புமிகு பேரவைத்துணைத்தலைவர் அவர்களே, இந்த விவாதத்தில் 14 மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் கலந்து கொண்டார்கள். கடைசியில் சிறு சலசலப்பு ஏற்பட்டாலும் கூட பொதுவாக கலந்து கொண்ட உறுப்பினர்கள் அத்தனை பேர்களும் நல்ல முறை

***மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க மாலை (5-34—5-40) அகற்றப் பெற்றது.

யிலே பேசினார்கள். மாண்புமிகு உறுப்பினர் சோமு அவர்கள் பேசும்பொழுது முசோலினியைப்பற்றிச் சொன்னார்கள். எனக்கு இன்னொன்றும் ஞாபகத்திற்கு வருகிறது. Youth has its passing restlessness and follies என்றும் சொல்லியிருக்கிறார்கள் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அதையும் நான் இங்கே சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். நாங்கள் கொடுமையாக ஆட்சி நடத்துகிறோம். வேலை நிறுத்தங்களைத் தடை செய்கிறோம். இது ஒரு ஆட்சியா, முதலமைச்சருக்கு வேண்டியவர் எஸ்.எஸ்.எம். குரூப்பை சேர்ந்தவர் என்றெல்லாம் மாண்புமிகு உறுப்பினர் சோமு அவர்கள் சொன்னார்கள். சொன்னவர்கள் எப்படி என்பதைப் பார்க்கவேண்டும். அருமை மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. என். வி என். சோமு அவர்கள் தி.மு.க.வைச் சேர்ந்தவர்கள். தி.மு.க. தங்களுடைய ஆட்சிக் காலத்தில் நடந்துகொண்டிருந்த வேலை நிறுத்தத்தை 20 முறை தடை செய்திருக்கிறது. ஆனால் அகில இந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சி இதுவரை ஒரு முறைகூட தடை செய்யவில்லை. வேலை நிறுத்தம் முக்கியமாக தொழில்களில் ஏற்படுவது, நாட்டுக்கு அதுவும் வளர்ந்து வரக்கூடிய நாட்டிற்கு, டெவலப்பிங்கண்டிரிஸ்க்கு தேவையா இல்லையா என்பதை மனதில் கொண்டு ஒரு சட்டம் கொண்டுவரப்பட்டது. இங்கே மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் சொன்ன கருத்துக்களுக்கு ஏற்ப அது செலக்ட் கமிட்டிக்கு போயிருக்கிறது. அதைப்பற்றி இப்போது விவாதிப்பது அவ்வளவு உசிதம் என்று நான் கருதவில்லை. ஆனால் மாண்புமிகு உறுப்பினரின் கட்சி ஆண்ட காலத்தில் டி.ஐ. ஆரை உபயோகப்படுத்தி வேலை நிறுத்தத்தை தடை செய்திருக்கிறார்கள். மறந்து விடவேண்டாம். யாரும் மறந்துவிடமாட்டார்கள். மக்கள் மறந்துவிடுவார்கள் என்று நினைத்து 'Public memory is prover-bially short' என்பதை மனதிலேகொண்டு நாம் எதையும் பேசிவிடலாம் என்று அப்படிப் பேசினால் எல்லோருமே அப்படி மறந்துவிடுவதில்லை, அதுவும் தீங்கு என்றால் மறந்து போவதே இல்லை. என்பதை ஞாபகப்படுத்த விரும்புகிறேன். டி. ஐ. ஆரை பயன்படுத்தி தி.மு.க. வேலை நிறுத்தத்தை தடைசெய்திருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இங்கே வீடு ஒதுக்கியது பற்றிச்சொன்னார்கள். மனையைப்பற்றிச் சொன்னார்கள். என்னுடைய ஞாபகம் பள்ளிக்கூடத்திற்கு கொடுத்ததாக ஞாபகம். அது பற்றி பரிசீலனை செய்கிறேன். ஆனால் அப்ளிகேஷன் போடாதவர்களுக்கு வீடு கொடுத்திருப்பதாகச் சொன்னார்கள். இப்போது கொடுத்திருப்பதாகச் சொன்னார்கள். என்னுடைய ஞாபகம் சரியாக இருக்குமானால் இப்போது கொடுத்தது சரண்டர்டு பிளாட்ஸ் மற்றும் Flats முன்பு கொடுத்தது வீடுகள். அதைப் பற்றி இன்னார் நாற்பதிலே எழுதி அனுப்பியிருக்கிறார்கள். பதிலும் அரசு அனுப்பியிருக்கிறது.

(குறுக்கீடு) மாண்புமிகு உறுப்பினரவர்கள் பேசும்பொழுது நான் எவ்வளவு பொறுமையாக இருந்தேன் என்பது உங்களுக்கெல்லாம் தெரியும். நான் பதில் சொல்ல வேண்டாமா?

அவைகளெல்லாம் அரசுக்குள்ள discretionary quota என்பதிலே கொடுக்கப்பட்டது. Discretionary quota என்றால் என்னவென்பது உங்களுக்குத் தெரியும். அரசின் உசிதம்போலக் கொடுக்கப்படுவது என்பதாகும். எனவே, அதை தெளிவுபடுத்த விரும்புகிறேன். அப்படிக் கொடுக்கப்படும் பொழுதுகூட, வீட்டு வசதி வாரியத்தின் சட்ட திட்டங்களுக்கு கட்டுப்பட்டு இவைகளுக்கு ஒதுக்கீடு செய்யப்படவேண்டும் என்று எழுதி அரசிடமிருந்து வீட்டு வசதி வாரியத்திற்கு அனுப்புகிறோம் அந்தச் சட்ட திட்டத்திற்கு உட்பட்டால்தான் ஒதுக்கீடு செய்கிறார்கள். இல்லையென்றால் ஒதுக்கீடு செய்வது இல்லை. ஆகவே அதில் ஒன்றும் தவறு இல்லை என்பதை இந்த நேரத்தில் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மறுபடி வீடு கேட்கிறவர்களுக்கு Earnest Money Deposit கொடுத்து அப்ளிகேஷன் கொடுத்தால் இப்பொழுது கொடுத்துக் கொண்டு வருகிறோம். இப்பொழுது என்னுடைய கருத்து, Discretionary quota என்றால் அப்ளிகேஷன் போடாதவர்களுக்குக் கூட கொடுக்கலாம் என்றுதான் தனிப்பட்டமுறையில் நான் கருதுகிறேன். ஆனால் இந்தக் குறைகூட சொல்லப்படாத அளவிற்கு செய்வதைப்பற்றி அரசு பரிசீலித்துக்கொண்டிருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். Discretionary quota-இல் கொடுத்தாலும் அரசு allotted subject to என்று எழுதி, வீட்டு வசதி வாரியச் சட்டத்திற்கு உட்பட்டுத் தான் கொடுக்க வேண்டுமென்றுதான் எழுதுகிறோம் என்பதை சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, வேலைநிறுத்தம் செய்தவர்களுக்கு ஊதியம் கொடுக்க வில்லை என்று சொன்னார்கள். ஊதியம் கொடுக்க வேண்டாமென்று அரசு உத்தரவு போடுவதில்லை. வேலைக்கு வரவில்லை, பேபில் போடக்கூடியவர்கள் அன்றையதினம் போடவில்லை. அதற்கும் மேலாக அடிதடி நடந்தது என்பதைப் பற்றியெல்லாம் சொன்னார்கள். யார் யாருக்கு அடி வீழ்ந்தது, எங்கு வீழ்ந்தது, எப்படிப்பட்ட காயம் ஏற்பட்டது, எந்த மருத்துவரிடம் சென்றார்கள், எத்தனை நாள் இருந்தார்கள் என்ற சர்ட்டிபிகேட் வாங்கி அரசுக்கு அனுப்பினால் நடவடிக்கை எடுப்போம் என்று சொல்லி இருக்கிறேன். ஆனால் இன்றையவரையில் மாலை 5—47 மணி வரையில் காத்துக் கொண்டிருக்கிறேன். இது வரையில் அங்கிருந்து வரவில்லை என்பதைசொல்லி, வந்தால்தானே நடவடிக்கை எடுக்க முடியும் என்று கேட்க விரும்புகிறேன். ஆனால் வரவில்லை, அது ஏன் என்று எனக்குத் தெரியவில்லை.

அதைத்தான் நான் மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. என்.வி.என். சோமு அவர்களுக்குச் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். அவர்கள் நன்றாக அடுக்குத் தொடர் மொழியிலே அவருடைய தந்தையைப்போல் பேசினார்கள். அதைக் கேட்டபொழுது எனக்குப் பழைய ஞாபகம் வந்தது.

பொதுவாக இங்கே பேசிய எல்லாத் தோழர்களுமே ஆரம்பத்தில் பேசிய திரு. பாலன் அவர்கள் எனக்கு நெருங்கிய நண்பர்- இதனால் மற்றவர்கள் வேண்டாதவர்கள் என்பது அல்ல. அவர்கள் எனக்கு மிகவும் நெருங்கியவர். குடிசைகளைப்பற்றிய பிரச்சினைகளை சொன்னார்கள். அவைகள் தீர்க்கப்படுகின்றன. கவலைப்பட வேண்டாம். முன்பெல்லாம் இருந்த நிலையை விட இப்பொழுது நன்றாக இருக்கிறது என்பதைச் சொல்லிக் கொண்டு அவ்வப்பொழுது இருக்கின்ற குறைகளைச் சொல்லி; நாங்கள் வந்து பார்க்க வேண்டுமென்று சொல்லிக் குறைகளைச் சொன்னால், அவைகளைத் தீர்ப்பதற்குத் தயாராக இருக்கிறோம். எனவே, அதைப்பற்றி மனக்கிலேசப் படவேண்டாம். தைரியமாக இருக்கலாம் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இங்கேபேசிய உறுப்பினர்கள் பொதுவாக ஒரு பிரச்சினையைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். அதாவது கேஷுவல் லேபர் பிரச்னை பற்றி, மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. தங்கமணி அவர்கள் சொன்னார்கள். கைத்தறி நெசவுத் தொழிலாளர்கள் பற்றிச் சொன்னார்கள். அதற்காகச் சட்டம் கொண்டு வர வேண்டுமென்று, இப்படி இந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டுவர வேண்டும், அப்படி அந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டு வர வேண்டும் என்று மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ரமணி அவர்களிலிருந்து ஆரம்பித்து திரு. கருப்பையா வரையில், திரு. தங்கமணி வரையில் பேசியது எதைக்காட்டுகிறது இதுவரையில் ஆட்சி நடந்திருக்கிறது, புதிய புதிய சட்டங்களை, ஏழைகளுக்குப் பாதுகாப்பு தரக்கூடிய சட்டங்களைக்கொண்டுவர முடியும் என்றாலும், அகில இந்தியஅண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியில்—புரட்சித் தலைவரவர்களுடைய தலைமையிலே நடக்கக்கூடிய ஆட்சியிலேதான் அவைகளைக் கொண்டு வர முடியும் என்ற நம்பிக்கையில்தான் கேட்கிறார்கள். அந்த நம்பிக்கையில் தான் இந்தச் சட்டம் கொண்டுவரப்பட வேண்டும், அந்தச் சட்டம் கொண்டு வரப்பட வேண்டும் என்று சொல்கிறார்கள்.

இன்றைய தினம் 20 வேலை நிறுத்தங்கள், 1 லாக்கவுட் ஆக 21 தான் நடக்கிறது. இந்த வேலைநிறுத்தங்கள் நடக்கிறதே என்று கேட்டால், வேலை நிறுத்தமே நடக்கவில்லையென்றால் ஒருக்கால் சர்வாதிகார ஆட்சியே நடக்கிறது என்று பொருள்.

ஜனநாயக நாட்டில் வேலைநிறுத்தமே இல்லை என்று எதிர் பார்க்க முடியாது. அது ஜனநாயகம் அல்ல.

accumulated anger bottled up emotion.

இவைகளெல்லாம் இருக்கின்றன. தொழிலாளர்களுக்குப் பன் னெடுங்காலமாகச் சேர்த்து வைக்கப்பட்ட, குவித்து வைக்கப் பட்ட கோபங்கள், குறைகள் என்றாவது வெடித்தால்தான் பிரச் னைகளுக்கு விமோசனம் கிடைக்கும், அதுவும் இப்பொழுது புரட்சித் தலைவரவர்களுடைய ஆட்சியிலே வெடித்தால்தான் விமோசனம் வரும் என்று கருதி அவைகள் நடக்கின்றன.

(மாலை 5.50)

மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் சட்டம் வேண்டுமென்று கேட்பது கூட அதுதான். நான் அவர்களுக்குச் சொல்லிக்கொள்கிறேன். கைத்தறி நெசவாளர்களுக்கான சட்டம் தயார் செய்யப்பட்டு இந்தச் சட்ட மன்றத்தில் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது ஞாபகம் இருக்கும். பேசும் பொழுதுகூட பல உறுப்பினர்கள் சொன்னார் கள். யாருக்கும் பயந்து கொண்டு நிறுத்த வேண்டிய தேவை யில்லை. அறிமுகம் செய்தாகிவிட்டது. அறிமுகம் செய்து செலக்ட் கமிட்டிக்கு அனுப்பப்பட்டது. ஊர் பூராவும் சுற்றி வந்தோம். கடைசியாக, தென்னாற்காடு மாவட்டத்தில் சாட்சிகளைப் பதிவு செய்யப் போகும்போது, மந்திரியாகப் போனேன். வரும்போது, இராகவானந்தமாக வந்தேன். ஆட்சி கலைக்கப்பட்டது. அதனால்தான்—தடை. கைத்தறி தொழிலாளர்களுக்காகச் சட்டம் தயார் செய்து—பீடித் தொழி லாளர்களுக்காகவுள்ள சட்டத்தில் இருக்கக்கூடிய ஓட்டைகள் இதில் இருக்கக்கூடாது என்பதற்காக மிகக்கஷ்டப்பட்டு கவன மாகப் பார்த்து, சட்டம் தயார் செய்து, அச்சாபீசில் இருக்கிறது. 25 ஆம் தேதி அது வந்து விடும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. அது அச்சடிக்கப்பட்டு 25 ஆம் தேதி வந்துவிட்டால், இந்தச் சட்டமன்றத்திலே என்றைக்கு அனுமதிக்கறார்களோ அன்றைய தினம் இங்கே அறிமுகப்படுத்தப்படும் என்பதை மகிழ்ச்சியோடு இந்த நேரத்திலே தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அது மட்டுமல்ல, நேற்றைய தினம் உத்தரவு போட்டிருக் கிறோம்.

Handloom weaving, handloom silk weaving industry இரண்டிற்கும் குறைந்தபட்ச ஊதியம் நிர்ணயிப்பதற்காக புதுக் குழுக்கள், இதற்கொரு குழு, அதற்கொரு குழு அமைத்து, நேற்றையதினம் உத்திரவிட்டிருக்கிறோம் என்பதை இந்த நேரத்திலே நான் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

ஒரு சமயம், குறைந்தபட்ச ஊதியம் ஒரு துறைக்கு நிர்ணயித்த போது—பவர்லூம் என்று கருதுகிறேன்; அது—வழக்குமன்றத்திற்குச் சென்றபொழுது சில குறைபாடுகளைப் பார்த்து, அதில் நடந்ததைப் பற்றி நான் அந்த செக்ஷன் வரும்போது விரிவாகப் பேசுகிறேன். அதில் முதலாளிகளுடைய பிரதிநிதிகளும், தொழிலாளர்களுடைய பிரதிநிதிகளும் ஈக்குவலாக—சரி சமமாக இல்லையென்ற குறைகளைச் சொல்லி, அந்தக் குறைந்த பட்ச ஊதியம் நிர்ணயச் சட்டம் செல்லாது என்று வழக்குமன்றத்திலே சொல்லி விட்டார்கள். மறுபடியும் அதற்குக் குழு அமைக்க ஏற்பாடு செய்யப்பட்டது. அது மட்டுமல்ல, இனிமேல் அதுமாதிரி குறைபாடுகள் இருக்கிறது என்று சொல்லி, கோர்ட் தலையிடக் கூடாது என்பதற்காகத்தான்—ஏனென்றால், கஷ்டப்பட்டு, தொழிலாளர்கள் நன்மை அடைய வேண்டுமென்று, பலனடைய வேண்டுமென்று நாம் குழுவை நியமித்து, அந்தக் குழு ஊதியத்தை நிர்ணயித்து சொன்ன பிறகு அது செல்லாது என்று சொல்லிவிட்டால் காத்துக் கிடந்த தொழிலாளர்களுடைய நிலை என்ன ஆகும் என்பதற்காக இனிமேல் அப்பேர்ப்பட்ட பிரச்சினைகளில் வழக்குமன்றம் தலையிடக் கூடாது, முடியாது, என்பதற்காக ஒரு சட்ட முன்வடிவைக் கொண்டு வந்து 9 (ஏ) என்ற ஒரு புது செக்ஷனைச் சேர்க்க வேண்டுமென்று இந்தச் சட்டமன்றத்திலே அறிமுகப்படுத்தியிருப்பது மாண்புமிகு உறுப்பினர்க்கு ஞாபகம் இருக்கும். அது விவாதத்திற்கு வரும்போது நாமெல்லாம் விரிவாகப் பேசிக் கொள்ளலாம்.

காஷுவல் லேபர்களைப் பற்றி சொன்னார்கள். என்.எம்.ஆர். பற்றியெல்லாம் சொன்னார்கள். பன்னெடுங்காலமாக வேலை செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று. நான் கைத்தறி நெசவுத் தொழிலாளர்களைப் பொறுத்தவரையில் சட்டம் வருகிறது என்று சொல்லிவிட்டேன், 25 ஆம் தேதிக்கு மேல் அவர்களுக்குக் கூலி நிர்ணயிக்க, இரண்டு கமிட்டி நியமித்திருப்பதைச் சொல்லியிருக்கிறேன். அதே போல், மாண்புமிகு உறுப்பினர் தங்கமணி அவர்களும் மற்றவர்களும் சொன்னதைப் போல், குறைந்த பட்ச ஊதியம் நிர்ணயித்தால், அதிலே நீதிமன்றம் தலையிடாமல் இருப்பதற்காக, புதிய செக்ஷனைக் கொண்டு வந்து அதுவும் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. அடுத்து, பன்னெடுங்காலமாக வேலை செய்யக்கூடிய காஷுவல் தொழிலாளர்கள். காஷுவல் தொழிலாளர்கள் பன்னெடுங்கலமாக வேலை செய்து, பல்லாண்டுகளாக வேலை செய்து, கன்பார்ம் செய்யப்படாமல் வேலையைவிட்டு அனுப்பப்படுவது இன்று, நேற்று இருப்பது அல்ல; வெள்ளைக்காரன் காலத்திலேயிருந்து இருந்து வருகிறது. ஆனால், புரட்சித் தலைவர் ஆட்சியிலேதான் அவர்களை கன்பார்ம் செய்ய வேண்டுமென்று நேற்றையதினம்

20—4—1981 அன்று இந்தச் சட்டமன்றத்திலே அறிமுகப் படுத்தியிருக்கிறோம். அப்படியானால் யார் காலத்தில் நடக்கிறது? இதற்குமுன்னாலே ஆட்சி இல்லையா? மாண்புமிகு உறுப்பினர் என்.வி.என். சோமு அவர்கள் எங்களைப் பற்றி எல்லாம் நல்ல வார்த்தைகளைச் சொல்வார்கள் என்று எதிர் பார்த்தேன். ஆனால், அதற்கு மாறாக, கடுமையான வார்த்தை களை உபயோகப்படுத்தினார். அவருக்குக் காணிக்கையாக வைக்கிறேன். 7 ஆண்டுக்காலம் நீங்கள் சார்ந்துள்ள கலைஞர் தலைமையில் ஆட்சி நடந்திருக்கிறது. அந்த நேரத்தில், அந்த காஷுவல் லேபர்கள் இருந்தார்கள். 7 ஆண்டுக்காலம் இருந்தார்கள். காஷுவல் லேபராகச் சேர்ந்த பிறகு அடுத்த ஆண்டு திருமணம்; அடுத்த ஆண்டு இரண்டு குழந்தைகள், அதற்கடுத்த ஆண்டு ஒரு குழந்தை இப்படி 4 ஆண்டுக்காலத்தில் 3 குழந்தை களைப் பெற்றுவிட்டு, தவித்துக்கொண்டிருக்கிறான். அப்பொழுது காஷுவல் லேபர் உண்டு. இப்படி காஷுவல் லேபர் வேலையில் லாமல் விரட்டப்பட்டது உண்டு. அது நல்ல தொழிற்சங்க வேலை யைச் செய்து வருகிற மாண்புமிகு என்.வி.என். சோமு அவர் களுக்குத் தெரியும். ஆனால், அப்பொழுது அவர்கள் கலைஞர் அவர்களைச்சந்தித்து, பாருங்கள், கலைஞரே அது கொடுமையாக இருக்கிறது. அவர்களைக் கன்ஃபர்ம் செய்வதற்குச் சட்டம் கொண்டு வரவேண்டுமென்று சொல்லவில்லை. ஒருக்கால் சொல்லி ஏற்றுக்கொள்ளப்படவில்லையோ, என்னவோ தெரியாது. நான் அறியேன் பராபரமே. ஆனால், இப்பொழுதுதான் புரட்சித்தலைவர் ஆட்சியில் அவர்களை பர்மனென்ட் செய்ய வேண்டுமென்ற சட்ட முன்வடிவை நேற்றையதினம் கொண்டு வந்திருக்கிறோம் என்பதை பெருமையோடு சொல்லிக் கொள் வேன்.

அன்—ஆர்க்னைஸ்டு செக்டார். அதைப் பற்றி எல்லாம் உறுப்பினர்களும் பேசினார்கள். குறிப்பாக கோவைத் தம்பி மிக அழுத்தமாகப் பேசினார்கள். மாண்புமிகு உறுப்பினர் சட்டநாதக்கரையாளர் அவர்கள் சொன்னார்கள். நம்முடைய அருமைச் சகோதரர் ஜனதா இஸ்மாயில் அவர்களும் சொன்னார்கள். கிட்டத் தட்ட உறுப்பினர்கள் எல்லோரும் சொன்னார்கள். அவர்களுக்கு இதுவரையில் சட்டமே இல்லை. அந்த அன் ஆர்கனைஸ்டு செக்டாருக்கு சட்டம் தயார் செய்து, கூடுமானவரையில் இந்த சட்டமன்றக் கூட்டத் தொடரிலேயே அறிமுகப்படுத்தலாம் என்று நான் நம்புகிறேன். அந்தச்சட்டம் தயார் செய்யப்படுகிறது என்பதை இந்த நேரத்தில் மகிழ்ச்சி யோடு சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

கட்டிடத் தொழிலாளர்களைப் பற்றியும் அவர்களுடைய குறைகளைப் பற்றியும் எல்லோரும் எடுத்துச் சொன்னார்கள். அதிலே சட்டநாதக்கரையாளர் அவர்கள் மிக உருக்கமாக

பிரச்சினையை எடுத்துச் சொன்னார்கள். நான் அதைப் பற்றிச் சொல்லுகிறேன். அவர்களுக்கு இப்போதே ஒர்க்மென் காம்ப்பன்சேஷன் ஆக்டு பொருந்தும், அதை அவர்கள் உபயோகப்படுத்திக் கொள்ளலாம். இருந்தாலும் அவர்கள் செய்யக்கூடிய வேலையை ஒத்திட்டுப் பார்க்கும்போது கொடுக்கப்படக்கூடிய சலுகை இல்லை, பாதுகாப்பு இல்லை என்பதை நான் ஏற்றுக் கொள்கிறேன். அதைப்பற்றி அகில இந்திய தொழிலாளர் நல அமைச்சர் மாநாட்டில் டெல்லியிலே பேசினோம். டெல்லி அரசாங்கமே இதற்கு நல்ல டிராப்ட் சட்டத்தையே தயார் செய்து கொடுத்தது. அதிலே தமிழக அரசு வேண்டிய திருத்தங்களைத் தந்திருக்கின்றது. நிச்சயமாக மத்திய அரசு அந்த சட்டத்தைக் கொண்டு வந்துவிடும் என்று மனமாற நம்புகிறேன். அப்படி அவர்கள் செய்யவில்லை என்று சொன்னால் தமிழக அரசு கொண்டு வரும். ஏனென்றால் டிராப்ட் பில்லையே தயார் செய்த மத்திய அரசு, எங்களுடைய ஒப்பினியன்களை, அபிப்பிராயங்களை எல்லாம் கேட்ட பிறகு அதை நிறுத்தி வைக்கத் தேவையில்லை. மாண்புமிகு அஞ்சையா அவர்கள் தொழிலாளர் நல அமைச்சராக இருந்தபோதே அவர்கள் மிக அவசரப்பட்டே கொண்டு வரவிரும்பினார்கள். இப்போதும் அது மத்திய அரசால் கொண்டு வரப்படும் என்று நினைக்கிறேன். அப்படி இல்லை என்றால் இந்த அரசே அதைக் கொண்டு வரும் என்பதை இந்த நேரத்தில் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

திரு. இஸ்மாயில் பேசுகிறபோது குமரி மாவட்டத்தில் மேலும் தொழிற் பயிற்சி நிலையங்கள் ஆரம்பிக்கப்பட வேண்டும், வேலை வாய்ப்பு பெருக மேலும் சில தொழில் பிரிவுகள் தற்போது இயங்கி வரும் தொழிற் பயிற்சி நிலையங்களில் ஆரம்பிக்கலாம் என்று சொன்னார்கள். இருக்கும் பிரிவுகள் போதாது என்று சொன்னார்கள். அதைப் பற்றி அரசு பரிசீலனை செய்யும் என்பதை இந்த நேரத்தில் சொல்லிக்கொள்ளுகிறேன்.

திரு. தங்கமணி அவர்கள் பேசும்போது அகில இந்திய திறனாய்வுத் தேர்தல் All India skill competition என்ற பயிற்சி அலுவலர்களுக்கு தற்போது அளிக்கப்படும் ஊக்க ஊதியத்திற்குப் பதிலாக, ஒரு முன் ஊதிய உயர்வு, அட்வான்ஸ் இன்கிரிமென்ட், தரவேண்டும் என்று சொன்னார்கள். அது பயனுள்ளதாக இருக்கும் என்றும் சொன்னார்கள். சிறந்த மாணவர்களைப் பயிற்றுவித்த பயிற்சி அலுவலர்களுக்கு ரூ. 200-ம், இதற்குப் பொறுப்பான 6 மற்ற அலுவலர்களுக்கும் ரூ. 100-ம் ஊக்க ஊதியமாக வழங்கப்படுகிறது. பல நபர்கள் சம்பந்தப்பட்டிருப்பதால் முன் ஊதிய உயர்வு வழங்குவது என்பது அவ்வளவு உசிதமாக இருக்காது என்று அரசு கருதுகிறது.

மாண்புமிகு ரமணி அவர்கள் பேசும்போது சொன்னார்கள். சென்னையில் பெண்களுக்கான தொழிற்பயிற்சி நிலையம் அரசின் செலவிலே நடத்தப்பட்டாலும், அதனுடைய முதல்வர் அரசாங்க அலுவலர் அல்ல, அதற்கு அரசாங்க அலுவலரை முதல்வராக நியமிக்கவேண்டும் என்ற கருத்தைச் சொன்னார்கள். சென்னை தியாகராயநகரில் உள்ள பெண்களுக்கான தொழிற்பயிற்சி நிலையம் 1956ஆம் ஆண்டு தமிழக அரசால் ஆரம்பிக்கப்பட்டது. அதை நடத்தும் பொறுப்பு துர்காபாய் தேஷ்முக் அவர்கள் தலைமையிலே இயங்கி வந்த ஆந்திரமகிள சபாவிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டது. ஆந்திர மகிள சபாவில் இருந்து ஒரு சிலர் பிரிந்து ஸ்ரீசேவா மந்திர் என்ற பொது ஸ்தாபனத்தை ஏற்படுத்தினார்கள். அந்த ஸ்தாபனத்தின் தலைவரிடம் இந்த தொழிற் பயிற்சி நிலையத்தின் முதல்வர் பொறுப்பை ஒப்படைத்தார்கள். அவரே இன்று வரை கௌரவ முதல்வராக பொறுப்பு வகித்து வருகிறார்கள். அந்தத் தொழிற் பயிற்சி நிலையத்துக்கு முழுநேர முதல்வரைநியமிப்பதற்கான இயக்குநர் அறிக்கை அரசின் தீவிர பரிசீலனையில் உள்ளது. விரைவில் அதுபற்றி அரசு முடிவெடுக்கும்.

மாண்புமிகு ரமணி அவர்கள் தொழிற் பயிற்சி நிலையங்களில் பயிலும் மாணவர்களுக்கு கொடுக்கப்படும் உதவித் தொகையை அதிகமாக உயர்த்தவேண்டும் என்று சொன்னார்கள். தற்போது உதவித்தொகை 25 வீதம் மூன்றில் ஒரு பங்கு பயிற்சியாளர்களுக்கு வழங்கப்படுகிறது. இந்தத் தொகையை மாதம் 40 ரூபாயாக உயர்த்தி 50 சதவீதம் உள்ளவர்களுக்கு பயிற்சி அளிப்பவர்களுக்கு உதவித் தொகை வழங்க அரசு பரிசீலனை செய்து கொண்டிருக்கின்றது. திரு. கருப்பையா அவர்களும் திரு. தங்கமணி அவர்களும் அரசின் தொழிற் பயிற்சி நிலைய அலுவலர்கள் 1972-ல் வேலை நிறுத்தம் செய்தும், குடியரசுத் தலைவரது சுழற்கோப்பை கிடைக்கும் அளவுக்கு திறமையாகப் பணியாற்றினாலும் அவர்களுக்குப் போதுமான நிவாரணம் அளிக்கப்படவில்லை என்று சொன்னார்கள். அவர்கள் கோரிக்கைப்படி, பயிற்சிக்காலப் படி—டெபுடேஷன் அலவன்ஸ் உயர்த்தப்பட்டுள்ளது.

[மாலை 6-00]

65 புதிய பயிற்சி அலுவலர்கள்—டிரெயினிங் ஆபீசர்பதவிகளை ஏற்படுத்தியிருக்கிறோம். 379 இளநிலை பயிற்சி அலுவலர் பதவிகள் உதவிகள் பயிற்சி அலுவலர் பதவிகளாக உயர்த்தப்பட்டுள்ளன. 7 உதவி முதல்வர் பதவிகளும், 3 உதவி இயக்குனர் பதவிகளும் இதுவரையில் தரப்பட்டுள்ளன. ஏனைய குறிக்கோள்களும் பரிசீலனையில் உள்ளன.

திரு. ரமணி அவர்கள் பேசுகிறபோது பயிற்சி முடிந்தபின் பயிற்சியாளர்களுக்கு வேலைக்கு உத்தரவாதம் கொடுக்க வேண்டும் என்று சொன்னார்கள். பயிற்சியாளர்களின் எண்ணிக்கைக்குச் சமமாக வேலை வாய்ப்பு ஏற்படுவது இல்லை. எனினும் தொழிற்சாலைகளில் ஏற்படுகின்ற வேலைகளில் 50 சதவீத இடத்தை பயிற்சியாளர்களுக்கு ஒதுக்க வேண்டும் என்றும், அதற்காக பயிற்சியாளர்கள் சட்டம் திருத்த வேண்டும் என்றும் தொழிலாளர் நல அமைச்சர்கள் மாநாட்டில் முடிவு எடுக்கப்பட்டுள்ளது. அது மத்திய அரசின் பரிசீலனையில் உள்ளது.

திரு. ரமணி அவர்கள் கோவை மாவட்டத்தில் குறைந்தது இரண்டு தொழிற் பயிற்சிக் கூடங்கள் ஆரம்பிக்க வேண்டும் என்று சொன்னார்கள். ஆறாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் 3 தொழிற் பயிற்சி நிலையங்கள் அமைக்க மத்திய திட்டக்குழு ஒப்புதல் அளித்துள்ளது. இந்த ஆண்டு இரண்டு தொழிற் பயிற்சி நிலையங்கள் ஆரம்பிக்க இருக்கிறோம். ஆண்களுக்காக அரக்கோணத்தில் ஒன்றும், பெண்களுக்காக கடலூரில் ஒன்றும் ஆரம்பிக்க நிதி ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டுள்ளது. கோயம்புத்தூர் மாவட்டத்தில் மேலும் தொழிற் பயிற்சி நிலையம் ஆரம்பிப்பது பற்றி அரசு பரிசீலனை செய்யும்.

திரு. ரமணி அவர்கள் தொழில் பழகுனர்களுக்கு மாதா மாதம் அளிக்கும் பயிற்சி உதவித் தொகையை அதிகரிக்க வேண்டும் என்று சொன்னார்கள். அது குறித்து சென்டிரல் அப்பிரன்டிஸ் கவுன்சில் பரிசீலித்து வருகிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு உறுப்பினர் சோமு அவர்கள் பேசுகிறபோது எஸ். எஸ். எம். நிறுவனத்தைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். அப்போது குறிப்பிட்ட சில வார்த்தைகள் காலையில் இருந்து நடந்த விவாதத்தில் கொஞ்சம் அன்பேலடபிள்ளாக இருந்தது. அதையும் தவிர்த்து இருந்தால் விவாதம் கொஞ்சம் ஹை ஆர்டராக இருந்து இருக்கும். டாக்டர் சமரசம் அவர்கள் பேசுகிறபோது சொன்ன மாதிரி—ஒருவர் நம்மைப் பார்த்து வணக்கம் சொன்னால் நாமும் வணக்கம் சொல்கிறோம். அவர் உடனே நீங்கள் ஸ்டேஷன் மாஸ்டராக 20 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு இருந்தபோது நான் அந்த இடத்தில் பாயின்ட்ஸ்மேன் வேலை பார்த்தேன் என்கிறார். ஓகோ, அப்படியா, வாங்க, வாங்க என்று சொல்கிறோம். நான் ஸ்டேஷன் மாஸ்டராக இருந்தது உண்மை. அவர் சொன்னது சரியா தவறா என்பது நமக்குத் தெரியவில்லை, இருந்தாலும் இவ்வளவு தூரம் விவரம் தெரிந்து சொல்கிறாரே என்று வாய்யா, உட்கார் என்று சொல்லி பேசிக்கொண்டு இருக்கிறோம். உடனே வேண்டியவர் எவரு சொல்லிவிட முடியுமா? அதைப் போல பொறுப்பில் உள்ளவர்களிடத்தில்

வந்து உங்களை நான் அறிந்தவன் என்று ஒருவர் பேசினால், அவரும் உட்காருங்கள் என்று சொல்லி பேசுகிறார். அதற்காக வேண்டியவர் என்று சொல்லிவிடுவதா? ஆகவே, வேலை நிறுத்தம் ஒரு இடத்தில் நடைபெறுகிறது என்கிறபோது, அதன் சார்பாகப் பேசி, அந்தப் பிரச்னைக்குத் தீர்வு காண முயலுவதுதான் சரியானதாகும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். உரிமை காரணமாக நான் திரு. சோமு அவர்களுக்குச் சொல்லிக் கொள்வேன். நீங்கள் இந்து போன்ற பத்திரிகை தொழிலாளர்கள் தலைவராக இருக்கிறீர்கள். பிரச்னைகளை ஆழமாக அறிந்து பேசுகிறீர்கள்? இப்போது படிப்பதுபோல் எல்லா விஷயங்களையும் நல்ல முறையில் படித்துப் பார்த்து, பேச வேண்டும். அப்படிப் பேசினால் எங்களைப் போன்ற அமைச்சர்களுக்குப் பேருதவியாக இருக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அந்த எஸ். எஸ். எம். நிறுவனத்தைப்பற்றி தொழிலாளர் செயலாளர் என்று கருதுகிறேன்—திரு. சி. குப்புசாமி அவர்கள் இரண்டு மூன்று நாட்களுக்கு முன்பு என்னை வந்து சந்தித்துப் பேசினார்கள். மாண்புமிகு உறுப்பினரிடத்தில் அவர் சொல்லவில்லையோ என்னவோ தெரியவில்லை. சொல்லியிருப்பார் என்றுதான் கருதுகிறேன். அவர் என்னை வந்து சந்தித்த பிறகு நான் தொழிலாளர் நல அதிகாரிகளிடத்தில் பேசி இருக்கிறேன்.

திரு. என். வி. என். சோமு : With your kind permission Sir Mr. Deputy Speaker நான் சொல்ல வந்தது, ஏறத்தாழ 20 நாட்களாக அந்த நிறுவனத்தில் பணிபுரியும் 200 தொழிலாளர்கள் சிறையில் இருக்கிறார்கள். அவர்களை உடனடியாகவிடுதலை செய்தால் என்ன? விடுதலை செய்த பிறகு பேச்சு வார்த்தை நடத்தினால் என்ன? அதற்கு மாறாக அங்கேஇருக்கும் டி.எஸ்.பி. மாற்றப்படுகிறார், எஸ். ஐ. மாற்றப்படுகிறார், ஹெட்-கான்ஸ்டேபிள் கூட மாற்றப்படுகிறார். இது நியாயம்தானா? மாண்புமிகு தொழிலாளர்நல அமைச்சரோடு திரு. குப்புசாமி அவர்கள் பேசியது எனக்குத் தெரியும். ஆனால் அரசு கொடுக்கின்ற தாக்கீதுகளை ஏற்கஅந்த நிர்வாகம் மறுக்கிறது என்பது தான் எங்களுடைய குற்றச்சாட்டு.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். இராகவானந்தம் : அது எல்லாம் சரி. இப்படிப் பேசியதால் நீங்கள் ஒரு ஹை ஆர்டரில் வருகிறீர்கள். மாண்புமிகு திரு. குப்புசாமி அவர்கள் என்னைப் பார்க்கவந்த போது நான் படுக்கப் போய் விட்டேன். வெறும் கைலி கட்டிக் கொண்டுதான் இருந்தேன். அமைச்சர் தூங்குகிறார் என்று சொல்லி அவரைப் போகச் சொல்லி இருக்கலாம். அதுவும் தி.மு.க. பேரவைத் தொழிலாளர் தலைவர் என்று தெரிந்தும் கூடச் சொல்லியிருக்கலாம். ஆனால் நான் அப்படிச் செய்ய

வில்லை. தொழிலாளர் நலப் பிரச்னையை எடுத்துக் கொண்டு யார் எந்த நேரத்தில் வந்தாலும் அதைத் தீர்க்க வேண்டும் என்ற அடிப்படையில், அவரை வைத்துக்கொண்டே, உடனடியாக சேலம் கலெக்டரோடு பேசினேன். என் துறையைச் சேர்ந்த அதிகாரிகளோடு பேசினேன். கவனித்துக் கொள்ளுங்கள், ஒன்றும் நடக்காமல் பார்த்துக் கொள்ளுங்கள் என்று சொல்லி இருக்கிறேன். நேற்றைய தினம் காலையில் கூடச் சொன்னேன். 21-ம் தேதி என்னுடைய மானியக் கோரிக்கை முடிந்தவுடன் நானே அழைத்துப் பேசுகிறேன். முடிந்தால் விரைவில் இதற்குத் தீர்வுகாண எல்லா நடவடிக்கைகளும் எடுக்கிறேன் என்று சொல்லி இருக்கிறேன். அதைப் பாராட்டுவார்கள் என்று கருதினேன். அது என்னவோ, எங்களை யாருமே பாராட்டாமல் இருக்கிறார்கள்.

இதை எல்லாம் விட்டுவிடுங்கள். முக்கியமான ஒரு சட்டத்தைக் கொண்டு வந்தோம். ஒருவர் கூட அதை ஞாபகம் வைத்து பாராட்டவில்லை. " சப்சிஸ்டன்ஸ் அலவன்ஸ்" கொடுக்க வேண்டுமென்று திரு. ரமணி அடிக்கடி சொல்வார். அவர் கூட இந்தச் சட்டத்தைப் பாராட்டவில்லை. சஸ்பென்ஷனில் இருந்தால் 90 நாட்களுக்கு மேல் என்றால் 50 சதவீதம் கொடுக்க வேண்டும்; 120 நாட்களுக்கு மேல் என்றால் 75 சதவீதம் கொடுக்க வேண்டும்; 180 நாட்களுக்கு மேல் என்றால் முழு சம்பளமும் (ஃபுல் வேஜஸ்) கொடுக்க வேண்டும் என்று ஒரு சட்டத்தைக் கொண்டுவந்து சென்ற சட்ட மன்றக் கூட்டத்தில் நிறைவேற்றினோம். அதை நினைத்துப் பார்த்து, எழுந்த உடனே " மாண்புமிகு துணைத் தலைவரவர்களே, இந்த அரசு இத்தனை நாள் இல்லாமல் இப்போது தமிழகத்தில் சஸ்பென்ஷனில் இருக்கிறவருக்கு ஊதியம் கொடுக்க சட்டம் கொண்டு வந்ததற்கு மகிழ்ச்சி, மாண்புமிகு முதலமைச்சருக்கு நன்றி என்று சொல்லிவிட்டு மேற்கொண்டு பேசினால் எவ்வளவு நன்றாக இருக்கும். யாரும் அது பற்றி ஒரு வார்த்தை கூட சொல்லவில்லை. நாங்கள் பல காரியங்களைச் செய்கிறோம். எங்களுக்கு ஒரு " எங்கரேஜ்மென்ட் " வேண்டாமா? You are chilling our enthusiasm.

நாங்கள் ஆர்வமாக செய்திருப்பதற்கு ஒரு பாராட்டு. மற்றபடி நீங்கள் காரசாரமாகச் சொன்னீர்கள், சொல்லுங்கள். குற்றஞ் சாட்டினீர்கள், பரவாயில்லை. ஆனால் செய்த நல்ல காரியத்திற்கு ஒரு பாராட்டு வேண்டாமா? இது சாதாரண சட்டமா? சஸ்பென்ஷன் பீரியட் 180 நாளைத் தாண்டிவிட்டால் முழு ஊதியம் கொடுக்க வேண்டும். இதைப் பாராட்டுங்கள். அடுத்த ஆண்டு மானியத்தில் பேசும்போதாவது நீங்கள் பாராட்டு, குற்றச்சாட்டு என்று இரண்டு பிரிவுகளாகப் பிரித்து, சொல்லுங்கள். நான் வேடிக்கைக்காகச் சொல்லவில்லை. அடுத்த

ஆண்டு இந்த மானியம் வரும்போது எத்தனையோ சட்டங்கள் வந்துவிடும். அப்படியானால் நீங்கள் பாராட்டியே ஆகவேண்டுமென்ற '' கம்பல்ஷனில் '' இருப்பீர்கள்.

இந்த மன்றத்திலே இருப்பதில் நான்தான் வயதானவன் என்று நினைக்கிறேன். 65 வயது ஆகிவிட்டது. அடுத்த ஆண்டில் யார் யார் இருப்போமோ, யார் யார் இருக்கமாட்டோமோ தெரியாது. இந்த வருஷத்தில் நீங்கள் எல்லாம் பாராட்டுவதை என் காதாரக் கேட்க வேண்டும் என்று நினைத்தேன். அடுத்த வருஷம் நிச்சயமாகப் பாராட்டுவீர்கள் என்று நம்புகிறேன்.

திரு. இரா. கருப்பையா அவர்கள் டி.வி.எஸ். குரூப்பில் ரெபரன்ஸ் கிடைக்கவில்லை என்று சொன்னார்கள் என்று நினைக்கிறேன். அவர்களுக்குச் சொல்கிறேன். அது தவறான தகவல். யாரோ சொன்ன தவறான தகவலைக் கேட்டு, அவர்களுக்கு ஏற்படுகிற உணர்ச்சியின் காரணமாகச் சொல்லிவிட்டார்கள் என்று நினைக்கிறேன். பிரேக்ஸ் இந்தியாவில் 7 தொழிலாளர்களுடைய வழக்கு (நான்-எம்பிளாய்மென்ட்) ரெபரன்-சுக்கு அனுப்பப்பட்டிருக்கிறது. அதன் பிறகு 6 பேர்களுடைய வழக்கை அனுப்பியிருக்கிறோம். திரு. அகஸ்டின், நான்-எம்பிளாய்மென்ட், ரெபரன்சுக்கு அனுப்பப்பட்டிருக்கிறது. அதைப்போல திரு. திருவேங்கடம் வழக்கும் அனுப்பப்பட்டு இருக்கிறது.

ஹூக்காஸ் டி.வி.எஸ்.-ல் நான்-எம்பிளாய்மென்ட் 4 பேர்களுடைய வழக்கை ரெபரன்சுக்கு அனுப்பியிருக்கிறோம். தியாகராஜன், சொக்கலிங்கம் பிள்ளை, சுப்பிரமணி, சதானந்தமூர்த்தி ஆகிய 4 பேர்களின் வழக்கு அனுப்பப்பட்டிருக்கிறது. அதைப்போல சுந்தரம் மோட்டார்ஸில் நான்-எம்பிளாய்மென்ட் 12 பேர்களுடைய வழக்கை ரெபரன்சுக்கு அனுப்பியிருக்கிறோம். இப்படிப் பல வழக்குகள் அனுப்பப்பட்டிருக்கின்றன. இன்னொன்றை யாரும் சொல்லவில்லை. ஒரு ''லாக் அவுட் டை''க்கூட வேஜஸ் உண்டா, இல்லையா என்று கேட்டு ரெபரன்சுக்கு அனுப்பி இருக்கிறோம் என்பது என்னுடைய நினைவு.

கிராம வீட்டுவசதி பற்றிச் சொல்லும்போது திரு. கருப்பையா அவர்கள் ஒன்றைச் சொன்னார்கள். சிமெண்ட் அங்கே கிடைக்கவில்லை என்று சொன்னார்கள். அனுமதிக்கப்பட்டிருக்கிற அங்கத்தினர்களுக்குத் தேவையான சிமென்டை வீட்டுவசதி சங்கத்தின் மூலமாகவே பெற்றுக் கொள்ளலாம். வீட்டுவசதி சங்கப் பதிவாளர் மூலம் சிமென்ட் ஒதுக்கப்படுகிறது. 200 சதுர அடி அளவில் கட்டப்படுகிற ஒரு வீட்டுக்கு 10 மூட்டை சிமென்டுக்கு மேல் தேவைப்படாது என்று கணக்கிட்டிருக்கிறார்கள். அந்த அளவுக்குக் கிடைப்பதில் சிரமம் ஏதும் இருக்காது.

இன்னும் திரு. ரமணி ஒரு கருத்தைச்சொன்னார்கள். சேலம், திருச்சி, சிவகாசி இந்த இடங்களில் இ.எஸ்.ஐ. மருத்துவமனை கட்ட திட்டமும் நடவடிக்கையும் உள்ளது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இப்போது 5 இடங்களில் இருக்கிறது. ஒன்றை மறந்துவிட்டார்கள். அதாவது வேலூரை மறந்து விட்டார்கள். நான் அப்போதே சொல்ல வேண்டுமென்று நினைத்தேன்; ஆனால் இடையிலே குறுக்கிட வேண்டாமென்று நிறுத்திக் கொண்டேன்; திரு. உமாநாத் அவர்களிடம் சொன்னேன்.

அடுத்து, உப்பளத் தொழிலாளர்கள் பற்றி திரு. ரமணி சொன்னார்கள். அவர்களுக்குச் சில பாதுகாப்பு நடவடிக்கையாக கால் உறை தரவேண்டுமென்று தொழிற்சாலை ஆய்வாளர்கள் மூலமும் தொழில் ஒப்பந்தங்கள் மூலமும் நடவடிக்கை எடுத்து வருகிறோம் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இந்தியன் எக்ஸ்பிரஸ் பற்றி எல்லோரும் சொன்னார்கள். அது கம்யூனிக்கேஷன் கேப்பா அல்லது தவறான தகவலா என்று தெரியவில்லை.

[மாலை 6-10]

ஆனால் உண்மை நிலை என்னவென்றால் வேலை நிறுத்த அறிவிப்பு கொடுத்ததற்குக் காரணம் பாலேகர் அவார்ட் அமல் படுத்தப்படவில்லை என்பதால் அல்ல. அங்கே உள்ள மூன்றில் ஒரு தொழிற்சங்கம் வேலை நிறுத்த நோட்டீஸ் கொடுத்ததால்தான் வந்தது. இது குறித்து தொழிலாளர் துறை கமிஷனர் அவர்கள் இம்மிடியட்டாக அவர்களை எல்லாம் அழைத்துப் பேசி நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறார். இதன் விளைவாக வேலை நிறுத்தம் ஏற்படாது என்று எதிர்பார்க்கப் படுகின்றது......(குறுக்கீடு).....ஆகவே வேலை நிறுத்தம் பற்றிய தகவல் கிடைத்த உடனேயே லேபர் கமிஷனர் இவர்களை அழைத்துப் பேசி இருக்கிறார். அனேகமாக ஸ்ட்ரைக் நடக்காமல் இருக்கும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகின்றது.

திரு. என். வி. என். சோமு: மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களே, . .

ாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் என்னைப் பார்த்துத்தான் பேசவேண்டும்.

திரு. என். வி. என். சேமு: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, ஒரு மட்டத்தில் வேலைநிறுத்தம் அங்கே ஏற்படாமல் செய்து வேலை தொடர்ந்து நடைபெற்றது. ஆனால் நேற்றைக்கு அங்கே க்ளோசர்

நோட்டீஸ் கொடுக்கப்பட்டு ஜூன் மாதம் 20ஆம் தேதி அன்று மூடப்படக்கூடிய சூழ்நிலை ஏற்பட்டிருக்கின்றது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். இராகவானந்தம் நன்றி . . .

திரு. இரா. கருப்பையா : மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் இந்தப் பிரச்சினையில் லேபர் கமிஷனர் அவர்கள் எல்லோரையும் அழைத்துப் பேசி சமரசம் செய்ததாகச் சொன்னார்கள். ஆனால் லேபர் கமிஷனரின் முடிவினை நிர்வாகத்தினர் ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. கு. ரமணி: துணைத் தலைவரவர்களே, இந்தியன் எக்ஸ்பிரஸ் சம்பந்தப்பட்ட வகையிலே தொழிலாளர்களிடத்திலே இருந்து எங்களுக்குக் கிடைத்த செய்தியை நாங்கள் சொல்கிறோம். அந்தச்செய்தியின்படி ஏதாவது குறைஇருந்தால் அதைச் சரிப்படுத்தவேண்டும். இந்தியன் எக்ஸ்பிரஸ் பத்திரிக்கை பற்றிச் சொன்னார்கள். அவர்கள் நோட்டீஸ் கொடுத்தது உண்மைதான். பாலேகர் அவார்டை அவர்கள் அமல் நடத்திவிட்டார்களா? அமல் நடத்திவிட்டார்கள் என்ற உறுதியான செய்தி அரசாங்கத்திற்குக் கிடைத்திருக்கின்றதா? அதனுடைய நிலைமை என்ன?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். இராகவானந்தம்: துணைத் தலைவரவர்களே, ஏற்கனவே கிடைத்த தகவலின்படி அமல் படுத்துகிறோம் என்று சொல்கிறார்கள். ஆனால் இப்போது இப்படிப்பட்ட தகவலை இங்கே சொல்கிறார்கள். இதுபற்றி விசாரிக்கப்படும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ரமணி அவர்களுக்கு ஒரு ஸ்டாண்டிங் கிரிவான்ஸ் இருக்கின்றது. இது அவருடைய நீண்ட நாளைய கோரிக்கை. இது கிருஷ்ணா ரீஃபைனரீஸ் பற்றியது. அந்த யூனியனுக்கு ரெப்ரசன்டேட்டிவ் கேரக்டர் இருக்கின்றதா என்று நம்முடைய அதிகாரிகள் கேட்கிறார்கள். அதாவது அதற்கு வேண்டிய ஆதாரங்களான மெம்பர்ஷிப் ரிஜிஸ்டர், மினிட்ஸ் புக் இவைகளை எல்லாம் கொடுத்து நிரூபிக்கவேண்டும். இத்தனை அங்கத்தினர்கள் இருக்கிறார்கள் என்பதை மட்டும் அனுப்பிவைத்தால் போதாது. அது பற்றிய தஸ்தாவேஜுக்களை எல்லாம் அவர்கள் கொடுக்க வேண்டும். ஆனால் அவர்கள் கொடுக்கவில்லை. அதனுடைய மினிட்ஸ் புக், சங்கத்தின் உறுப்பினர்கள் விவரம், எப்போது அதன் கூட்டம் நடந்தது, அங்குள்ளவர்களின் சந்தாத் தொகை எவ்வளவு, அந்தச் சங்கத்தின் வருமானம் எவ்வளவு, அதிலே செலவழித்தது எவ்வளவு, மீதம் எவ்வளவு

அதாவது சர்ப்ளஸ் எவ்வளவு, டெஃபிசிட் எவ்வளவு போன்ற விவரங்களை எல்லாம் அனுப்பிவிட்டால் உடனடியாக ஏற்பாடு செய்யப்படும்.

திரு. கு. ரமணி: துணைத் தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள் சொல்லக்கூடிய இந்த விதிமுறைகள் அனைத்து சங்கங்களைப் பொறுத்தவரையிலும் உள்ள ஒரு பொதுவான முறை. ஆனால் அங்கே நடந்தது என்னவென்றால் 298பேர் வேலை செய்து கொண்டிருந்தனர் அந்தக் கம்பெனியில். அந்தச் சங்கம் ஏற்கனவே ஸ்தாபிக்கப்பட்ட சங்கமாகும். தனியாக உண்டாக்கிய தல்ல அது. அந்தச் சங்கத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் 298 பேர். அவர்களை எல்லாம் வெளியே அனுப்பிவிட்டதற்குப் பிறகு ரெப்ரசன்டேட்டிவ் கேரக்டர் பற்றிக் கேட்டால் எங்கே இருந்து தருவது? வெளியே அனுப்பப்பட்ட எல்லோருமே இந்தச் சங்கத்தின் உறுப்பினர்கள்தான். இப்போது அந்தக் கம்பெனியிலே ஒரு ஆளும் இல்லை என்றால் எப்படி ரெப்ரசன்டேட்டிவ் கேரக்டர் தர முடியும்? இருந்தாலும் இந்த கேஸ் சம்பந்தப்பட்ட வகையில் எவ்வளவு விவரங்களைக் கொடுக்க முடியுமோ அவ்வளவு விவரங்களைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். கடைசியாக நானும்கூட ஒரு கடிதம் அனுப்பினேன். அதற்கு ஒரு பதில் வந்தது. அந்தப்பதில் என்னவென்றால் ''நீங்கள் இப்போது கொடுத்ததில் புதிய விவரங்கள் ஒன்றும் இல்லை'' என்பதுதான். இந்த ஒரே வார்த்தையோடு முடிந்துவிட்டது அந்தப் பதில்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். இராகவானந்தம்: துணைத் தலைவர் அவர்களே, எல்லா விவரங்களையும் மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் என்னிடத்திலே கொடுத்தால் நான் பரிசீலனை செய்யத் தயாராக இருக்கிறேன். யோசனை சொல்லலாம் என்று கருதுகிறேன். இவ்வளவு காலம் ரெஃபரென்ஸ் கிடைக்கவில்லை என்று சொன்னவுடனே, 2-எ பெட்டிஷனை ஒவ்வொருவரையும் போடச் சொல்லியிருந்தால் ரெஃபரென்ஸ் கிடைத்திருக்கலாம். (குறுக்கீடு). ரைட் ஒத்துக் கொள்கிறீர்கள். வெரி குட்.

இதுவரையில் மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் பேசிய சில கருத்துக் களுக்குப் பதில் சொன்னேன். இப்பொழுது பொதுவாக இந்த அரசு எதுவுமே செய்யவில்லை, ஏதோ தூங்கிக் கொண்டிருக் கிறது என்பது போலவும் சில உறுப்பினர்கள் சொல்லியிருக்கிறார் கள். அதற்குப் பதில் கூற விரும்புகிறேன். I think that is the duty of the Opposition Party. ஆனால் நாங்கள் என்ன செய்திருக்கிறோம் என்று சொல்ல விரும்புகிறேன்.

கிராமப்புறங்களில் வீடுகள் கட்டும் திட்டம் : தமிழ்நாட்டின் மக்கட் தொகையில் 80 சதவீதத்திற்கு மேற்பட்டோர் கிராமப் புறங்களில் வசிக்கும் பொருளாதாரத்தில் நலிந்த பிரிவினர் ஆவர். இவர்களுக்காக 1952 முதல் 1976 ஆம் ஆண்டு வரை கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் மூலம் சுமார் 2,900 வீடுகளே கட்டப் பட்டன.

இப் பிரிவினர்கள் குறைந்த செலவில் வசதியோடு அமைந்த ஓடு வீடுகள் கட்டிக் கொள்வதற்காகப் புரட்சித் தலைவரின் அரசு ''இரண்டு லட்சம் வீடுகள்'' கட்டும் திட்டத்தைச் செயல் முறையில் கொண்டு வந்துள்ளது. 1980–81 முதல் 1984–85 வரையிலான ஆறாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டக் காலத்தில் ஆண்டு தோறும் 40,000 வீடுகள் கட்டப்படும். கீழ்க்கண்ட புள்ளி விவரங் களிலிருந்து எங்கள் சாதனை தெளிவாகும் :

	ரூபாய் கோடியில்.	வீடுகளின் எண்ணிக்கை.
1978–79	5·45	7,430
1979–80	16·42	29,041
1980–81 (31—3—1981 வரை).	6·80	23,152
	கட்டப்பட்டு வருபவை	31,453

மூன்றாண்டுகளில் கட்டப்பட்ட 59,623 வீடுகளில் ஆதி திராவிட மக்களுக்காகக் கட்டப்பட்டவை 43,835. எங்கே உறுப்பினர் திருமதி பொன்னம்மாள் அவர்கள்? பேசி விட்டுப் போய்விடுகிறார்களே. இருந்து அமைச்சர் என்ன பதில் சொல் கிறார் என்று பார்த்தால் நலமாக இருக்குமே. ஆக, 59,623 வீடுகளில் ஆதிதிராவிட மக்களுக்காக 43,835 வீடுகள் கட்டப் பட்டிருக்கின்றன என்றால் கிட்டத்தட்ட 73 சதவீதம் கிராமப்புறங்களில் ஹரிஜன மக்களுக்காகக் கட்டப்பட்டவை என் றால், சொல்லுங்கள் பார்க்கலாம், வேறு எந்த ஆட்சியில் இப்படிச் செய்திருக்கிறார்கள் என்று? (மேசையைத் தட்டும் ஒலி).

யார் சொன்னாலும் நான் உட்கார்ந்து கேட்கத் தயாராக இருக்கிறேன். ஆனால் சொல்ல முடியாது. I am prepared to yield. There Is no parallel.
அவ்வளவு சிறப்பாகப் புரட்சித் தலைவர் அவர்களுடைய ஆட்சி யிலே செய்திருக்கிறோம்.

அடுத்து இத்திட்டத்திற்கு வேண்டிய நிதிகளை ஆயுள் காப்புறுதித் கழகம், பொதுக் காப்புறுதிக் கழகம், ''ஹட்கோ'' போன்ற நிறுவனம் ஆகியவைகளிடமிருந்து பெறப்படுகிறது. தமிழக அரசு மூன்றாண்டுகளில் முறையே 2 கோடி, 9 கோடி, 5·48 கோடி என்று கடனாக வழங்கியுள்ளது. அந்த ஆண்டு முதல் தேசிய மயமாக்கப்பட்ட வங்கிகள் ரூ. 6 கோடி கடனாக வழங்க முன் வந்துள்ளது.

1978 வரை செங்கற்பட்டு முதல் கன்னியாகுமரி மாவட்டம் வரையுள்ள கிராம மக்கள் வீடு கட்ட கடன் பெறுவதற்காகச் சென்னையிலுள்ள தலைமைச் சங்கத்தையே நாட வேண்டியிருந்தது. இதனால் ஏற்பட்ட கால தாமதத்தைத் தவிர்க்க, பிரதம சங்கங்களே கடன் ஒப்பளிப்பு வழங்கலாம் என அரசு ஆணைகள் பிறப்பித்தது. இதுவரை உரிமைச் சான்றிதழ், வருவாய்ச் சான்றிதழ் முதலியவை வாங்க தாசில்தாரிடம் செல்ல வேண்டியிருந்தது. இப்போது கிராம அதிகாரிகளே வழங்கலாம். இது போன்று மேலும் பல சலுகைகள் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன.

கனம் பேரவை அங்கத்தினர்கள் இத்திட்டத்தின் கீழ் அளிக்கும் கடன் தொகையை அதிகரிக்க வேண்டுமென்று வற்புறுத்திப் பேசினார்கள். இந்த ஆண்டிலிருந்து ஆயுள் காப்புறுதிக் கழகம் கிராமப்புற வீட்டு வசதித் திட்டத்திற்கு நிதி உதவி அளிக்க முன் வரவில்லை. நம் நிதி நிலையையும் மற்ற நிதி நிறுவனங்களிலிருந்து எதிர்பார்க்கப்படும் கடன் உதவியையும், அதிகப்படியான மக்கள் இத்திட்டத்தினால் பயனடைய வேண்டும் என்ற அரசின் கொள்கையையும் மனதில் கொண்டு, முதலில் ரூ. 3,000 மதிப்புள்ள 200 சதுர அடி பரப்பளவுள்ள வீடுகள் கட்ட ஆணையிடப்பட்டது. கட்டுமானப் பொருள்களின் விலை அதிகரித்த காரணத்தால், 1—7—1980 முதல் ஒரு வீட்டின் மதிப்பீடு ரூ. 3,750 ஆக உயர்த்தப்பட்டது. இதில் ரூ. 1,000 மானியமாக ஆதி திராவிட மக்களுக்குக் கொடுக்கப்படுகிறது.

பொருளாதார வசதியுள்ள மக்கள் தம் சொந்த செலவில் ஒன்றிரண்டு அறைகளை கூடுதலாகக் கட்டிக் கொள்வதில் அரசுக்கு ஆட்சேபணை இல்லை. அவைகளுக்கு வட்டியும் இல்லை. ஆதி திராவிட மக்கள் அல்லாதவர்களுக்குச் சலுகைகள் தரவேண்டும் என்று சில உறுப்பினர்கள் இங்கே சொன்னார்கள். இப்போது அவர்களுக்கும் சலுகை உண்டு. எப்படி? ஆதி திராவிட மக்கள் குடியிருக்கும் பகுதிகளில் வீடுகள் கட்டி சேர்ந்து குடியிருக்கும் ஆதிதிராவிட மக்கள் அல்லாதவர்களும் ஆயிரம் ரூபாய் மான்யம் பெறலாம். ஒன்றாகச் சேர்ந்து குடியிருக்கச் சம்மதித்து, ஆயிரம் ரூபாயை பெற்றுக் கொள்ளலாம். மான்யம் அவர்களுக்குக் கொடுக்கப்படும்.

நகர்ப்புற வீட்டு வசதி: நகர்ப்புறங்களில் வீடுகள் கட்டும் திட்டம் வீட்டு வசதி வாரியம், கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் மூலமாகச் செயல்படுத்தப்பட்டு வருகிறது.

[மாலை 6–20]

நகர்ப்புறக் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் மூலமாக 2·34 கோடி ரூபாய் செலவில் 1,326 வீடுகள் 1977–78-ல் கட்டப்பட்டன. இந்த அரசு இந்தத் திட்டத்தை மேலும் துரிதப்படுத்தியுள்ளது என்பதைக் கீழ்க் கண்ட புள்ளி விவரங்கள் தெளிவாக்கும்.

1978–79-ல் 13·27 கோடி செலவில் 4,520 வீடுகள், 1979–80-ல் 13·75 கோடியில் 6,001 வீடுகள், 1980–81-ல் 4.05 கோடியில் 6,104 வீடுகள். வீட்டு வசதி வாரியத்தின் மூலம் சென்னை மற்றும் பல முக்கிய நகரங்களில் பலதரப்பட்ட வீடுகள் கட்டப்பட்டு தரப்பட்டிருக்கின்றன. இதுவரையில் 175.45 கோடி ரூபாய் செலவில் 62,860 வீடுகள் கட்டப்பட்டுள்ளன. இதில் 42,808 வீடுகள் பொருளாதாரத்தில் நலிந்த பிரிவினருக்கு எக்கனாமிக்கலி வீக்கர் செக்ஷனுக்கு, குறைந்த வருவாய் உள்ள எல். ஐ. ஜி. க்கு வருமானத்திற்குத் தக்கவாறு கீழ்க்கண்ட சலுகைகள் அளிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. எக்கனாமிக்கலி வீக்கர் செக்ஷனுக்கு 5 சதவீதம்தான் வட்டி, இருபது ஆண்டுகளில் கொடுக்கலாம். எல். ஐ. ஜி. 7 சதவீதம் வட்டி, 15 ஆண்டுகளில் திருப்பித் தரவேண்டும். எம். ஐ. ஜி. 9.5 சதவீதம் வட்டி, 12 ஆண்டுகளில் கொடுத்துவிட வேண்டும். எச். ஐ. ஜி. க்கு 11·5 சதவீதம் வட்டி, பத்தாண்டுகளில் திருப்பித்தர வேண்டும். எக்கனாமிக்கல் வீக்கர் செக்ஷனுக்கு 5 சதவீதம்தான் வட்டி. எம். ஐ. ஜி.க்கு ரூ. 600-ல் இருந்து ரூ. 1,500 வரை வருமானம் உள்ளவர்களுக்கு 9.5 சதவீதம் வட்டி. ரூ. 1,500க்கு மேற்பட்டிருப்பவர்களுக்கு எச். ஐ. ஜி. க்கு $11\frac{1}{2}$ சதவீதம் வட்டி. இதுதானே சோஷலிசம்.

Am I Correct Mr. Karuppiah ?

அதைத்தான் செய்து கொண்டிருக்கிறோம்.

We are marching towards Socialism.

வீட்டு வசதி வாரியம் வீடுகள் கட்டும் திட்டத்தின்கீழ் கீழ்க்கண்டவாறு ஒதுக்கீடு செய்ய வேண்டுமென்று அரசு ஆணை பிறப்பித்துள்ளது. (குறுக்கீடுகள்) தொகை ஒதுக்கீடு செய்யும்போது எக்கனாமிக்கலி வீக்கர் செக்ஷனுக்கு மொத்தத் தொகையில் 45 சதவீதம் ஒதுக்கப்படுகிறது. எல். ஐ. ஜி.க்கு 35 சதவீதம், எம். ஐ. ஜி.க்கு 15 சதவீதம், எச். ஐ. ஜிக்கு 5 சதவீதம் என்று

தான் ஒதுக்குகிறோம். மொத்தம் 100 கோடி ரூபாய் செலவு செய்தால் 45 கோடி ரூபாய் எக்கானமிக்கலி வீக்கர் செக்ஷனுக்கு, 35 கோடி எல். ஐ. ஜி.க்கு, 15 கோடி எம். ஐ. ஜி.க்கு, 5 கோடி எச். ஐ. ஜி.க்கு. இதையெல்லாம் பாராட்டவேண்டாமா? இதையெல்லாம் பார்த்து, இந்த இரண்டு இடத்தையாவது வட்டி கொடுப்பதில் ஏழைகளுக்கு வட்டி 5 சதவீதம் என்று கொடுக்கிறோம், அதைப் பாராட்டுகிறோம், எக்கானமிக்கலி வீக்கர் செக்ஷனுக்கு 100 கோடியில் 45 கோடி ரூபாய் ஒதுக்குகிறோம், இதைப் பார்த்து புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் ஆட்சியைப் பாராட்டுகிறோம் என்று சொன்னால் நான் கூடுதல் ஐந்து ஆண்டுகள் வாழ்வேன்.

My life will be extended by another five years.

கடந்த மூன்று ஆண்டுகளில் வீட்டுவசதி வாரியம் தன் திட்டப் பணிகளுக்காகச் செலவு செய்து முன்னேறியிருப்பது என்பதைக் கீழ்க்கண்ட புள்ளி விவரங்கள் எடுத்துக் காட்டும்:

1975—76-ல் ரூ. 12·78 கோடி, 1977—78-ல் 17·40 கோடி, 1978—79-ல் 21.17 கோடி, 1979—80-ல் 23.52 கோடி, 1980—81ல் 28·34 கோடி. 100 சதவீதம் அதிகமாகச் செய்திருக்கிறோம். இதை நினைவில் வைத்துக்கொள்ள வேண்டும். தோழமைக் கட்சியினராவது இதை எழுதி வைத்துக் கொள்ள வேண்டும்.

1981—82-ல் 29·50 கோடி செலவிட்டு 8,000 வீடுகள் கட்ட வாரியம் திட்டமிட்டிருக்கிறது. உறுப்பினர்கள் பல நகரப் பகுதிகளில் வீடுகள் கட்ட வேண்டும் என்று கூறியிருக்கிறார்கள். நிதிப் பற்றாக்குறை காரணமாக எல்லாப் பகுதிகளிலும் வீடுகள் கட்டுவது சாத்தியமில்லை என்பதை வருத்தத்தோடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அரசு அலுவலர்களுக்கு, வீடு கட்டும் திட்டத்தின் கீழ் அலுவலர்களுக்கு வாடகை வீடுகள் கட்ட கீழ்க்கண்டவாறு செலவிடப்பட்டிருக்கிறது.

1975—76-ல் ரூ. 1·55 கோடி, 1977—78-ல் 1·73 கோடி, 1978—79-ல் 1·81 கோடி, 1979—80-ல் 3·10 கோடி.

இதுவரை 10,731 வீடுகள் கட்டப்பட்டிருக்கின்றன. இதில் 5,007 வீடுகள் புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் வந்ததற்குப் பிறகு 1980—81-ல் கட்டப்பட்டது. 1981—82-ல் சுமார் 3 கோடி ரூபாய் செலவில் 1,110 வீடுகள் கட்டத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. அரசு அலுவலர்களுக்கு வீடுகள் கட்ட முன்பணம் வழங்கும் திட்டத்தில்

இந்த அரசு ஒரு சாதனை செய்துள்ளது. கடன் உச்சவரம்பை ரூ. 70,000த்திலிருந்து ரூ. 80,000ஆக உயர்த்தியுள்ளது. அதற்காக ஒதுக்கப்பட்ட தொகை 1975–76-ல் 1·44 கோடி ரூபாய். 1977–78-ல் ரூ. 1.49 கோடி ; 1978–79-ல் ரூ. 1.78 கோடி, 1979–80-ல் ரூ. 2.56 கோடி ; 1980–81-ல் ரூ. 5.41 கோடி. அதாவது 4 மடங்கு. 1975–76-ல் ஒதுக்கியது ரூ. 1·44 கோடி ; இப்போது ஒதுக்கியுள்ளது 5·41 கோடி— அவர்களுக்கு அட்வான்ஸ் கொடுப்பதற்காக 1981–82-ல் 5 கோடி ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. 1979–80-ல் கடன் வழங்கும் அதிகாரத்தை அரசு மாவட்ட ஆட்சித் தலைவருக்கு அளித்துள்ளது. இங்கே வரவேண்டியதில்லை. கலெக்டரிடமிருந்து வாங்கிக் கொள்ளலாம்.

தொழிலாளர் மலிவு வாடகை வீட்டு வசதித் திட்டம். இந்தத் திட்டம் சில ஆண்டு காலமாக, சிறிது இடைவெளிக்குப் பிறகு, 1978–79-ல் நமது அரசால் மீண்டும் செயல்படுத்தப்பட்டு வருகிறது. தற்போது பசுமலை, இராஜபாளையம், கோயில்பட்டி ஆகிய இடங்களில் ரூ. 89·32 லட்சம் செலவில் 678 வீடுகள் கட்டப்பட்டு வருகின்றன. குடிசைப் பகுதி மாற்று வாரிய மேம்பாட்டுத் திட்டத்தின் கீழ் அடைந்துள்ள சாதனைகள் பின்வருமாறு ; 1978–79-ல் 3,368 குடியிருப்புகள், 1979–80-ல் 2,428 குடியிருப்புகள் ; 1980–81-ல் 3,212 குடியிருப்புகள். இவைகளுக்கு செலவு முறையே 340 லட்சம், 334 லட்சம், 323 லட்சம். 1981–82-ல் குடிசைப் பகுதி மாற்று வாரியம் சென்ற ஆண்டை விட ஒரு கோடி அதிகமாக ஒதுக்கியுள்ளது. ரூ. 1·5 கோடியிலிருந்து, ரூ. 2·5 கோடியாக ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டுள்ளது. இதுபற்றி டெல்லியிலுள்ள ' ஹட்கோ ' நிறுவனத்திடமிருந்து ரூ. 1·5 கோடி கடன் பெற உத்தேசிக்கப்பட்டுள்ளது. இத்திட்டத்தை அமுல்படுத்துவதிலுள்ள சில சிரமங்களை மாண்புமிகு உறுப்பினர்களுக்கு நான் எடுத்துச் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். 1970–71-ல் குடியிருப்பின் விலை, ஒரு டெனமென்ட் கட்டுவதற்கு ரூ. 7,500 செலவாயிற்று. திரு. பாலன் அவர்கள் அந்த டெனமென்டை ஏன் நிரம்பக் கட்டவில்லை என்று கேட்டார்கள். இந்தத் தகவல் தெரிந்திருந்தால் கொஞ்சம் விஷயம் அவர்கள் தெரிந்து கொள்வார்கள். இதைச் சொல்ல வேண்டிய கடமை எனக்கு இருக்கிறது. தற்போது கட்டுமானப் பணிகளின் விலை அதிகமாகியுள்ள காரணத்தினால், ஒரு டெனமென்ட் கட்டுவதற்கு ரூ. 14,000 ஆகிறது. ரூ. 7,500 எங்கே, ரூ. 14,000 எங்கே ? எவ்வளவு வித்தியாசம்— ஆல் மோஸ்ட் டபுள். ஹட்கோ நிறுவனம் நிலத்தின் விலை, மேம்பாட்டுச் செலவு, கட்டுமான செலவு, தற்போது ஒரு குடியிருப்பு மதிப்பீட்டின் தொகை ரூ. 8,000 இருக்க வேண்டுமென்று நிர்ணயித்துள்ளது, ரூ. 8,000 க்கு மேல் போகக் கூடாது என்று சொல்லியுள்ளது. இந்த டவினில் ரூ. 8,000-ல் என்ன கட்ட முடியும் ? ஒரு லெட்ரீன்தான் கட்ட

முடியும். ஒரு குடியிருப்புக்கு ரூ. 14,000 ஆவதால், பொருளாதாரத்தில் பின்தங்கிய மக்களுக்கான திட்டமாகக் கருதி 5 சதவீதம் வட்டி ஏற்காது; கடன் உதவி செய்ய மறுக்கிறது. பொருளாதாரத்தில் நலிந்த பிரிவினருக்கு 5 சதவீதம் வட்டி விகிதத்தில் தருவார்கள். ரூ. 8,000-ல் கட்ட முடியாது. ரூ. 15,000 செலவாகிறது. ஆகவே, 5 சதவீதம் வட்டியில் கடன் தரமாட்டேன் என்கிறார்கள். ஆனால், இந்தத் திட்டத்தினைக் குறைந்த வருமானப் பிரிவினர் திட்டமாக அதாவது எல். ஐ. ஜி. திட்டத்தில் கீழ் $7\frac{1}{2}$ வட்டியில் கடன் அளிக்க முன் வருகிறது. இதை ஏற்றுக் கொண்டால், மாதத் தவணை—இப்போது வாங்குவது மாதிரியல்ல—ரூ. 100-க்கு மேல் மாதம் நிர்ணயிக்க வேண்டியிருக்கும். எனவே இத்திட்டத்தைச் செயல்படுத்துவதில் பொருளாதாரத்திலுள்ள சில சிரமங்களை மாண்புமிகு உறுப்பினர்களுக்கு எடுத்து வைப்பது என்னுடைய கடமை என்று நான் கருதுகிறேன்.

விரைவுபடுத்தப்பட்ட மேம்பாட்டுத் திட்ட குடிசைகள் மாற்றப் படாத பகுதிகளில் 1971—72 முதல் இத்திட்டம் அமுலில் உள்ளது. இதன் கீழ் பாதை அமைத்தல், குடிநீர் வசதி, மின் விளக்கு, கழிப்பிடம் அமைத்தல், மருத்துவ வசதிகள் செய்ய செலவாகிறது. கீழ்க்கண்ட புள்ளிவிவரம் இத்திட்டத்தின் கீழ் முன்னேற்றத்தைக் குறிப்பிடும். 1978—79-ல் பயனடைந்த குடும்பங்கள் 2,800—செலவிடப்பட்டது ரூ. 21 இலட்சம். 1979—80-ல் பயனடைந்த குடும்பங்கள் 10,000—செலவிடப்பட்டது ரூ. 80·61 இலட்சம். 1980—81-ல் பயனடைந்த குடும்பங்கள் 6,000—செலவிடப்பட்டது ரூ. 50 இலட்சம். இத்திட்டத்தின் கீழ் ரூ. 6·72 கோடி செலவில் 1,39,844 குடும்பங்கள் பயனடைந்துள்ளனர். 1981—82-ல் இத்திட்டத்திற்கு ரூ. 50 இலட்சம் ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டுள்ளது. உலக வங்கியின் கடன் உதவியுடன் இத்திட்டத்தின் கீழ் மேற்கூறிய வசதிகள் ஒரு குடும்பத்திற்கு, மாண்புமிகு உறுப்பினர் எடுத்துச் சொன்னதைப் போல், ரூ. 1,300 செலவாகிறது. திரு. பாலன் அவர்கள் இதைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். இதுவரை அடைந்துள்ள பணிகள் முன்னேற்றத்தை அவர்கள் கவனிக்க வேண்டுமென்று நான் விரும்புகிறேன். 1977—78ல் 4,137 குடும்பங்கள் பயன்பெற்றுள்ளன. செலவு 27·95 லட்சம். 1978—79-ல், 1979—80-ல் 14,201 குடும்பங்கள் பயன்பெற்றன—செலவு ரூ. 102 இலட்சம். 152·65 இலட்சம். 1980—81-ல் 10,000 குடும்பங்கள் பயன் பெற்றன. ரூ. 90 இலட்சம் செலவாகியது. மேம்பாட்டுத் திட்டத்தைச் செயல்படுத்துவதில் சில சிரமங்கள உள்ளன. 1971-72-ல் சுமார் 1·6 இலட்சம் குடும்பங்கள் கொண்ட 1,202 குடிசைப் பகுதிகள் சென்னையில் இருந்தன. ஆனால், 1979—80-ல் 2·21 இலட்சம் குடும்பங்கள் கொண்ட 1,428 குடிசைப்பகுதிகளாக இது உயர்ந்துவிட்டது.

[மாலை 6-30]

இது சென்னை மக்கள் தொகையில் 35 சதவீதமாக ஆகிறது. சொந்தமாக நிலங்கள் உள்ள குடிசை மாற்று மேம்பாட்டு திட்டம் மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளது. 479 குடிசைப் பகுதிகள் தனியாருக்கும் 94 குடிசைப் பகுதிகள் கோவில் முதலிய நிறுவனங்களுக்கும் சொந்தமான நிலங்களில் அமைந்துள்ளன. இதனால் இப்பகுதிகளில் மேற்படி திட்டங்களை எடுத்துக்கொள்ள இயலவில்லை. இதற்குக் குடிசைப்பகுதி மாற்றுச் சட்டத்தைத் திருத்தி அமைக்க அரசு நடவடிக்கை எடுப்பதாக இருக்கிறது. தனியார் துறை நிலத்தை எடுக்கவேண்டுமென்று சொன்னால், விலை கொடுத்து அதை வாங்கி அதிலே குடிசைப்பகுதி மாற்று வீடுகளோ அல்லது நகர அபிவிருத்தித் திட்டங்களை நீங்கள் செய்யவேண்டுமென்று சொன்னால், ''காஸ்ட் வில் பி புரொகிபிட்டிவ்''. அதற்குச் சட்டத்தைக் கொண்டுவந்து அந்த நிலத்தை எடுப்பதிலே ஒரு தொகையை நிர்ணயிப்பது என்ற அதிகாரத்தை வைத்துக்கொள்வதற்கு சட்டத்தைத் திருத்துவதாக இருக்கிறோம் என்பதை இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். பட்டா கொடுக்கவில்லை என்று மாண்புமிகு உறுப்பினர் டாலஸ் அவர்கள் சொன்னார்கள். அவர்களுக்கு நான் சொல்லிக் கொள்கிறேன். இந்த பட்டா கொடுக்கும் திட்டத்தின்கீழ் உலக வங்கியின் கடனுதவியுடன் மேம்பாடு செய்யப்பட்ட குடிசைப் பகுதி மக்களுக்கு நில உரிமை பட்டா லீஸ்-கம்-சேல் 'டீட்' வழங்கப்படுகிறது. இது வரையில் 3,350 பேர் பலன் அடைந்திருக்கிறார்கள். சென்னையில் ஒரு கிரவுண்டு ஆக்ஷன் சேலுக்குப் போனால் ஒன்றரை இலட்சம் ரூபாய் போகிறது. ஆக்ஷன் சேலுக்கு போனால், நான் சொல்வது அண்ணாசாலையில் அல்லது அதன் பக்கத்திலே போனால்; நாம் கொடுக்கும்பொழுது 20 ஆயிரம் ரூபாய் என்று கொடுக்கிறோம். சில இடங்களில் 30 ஆயிரம் 40 ஆயிரம் என்று நிர்ணயித்திருக்கிறோம். ஆனால் ஆக்ஷன் சேலுக்குப் போனால் $1\frac{1}{4}$ இலட்சம், $1\frac{1}{2}$ இலட்சம் ரூபாய்க்குப் போகிறது. அண்ணாசாலை ஓரமாக இருந்தால் எவ்வளவு போகும், ஆக ஏரிக்கரையின் ஓரத்தில் கொஞ்சம் குறைவாகத்தான் இருக்கும். இருந்தாலும் நிர்ணயித்து இருக்கக்கூடிய தொகை மிகக் குறைவானது என்பதை மாண்புமிகு உருப்பினர்களுக்குச் சொல்லிக் கொள்கிறேன். சென்னையிலே ஒரு கிரவுண்ட் எவ்வளவு விலை என்பது உறுப்பினருக்கே தெரியும். ஏனென்றால் நீங்களே வாங்க முடியாது.

திரு. பாலன் அவர்களுக்கு நன்றாகத் தெரியும்; நாங்கள் மிக நெருங்கிய நண்பர்கள், பி அண்டு சி மில் போராட்டக் காலத்திலே எல்லாம் எனக்கு மிக உதவியாக இருந்தவர். அப்பொழுதே நான் ஒரு நாளைக்கு நீங்கள் எம். எல். ஏ. வாக வருவீர்கள் என்று சொல்லியிருக்கிறேன். அது இப்பொழுது பலித்துவிட்டது. அவரையே கேளுங்கள், எவ்வளவு வேண்டியவர்.

ஆகவே அவருக்கே தெரியும் சென்னையிலே ஒரு கிரவுண்ட் விலை என்ன? இந்த விலைக்கு நாம் கொடுக்கிறோம். பட்டா கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிறோம் என்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினர்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அதனால் பலன் பெற்றவர்கள் 3,350 பேர்.

திரு. இரா. கருப்பையா: துணைத் தலைவர் அவர்களே, கிராமப்புற கூட்டுறவு வீட்டுவசதி சங்கம் வட்டத்திற்கு ஒரு சங்கம் என்று அமைக்கின்ற அரசினுடைய திட்டம், அதுபற்றி அமைச்சர் அவர்களை விளக்கக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. பெ. சு. திருவேங்கடம்: துணைத் தலைவர் அவர்களே' பத்திரிகையாளர்களுக்கு வாடகைக்கு ஒதுக்கப்படுகிற வீடு ஆண்டுக்காண்டு அதனுடைய கோட்டாவை அதிகப்படுத்தி வந்தார்கள். 1½ ஆண்டு காலமாக அது நிறுத்தி வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதை இந்த ஆண்டு அதிகப்படுத்தி மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் நடவடிக்கை எடுப்பார்களா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். இராகவானந்தம்: மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு கருப்பைய அவர்களுக்குச் சொல்லிக் கொள்கிறேன். அவர் வெகு நாட்களாக என்னிடம் கேட்டு வந்த கோரிக்கையில் அவர் வெற்றி பெறுகிறார் என்பதை மட்டும் இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். மாண்புமிகு திருவேங்கடம் அவர்களும், திராவிட முன்னேற்றக் கழக உறுப்பினர்களும் சமீப காலமாகப் பத்திரிகைத் தொழிலாளர்களுக்கு வீடு வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். நான் இதற்கு முன்னால் அதை ஐம்பதாக உயர்த்திய போது, 31 லிருந்து 50 ஆக உயர்த்தியதாக எனக்கு ஞாபகம். இது ஒரு மூன்று ஆண்டுகளுக்கு முன்னதாக உயர்த்தப்பட்டது. அது திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் பரிந்துரையின்மீது செய்யப்பட்டதல்ல. எனவே, பத்திரிகையாளர்களுக்கு வீடு அதிகமாக ஒதுக்க அகில இந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் உரியகாலத்தில் அதுவே செய்யும். அது பரிந்துரைக்குக் காத்திருக்கிற நிலைமை இல்லை என்பதை மட்டும் இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. இரா. கருப்பையா; துணைத் தலைவர் அவர்களே.....

மாண்புமிகு திரு. எஸ். இராகவானந்தம்: துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு கருப்பையா அவர்களுக்குக் கிடைக்கிறது என்பதைச் சொல்லிவிட்டேன்; ஜாடையாகச் சொல்லிவிட்டேனே.

திரு. இரா. கருப்பையா : துணைத் தலைவர் அவர்களே, 1977ஆம் ஆண்டு புரட்சிகரமான திட்டத்தினை அமைச்சர் அவர்கள் இங்கே அறிவித்தார்கள். மனையை 'அக்வயர்' பண்ணுவதற்கு, அதற்குச் சட்டம் கொண்டு வருவது.........

மாண்புமிகு திரு. எஸ். இராகவானந்தம் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, அது சட்டம் வருகிறது. மனைப் பட்டா கொடுக்கப் படுகிறது என்று, 3350 பேர்கள் என்று சொன்னேனே அடுத்து காண்ட்ராக்ட் லேபர் பற்றிச் சொன்னார்கள். அந்தச் சட்டத்தி னுடைய தலைப்பே 'Contract labour Regulation and abolition Act'' என்றுதான் பெயர். Regulate and abolish எடுத்த உடனே abolish பண்ணுவதில்லை.

அது மத்திய அரசால் கொண்டுவரப்பட்ட சட்டம். இன்னும் அந்தச் சட்டத்தை மாற்றியமைக்கவேண்டுமென்று பெரிய மாற் றங்கள் கொண்டுவரவேண்டுமென்று சொல்லி திரு. அஞ்சையா அவர்கள் முடிவு எடுத்திருக்கிறார்கள். மத்திய அரசு அதைக் கொண்டுவரும் என்று நம்புகிறேன். இப்போது நீங்கள் எங்கா வது அதை ஒழித்திருக்கிறீர்களா என்று கேட்டார்கள். திரு. மணி அவர்கள் என்னிடம் அடிக்கடி சொல்லிக்கொண்டிருக்கிற பிரச்சினை. இப்போது சிமிண்ட் தொழிற்சாலையிலே Abolition of Contract labour system in bagging process of Cement in the Packing House and in the porting of Gunny bags இது இரண்டிற்கும் காண்ட்ராக்ட் தொழிலாளர் இருக்கக்கூடாது என்று இந்த அரசு ஒழித்துவிட்டது என்பதை இந்த நேரத்திலே நான் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். இதற்காக ஒரு கமிட்டி நியமிக்கப்படுகிறது. அந்தக் குழு பரிந்துரை வழங்கு கிறது. அந்தப் பரிந்துரையின்மீது அரசு முடிவு எடுக்கிறது. எனக்கு இந்த நேரத்திலே பார லவட் திங்கிங் என்ற முறையிலே உறுப்பினர்களின் சிந்தனைக்கு வைக்க விரும்புகிறேன். அதிலே ஒரு லக்குனா, ஓட்டை இருப்பதாக இப்போது தெரிய வருகிறது. காண்ட்ராக்ட் லேபர் அபாலிஷன் என்று சொல்லிவிட்டால் காண்ட் ராக்ட் தொழிலாளர்கள் வேலை செய்கிற அந்த வேலையை பர்ம னன்ட் தொழிலாளர்களை வைத்துத் தான் செய்ய வேண்டும், காண்ட்ராக்ட் தொழிலாளர்களுக்கு வேலை கொடுக்கக்கூடாது என்று உத்திரவிடுகிறோம். உடனே காண்ட்ராக்ட் லேபர் அபாலிஷன் செய்து விடுகிறார்கள். அதற்குப் பதிலாக யாருக்கு வேலை கிடைக்கும்? அந்த காண்ட்ராக்ட் லேபருக்குக் கீழே வேலை செய்த தொழிலாளர்களுக்கு வேலை கிடைக்காது. முதலாளி தான் வைத்துக்கொள்ளவேண்டிய ஆயிரம் பேர் வேலை செய்ய வேண்டிய இடத்திற்கு தனக்கு வேண்டிய ஆட்களை வைத்துக்

கொள்வார். இந்தச் சட்டத்தைத் துருவிப்பார்த்தபோது நம்முடைய அதிகாரிகளும் நானும் சேர்ந்து அதைக் கண்டுபிடித்திருக்கிறோம். Intention is not that. The framers of the Act இந்தச் சட்டம் கொண்டுவந்ததினுடைய நோக்கம் கான்ட்ராக்டின் கீழ் வேலை செய்யக்கூடிய தொழிலாளர்களுக்கு ஒரு பாதுகாப்பைக் கொடுக்க வேண்டுமென்றுதான் அந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டுவந்தார்கள். ஆனால் இருக்கக்கூடிய நிலைமை என்னவென்றால் கான்ட்ராக்ட் அபாலிஷன் என்று வந்துவிட்டால் அந்தத் தொழிலாளர்களுக்கு வேலை கிடைக்காது, வேறு யாரையாவது வேலைக்கு வைத்துக்கொள்வார்கள். எனவே அந்தச் சட்டத்தை திருத்தி எங்கெங்கு கான்ட்ராக்ட் லேபர் ஒழிக்கப் படுகிறதோ அங்கே அதற்குப் பதிலாக முதலாளி வேலைக்கு ஆளை எடுக்கும்போது ஏற்கெனவே கான்ட்ராக்டரிடம் வேலை செய்த தொழிலாளர்களுக்கு முன்னுரிமை கொடுக்கவேண்டுமென்ற முறையிலே சட்டம் திருத்தப்படவேண்டும். எல்லோரும் இதை ஏற்றுக்கொள்வார்கள். மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் அதைப் பற்றி விவாதித்து என்னிடம் தனியாகப் பேசலாம். அந்த அளவிலே ஒரு அமெண்டிங் ஆக்ட், ஒரு பில் கொண்டுவந்து திருத்த வேண்டுமென்று whenever contract system is abolished the workers who were working under the contractor should necessarily be given preference in appointment by the Principal employer of the establishment. என்ற முறையிலே பிரின்சிபல் எம்ப்ளாயர் வேலை கொடுக்கும் போது அவர்களுக்குக் கொடுக்கவேண்டும் என்று சொல்ல வேண்டும். எனவே அதிலே கொஞ்சம் நிதானமாகப் போகவேண்டும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

புதிதாக 2 டி.சி.எல். கள் நியமித்தோம். ஒன்று திருநெல்வேலியில், இன்னொன்று சேலத்தில். இதனால் என்ன லாபம்? இவைகளையெல்லாம் தொழிற்சங்கத் தலைவர்கள் எடுத்துக் கூட்டங்களிலே பேசவேண்டும். அதுவும் குறிப்பாக நம்முடைய தோழமைக் கட்சியைச் சேர்ந்த தோழர்கள் பேசவேண்டும். தொழில் தகராறுகள் சட்டத்தின்கீழ் வருகின்ற பிரச்சினைகளை டி.சி.எல். பார்ப்பது என்பது கன்னியாகுமரியிலே இருப்பவர்கள் மதுரைக்கு வருவதற்குப் பதிலாக திருநெல்வேலியிலேயே தீர்த்துக் கொள்ளலாம். அதைப்போல நிலையான சட்டத்தின்கீழ்

Standing Orders ஒப்புதல் மாற்றுதல் அமைப்பது பற்றிய மனுக்கள் Standing Order alteration ஸ்டாண்டிங் ஆர்டரை முதலிலே சர்டிபை பண்ணுவதற்கு 2 டி.சி.எல்.கள். இதற்கு முன்னாலே கன்னியாகுமரியிலிருந்து மதுரைக்கு வரவேண்டும். சேலத்தில் இருக்கிறவர்கள் கோயம்புத்தூருக்குப் போகவேண்டும், மேட்டூரிலே இருக்கின்றவர்கள் கோயம்புத்தூருக்கு போகவேண்டும். இப்போது அங்கேயே சேலத்திலேயே முடித்துக் கொள்ளலாம். மூன்றாவது சம்பள பட்டுவாடா சட்டத்தின்கீழ் Payment of Wages Act டி.சி.எல். தீர்த்துக் கொள்ளலாம். தொழிலாளர் நல இழப்பு சட்டத்தின்கீழ் Workmen Compensation Act டி.சி.எல். தீர்த்துக்கொள்ளலாம், தொழிற் சங்கங்களைப் பதிவு செய்வது Registration of Trade Union சேலம், திருநெல்வேலியிலேயே முடித்துக்கொள்ளலாம். பணிக்கொடை சட்டத்தின் வழக்குகள் —தமிழ்நாடு கடைகள் நிறுவனங்கள் சட்டத்தின்கீழ் ஏற்படும் வழக்குகள் Tamil Nadu Shops and Establishment Act—D. C. L. level இவைகள் எல்லாம் அங்கேயே பார்த்துக்கொள்ளலாம். மதுரைக்கோ கோயம்புத்தூருக்கோ செல்லாமல் சேலத்திலும் திருநெல்வேலியிலும் முடிந்துவிடுகிறது.

மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் தொழிலாளர்கள் மீது வழக்குகள் போடப்படுகின்றன, தொழிலாளர்கள்மீது நடவடிக்கை எடுக்கப்படுகின்றன, அந்த முதலாளி தப்பித்துக் கொள்கிறார் என்றார்கள். இல்லை. புரட்சித் தலைவரின் ஆட்சியில் உங்களுக்குத் தெரியும். ஒரு தவறு செய்தால், தெரிந்து செய்தால், தேவன் என்றாலும் விடமாட்டோம்.

[மாலை 6-40]

அதைத்தான் நீங்கள் தெரிந்துகொள்ள வேண்டும். நான் அந்த புள்ளி விவரத்தையே படிக்கிறேன். இதில் நான் கேஸ்களைப்பற்றி மட்டும்தான் சொல்லிக்கொண்டு போகிறேன். பணம் எல்லாம் எவ்வளவு வசூல் ஆகியது என்பதையெல்லாம் படித்தால் நேரம் ஆகும். இதில் ஒன்றைக் கவனிக்க வேண்டும். பெரும்பாலும், 1979-ஐ விட 1980இல் கொஞ்சம் அதிகமாக இருக்கும். அதை மைனுட்டாகக் கவனிக்க வேண்டும்.

Tamil Nadu Shops and Establishments Act, 1947

1979—10,572 ; 1980—11,504.

Factories Act, 1948
1979—2,958 ; 1980—3,155.

Tamil Nadu catering Establishments Act, 1958
1979—2,166 ; 1980—2,513.

Beedi and cigar workers (condition of Employment) Act, 1966
1979—119 ; 1980—182.

Motor Transports workers Act, 1961
1979—280 ; 1980—444.

Contract Labour (Regulation and abolition) Act, 1970
1979—7 ; 1980—24.

Tamil Nadu Industrial Establishments (National and Festival Holidays) Act, 1958
1979—3,325 ; 1980—3,952.

Plantations Labour Act, 1951
1979—93 ; 1980—141.

Minimum wages Act, 1948
1979—816 ; 1980—1,174.

Payment wages Act, 1936
1979—977 ; 1980—1,025.

Tamil Nadu weights and measures (Enforcement) Act, 1958
1979—16,789 ; 1980—16,204.

வசூல், 1979 ஆம் ஆண்டில் ஃபைன் கட்டியது 7,33,803 1980-இல் 6,11,652. இப்படி ஒவ்வொன்றிலும் ஃபைன் கலெக்ட் ஆகியிருக்கிறது. எனவே, இனிமேல் தயவு செய்து மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் பேசுகின்றபொழுது இந்த அரசாங்கம் என்ன பண்ணுகிறது. இந்த அரசாங்கம் என்ன பண்ணுகிறது, முதலாளிகளை விட்டு விடுகிறது. முதலாளிகளை

விட்டு விடுகிறது என்றெல்லாம் சொல்ல மாட்டீர்கள் என்று நான் கருதுகிறேன். (குறுக்கீடு) அது சட்டம். இப்பொழுது ஃபைன்தான், சட்டம் இருக்கிறது.

Fine or imprisonment பார்ப்போம், நீங்களெல்லாம் நல்லமுறையிலே ஒத்துழைத்து, இந்த அரசாங்கம் தொடர்ந்து இருப்பதற்கு உதவிகரமாக இருந்தீர்கள் என்றால், தோழமைக்கட்சிகள் எல்லாம் உதவிகரமாக இருந்தால், இந்தச் சட்டத்தை Fine or Imprisonment உடன் Fine and Imprisonment என்று கொண்டு வரலாம். அதற்குப்பிறகு Imprisonment என்று மட்டுமே கொண்டு வந்து, நேராக உள்ளே ஜெயிலுக்கு அனுப்பிவிடுவோம். அதற்கெல்லாம் நீங்கள் எங்களுடைய கரங்களை வலுப்படுத்த வேண்டும். சென்ஷர் மோஷன் கொண்டு வரக்கூடாது. எங்களுடைய கரங்களை வலுப்படுத்தி நல்லமுறையில் அதிகநாள் ஆளவேண்டுமென்று செய்தால் அதைச் செய்யத் தயாராகயிருக்கிறோம்.

உங்களுடைய குறை அட்ஜூடிகேஷன், நீதிமன்றத்திற்கு அனுப்புவது இல்லை என்ற ஒரு குறை இருக்கிறது. மனிதர்கள் என்றாலே குறைகள் இருக்கத்தான் செய்யும். எல்லோரையும் எல்லா நேரங்களிலும் திருப்திப் படுத்திவிட முடியாது. ஆனால் எங்களுடைய புள்ளிவிவரம் காண்பிப்பது என்னவென்றால், நாங்கள் அதிகமாக அனுப்பியிருக்கிறோம். ஆனால் அதோடு நாங்கள் திருப்தியடையவில்லை. வேலைநீக்கம் செய்யப்பட்டவர்கள் வழக்குமன்றத்திற்குச் செல்வதற்கு அரசாங்கத்தின் மூலமாகச் செல்ல வேண்டுமென்பதை இந்தப் புரட்சித் தலைவர்களுடைய அரசு ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை. அதை இந்த அரசு விரும்பவில்லை. நான் தெளிவாக மீண்டும் அரசின் சார்பாக அதைச் சொல்கிறேன். மத்திய அரசுடன் பேச்சுவார்த்தை நடத்தி, எப்படி 33 (C) (2) இல் பணம் வேண்டுமென்றால் நேராக வழக்குமன்றத்திற்குப் போகலாமோ அதைப்போல, வேலைநீக்கம் செய்யப்பட்டவர்கள் நேரடியாகக் கோர்ட்டுக்குப் போக உரிமை வேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறோம். மத்திய அரசே சட்டம் கொண்டு வருகிறேன் என்று சொல்லியிருக்கிறது. அதைக் கொண்டு வரும் என்று கருதுகிறோம். நாங்களும் ஒரு சட்டம் தயார் செய்து மத்திய அரசினுடைய concurrence -க்கு அனுப்பியிருக்கிறோம். ஆகவே, அவர்கள் கொண்டுவரவில்லையென்றாலும், மாநில அரசு கொண்டு வரும். எனவே, வேலைநீக்கம் செய்யப்பட்டவர்கள், வழக்குமன்றத்திற்குச் செல்வதற்கு நம்மிடத்தில் வந்து நிற்கவேண்டும், புரட்சித் தலைவருடைய ஆட்சியைத்தான் அணுக வேண்டுமென்ற நிலையிருக்காது.

கூடுமானவரை அடுத்தமுறை நிதிநிலை அறிக்கையைச் சமர்ப்பித்துப் பேசும்பொழுது—இப்பொழுது 1981-ஆம் ஆண்டு நடக்கிறது, 1981-ஆம் ஆண்டுக்குள்ளே மத்திய அரசு கொண்டு வரவில்லையென்றால், மாநில அரசு கொண்டு வந்துவிடும் என்று சொல்லி புள்ளிவிவரங்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

1971-இல் இந்த அரசு மொத்தம் 639-இல் வழக்கு மன்றத்திற்கு அனுப்பியது 461.

1972-இல் 642-இல் 415;

1973-இல் 682-இல் 378;

1974-இல் 796-இல் 417;

1975-இல் 919-இல் 451;

1976-இல் 1,060-இல் 448;

1977-இல் 1,101-இல் 690;

1978-இல் 1,176-இல் 722;

1979-ல், 1276-ல் 719. 1980-ல், 1891-ல் 1036. இந்த அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியில் அதிகமாகத்தான் நாங்கள் அனுப்பியிருக்கிறோம் வழக்கு மன்றத்திற்கு என்பதை இந்த நேரத்திலே நான் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இன்னும் தொழிற்சாலைச் சட்டத்தின் கீழ் தொழிலாளர்களுக்கு வழங்கப்பட்டுள்ள உரிமைகளையும் சலுகைகளையும் அவர்களுக்கு வழங்காத அல்லது வழங்கமறுத்த தொழிற்சாலை நிறுவனங்கள்மேல் தொழிற்சாலை சட்டத்தின் கீழ் வழக்கு மன்றத்தில் தொடர்ந்த வழக்குகள் எண்ணிக்கை கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. 1980-ஆம் ஆண்டுமட்டும் பாதுகாப்புச் சம்பந்தப்பட்ட பிரிவுகளை (சேஃப்ட்டி மெஷர்ஸ்) மீறியதாக 600 வழக்குகள் தொடரப்பட்டுள்ளன. இளஞ்சிறார்களை வேலைக்கு அமர்த்தியுள்ளது சம்பந்தமாக—சின்னஞ்சிறிய குழந்தைகளை வேலைக்கு அமர்த்துகிறார்களே, இந்த அரசு என்ன செய்கிறது என்று கேட்கிறீர்கள்—நான் சொல்கிறேன், இளஞ்சிறார்களை வேலைக்கு அமர்த்தியுள்ளது சம்பந்தமாக 156 வழக்குகள் தொடரப்பட்டுள்ளன. நான் ஆண்டு, வழக்குகள் அபராதத் தொகையைச் சொல்கிறேன். 1978-ல 4,329 வழக்குகள் போட்டிருக்கிறோம். பைன் ரூ. 1,96,887.

1979-ல், 2,958 வழக்குகள் போட்டிருக்கிறோம். பைன் ரூ. 2,05,985. 1980-ல் 3,158 வழக்குகள் பதிவு செய்யப்பட்டன. ரூ. 2,54,507 பைனாக போட்டிருக்கிறார்கள். அதை நான் சொல்வதன்மூலமாக, மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் பேசும் பொழுது இந்த அரசு தொழிலாளர்களுக்கு எதுவுமே செய்யவில்லையென்பதைத் தொடர்ந்து சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அதிலும் குறிப்பாக, முதலாளிகளை விட்டு விடுகிறார்கள், விட்டு விடுகிறார்கள் என்று சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அப்படி அல்ல. ஒரு சைலன்ட் ரெவலூஷன் நடக்கிறது. எங்களிடம் இருக்கிற குறை என்னவென்றால், பெரிய பப்ளிசிட்டி கொடுப்பது கிடையாது. நாவலர் எல்லாம் இருக்கிறார்கள். அவர்களெல்லாம் கூட கொஞ்சம் பப்ளிசிட்டி செய்யாமலிருக்கிறார்கள். நாங்கள் நிறைய செய்கிறோம். ஆனால் சைலன்ட் ரெவலூஷன்—காமாக செய்து கொண்டிருக்கிறோம். மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்களுக்கு அது தெரியாமல், அந்த முதலாளிகள் மீது நடவடிக்கை எடுத்தீர்களா என்று கேட்கிறார்கள். பார்த்தீர்களா? எவ்வளவு முதலாளிகள் மேல் நடவடிக்கைகள் எடுத்திருக்கிறோம். புரட்சித் தலைவர் ஆட்சியில் தான் இவைகள் நடந்து கொண்டிருக்கின்றன. புள்ளி விவரங்கள் இருக்கின்றன, மணி ஆகி விட்ட காரணத்தால் நான் அவைகளை எல்லாம் சொல்லாமல் இருக்கிறேன்.

ஸ்கிரீனிங் கமிட்டியைப் பற்றி முதல்வர் அவர்கள் அதைப் பற்றி பேச வேண்டுமென்று கோப்பில் எழுதி எனக்கு அனுப்பி இருக்கிறார்கள். அதை எழுதியது ஆட்சி கலைப்பதற்கு முன்னதாகவே. அதற்குப் பின்னால் அதைப் பற்றிப்பேச வேண்டுமென்று கருதியிருக்கிறோம். பேசுவதாக இருக்கிறேன். எனக்கு உடல் நலம் சரியாக இல்லாமல் இருந்தது உங்களுக்குத் தெரியும். கால் நடக்க முடியாமலிருந்தது உங்களுக்குத் தெரியும். இப்பொழுது சரியாகி விட்டது. நேரம் கிடைக்கவில்லை. ஆனால், சொல்லும் போது முதலாளிகளுடைய பிரதிநிதிகள் ஸ்கிரீனிங் கமிட்டியில் இருக்கிறார்கள் என்று சொல்கிறார்கள். அப்படியல்ல. லேபர் கமிஷனர் செக்கரட்டரி அன்ட் கமிஷனர் லேபர் டிபார்ட்மென்ட், கோவாபரேடிவ் என்றால், அந்த டிபார்ட்மென்ட்—கோவாப்பரேஷன் செக்கரட்டரி தான் அதிலே இருக்கிறாரே ஒழிய, எம்.டி. அதில் வரவில்லை. ஆகவே, அந்த காம்பொசிஷன் ஆஃப் தி கமிட்டி. மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள், சொல்வதைப் போல் அல்ல என்பதைச் சொல்லிக் கொண்டு ஈ.எஸ்.ஐ. பற்றி நான் நிரம்ப சொல்ல வேண்டியிருந்தாலும், மருந்துகள் திரும்ப தரப்படுகின்றன என்பது மட்டுமல்ல (குறுக்கீடு) அப்படியல்ல, எனக்குக் கிடைத்த தகவல், லேபர் செக்கரட்டரி, லேபர் கமிஷனர் அதே மாதிரி, டிரான்ஸ்போர்ட் என்று சொன்னால் இங்கே இருக்கிற கவர்ன்மெண்ட் செக்கரட்டரி தான் இருக்கிறதே ஒழிய, டிரான்ஸ்போர்ட் எம்.டி. அல

என்பதுதான் என்னுடைய தகவல். நான் சொல்வது தவறாக இருந்தால், நாளையோ, மறு தினமோ, அறிக்கை வேண்டுமென்றாலும் படிக்கத் தயாராக இருக்கிறேன். நேராகச் சொல்லத் தயாராக இருக்கிறேன். இருந்தாலும், அதைப் பற்றி பேச வேண்டுமென்பது முதல்வருடைய கருத்து என்பதை இந்த நேரத்திலே சொல்லிக் கொண்டு, ஈ.எஸ்.ஐ.யில் மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் சொல்வதைப் போல், (குறுக்கீடு) நீங்கள் நினைப்பது போல் இல்லை. He is not the prosecutor. Secretary to Government, Transport Secretary to Government, Co-operation. இவர்கள் தான் இருக்கிறார்களே ஒழிய, எம்.டி. அல்ல. அது கூட அப்படி இருப்பது கூட, சரி என்று புரட்சித் தலைவர் ஆட்சி ஏற்றுக் கொண்டது என்று கருத வேண்டாம். அதைப் பற்றி பேச வேண்டுமென்று முதல்வர் அவர்கள் கோப்பில் எழுதி இருக்கிறார்கள். அதைப் பற்றி பேசுவேன் என்று சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

ஈ.எஸ்.ஐ.யில் இருக்கக் கூடிய நன்மைகளை எல்லாம் எடுத்துச் சொல்லலாம் என்று கருதினேன். நேரம் அதிகம் ஆகிவிட்டது. ரொம்ப நன்மைகளைச் செய்திருக்கிறோம். அவைகளை எல்லாம் படிப்பதென்றால் நேரம் ஆகிவிடும். இருந்தாலும், சந்தர்ப்பம் வரும்போது எடுத்துச் சொல்கிறேன் என்று சொல்லி, மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் ஈ.எஸ்.ஐ. பற்றி சொன்ன கருத்துக்களில், குறைபாடுகளை கவனத்திலே வைத்து, அது சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகளும் இங்கே வந்திருக்கிறார்கள். அவர்களுடன் பேசி, நீங்கள் எந்தவிதமான குறையும் சொல்லாமல் இருப்பதற்கு எல்லா முயற்சிகளையும் இந்த அரசு எடுத்துக் கொள்ளும் என்று சொல்லி, என்னுடைய மானியக் கோரிக்கையை எல்லோரும் ஏகமனதாக நிறைவேற்றித்தர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். வெட்டுத் தீர்மானங்களை எல்லாம் பின் வாங்கிக் கொள்வீர்கள் என்று கருதுகிறேன்.

அதிகமான லேபர் கோர்ட் வேண்டுமென்று மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் கேட்டிருக்கிறார்கள். அதைப் பற்றியும் அரசு பரிசீலனை செய்யும்.

[மாலை 6-50].

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: விவாதம் முடிவுற்றது. இப்போது வாக்கெடுப்பு.

கோரிக்கை எண். 29.

தொழிலாளர் நலனும் தொழிற்சாலைகளும்.

திருவாளர்கள் பெ. சு. திருவேங்கடம், கே. எம். தங்கமணி, டி. மணி, ஏ. டி. கருப்பையா ஆகியோருடைய

வெட்டுத் தீர்மானங்கள் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெற்றுக் கொள்ளப் பெற்றன.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி :

" மானியக் கோரிக்கை எண். 29—தொழிலாளர் நலனும் தொழிற்சாலைகளும் என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 7,87,51,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பெற வேண்டும் ".

மானியக் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப்பெற்று, கோரிய தொகை அரசுக்கு வழங்கப் பெற்றது.

கோரிக்கை எண். 33—வீட்டுவசதி.

திருவாளர்கள் சு. பாலன், கே. கல்லன் ஆகியவர்களுடைய வெட்டுத் தீர்மானங்கள் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெற்றுக் கொள்ளப்பெற்றன.

திருவாளர்கள் கே. ஆர். சுந்தரம், பொ. உத்திராபதி ஆகியோர் இருப்பிடத்தில் இல்லாததால் அவர்களுடைய வெட்டுத் தீர்மானங்கள் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெற்றுக் கொள்ளப் பெற்றவையாகக் கருதப்பெற்றன.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி :

" மானியக் கோரிக்கை எண். 33—வீட்டுவசதி என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 11,09,68,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப் பெறவேண்டும் ".

மானியக் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப்பெற்று, கோரிய தொகை அரசுக்கு வழங்கப் பெற்றது.

கோரிக்கை எண். 34—நாட்டுப்பகுதி வளர்ச்சி.

திருவாளர்கள் சு. பாலன், தி. கா. நல்லப்பன் ஆகியோர் களுடைய வெட்டுத் தீர்மானங்கள் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெற்றுக் கொள்ளப் பெற்றன.

திரு. கே. ஆர். சுந்தரம் இருக்கையில் இல்லாததால் அவருடைய வெட்டுத் தீர்மானம் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெற்றுக் கொள்ளப் பெற்றதாகக் கருதப்பெற்றது.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: பேரவை முன் னுள்ள கேள்வி:

" மானியக் கோரிக்கை எண். 34—நகர்ப்பகுதி வளர்ச்சி என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 12,47,31,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப் பெறவேண்டும். "

மானியக் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப் பெற்று, கோரிய தொகை அரசுக்கு வழங்கப் பெற்றது.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: பேரவையின் இன்றைய அலுவல்கள் இத்துடன் முடிவுற்று, நாளை 22-4-1981 காலை 9-00 மணிக்கு பேரவை மீண்டும் கூடும்.

பின்னர் பேரவை மாலை 6-52 மணிக்கு ஒத்தி வைக்கப் பெற்றது.

6. பேரவைமுன் வைக்கப்பெற்ற ஏடுகள்.

அ. சட்டப்படிக்கான விதிகளும் ஆணைகளும்.

257. தமிழ்நாடு 1959 ஆம் ஆண்டு தொழில் நிறுவனங்கள் (தேசீய மற்றும் பண்டிகை விடுமுறைகள்) விதிகளில் திருத்த மொன்று செய்வது குறித்து, தொழிலாளர் நல வேலை வாய்ப்புத் துறையின் 3—1—1981 ஆம் தேதியிடப்பெற்ற 12 ஆம் எண் அரசாணையில் வெளியான அறிவிப்பு (தமிழ்நாடு 1958 ஆம் ஆண்டு) தொழில் நிறுவனங்கள் (தேசீய மற்றும் பண்டிகை முறைகள்) சட்டத்தின் (தமிழ்நாடு சட்டம் 33/1958) 12 (3) பிரிவின் கீழ் பேரவை முன் வைக்கப் பெற்றது.

258. மதுரை மாவட்டம் காந்தி கிராமத்திலுள்ள தமிழ்நாடு சர்வோதய மண்டலத்தின் சோப்பு தயாரிப்புப் பிரிவில் தயாரிக்கப் பட்ட சோப்புகளின் விற்பனையின் மீது யாதொரு வணிகரால் செலுத்தத்தக்க வரியைப் பொறுத்தவரையில் விலக்களிப்பது குறித்து, வணிகவரிகள்-சமய அறக்கட்டளைகள் துறையின் 4—2—1981 ஆம் தேதியிடப்பெற்ற 127 ஆம் எண் அரசாணை யில் வெளியான அறிவிப்பு (தமிழ்நாடு 1959 ஆம் ஆண்டு) பொது விற்பனை வரிச் சட்டத்தின் (தமிழ்நாடு சட்டம் 1/1959) 53 (5) பிரிவின் கீழ் பேரவைமுன் வைக்கப் பெற்றது.